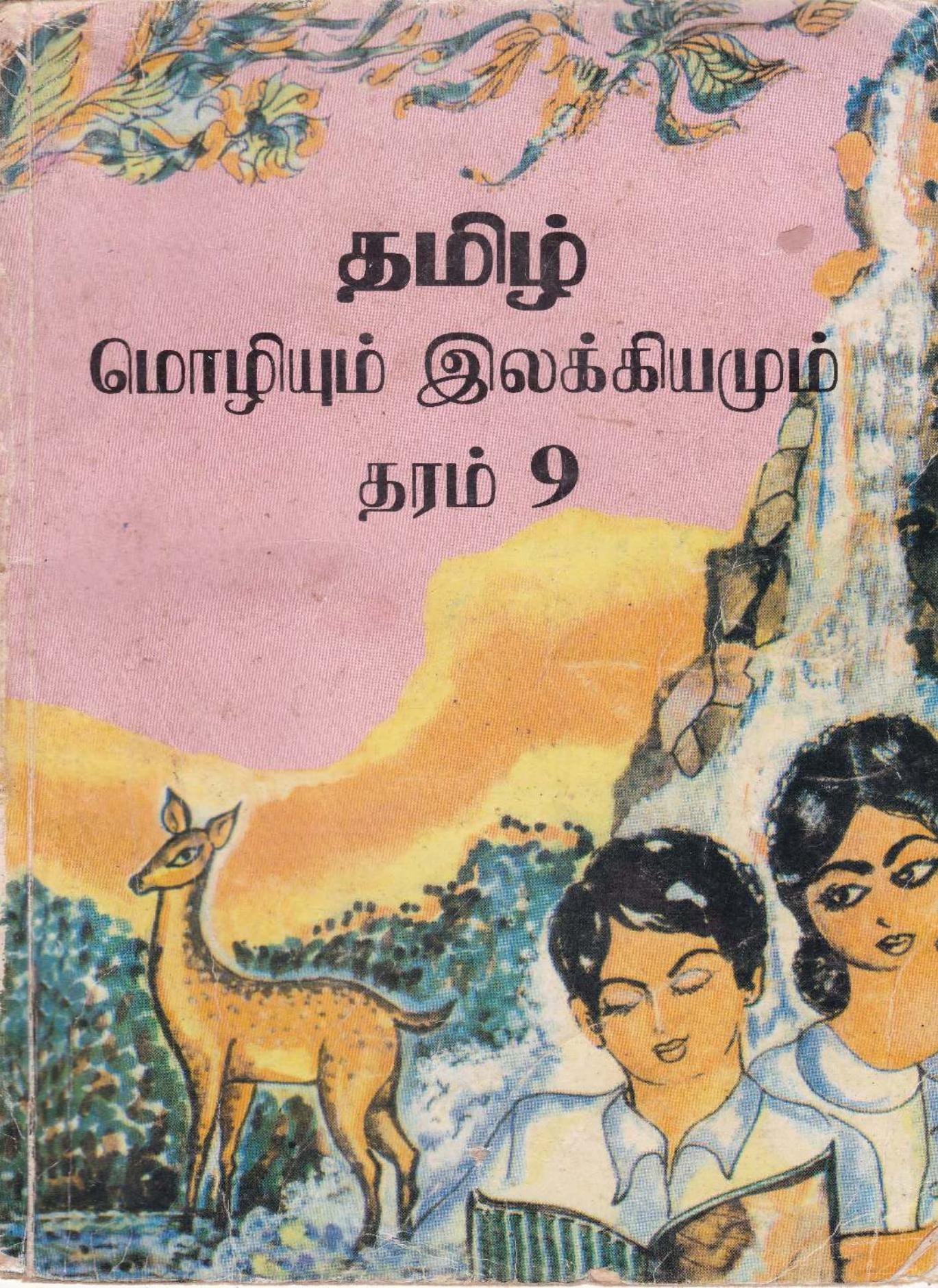


தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்

தரம் 9





தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்

தாம் 9

A. KUMARATHASAN
49 KALAIMAGAL ROAD
ARITALAI WEST
JAFFNA

20999455110

தேசிய கல்வி நிறுவகம்
கல்வி வெளியிட்டுத் தினைக்களம்

தமிழ்நாடு

முதற் பதிப்பு	-	1998
இரண்டாம் பதிப்பு	-	1999
மூன்றாம் பதிப்பு	-	2000
நான்காம் பதிப்பு	-	2001
ஐந்தாம் பதிப்பு	-	2002

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

இந்துஸ் கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தினால் 41, லூம்வினி மாவத்தை, ரத்மலானை சாலோதய விள்லைக்கா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

தேசிய கீதம்

சிறீ வங்கா தாயே - நம் சிறீ வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லையில் பொனி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி வங்கா
ஞாலும் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் வங்கா
நமதறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நினதடி மேல் வைத் தோயே
நமதுமிடே தாயே - நம் சிறீ வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ஆனாய்
நலை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வளியானாய்
நலில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனின்மோட்டே
அமைவறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே - நம் சிறீ வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாபெலாம் ஒரு கருணை அனையந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அழவே
இந்திவள நீக்கிடுவோம்
சம் சிரோமணி வாழ் வறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிறீ வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

ஓரு தாய் மக்கள் நாமாவோம்
ஒன்றே நாம் வாழு மில்லம்
நன்றே உடலில் ஓடும்
ஒன்றே நம் குருதி நிறம்

அதனால் சகோதரர் நாமாவோம்
ஒன்றாய் வாழும் வளரும் நாம்
நன்றாய் இவ் இல்லினிலே
நலமே வாழ்தல் வேண்டுமன்றோ

யாவரும் அன்பு கருணையுடன்
ஒற்றுமை சிறக்க வாழ்ந்திடுதல்
பொன்னும் மனியும் முத்துமல்ல - அதுவே
யான்று மழியாச் செல்வமன்றோ.

ஆனந்த சமரகோன்
கவிதையின் பெயர்ப்பு

நூன்முகம்

இந்நால் 9 ஆம் தரத்துக்கென மறு பதிப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பிற்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிய சகலருக்கும் உள்கணிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

எஸ். எல். குணவர்த்தன

கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளரும்,
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகமும்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

“இசுருபாய்”

பத்தரமுல்லை.

18.07.2002

முன்னுரை

தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் தரம் 9 என்னும் இந்நால் புதிய கல்விச் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ்த் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டுக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படுகின்றது.

இது பாடசாலைகளில் ஒன்பதாந் தரத்துப் பிள்ளைகளுக்காக இவ்வாண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடத்திட்டத்துக்கமைய எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நாலை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகும்.

ஈ. டப்ஸிவ். அபேநாயக்க

பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்,

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,

“இசுருபாய்”,

பத்தரமுல்லை.

1998. 03. 05

பணிப்பாளர் நாயகத்தின் செய்தி

புதிய பாடத்திட்டங்கள், அப்பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவான பாட நால்கள் ஆகியன தயாரிக்கப்பட்டு பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியது கல்விச் சீதிருத்தச் செயன்முறையின் முக்கியமான ஒர் அம்சமாகும். அச் செயன் முறைக்கு அமைவாகவே இப்பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கல்விக் குழுக்கோள்களையும் அடிப்படைத் தலைமொழிகளையும் இலக்காகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பாடநூல் மாணவர் மையக் கற்றல் - கற்பித்தற் செயன்முறைக்கு மாணவரை இசைவு படுத்தக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

மாணவரது விருப்புகளையும் பிரச்கிளினகளையும் இனங்கண்டு. அவர்களைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி கயமாகக் கற்க வழிநடத்துவதன் மூலம் வாற் நாட் கல்விச் செயன் முறையில் ஜக்கம் பேருக் கூடியவாறாக, இப்பாடநூலை மாணவர் பயன்படுத்த வகை செய்ய வேண்டியது ஆசிரியரின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

பெற்றோரும் முத்தோரும் தமது பிள்ளைகளின் அன்றாடக் கல்விக் கருவாய்களில் கவனஞ்ச செலுத்தி அவர்களுக்கு உதவி ஒத்தாசை புயிவேண்டியது அவசியமாகும். அதன் மூலம் பெற்றோரும் முத்தோரும் கல்விச் செயன்முறையில் மாணவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் துணைபுரியலாம்.

இந்நாலைத் தயாரித்து வெளிப்பிடுவதில் அயராது உறைத்த அவைவருக்கும் எனது நன்றியாறிதல் உரித்தாகும்.

தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

1998.01.31

பேராசிரியர். எக்ஷ்மின் ஜூத்திலக்க
பணிப்பாளர் நாயகம்.

அறிமுகம்

தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் என்னும் இந்நால் 7இஆம் தர மாணவர்களுக்குரியது. 1989இஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படவிருக்கும் தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் என்னும் புதிய பாடத்திட்டத்திற்குமையத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலில் 19 பாடங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகளும் சிறந்த அறிஞர்களின் உரைப்பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இலக்கிய இரசனையையும் இலக்கியப் பயிற்சியையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் கம்பராமாபணம். கீராப்புராணம் போன்ற பேரிலக்கியப் பகுதிகளும் இந்நாலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு பாடத்திறுதியிலும் விளக்கப் பயிற்சிகளும். இயற்பாடுகளும். சில பாடங்களின் இறுதியில் இலக்கணமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பாடத்திட்டத்தில் விதந்துரைக்கப்பட்ட இலக்கணப் பகுதிகளுக்குமட்டும் இந்நாலில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. கயகற்றலுக்குப் பொருந்தக் கூடியவாறு விளக்கக்கூடிய இலக்கணம் அமைந்துள்ளன. 7இஆம். 7இஆம் தரங்களின் தொடர்ச்சியாகவே இலக்கணப்பகுதி இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இலக்கண அறிவை மாணவர் பொருந்தமாக உரிய இடத்திற் பயன்படுத்த அறிவது இன்றியனம்யாதது. மாணவர்கள் இலக்கிய இரசனையில் கூறித்திணைக்கவும் செம்மையாகத் தமதாக்கங்களைப் படைக்கவும் இந்நால் வழிகாட்டும் எனத் திடமாக நம்புகிறோம். மேலதிக பயிற்சிகளையும் செயற்பாடுகளையும் பாடத்திட்டத்திற்குமைய ஆசிரியர் தயாரித்து வழங்குவதும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்நாலைச் சிறப்பாகத் தயாரிக்க உதவி வழங்கிய நாலாக்கக் குழுவினருக்கு எனது இதயப்புவமான நன்றிகள் உரித்தாருக.

பதிப்பாசிரியர்

நூலாக்க ஆலோசனைக் குழு

கலாநிதி வகுக்குமின் ஜியதிலக
பேராசிரியர். கா. சிவத்தமிழி
பேராசிரியர். எஸ். திஸ்வைவநாதன்
கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான்
திரு. கு. கோமகந்தரம்
திரு. என். சிதம்பரநாதன்
செல்வி. பி. நாகவிங்கம்
ஜனாப். எம்.ஜூ.எஸ்.ஏ.கலீல்
ஜனாப். எஸ்.ஜூ.எம். ரஹ்மான்
ஜனாப். எம்.எஸ்.ஏ.ரஹ்மீம்
திரு. ரி. இராஜேந்திரம்
திரு. பி. கப்பிரமணியம்
ஜனாபா. எம்.ஜூ.எம்.எஸ்.எப்.கல்பிகா

எழுத்தாளர் குழு

ஜனாப். எம்.வை.எம். முஸ்லிம்
திரு. எம். நேசமணி
ஜனாப். ஏ.வி. பதுர்தீன்
செல்வி. எம். கோகிலேஸ்வரி
ஜனாபா. சுபைதா காசிம்
செல்வி. வி. செல்வநாயகம்
திருமதி. ரி. மாணிக்கராஜா
செல்வி. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை
செல்வி. வி.எம்.மாகிரீந்றா
திருமதி. என்.வேதநாயகம்
திரு. த.சபாரத்தினம்

படங்கள்

திரு. தயா கலமுல்ல
திரு.எஸ்.இராமசந்திரன் (சந்திரா)
அட்டைப்படம்
கலைவாதி கலீல்

பதிப்பாசிரியர்கள்

ஜனாபா. சுபைதா காசிம்
வை. எல். எம். ராசிக்

தமிழ்மொழி வாழ்க்கு

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்ய வாழியவே!

வான மளந்த தண்ணத்தும் அண்டிடும்
வன்மொழி வாழிய வே!

ஏழ்வட்டம் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

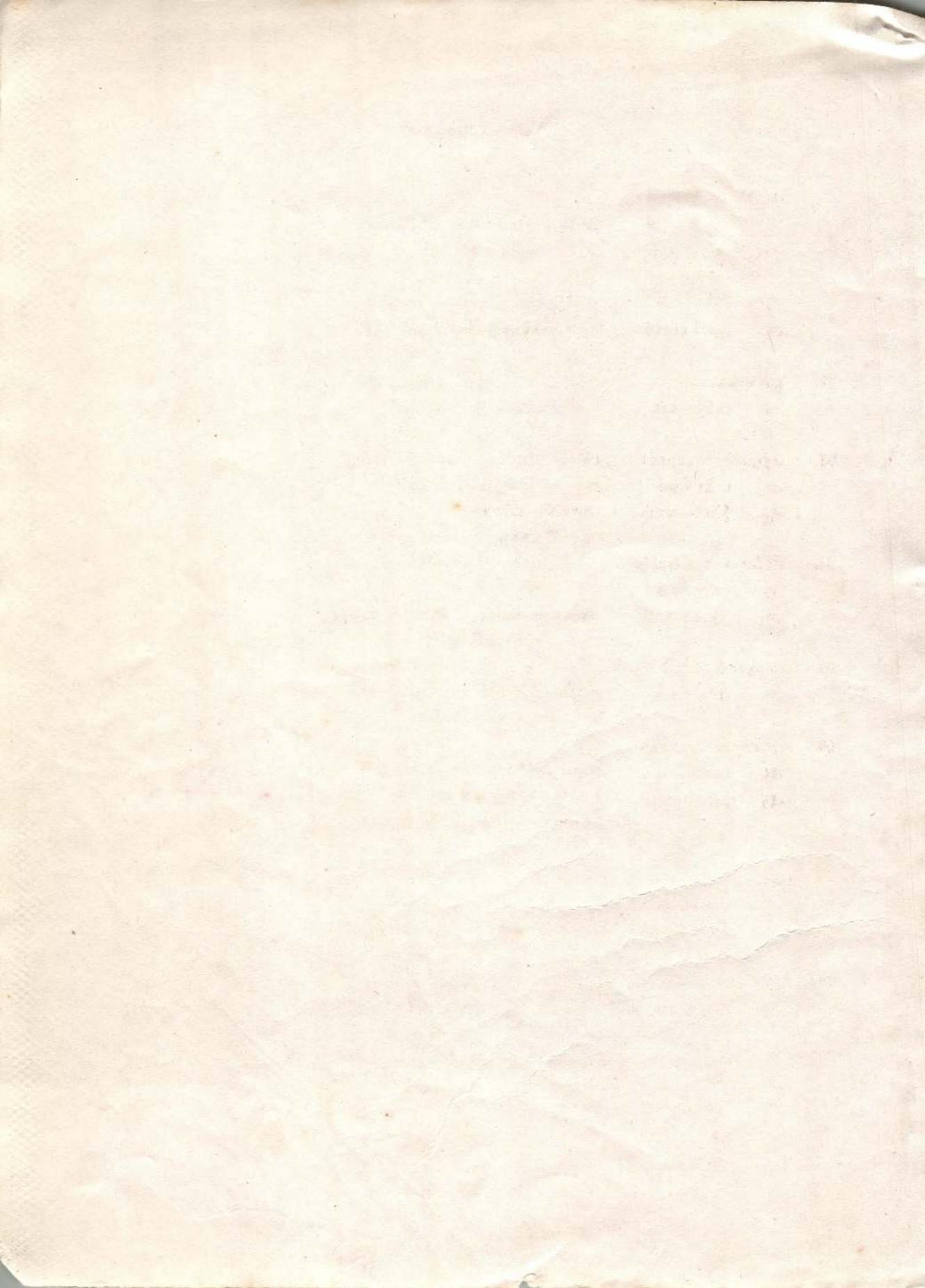
குழகவி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகள்று
கடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தணைத்து மறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

துப்பிரமணிய பாரதியார்



பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
01. அழகு	01
அ. பயிற்சிகள்	02
ஆ. இலக்கணம் - தொடரியல்-வாக்கிய உறுப்புகள்.	04
02. ஒவியக்கலை	09
அ. பயிற்சிகள்	13
03. மற்றவர்க்காய்ப்பட்ட துயர்	15
அ. பயிற்சிகள்	17
ஆ. இலக்கணம் - வாக்கிய வகை-1	20
04. காக்கை காட்டிய வழி	22
அ. பயிற்சிகள்	26
ஆ. இலக்கணம் - வாக்கிய வகை-11	29
05. பாஞ்சாலி சுபதம்	32
அ. பயிற்சிகள்	36
06. புலவரும் வறுமையும்	38
அ. பயிற்சிகள்	41
ஆ. இலக்கணம் - வாக்கிய இயைபு - பெயர், விளை -தினை பால்.என்.இடம் உணர்த்தல்	42
07. குடை	47
அ. பயிற்சிகள்	53
ஆ. இலக்கணம் - சொல்லியல் - பகுபதம், பகாப்பதம்	55
08. கீறாப்புராணம்	60
அ. பயிற்சிகள்	70
09. இருளின் மத்தியில் ஒளி பிறந்தது மட்டுவில் எனக்கு மண்டுராயிற்று	75
அ. பயிற்சிகள்	78
ஆ. இலக்கணம் - சொற்புணர்க்கி	80

10.	மடுமாதா அஞ்சலி	88
அ.	பயிற்சிகள்	90
ஆ.	இலக்கணம் - சொல்லியல் சொல் சொற்பாகுபாடு - 1	92
11.	கண்ணே எங்கள் கண்ணாவாய்	95
அ.	பயிற்சிகள்	96
ஆ.	இலக்கணம் - சொற்பாகுபாடு - 11	98
12.	கோள் மண்டலக் கூடம்	102
அ.	பயிற்சிகள்	105
ஆ.	இலக்கணம் - மூலிடப்பெயர்	108
13.	காடுமே	108
அ.	பயிற்சிகள்	110
ஆ.	இலக்கணம் - பெயர்ச் சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்றல்	113
14.	கம்பராமாயணம்	118
அ.	பயிற்சிகள்	128
15.	தனிப் பெருங்கருணை	130
அ.	பயிற்சிகள்	133
ஆ.	இலக்கணம் - வினைச்சொல் - மூலிடவினைகள்	136
16.	பல்கலைப் பாடல்கள்	138
அ.	பயிற்சிகள்	140
ஆ.	இலக்கணம் - வினைச்சொல் - காலம் உணர்த்தல்	142
17.	வழியும் மொழியும்	144
அ.	பயிற்சிகள்	147
ஆ.	இலக்கணம் - பெயராகவும் வினையாகவும் வரும் சொற்கள்	148
18.	நிருக்குறள்	150
அ.	பயிற்சிகள்	152
ஆ.	இலக்கணம் - எழுத்தியல் - எழுத்துக்களின் வகையும் அவற்றின் பிரயோகமும்.	153
19.	சேமநிதி	159
அ.	பயிற்சிகள்	161
ஆ.	இலக்கணம் - ஒலிப்பில் மயக்கம் தரும் எழுத்துக்கள்	163

01. அழகு

காலையில் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்!

கடற்பரப்பில், ஓளிப்புனவில் கண்டேன்! அந்தச் சோலையிலே, மலர்களிலே, தனிர்கள் தம்மில்

தொட்டிடும் எலாம் கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள்! மாலையிலே மேற்றிசையில் இனகு கின்ற

மாணிக்கச் சுரிலவள் இருந்தான் ஆலஞ் சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்

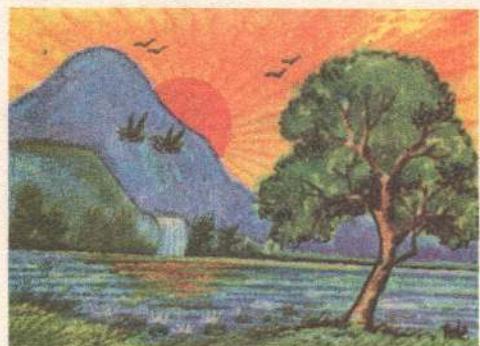
தனில் அந்த அழகென் பாள் கவிதை தந்தான்.

ஸ்ருகுழந்தை விழியினிலே ஓளியாய் நின்றாள்;

திருவிளக்கிற் சிரிக்கின்றாள்; நாரெடுத்து நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வளைவில்

நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோடு புறத்தினிலே கலப்பையடுன் உழவன் செல்லும்

புது நடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய் நிலத்தினிலே என் விழியை நிறுத்தினாள்; என் நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்.



திசைகண்டேன். வான் கண்டேன். உட்புறத்துச்

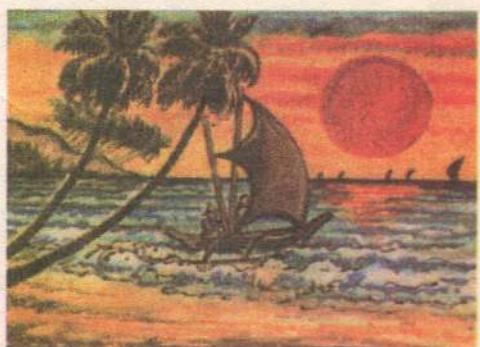
செறிந்தனவாம் பலப்பலவும் கண்டேன். யான்டும் அசைவனவும் நின்றனவும் கண்டேன். மற்றும்

அழகுதனைக் கண்டேன் நல் விண்பங் கண்டேன் பசையுள்ள பொருளிலெலாம் பசையவள் காண்!

பழையமினால் சாகாத இளையவள் காண்!

நைசயோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்!

நல்லழகு வசப்பட்டால் துண்பமில்லை.



பாந்தாள்
“அழகின் சிறப்பு”



அரும்பதங்கள்.

புள்ளி கலப்பை நன்செய் நாச பரிதி வாண்

9. பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. இப்பாடல்களில் அழகை எவ்வாறு கவிஞர் உருவகிக்கிறார்?
2. காணலயிலூம் மாணவிலூம் கவிஞருக்குக் குதூகலமளித்த இயற்கைக் காட்சிகள் யானவை?
3. வயற்புறக் காட்சியின் அழகில் கவிஞர் இலயித்துப் போன்றை எவ்வாறு புலப்படுத் தப்படுகின்றது?
4. எங்கும் எதிலூம் அழகினைக் காணலாம் என்பதை உணர்த்தும் பாலடிகள் எவை?
5. நாமெல்லாம் இயற்கை அழகில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கவிஞர் விரும்புகிறார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?
6. பின்வரும் தொடர்களிலூள்ள கவிக்கிறப்பினை விளக்குக.
(அ) "நாரெடுத்து நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல் வளைவில் நாடகத்தைச் செய்கின்றான்."
(ஆ) "பழையிளால் சாகாத இனையவள் காண்"
(இ) "பகையுள்ள பொருளிலெல்லாம் பகையவள் காண்!"

11. மொழிவளம்

ஒரு பொருட் பண்மொழி.

அடி	:	கழல். கால். தாள். பதம். பாதம்
அணிதல்	:	அஸங்கரித்தல். குடுதல். தரித்தல். புளைதல். பூணல். மிலைதல்
அந்தணர்	:	பார்ப்பார். பிராமணர். பூகர். மறையவர். வேதியர்.
அந்திப்பொழுது	:	சந்தி. சாய்பொழுது. சாயங்காலம். சாயங்காலம். மாணவகாலம்.
அம்பு	:	அந்திரம். கணை. சரம். பாணம். வாளி.
அரசன்	:	அண்ணல். இறை. காவலன். கொற்றவன். கோ. கோன். பதி. மன்னன். வேந்தன்.

<input checked="" type="checkbox"/> அழகு	:	அணி. எழில். கவிஞ். சுந்தரம். வடிவு. வனப்பு.
<input checked="" type="checkbox"/> அழுதல்	:	அரற்றல். இரங்கல். கலங்கல். புலம்பல். விம்மல்.
<input checked="" type="checkbox"/> அண்பு	:	அரம். நேயம். பரிவு. பற்று.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆகாயம்	:	அண்டம். அந்தரம். உம்பர். வாள். வாளம். விகம்பு. விண்.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆசிரியன்	:	ஆஶன். உபாத்தியாயன். குரவன்.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆபரணம்	:	அணி. ஆரம். இழை. கலன். நகை. பணி. பூண்.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆரம்பம்	:	ஆநி. தொடக்கம். முதல்.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆற்றல்	:	உரம். கத்தி. வளிமை.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆழம்	:	எள்ளல். எளனம். நிந்தித்தல். பழித்தல்.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆவி	:	உதிரம். கறை. குருதி. சோரி.
<input checked="" type="checkbox"/> ஆளி	:	உறவு. விளை. கற்றம். பரிசனம்.
<input checked="" type="checkbox"/> கடல்	:	அரவம். ஆர்ப்பு. ஓசை. கம்பலை. தமரம். துழுனி. தொனி.
<input checked="" type="checkbox"/> காடு	:	கதிர். காந்தி. கடர். பிரகாசம். சோதி.
<input checked="" type="checkbox"/> கால்	:	உவரி. ஓதம். சாகரம். பரவை. புணரி. வாரி. வேலை.
<input checked="" type="checkbox"/> காற்று	:	அடவி. ஆரணியம். காளம். கரம். வளம்.
<input checked="" type="checkbox"/> குற்றம்	:	அடி. கழல். சரணம். நாள். பதம். பாதம்.
<input checked="" type="checkbox"/> குறை	:	ஜைதை. கால். பவனம். மருந்து. மாருதம். வளி.
<input checked="" type="checkbox"/> குறுது	:	ஆக. ஏதம். கசடு. களங்கம். கறை. தப்பு. தவறு. பிழை. புரை.
<input checked="" type="checkbox"/> கொட்டம்	:	மறு. மாக. வகை. வடு. இழுக்கு
<input checked="" type="checkbox"/> கோட்டம்	:	அவை. குழாம். கோட்டம். கபை. கழுகம். சமுதாயம். தொகுதி. தொகை.
<input checked="" type="checkbox"/> கூந்தல்	:	அளகம். ஒதி. குழல். கேகம்.
<input checked="" type="checkbox"/> கொடி	:	துகில். துவசம். படம். பதாளக.
<input checked="" type="checkbox"/> கொத்து	:	குலை. தாறு. மஞ்சரி
<input checked="" type="checkbox"/> கொல்லுதல்	:	ஒழித்தல். கோறல். செகுத்தல். செறுத்தல். செறுதல். தொலைத் தல். படுத்தல். மாப்த்தல். வதைத்தல்.
<input checked="" type="checkbox"/> கந்திரன்	:	அம்புவி. உடுபதி. கோமன். திங்கள். நிலவு. பினைமதி.
<input checked="" type="checkbox"/> கபை	:	அவை. குழு. கூட்டம். சங்கம்.
<input checked="" type="checkbox"/> காதல்	:	கிறத்தல். ஒழிதல். துஞ்சல். பொன்றல். மடிதல். மாப்தல்மாளல். முடிதல்.
<input checked="" type="checkbox"/> சீங்கம்	:	அரி. ஆளி. கேசரி. கோளரி. சீயம்.

சினம்	:	உற்றல். கூய்தல். கோபம். சீற்றம். முனிவு. வெகுளி.
கடுகாடு	:	சமம். கடலை. பிணக்காடு. மயானம்.
குரியன்	:	இரவி. எல்லி. கணவி. தினகரன். பகலவன். பரிதி. வெய்யோன். ஞாயிறு. அருக்கன்.
சொல்	:	கிளவி. கூற்று. மாற்று. மொழி. வாக்கு. பதம்.
சேறு	:	அடிசில். அள்ளம். சாதம். புற்றை. போளகம்.
ஞாளம்	:	அறிவு. ஆற்றல். போதம். வித்தகம். வித்தை. விலேகம்.
தடாகம்	:	ஏரி. கயம். குளம். நடம். பொய்கை. வாவி.
தாமரை	:	அம்புயம். கமலம். சரோருகம். பங்கயம். புண்டரிகம். மரை. முளரி.
துள்பம்	:	அல்லல். இடர். இடும்ணப். இன்னல். துயர். பீடை. வேதனை.
நட்சத்திரம்	:	உடு. தாரகை. விண்மீன்.
நீர்	:	அப்பு. கலம். சிந்து. தீர்த்தம். புளல்.
நெருப்பு	:	அக்கிளி. அழஸ். களல். தழஸ். தி. தேயு.
பணகவர்	:	ஏதிலார். ஒட்டார். ஓல்லார். ஓன்னார். செறுநர். சேரலர். துங்னார். தெவ்வர். நேரலர். மாற்றலர்.
மனை	:	விலங்கல். சிகரம். குன்று. பர்வதம்.

111. செயற்பாடு

1. இக்கவிதையைப் படித்துச் கொலத்த பின் குரியன். சந்திரன். பழங்கள். மலர்கள். மரங்கள் என்பவற்றுள் ஒன்றினைப் பற்றிச் சிறு கவிதை எழுதுக.
2. இப்பாடல் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்களை விளக்குக்.
3. உங்கள் மனதில் பதிந்த அழகான காட்சி ஒன்றினை விவரிக்குக்.
4. இலங்கையில் புகழ்வாய்ந்த தற்காலக் கவிஞருகள் ஜவரின் பெயர்களைத் தருக.
5. பதுக்கவிதை என்பதனால் நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வது என்ன?

ஆ. இலக்கணம்.

தொடரியல்

வாக்கிய உறுப்புகள் - எழுவாய். பயளிலை. செய்ப்புபொருள்.

சொற்கள் தனித்தோ. தொடர்ந்து நின்றோ வாக்கியங்களாக அமைகின்றன.

- உ-ம் 1. ஒடு, பாடு, போ, வா.
 2. நான் நேற்றுப் பாடகானலக்குச் சென்றேன்.

முதலாவது உதாரணத் தொகுதியில் ஒடு. பாடு. போ. வா முதலியன் எவ்வளவு ஓருமை விளை முற்றுகள். அவை தனித்தனியே நின்று வாக்கியங்களாக அமைய வல்லன. ஒடு. பாடு. போ. வா என்னும் தனிச்சொல் வாக்கியங்களில், 'நீ என்னும் (முன்வினைப் பெயர்) எழுவாய் மறைந்திருப்பதைக் காணவாய்.

இரண்டாவது உதாரணத்தில் பல சொற்கள் ஒழுங்கு விதிப்படி தொடர்ந்து நின்று வாக்கியாக அமைந்துள்ளதைக் காணவாய். ஒழுங்கு விதியற்ற முறையில் சேரும் சொற்களின் சேர்க்கை வாக்கியாக மாட்டாது.

(ஒ - ம் நேற்றுச் சென்றேன் பாடகாலைக்கு நான்) பொதுவாக வாக்கியத்தில் சொற்கள் தொடரும்போது. எழுவாய் முதலிலும் பயனிலை முடிவிலும் செய்ப்படுபொருள் இவை இரண்டிற்கும் இடையிலும் வரும்.

ஒ - ம் 1. சிறுவன் வந்தான்

எழுவாய் பயனிலை

2. சிறுவன் பாடத்தைப் படித்தான்.

ஒன்றர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் வாக்கியங்களிலும் செய்யுளிலும் அவை முறையாறி வரும் வழக்கமும் ஒன்று. எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள் அடைமொழிகள் வரும் போது. அவை அவ்வவ் வாக்கிய உறுப்புகளுக்கு முன் இடம்பெறும்.

‘எனவே எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள் என்பன பிரதான வாக்கிய உறுப்புகளாகும். எழுவாய் அடைமொழி, பயனிலை அடைமொழி, செய்ப்படுபொருள் அடைமொழி என்பன டப உறுப்புகளாகும். அவை பற்றி விரிவாகப் பிண்ணர் படிப்பீர்கள்.

எழுவாய்.

ஒரு வாக்கியத்தில் கருத்து எழுகின்ற இடம் அல்லது பேகவோன் கருத்தை எடுக்கும் இடம் எழுவாய். (எழு+வாய் - எழுவாய்) எனப்படும். அது தனிச்சொல்லாகவோ தொடர்மொழியாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் எப்போதும் எழுவாய் பெயர்க் சொல்லாகவே இருக்கும். அதாவது முதலாம் வேற்றுமையாக இருக்கும்.

ஒ - ம் கண்ணன் வந்தான்.

கண்ணனும் காந்தஜும் வந்தான்

எழுவாய் தொக்கு வருதல்.

எல்லா வாக்கியங்களிலும் எழுவாய் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும் என்று கூறமுடியாது. சில வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படாது நிற்கும். வெளிப்படாத எழுவாய் தோன்றா எழுவாய் எனப்படும்.

(நீ) போ

(நீங்கள்) நானைக்கு வாருங்கள்

(நீ) எங்கே சென்றாய்

(கண்ணன் / அவன்) நானைக்கு வருவான்.

(மாணவர்கள் / அவர்கள்) ஒடி வினையாடுகிறார்கள்.

இதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்.

(நீ / நீங்கள் / ஒருவன் / ஒருவர்)

மேலே தரப்பட்ட வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படையாக இல்லை. அடைப்புக்குள் தரப்பட்ட மூலிடப் பெயர்கள் எழுவாயாக வரும் போது. தொக்குவருதல் வழக்காகும்.

செய்ப்படு பொருள்

வினையின் பயனையறுவது செய்ப்படுபொருள் எனப்படும். எல்லா வாக்கியங்களும். செய்ப்படுபொருள் உடைய வாக்கியங்கள் அல்ல. செய்ப்படுபொருள் குண்றாத வினைகளே வாக்கியத்திற் செய்ப்படுபொருள் பெற்றுவரும். பெயர்ப்பயனிலை கொண்ட வாக்கியங்களில் செய்ப்படுபொருள் இராது. வினைப்பயனிலை கொண்ட வாக்கியங்களில் செய்ப்படுபொருள் வினையைப் பொறுத்து அமையும். எல்லா வினையும் செய்ப்படுபொருளை ஏற்படுத்தலை. செய்ப்படுபொருள் குண்றிய வினையாயின் அவ் வாக்கியத்திற் செய்ப்படுபொருள் இராது.

செய்ப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்க் கொல்லாகவே இருக்கும்.

உ - ம

1. கண்ணன் இருந்தான்
கண்ணன் நடந்தான் }
கண்ணன் ஒடினான் } செபொ.இல்லை

2. கண்ணன் பாடத்தைப் படித்தான்.

3. கண்ணன் படித்தான்.

முதலாவது தொகுதி வாக்கியங்கள் செய்ப்படுபொருள் குண்றிய வினை வாக்கியங்கள். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் செய்ப்படுபொருள் வெளிப்படையாக இருக்கிறது. மூன்றாவது வாக்கியத்தில் செய்ப்படுபொருள் வெளிப்படையாக இல்லை. அது செய்ப்படுபொருள் தொக்குவந்த வாக்கியம்

பயனிலை

ஒரு வாக்கியத்தின் கருத்து எங்குமுற்றுப் பெற்று நிற்கிறதோ அவ்விடம் பயனிலை அதாவது எழுவாயின் பயன் முடிந்து நிற்கும் இடம் பயனிலை எனப்படும்.

உ - ம் மாணவன் படித்தான்

↓ ↓
எழுவாய் பயனிலை (கருத்து
முற்றுப் பெற்ற இடம்.)

பயனிலைச் சொற்கள் பெயராகவும் விணாப் பெயராகவும் வினாயாகவும் இருக்கலாம்.

உ - ம் அது எனது புத்தகம் . பெயர்.

சிறுமி பாடசாலைக்குச் சென்றாள் - வினை
அவன் யார்? - விணாப்பெயர்.

பயனிலை தொக்குவருதல்

ஒரு வாக்கியத்துக்குப் பயனிலையே மிக முக்கியமாகும். பயனிலை இல்லாவிட்டால் வாக்கியத்தின் பொருள் முற்றுப் பெறுவதில்லை. ஆகையால் பயனிலை இல்லாதது வாக்கியமன்று என்று கூடக்கறவாம். பேச்க வழக்கிலே சொற்சிக்கனத்தையும் எளிமையையும் கருதுவதாலும் வாக்கியங்கள் கருங்கிய வடிவம் பெறுவதால் பயனிலை தொக்குவரும் வாக்கியங்கள் பெருகக் காணலாம். பேச்க வழக்கிலே கேட்பவர் நெஞ்கக்குத் தெரிந்த பயனிலை வெளிப்படாமல் தொக்கு நிற்பதுண்டு. எனவே தொக்குநிற்கும் அப்பயனிலையை வருவித்துப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உ - ம் 1. அரணை கடித்தால் மரணம் (ஏற்படும் / விளையும்)
நல்ல மாட்டிற்கு ஒரு குடு (போதும்).

மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களில் அடைப்புக்குள் தரப்பட்டுள்ள பயனிலையை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எழுத்துவழக்கிலும் கூட அச்செல்வாக்கினைக் காணலாம்.

" ஜரின் எல்லைப் புறத்தில் ஒரு சிறிய குளம். குளத்தின் அண்மையில் உயர்ந்து அடர்ந்த பெரிய ஆலமரம். அதன் கிளைகளில் பல தூக்கணாங்குருவிக் கூடுகள். கூட்டினுள்ளே குருவிகளின் கீச்கிடும் ஒலிகள். "

தரப்பட்டுள்ள பந்தியிலுள்ள ஓவ்வொரு வாக்கியத்தின் இறுதியிலும் பயனிலை தொக்கு வருவதை அவதானியுங்கள்.

எனவே மேலே காட்டப்பட்டது போன்று மழ மொழிகளிலும். வர்ணனை. விவரணப் பகுதிகளிலும் பயனிலை தொக்குவருவதுண்டு. ஆனால் பயனிலை இல்லை என்று கறமுடியாது.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் மறைந்துள்ள எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள் என்பவற்றைக் கண்டு எழுதுக.

1. ஆழமறியாமற் காலைவிடாதே.
2. குடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாது.
3. தருமம் தலை காக்கும்.
4. தொட்டிற் பழக்கம் கடுகாடு மட்டும்.
5. திக்கற்றவனுக்கு தெய்வமே துணை.

02. ஓவியக்கலை

(இசை, நாட்டியம், சிற்பம், ஓவியம் முதலியலை அழகுக் கலைகள் என்று அறிஞர் கூறுவர்.) (இவற்றை நூண் கலைகள் என்றும் நூவல்லாம்.) முக்களின் அறிவு முதிர்ச்சியே இக்கலைகளின் தோற்றுத்திற்குக் காரணம்.) இயற்கையில் கண்ட இன்ப விருந்துகளை என்றும் அழியாமல் வைத்துச் கலைத்து மகிழ்ச் கண்ட முயற்சியின் பயன்களே இக்கலைகள் எனலாம்.

அழகுணர்ச்சிக்கு விருந்தாக உள்ளது கலையாகும். ஆனால், இயற்கையிற் காணும் வானம், கடல், மலை, ஆறு, சோலை, அருவி முதலியனவெல்லாம் கலையாக மாட்டா. இவற்றையே கைத்திறம் படைத்த ஒருவன் படமாக வரைந்து காட்டினால் அது கலையாகும். கல்லிலோ மரத்திலோ செதுக்கி ஷட்டுமாக்கிக் காட்டினால் அது கலையாகும். இவற்றுள் படமாக வரைவதையே ஓவியம் என்கிறோம்.

ஓவியம் என்பது செந்துவிற்க ஶொல். இதனைச் சிறுமகாரும் பொருளுணர்ந்தோ உணராமலோ அரிய செயலைக் குறிக்க வழங்குவதைப் பலர் கேட்டிருக்கலாம். இது சித்திரம் என்று இக்காலத்தில் வழங்குகிறது. பலவனைக் வண்ணங்களாலும், வட்டம், கோணம் முதலிய ஷட்டுக்களாலும் அழகுபெற அமைக்கும் செயலே ஓவியமாகும்.

ஓவிய வஸ்துநர்கள் தாம் எண்ணிய ஷட்டுத்தைத் தீட்டுவதற்கு என்ன செய்கிறார்கள்? முதலில் பலைகையிலோ துணியிலோ கல்லிலோ பாசயைப் பூசி அடிப்படை போடுகிறார்கள். பிறகு கரியினாலோ வேறு எதனாலோ தாம் எண்ணிய ஷட்டுவம் தோன்றும்படி வரிகளைப் போடுகிறார்கள். பின்னர் வரிகளை அழகாக அமைத்து வண்ணங்களைத் தீட்டுகிறார்கள். இவர்கள் கண்ணாலும் கருத்துமாய்த் தூரிகை கொண்டு தீட்டத் தீட்ட அழகிய ஷட்டுவம் காட்டியனிக்கிறது. இவ்வாறு வண்ணங்கள் இன்றி ஒரே நிறத்தில் ஓவியம் வரைவதும் உண்டு. ஆயினும் இயற்கையில் உள்ளவாறு காட்டுதற்கு வண்ணங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். கடலைக் காட்டுதற்கு நீல நிறமும், மரத்தின் இலைகளைக் காட்டுதற்கு பக்கம் நிறமும் மஸர்களைக் காட்டுவதற்கு அவ்வெற்றின் நிறங்களும் இன்றியமையாதனவன்றோ?

சில கோடுகளால் ஒரு ஷட்டுத்தை வரைந்து காட்டுவது எளிதான செயலென்று சிவர் எண்ணாக்கக் கூடும். ஓவியம் வரைவது அத்துணை எளியதற்கு. இதற்கு உலக இயற்கையை உற்று நோக்கி யுணர்ந்து நூண்ணவிலும் ஆவ்வழும் மெய் வருந்தம் பாரா அரிய முயற்சியும் பல நாள் பழகிய பயிற்சியும் கலைப்பண்பும் வேண்டும். சில கோடுகளால் ஷட்டுவத்தைக் காட்டிவிடலாம். ஆனால், அது உண்மையாகவும், கண்டவர் மனத்தைக் கலர்ந்து வியப்பில் மெய்மறக்கச் செய்வதாகவும் இருந்தால்தான் டயிர் ஓவியமாகும்.

டயிர் ஓவியத்தின் நுட்பத்தை விளக்க ஒரு கதை கொல்வதுண்டு ஓர் அரசன் இரண்டு ஓவியப் புலவர்களில் யார் சிறந்தவர் என்பதையறிய ஒரு போட்டியை ஏற்படுத்தினான். இருவரும் பழங்களோடு கூடிய ஒரு மரத்தை எழுதவேண்டும் என்று அவ்வரசன் தெரிவித்தான். அரசனின் விருப்பத்திற்கு உடன்பட்டு எழுநாட்களில் எழுதி முடிப்பதாகக் கூறிவிட்டு இருவரும் தத்தம் இல்லமேகினர்.

ஓவியர் கிருவரும் ஒவ்வொரு நாளும் இரவு பகலாக மெய்வருந்தி யுழூத்து அரசன் குறிப்பிட்ட பழங்குடை ஏழை நாட்களில் ஓவியமாகத் தீட்டி முடித்தார்கள். ஓவியம் நிறைவேறிய செய்தியை யறிந்த அரசன் ஓவியத்தைக் காண்பதற்காகக் குறிப்பிட்ட நாள் காலையில் கனவு நூபம் காணும் அறிஞர்கள் சிலைரத் தண்ணுடன் அழூத்துக் கொண்டு முதல் ஓவியன் இல்லத்தையடைந்தார். அவனுடன் இரண்டாவது ஓவியமும் வந்திருந்தான்.

முதல் ஓவியன் தன் ஓவியத்தைக் தனதில்லத்தை அனையிலுள்ளே பலகணி யருகில் பாங்காக வைத்திருத்தார். பலகணியின் வழியாக வெளிச்சம்பட்டு ஓவியம் உயிர் பெற்றோளிருந்தது. வந்து பார்த்த அரசனும் மற்றவர்களும் ஓவியத்தின் நேர்த்தியைக் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து தம்மை மறந்து நின்றார்கள். அப்பொழுது ஒரு குருவி பலகணி வழியே உள்ளே வந்து ஓவியத்திலிருந்த பழங்களைத் தின்பதற்காகக் கொத்திப் பார்த்து. அவை உண்மையான பழமல்லவென்று தெரிந்ததும் எமாறிப் பறந்து போய்விட்டது. அது உயிருள்ள ஓவியம் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன சாக்கு வேண்டும்? அரசனும் அறிஞர்களும் ஓவியனைப் பாராட்டினார்கள். இரண்டாம் ஓவியமும் புகழ்ந்து போற்றினார். பிறகு யாவரும் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர்.

அன்று பிற்பகல் எல்லோரும் இரண்டாம் ஓவியனின் இல்லம் சென்றனர். முதல் ஓவியமும் மகிழ்வோடு போனான். இல்லத்திலுள்ளே நுழைந்ததும். முதல் ஓவியனின் வீட்டறையிற் கண்.. துபோவல்லே பலகணியருகில் பழ மர ஓவியம் காணப்பட்டது. அதுவும் ‘உண்மை மரம்போல் ஓவியில் திகழ்ந்து காட்சியளித்தால் பார்த்தவர்கள் வியப்பும் மகிழ்வும் கொண்டு எது சிறந்தது என்புதை மதிந்தறிய முடியாத நிலையில் மயங்கி நிற்றனர். பழ மாத்தின் மீது ஒரு பறவை பறந்த வண்ணம் பழத்தைக் கொத்திக் கொண்டிருந்தது! இதை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த முதல் ஓவியன் ஆத்திரக் கொண்டு. இது பெரிய வஞ்சளை. குருவியின் காலில் நூலைக்கட்டி சட்டத்தோடு கட்டியிருப்பதால்தான் குருவி படத்தில் மோதிக் கொண்டிருக்கிறது. குருவி தானாக இங்கே வரவில்லை. என் படத்தில் குருவி வந்து பழத்தைக் கொத்தியதால். அதைபோலவே காட்டுவதற்காக இச்குழச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது நேரமையன்று என்று சுதநினான். அரசனும் மற்றவர்களும் மயக்கத்தினின்றும் தெளிந்து படத்தை உற்று நோக்கி. ஓவியர் சொல்வது உண்மைதான் என்றார்கள்.

இரண்டாம் ஓவியன் புன்முறுவவுடன். “அரசே! குருவியைப் பினைத்திருப்பது உண்மைதான் ஆனால். குருவி உண்மையன்று அதுவும் ஓவியம்தான்! ” என்று விளக்கினான். இதைக் கேட்ட யாவரும் வெட்கி வியப்பில் முழுகினார்கள்.

முதல் ஓவியத்தைக் கண்டு குருவிதான் எமாறியது. ஆனால். இரண்டாவது ஓவியத்தைக் கண்டு மனிதர்கள் கூட எமாறி விட்டனர்! அது மட்டுமா? ஓவியக்கலையில் தேர்ந்த ஓவியனே எமாறிவிட்டான்தோரோ? இத்தகைய உயிரோவியத்தைத் தீட்டிய இரண்டாம் ஓவியனே சிறந்த வளைன்று அரசனாலும் அறிஞராலும் போற்றப்பட்டானென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

உலகில் எத்தனையோ வகையான இன்பந் தரும் இயற்கைக் காட்சிகள் இருக்கின்றன : வியப்பளிக்கும் அழகிய பொருள்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் அறிவுக் கண்கொண்டு நோக்கி அகமகிழலாம். அவ்வியற்கைக் காட்சிகளையும். அழுப் பொருள்களையும் கண்டவாறே

ஒவியமாகத் தீட்டினால். உள்ளம் கலையின்பத்தில் களிப்படையும். தொடக்கத்தில் செம்மையறு அனையாவிடிலும் நாள்கூடிலில் கைத்திறம் பெற்றுச் செம்மையறும் எப்பதில் ஜயமில்லை. சித்திரமும் கைப்பழக்கம் என்பது ஒள்ளையின் அழுத மொழியன்றோ?

ஸ்ரீகிருஷ்ண



சித்தங்கவாசல் ஒவியம்

ஒவ்வொரு நாட்டினரும் ஒவியக் கலையைப் பெரிதும் விரும்பிப்பயின்று தேர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றனர். பண்டைத் தமிழகத்தில் ஒவியக்கலை உயர்வு பெற்றிருந்தது. மணிமேகலை நூலாசிரியராகிய சீத்தலைச் சாத்தனார் தமது நூலில் ஒவியக் கலை செந்துள்ளனர். என்ற ஒரு நூலைக் குறிப்பிடுகிறார். பண்டையரசர் மாளிகைகளில் பலவகைச் சித்திரங்கள் திகழ்ந்திருந்தன. ஆடகளில் பலவகைச் சித்திர வேலைப்பாடுகள் மிகிரந்தன. இவை போன்ற செய்திகளால் ஒவியத்தை எக்காலத்திலும் மக்கள் விரும்பினர் என்பதை உணரலாம்.

வடநாட்டில் உள்ள அஜந்தா, எல்லோராக் குகைக்கோயில்களில் அழகிய ஒவியங்கள் பல விளங்குகின்றன. முறல் இராசராச சோழன் அமைத்த கலைக் கோயிலாகிப் பெருவுடையார் ஆலயத்தின் கல்வர்களில் வண்ண ஒவியங்கள் உயிர் பெற்று நின்று, காணபவர் மனத்தைக் கவர்கின்றன. திருக்கிராப்பள்ளிக்குத் தெற்கே இருபது கல் தொலைவில் உள்ள சித்தங்கவாசல் என்னும் சிற்றாரிங்கண் விளங்கும் குகைக் கோயிலில் தாமரை மலர்கள், மாடுகள், யானைகள், எருமைகள், அன்னப்பறவைகள், குளத்தில் உள்ளன. தூண்களில் உள்ள நடன மாதர், அரசன், அரசியர் அழகிய நிலையில் காட்சி யளிக்கின்றனர். இவ்வாறே அழகிய ஒவியங்கள் கலைவிருந்தளிக்கின்றன.



எல்லோரா ஓவியம்

தமிழகத்தில் பல்லவ மன்னர்கள் காலத்திலேயே வண்ண ஓவியங்கள் சிறந்த நிலையை எய்தியிருக்கின்றன. மலையைக் குடைந்து குகை செய்து கவர்களைச் சமப்படுத்தி, உமியும் புல்லும் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஒரு வகைச் சாந்தைப் பூசூர்கள். அதன்மேல் சண்ணாம்பும் மணைஞ்கலந்த சாந்தை அரைக்கால் அங்குல காத்தில் பூசிக் காய் வைப்பார்கள். பிறகு, பலவித வண்ணங்களால் ஓவியங் தீட்டுவார்கள். இவ்வகையில் நடாடப் பெற்றவையே சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள். அஜந்தா ஓவியங்களைவிடச் சித்தன்னவாசல் ஓவியங்களே உறுதியுடன் அமைந்தவையென்று ஆராய்ச்சியார் அறிவிக்கின்றனர்.

மலையாள நாட்டினராகிய இராஜா இவிலிவர்மா என்பவரின் ஓவியங்கள். உலகப் பெரும்பகும் கொண்டவை. இவர் தீட்டிய ஓவியங்கள் பல இக்காலத்திலும் தமிழ் நாட்டு இல்லங்களில் அழகு செய்து விளங்குவதைக் கண்ணாம். இவிலிவர்மா, மிக நுட்பமாக ஓவியம் தீட்டிய திறமையால் அரசர்களாலும் செல்வர்களாலும் பாராட்டப் பெற்று உயர் நிலையதைந்து குழ் பெற்றார். ஓவியர்மணி என்று இவரைப் பாராட்டிப் பார்தியார் பாடல் இயற்றியிருக்கிறார். இவர் போன்ற ஓவியர்கள் பலர் உள்ளர்.

இக்காலத்தில் ஓவியக் கலை மறுமலர்ச்சியற்று வளர்ச்சி யடைந்து வருகிறது. நால்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எண்ணிறந்த வண்ண ஓவியங்கள் மினிர்கின்றன. ஓவியம் தீட்டுவதையே வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டு பலர் மிகத் திறம் படைத்தவர்களாய் ஓவியக் கலையை வளர்த்து வருகிறார்கள். இவைஞர்கள் பலர் ஓவியங் தீட்டுவதில் போர்வங் கொண்டு ஜக்கத்துடன் முணங்நிறுக்கின்றனர். சித்திரக்காட்சிகள் ஆங்காங்கே நடைபெற்று. ஓவியக் கலைக்குப் புத்துயிரின்து ஜக்க மூட்டுகின்றன. இவை யெல்லாம் ஓவியக் கலையின் உயர்வை யுணர்ந்த நற்செயல்களாம்.

ஓவியங் தீட்டுவோனின் உள்ளம். தன் செயலில் நிலைத்திருப்பதால். மனம் சிதறாமல் ஆருந்தலைடைகிறது. அவன் தான் எண்ணிய வடிவம் உருப் பெறுகிற வரையில் ஏற்ற வண்ணத்தை மாற்றி மாற்றி யெழுதிப் பொழுது கழிவதும் தெரியாமல் இருப்பதால். அவன் மனம் பொறுமையில் பண்படுகிறது. இயற்கையை எண்ணி யெண்ணிச் செயற்கையில் காட்டும் முயற்சியால். அவன் அறிவு மற்றது விரிவடைகிறது. இயற்கையைப் படைக்கும் இறைவன் போல். ஓவியன் செயற்கையைப் படைத்து இன்பமெய்துகிறான். இத்தகைய நன்மையும் இன்பமும் நல்கும் ஓவியக் கலையில் இளைஞர்கள் ஆர்வமும் ஜக்கமும் கொள்வது நன்றன்றோ?

“காந்தி தமிழ்வாசகம்”

நுவலுதல். தூரினைக் பலகணி. மாதர். இசை. நாட்டியம். சிற்பம். ஓவியம்.

பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் விளாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. அழகுக் கலைகள் என்பன யாவை?
2. ஓவியம் என்றால் என்ன?
3. இயற்கைக் காட்சிகள் கலையாவது எங்களம்?
4. பண்டைய தமிழ்மக்கள் ஓவியக்கலையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என்பதை எவ்வாறு அறிகின்றோம்?
5. சித்தங்கள் வாசல் கோவிலிலுள்ள ஓவியங்களின் சிறப்புக்கள் எவை?
6. ஓவியங்கள் ஆனாலும் வளர்ச்சிக்கு ஒவியந்தீட்டுதல் எவ்வாறு துணை புரிகின்றது?
7. இவங்கையில் உலகப்பிரசித்தி பெற்ற புராதன ஓவியங்கள் எங்கெங்குள்ளன?
8. இக்காலத்தில் ஓவியக்கலை எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது?
9. ஓவியக்கலை நல்கும் நண்மைகள் யாவை?

11. மோழிவளம்

(அ) பின்வரும் வாக்கியங்களை வாசித்துப் பொருத்தமான விடையின் கீழ்க் கீறிடுக.

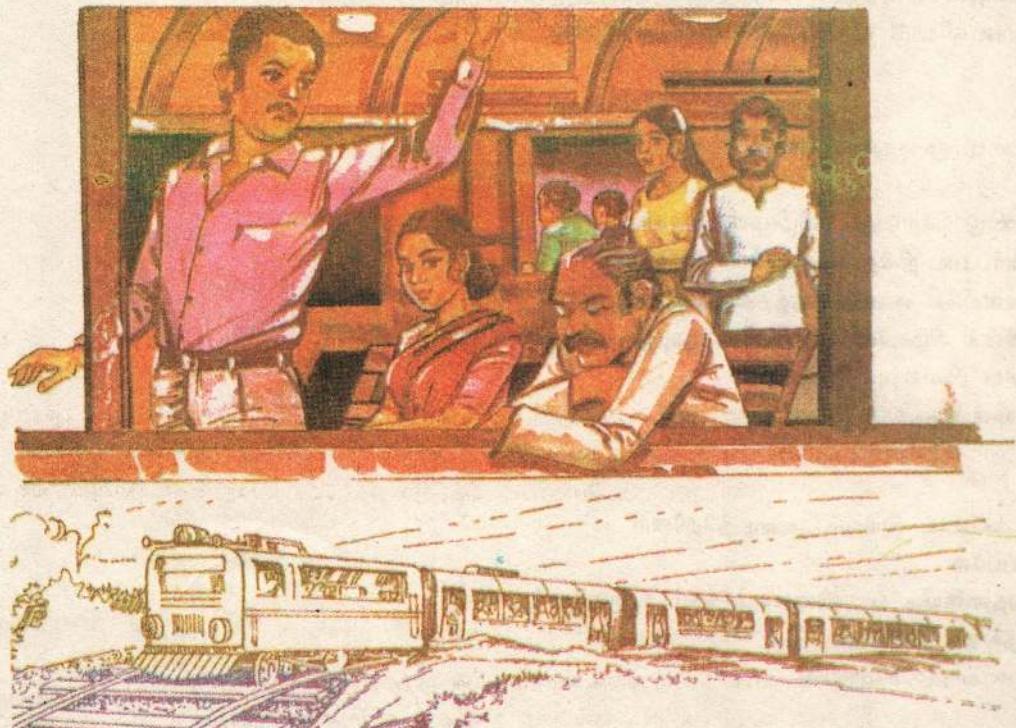
1. “வஞ்சனை செய்வாரோடு இணங்க வேண்டாம்” இங்கே “வஞ்சனை” என்பதற்கு ஒத்த பொருள்தரும்சொல் (தீமை. கபடம். நிந்தனை. பொறுமை)
2. பாடசாலை மாணவர் வகுப்பறையின் பலகணியூடாக வீதியை நோக்கின்ற. இங்கே “பலகணி” என்பதன் ஒத்த கருத்துள்ள சொல் (கதவு வாயில். துவாரம். சாளரம்)
3. “அறம் செய விரும்பு” என்பதில் வரும் ‘அறம்’ என்பதன் ஒத்த பொருள் தரும் சொல். (தருமம். மறம். கொடை. அண்பு)
4. “சித்திரமும் கைப்பழக்கம்”
இங்கே சித்திரம் என்ற சொல்லுக்கு ஒத்தபொருள்தரும் சொல் (கலை. அபிந்யம். ஓவியம். காவியம்)

5. விவசாயி தனது தோட்டத்திலே பயிர்களைச் செறிவாக நாட்டினான்.
செறிவு என்பதற்கு எதிர்ப்பொருள் தரும் சொல்
(அடர்த்தி. நெருக்கம். நோய்மை. ஜது)
6. வெப்பம் அதிகரித்தநால் பயிர்கள் வாடின.
இங்கே வெப்பம் என்பதன் எதிர்ப்பொருள் தரும் சொல்
(இடைவெளி. குடு. குவிர்மை. உரம்)
7. பகைவர் எதிரி நாட்டைச் சூறையாடினர்.
இங்கு பகைவர் என்பதன் எதிர்ப்பொருள்
(நொதுமலர். தெவ்வர். நண்பர். எதிரிகள்)
- (ஆ) பிண்வரும் சொற்களில் எவையேனும் பத்தினைத் தெரிவுசெய்து பொருள் புலப்படும் வகையில் வாக்கியங்கள் அமைக்குக். வல்லுனர். ஓவியம். தூரிகை. பலகணி. வியப்பு. குழ்ச்சி. நூட்பம். பேரார்வம். சித்திரம். புத்துபிர். செயற்கை. ஆர்வலர். வடிவம். பொறுமை.

111. செயற்பாடு

1. இப்பாட்டதை மௌனமாக வாசித்தபின் முதலாவது ஒவியத்தைவிட இரண்டாவது ஒவியம் எவ்வாறு சிறந்தது என்பதை நிறுவக.
2. ஏதாவதோர் அழகான ஒவியத்தைக் காட்சிப்படுத்தி அதை வர்ணித்துக் கூறுக.
3. உம்மைக் கவர்ந்த ஓர் அழகுக்கலை பற்றி 150 சொற்களில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

03. மற்றவர்க்காய்ப்பட்ட துயர்



போட்டர் மணி. அடிக்கப்.
 'போகட்டும்' என்று சொல்லிக்
 காட்டர் கொடி எடுத்துக் காட்டக்.
 கணத்தபடி
 ஒட்டம் தொடங்கிற்று உயிர்பெற்றொருவண்டி.

கட்டிடங்கள் கீரக் கழனிகளாய். நீன் கடல்போல்
 வெட்ட வெளியாய் வெறும் புல் அளவேபோல்
 நெட்டை நிலங்களிலே நிற்கின்ற தென்ணைகளாய்.
 மாறிலிரக் கண்டு மணம் விட்டிருக்கையிலே
 காறி உமிழ்வதற்கென யண்ணற் கதவிடுக்கில்
 வேறொருவன் நீட்டும் தலைகண்டேன்.

வெள்ளைமயிர்!
 பாவம் கிழவன். பழுத்தட்டல் மீது
 சாவின் வெளுப்பு . சனியொடு வெற்றிலையின்
 காலி நீர் துப்பிக் கடைவாய் துடையாமல்.
 நிற்கின்றான் மண்டும் நிமிர்ந்தும். நிமிராமல்.

கற்கொண்ட நெருசம்
கனிவுண்டெழுந்து கொண்டு உட்காரவிட்டேன்.
உவகையோடு உட்கார்ந்தான்.

வண்டி முழுதும் சனக்கள்
வலத்துங்கனைய
மின்டு கொடுத்து விழிமுன் மரச்கவரே
கண்டபடி நின்ற என் கால்கள் கடுத்தன.
யன்னவிலே வைத்த கரத்தில் தலைகாய்த்துக்
சின்னக் கிழவனோ சிற்றுலகை முற்றும் மறந்து
என்ன நினைவும் இல்லாமல்
துயின்றிருந்தான்.

ஆதலினால் இன்பம் அடைந்தேனோ?
அப்பனோ.
வேதனையிற் கூடவினையும் கூம் உள்ளதோ?
சாதலிலும் பேரின்பம்
காணால் தகும்போலும்?

எட்டுமணி நேரம்
எழுந்து நின்ற அவ்வளவில்
சிட்டும் நிறைவு மனதில் கிணுகிணுக்கச்
சிட்டெழிலூர் என்றின்று செப்பபடுகின்ற

சிட்டுக்காடு என்னும் சிற்றுாரில்
வண்டி கொண்டு
விட்டுவிட. விடு விரைவின்றேன்.
மற்றவர்காய்ப்
பட்டதுயர்
இன்பம் பயக்கும் என்று பாடுகிறேன்.

து. உருத்திரமுந்தி (மதுகவி)

அரும்பதங்கள்

கழி	போட்டர்
கனிவு	காட்டர்
உவகை	வெளுப்பு
மின்டு	கண்டவாய்
காவி	உவகை

அருஞ்சொற்றொடர்

நெட்டை நிலம்
 கற்கொண்ட நெஞ்சம்
 கனிவண்டு
 கணாந்தபடி

ஆ. பயிற்சிகள்

1. பிண்வரும் விளாக்களுக்கு விடையெழுதுக.
 1. கிழவனிடத்து எங்களுக்கு ஏன் அனுதாபம் ஏற்படுகின்றது?
 2. வண்டியின் உயிர்பெற்ற ஒட்டம் பாடலில் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது?
 3. வண்டியில் மிகவும் சௌகரியமாய் உட்கார்ந்திருந்தவன் தனது இருக்கையை விட்டு ஏன் எழுந்தான்?
 4. கிழவனைக்கண்டு கனிவுகொண் பெற்று எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது? எவ்வாறு காட்டப்பட்டுள்ளது?
 5. கிழவனின் முற்றும் மறந்த துயில் நிலை எவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது?
 6. வேதனையிற்கூட விளையும் சுகம் எனக்கூறப்படுவதன் காரணம் யாது?
 7. இப்பிரயாணம் புகைவண்டிப்பிரயாணம் என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொண்டிர்கள்?

8. இப்பாடிலே உங்களுக்குப் பிடித்த வரிகள் யானவை? காரணம் கூறுகோ?
9. இக்கலிமையில் மனித இயல்பும், சிறந்தமனித தரமாகும் எவ்வாறு காட்டப்பட்டுள்ளது?
11. மொழி வணம்

பல பொருள் ஒருமொழி

தமிழ் மொழியில் பல சொல்லால் ஒரு பொருளைக் குறிப்பிடுவதுபோல் ஒரு சொல்லால் பல பொருளைக் குறிப்பிடுவதும் உண்டு. அவ்வாறு பல பொருள்களைக் குறிக்க வழக்கும் சொல்லவ பல பொருள் ஒருமொழி என்று கூறுவோம். பின்வரும் சொற்கள் அத்தனையைவ.

அகம்	: இடம். மனம். மனை
அணி	: அலங்காரம். ஆபரணம். ஒழுங்கு. படைவகுப்பு. கருவி. அணிதல்
அம்பு	: கணை. மூங்கில். தளிர். நீர். மேகம்
அரங்கம்	: நாடகசாலை. சபை. சிலம்பக்கூடம். போர்க்களம்
அரம்பை	: வாழை. தெய்வப் பெண்
அனல்	: கடற்றிரை. கடல். கருமணல். அனல் என்னும் ஏவல்
அவி	: சோறு. தேவருணவு. நெய். தணி. அவி என்னும் ஏவல்
ஆடுவ	: கூத்து ஆடுவ. குளித்தல். சொல்லுதல். அனச
ஆடி	: ஆடிமாதம். கண்ணாடி
ஆலம்	: நஞ்சு. மழை. நீர். ஆலமரம். அம்புக்கூடு
ஆவி	: உயிர். புகை. வாசனை. குளம்
ஆழி	: சக்கரம். வண்டி ச்சில். மோதிரம். கடல்
இல்	: வீடு . மனைவி. சா இடம்
இழை	: நூற்றும் நூல். ஆபரணம். இழை என்னும் ஏவல்
இறை	: அரசன். குடியிறை. கையிறை. தலை. பெருளைம
சரம்	: குளிர்ச்சி. அங்பு. கிருபை. பண்பு. அழகு. அறிவு
உரு	: உடல். வடிவம். நிறம். நோய். கோபம்
ஏடு	: பனையோலை ஏடு. கண்ணினமை. பூவிதழ். பாலாடை
ஐயம்	: சந்தேகம். பிச்சை. இரப்போர் பாத்திரம்
ஒளி	: வெளிச்சம். விளக்கு. குரியன். புகழ். ஒளி என்னும் ஏவல்
கடி	: காலை. வாசனை. சிறப்பு. களிப்பு. அச்சம். கடி என்னும் ஏவல்
கடை	: வாயில். முடிவு. கீழ். கடை என்னும் ஏவல். பொருட்கள் விற்பனை செய்யும் நிலையம்
கண்ணி	: அரும்பு பூங்கொத்து. பூமாலை. புள்ளைக் பிடிக்கும் வளை
கவி	: கடல். ஒளி. போர். வஞ்சகம். கவியுகம். துண்பம்
கவி	: பாட்டு புலவன். குரங்கு. கவி என்னும் ஏவல்

கால்	:	கால். நாலிலொன்று, காற்று. தூண். ஓர் உறுப்பு
கூடு	:	பறவைக்கூடு. கூண்டு. கூடு. என்னும் ஏவல்
கூறு	:	பங்கு. பாதி. கூறு என்னும் ஏவல்
கொத்து	:	குலை. கொத்து என்னும் ஏவல். அளவு
சரம்	:	அம்பு. மாலை. அனைசு. ஒருவகைப்புல்
சலம்	:	நீர். பொய். தணியாக் கோபம். முட்பண்ணி மூள்
சலனம்	:	அனைசு. காற்று. கால்
சிலை	:	கல். வில். ஒவி. படிமம்
சிறை	:	இறஙு. காவல். சிறைச்சாலை. பக்கம்
சுரம்	:	கூடு. பாலைவிலம். அருநெநி: காய்ச்சல். கன்
குருதி	:	வேதம். சுதி. இசை: காது. ஒவி
செப்பு	:	சொல். பலகாரச் செப்பு. செம்பு. (புணர்ச்சியில் செம்பு என்னும் பதம் செப்பாகும்) செப்பு என்னும் ஏவல்.
செல்	:	கணற்யான். மேகம். இடி. செல் என்னும் ஏவல்
சேய்	:	மகன். முருகன். செவ்வாய். சிவப்பு. இளங்கை
தளை	:	கால்விலங்கு. கட்டு. தளை என்னும் ஏவல்
தறி	:	தூண். நெய்வோர் கருவி. முளை. தறி என்னும் ஏவல்
தானம்	:	இடம். கொடை. வளி
நிங்கன்	:	நந்திரன். மாதம்
திரி	:	விளக்குத்திரி. மூற்று. திரி என்னும் ஏவல்
துப்பு	:	மெழுகு. அறிவு. உணவு. கத்தம். பவளம். நெய்.
நகை	:	சிரிப்பு. இன்பம். ஆபரணம். ஒளி. பூவரும்பு. நகை என்னும் ஏவல்.
மாடு	:	மாடு. பக்கம். செல்வம். இடம்.
முயல்	:	முயல். போர். முயல் என்னும் ஏவல்.
முனை	:	நுனி. பகை. முதன்மை. முனை. என்னும் ஏவல்.
வண்ணம்	:	வடிவம். நிறம். அழுகு. குணம். சாந்தம்.
வநை	:	தேங்வநை. கொலை. வாதனை
வலி	:	பலம். பற்றிரும்பு. வலிஎன்னும் ஏவல்.

I. சொற்பாடு

- இக் கவிதையை உரத்து வாசிக்க.
- இக் கவிதையில் கூறப்பட்ட நிகழ்வைத் தொகுத்துக் கூறுக.
- இக்கவிதைமூலம் கவிஞர் உணர்த்தும் மையப்பொருளை விளக்கிக் கூறுக.
- “பிறர்க்குதலி செய்தல் இன்பம் தரும்” என்பதை வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தினை மையமாக வைத்து விளக்கி எழுதுக.

நாம் பேசும் போதும் எழுதும்போதும் தனித்தனிக் கருத்துக்களை வாக்கியங்களாக வெளியிடுகின்றோம். வாக்கியங்களை அவை கூறும் கருத்து. கருத்துக் கூறப்படும் நோக்கம். அமைப்பு என்பவற்றின் அடிப்படையில் கூற்றுவாக்கியம் விளாவாக்கியம். விருப்புவாக்கியம் மெய்ப்பாட்டு வாக்கியம் என பலவகைப்படுத்தலாம்.

பின்வரும் வாக்கியங்களை அவதானிப்போம்

1. இறைவன் படைப்பிலே எவரும் அநாதையில்லை.
 2. இந்த பலத்த மழையில் எங்கே போவேன்?
 3. நிறுத்து. இந்த உணவைத் தொடாதே.
 4. என் குடிசைக்கு வாருங்கள்.
 5. எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்டும்.
 6. ஜோ! இந்த பலத்த மழையில் எங்கே போவேன்!
- ஆ மின்னல் கண்ணைப் பறிக்கிறதே.

இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கருத்தைத் தெரிவிப்பதைக் காணலாம். முதலாவது வாக்கியம் உண்மைக் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. இதுபோன்ற ஒரு செய்தியை அல்லது உண்மையைக் கூறும் நோக்குடன் அமையும் வாக்கியம் கூற்று வாக்கியமாகும். இது செப்பு வாக்கியம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

ஒ - ம்

1. விமலன் பரிட்டையில் சித்தியடைந்தான்.
 2. மழை நேற்றுப் பெய்யவில்லை.
 3. இலங்கை இந்து சமுத்திரத்தில் அமைந்துள்ளது.
- ஒன்றை அறியும் நோக்குடன் விளாவுவது விளா வாக்கியமாகும்.

ஒ - ம்

1. ஏன் இதை எடுத்தீர்கள்?
2. என்ன புத்தகம் வைத்திருக்கின்றீர்கள்?

ஒ - ம்.

1. மலர்விழி. வினாவாக எழுது.
2. மாணவர்களே அமைதியைப் பேஜுங்கள்.
3. இறைவனைப் பணிந்து போற்றுக.
4. தீமைகள் ஒழிக.
5. அதிகாலையில் துயில்விட்டெழுக.

மேலே கூறப்பட்டவறு பேசபவரின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அனுமதம் வாக்கியங்கள் விருப்பு வாக்கியங்கள் ஆகும். இவை இருவகைப்படும்.

1. ஏவல் வாக்கியம்
2. வியங்கோள் வாக்கியம்

இருவரை அல்லது ஒன்றை விளித்து இதைச் செய் அல்லது செய்யாதே எனப் பணிப்பது ஏவல் வாக்கியமாகும். மேற்காட்டிய வாக்கியங்களில் முதலிரு வாக்கியங்களும் ஏவல் வாக்கியங்களாகும்.

வாழ்த்துதல், விதித்தல், மேஜ்டிக்கோள்ளல், வைதல் போன்ற பொருளாக அனர்த்தி நிற்பலை வியங்கோள் வாக்கியமாகும். மேலே தந்த உதாரணங்களில் இருந்து மூன்று வாக்கியங்கள் வியங்கோள் வாக்கியங்களாகும்.

பயிற்சி.

1. பின்வரும் வாக்கியங்கள். எவ்வகை வாக்கியங்களை எழுதுக. (கூற்று.வினா. விருப்பு. உணர்ச்சி)
 01. பாரதியார் குழந்தைக்கவிழுப் பெய்வும் அழைக்கப்படுவின்றார்.
 02. பின்னாக்ளோ. நான் சொல்வதைக் கேட்குங்கள்.
 03. அந்தோ! அவன் என்ன பாலும் செய்தான்!
 04. தமிழ்மஸ்கை. ஜம்பெருங்காப்பியங்களை. குணிகலங்களாக அணிந்துள்ளான்.
 05. யாரால் இந்தக் கணக்கைச் செய்ய முடியும்?
 06. நீங்கள் நீண்ட காலம் வாழுங்கள்.
 07. திருக்குறள் எத்தனை குறுப்பாக்களாக கொண்டது?
 08. மரங்கள் எல்லாம் நீரில்லாமல் வாடிக் கிடக்கின்றன.
 09. சக்கள் மொய்த்த உணவுகளை உண்ணுவதால் நோய்கள் ஏற்படும்.
 10. ஆகா! எத்தனை வண்ணங்களில் ஆடைகள் குவிந்து கிடக்கின்றன!
11. பின்வரும் கூற்று வாக்கியங்களை வினா வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுங்கள்.
 1. கடவுளை வணங்கினோர் வைவிடப்படார்.
 2. பெரியோருங்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.
 3. அந்த நகரம் வெள்ளத்தில் மூழ்கியது.
 4. நாம் மொழியையும் சமயத்தையும் கண் போல் போற்ற வேண்டும்.
 5. நான் திருக்குறளை விரும்பிப் படிப்பேன்.
111. பின்வரும் வாக்கியங்களை கூற்று வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுக.
 1. நீங்கள் அந்தப் பாடலை இரைச்சுடன் பாடுவீர்களா?
 2. நீ புதுக் கவிதைகளை விரும்பிப் படிப்பாயா?
 3. சோம்பல் நிறைந்தவர்கள் வழக்கையில் முன்னேற முடியுமா?
 4. அவர் நாளைக்கு வருவார் என்று உனக்குத் தெரியுமா?
 5. கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புக் கிடைக்குமா?

64. காக்கை காட்டிய வழி



நீங்கள் எல்லாரும் காக்கையைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் - இல்லையா? இல்லையென்றால் உடனே பார்த்து விடுங்கள். பார்த்துவிடுங்கள் என்ற உடன் காக்காய் பிடிக்கச் செல்ல வேண்டாம். பிடிக்காமலேயே பார்த்தால் போதும். காக்கையைப் பார்த்து என்ன வாபஸி? என்று நீங்கள் கேட்க நினைக்கிறீர்கள் - இல்லையா? இலாபநஷ்டப் பிரச்சினையைப் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது அதைப்பற்றி ஒரு ருசிகரமான கதை சொல்லப்போகிறேன்.

ஜூரோப்பாக் கண்டத்தின், வடமேற்குப் பகுதியில் ஸ்கேஷனியா என்ற ஒரு நாடு இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் ஒரு கடற்கணைப் பகுதியில் ஒரு காலத்தில் 'வைகிங்ஸ்' என்ற பெயருடைய கூட்டத்தார் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களுடைய முக்கிய தொழில் கடவில் மீன் பிடிப்பதுதான். இவர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் ஒவ்வொரு தடவையும் 'டமிரோடு திரும்புவோமா?' என்ற சந்தேகத்துடன்தான் செல்வார்கள். இவர்கள் கடவில் நெடுந்தூராம் சென்று மீன் பிடிப்பார்கள். புறப்படும்பொழுது வானத்தில் மேகம் முதலியன் எதுவும் இல்லாமல் நன்றாகவே இருக்கும். சந்தோஶமாகப் போவார்கள். நிறைய மீன் பிடிப்பார்கள். வீடு திரும்பலாம் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால். அதற்குன் சொல்லிவைத்தாற்போல் எங்கிருந்தோ மேகங்களெல்லாம் நிரண்டு வந்துவிடும். வானமே இருண்டுவிடும். புயல் வேறு வீக்கம். கடல் அலைகளோ சிறு மலைகளோக் காட்சி அளித்துத் திரண்டு கீழே விழும். இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் திசைதெறியாமல் நின்டாடுவார்கள். எப்படியாவது வீடு திரும்ப வேண்டும் என்ற அவசரத்தில் வேகமாகப் படகை ஓட்டுவார்கள். ஆனால் அவர்களை அறியாமல் ஊர் இருக்கும் திசைக்கு நேர் ஏதிர்த் திசையில் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக மேகம் கணவந்து வெளிச்சம் வந்தால் அவர்கள் தப்புவார்கள். இல்லை என்றால் அவர்கள் வாழ் நாட்களில் வீடு திரும்பவே மாட்டார்கள் எப்படியோ அவர்களும் இதே நிலையில் வாழக்கையைக் கழித்து வந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும்பொழுது ஒரு சமயத்தில் அந்தப் பகுதியில் நீலஸ் என்று ஒரு சிறுவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனும் பெற்றோர்களுடன் சில சமயம் மீன் பிடித்துத் திரும்புவதுண்டு. ஒருமுறை இப்படியே மீன் பிடித்துத் திரும்பிவந்து கரை சேர்ந்தனர். கரையில் இறங்கியவுடன் இவனுடன் வந்த ஒலாப் என்று ஒரு கிழவன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து வானிலை ஒன்றும் சரியில்லை. நாளைக்குப் புயல் வீசும் என்றான். எல்லோரும் அவன் சொன்னதைக் கேட்டுச் சிரித்தார்கள்.

ஆனால். நீலஸ் மட்டும் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். அவன் கண்ஜூக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. சில காக்கைகள் மட்டும் 'கா கா' என்று கத்திக் கொண்டு நிலத்தை நோக்கிப் பறந்து வந்து கொண்டிருந்தன. வேறு ஆகாயத்தில் புயல் வரக்கூடிய குறி ஒன்றும் காணோம்.' ஆனால். நாளை வருவது யார் அறிவார்?' என்று எண்ணிக் கொண்டே போய்விட்டான்.

எல்லோரும் ஒலாப் சொன்னதை மறந்து விட்டார்கள். ஆனால். நீலஸ் அன்று முழுவதும் அதைக் குறித்தே நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். இரவு சரியாகத் தூக்கம் கூட வரவில்லை. கடைசியில் ஏதோ ஒரு முடிவு, செய்து தூங்கிவிட்டான்.

காலையில் பழையபடி மீனவர்கள் ஒன்று திரண்டு புறப்படத் தொடங்கினர். அவர்கள் புறப்படும் நேரத்திலேதான் நீலஸ் வந்து சேர்ந்தான். அவன் இடுப்பில் ஒரு சிறு கூடையை வைத்திருந்தான். அதன் வாயை நன்றாக மூடிக் கட்டி வைத்திருந்தான். எல்லோரும் 'அதில் என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறாய்?' என்று கேட்டார்கள்.

'ஒன்றுமில்லை. பிறகு சொல்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு நேராகப் படகுத் தலைவளிடம் சென்றான்.

அண்ணா! அண்ணா! தயவு செய்து இந்தக் கூடையை மட்டும் கொண்டு வர அனுமதி கொடுக்கள்' என்று கேட்டான். தலைவன் சிரித்துக்கொண்டே 'அது சரி அதில் என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறாய். என்று கேட்டான். 'அதை நான் இப்பொழுது சொல்ல மாட்டேன். ஆனால். கடலில் வழிகாட்ட அது உதவும் அண்ணா!' என்றான் நீலஸ் கெஞ்கம் குரவில்.

தலைவனுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. கடலில் வழி கூட்ட எத்தனையோ மந்திரக் கோல்களையும். நந்திரக் கருவிகளையும் பார்த்தவன் அவன். எனவே. 'அதெல்லாம் சரிதான் தம்பி. நமக்கே இதில் இடம் போதவில்லை. இந்தக் கூடையை வேறு எங்கே வைப்பது?' என்று கேட்டான்.

நீலஸ் இதற்கெல்லாம் தளர்கிறவன்றை. அண்ணா! தயவு செய்து இந்த ஒருமுறை மட்டும் எனக்கு அனுமதி கொடுக்கள். கொடிமரத்தின் உச்சியில் இதைக் கட்டி விடுவிரேன்' என்று கெஞ்சினான்.

அதனால் தனக்கு நஷ்டமில்லை என்று முடிவு செய்த தலைவன் 'சரி எப்படியாவது செய் என்று சொல்லி விட்டான்.

டடனே நீலஸ் கொடிமரத்தின் உச்சியில் ஏறி அக்கூடையைக் கட்டி விட்டான். படகு புறப்பட்டது.



அன்றைய பொழுது நன்றாகவே கழிந்தது. மீனவர்களுக்கு அன்று நல்ல வேட்டை படகு நிறைய மீன் கிடைத்தது. மாலைக் கதிரவன் மேலைக் கடலுள் குளிக்கச் சென்றான். வீடு திரும்பலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். அன்று காற்று கொஞ்சம் வேகமாகக்கூட அடிக்கவில்லை. எனவே எல்லாரும் ஒலா..பையும். நீல்ஸையும் கிண்டல் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

ஆணால். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் சொல்லி வைத்தாற்போல் எங்கிருந்தோ மேகங்களெல்லாம் வந்து குவிந்துவிட்டன வானம் இருண்டுவிட்டது. புயலும் வீச்த் தொடங்கிவிட்டது. கடலோ கொந்தவிக்கலாயிற்று. படகோட்டிகள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் விழித்தனர். ஆருக்கு எந்தப் பக்கம் செல்வது என்பது யாருக்கும் புரியவில்லை.

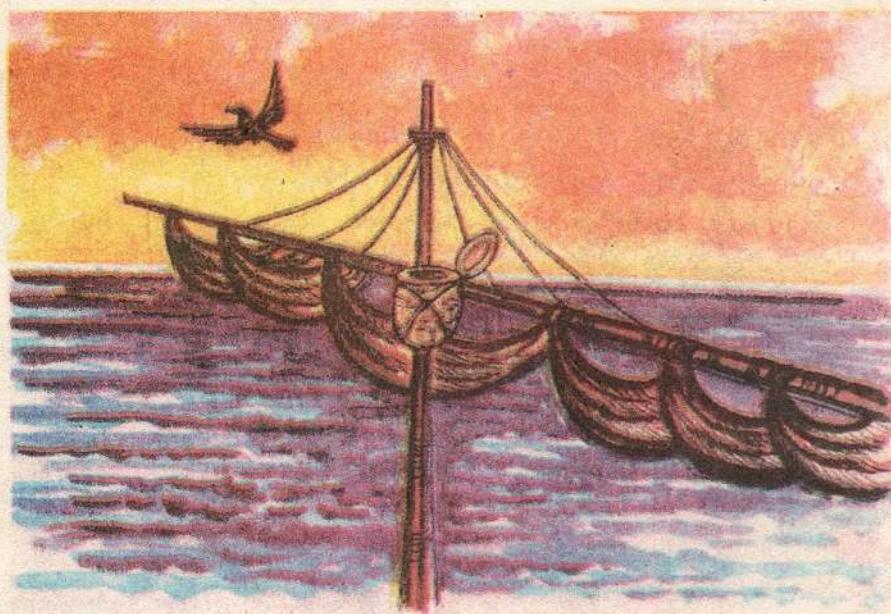
திடீரென்று அந்தப் படகுத் தலைவனுக்கு நினைவு வந்தது.

‘நீல்ஸ்! எங்கே உன் திசைகாட்டும் கருவி? என்று கேட்டான்.

எல்லாருடைய கண்களும் அவன் பக்கம் திரும்பின. கொஞ்சம் பயத்தோடு அவன் எழுந்தான். நேராக அந்தக் கொடிமரத்திடம் சென்றான். மெதுவாக அதில் ஏறிச் சென்று. கூடையின் வாயை அலிழ்த்து விட்டான். எல்லாரும் அவன் என்ன எடுக்கிறான் என்று பார்த்தனர். திடீரென்று அக்கூடையிலிருந்து ஒரு காக்கை வெளியே வந்தது. அதுபடகை ஒரு கற்றுச் சுற்றி ‘கா! கா!’ என்று கரைந்து கொண்டு படகு போய்க்கொண்டிருந்த திசைக்கு நேர் எதிர்த்திசையில் பறந்து மறைந்தது.

உடனே நீல்ஸ் சந்தோஷத்தோடு. அப்பக்கம்தான் நம்ஷர் இருக்கிறது என்று கத்தினான்.

படகும் அத்திசையில் திருப்பய்ட்டது ஒருமணி நேரத்தில் ஊர் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். காலையில் சிறுவனை நன்கொடிய மீனவர்கள் எல்லோரும் மாலையில் அவன் புத்திக் கூர்மையை மொச்சி. வாயார் வாழ்த்தி நாவாரப் புகழ்ந்தனர்.



எல்லாரும் புகூல்வதைக் கேட்ட அவனுக்கு வெட்சம் வந்துவிட்டது. நான் என்ன செய்தேன்? எல்லாம் காக்கை ஈட்டிய வழி என்று கொல்லி ஓடிவிட்டான்.

நாளைடவில் எல்லா மீனவர்களும் அதே வழியைக் கையாண்டனர். மீன் பிடித்து கூர்ம்மீனும் பொழுது காக்கைகளே இவர்களுக்கு ஒழி காட்டும் துணைகளாயின. ஸ்கேஷ்டினேவியா நாடு முழுவதும் இதே வழியை மேற் கொண்டது. அதன் பின்னர் அப்பழக்கம் அன்றை நாடுகளுக்கும் பரவியது.

காந்த ஜி கண்டுபிடித்த பின்னர்நாள் அவர்கள் காக்கை பிடித்து அடைக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் அதன் ரூபகார்த்தமாக படதுகளிலும் பெரிய கூபல்களிலும் ஒரு பெயர் வழங்கி வருகின்றது. கொடி மரத்தின் டாசியில் திணை பார்க்கவும் காலும் காக்கவும் உதவுகின்ற இடம் காக்கைக்கூடு (CROWS NEST) என்றே வழங்கப்படுகின்றது.

அரும்பதைகள்

மனவியள்

கொடி மாம்	கொந்த விப்பு
நடையாடி	வாளிமல
மெச்சி	மந்திரக்கோல்
காக்கைக்கூடு	தந்திரக்கருவி

அ. பயிற்சிகள்

1. மின்வகும் விளாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. 'ஸ்கண்டிலேவியத்' தீபகற்பம் எக்ஜன்டத்தில் உள்ளது?
2. "வைகிஸ்ல்" கூட்டந்திருஷ்டைய பிரதான தொழில் யாது?
3. "வைகிஸ்ல்" மீனவர்கள் கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் இரண்டு கறுக.
4. கரை கேர்ந்த ஒலாப் வான்தைப் பார்த்து என்ன கூறினார்?
5. நீல்ஸ் கூடைமிகுங் எதனாக கொண்டு சென்றான்? அவன் அதனாக கொண்டு சென்றதன் நோக்கும் என்ன?
6. காக்கக்கூடு என்று எதனை அழைக்கின்றார்கள்?
7. நிகழவிருப்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்வதற்குப் பிராணிகள் மாநிதனுக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைவின்றை என்பதற்கு உதாரணம் தருக.
8. கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்பவர்கள் எதிர்நோக்கும் பொதுவான இன்னல்களை விபரிக்குக.
9. நீல்ஸ் எந்ற சிறுவனைப்பற்றி உங்களுக்குத் தோன்றுவனவற்றை எழுதுக.
10. "மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்" என்பதை, இக்கதையில் வரும் எச்சம்பவம் எடுத்துக்காட்டுவின்றது?

11. மொழி வாம்

எதிர்க் கொல்

எதிர்ப்பொருள் உடைய சொல் அல்லது எதிர்க்கொல் என்பது ஒன்றுக் கொன்று எதிரான பொருளுடைய சொற்களைக் குறிக்கும். எல்லாக் கொற்களுக்கும் எதிர்ப்பொருள் உடைய சொற்கள் உண்டு எனக் கருதுவது தவறாகும்.

எனினும் மொழியில் சிலவகையான எதிர்க்கொற்களை நம்மால் இனங்காண முடியும். எதிர்க்கருத்து என்பது சொற்களைப் பயன்படுத்தும் குழுவைப் பொறுத்தே பெரும்பாலும் அமையும்.

தோகுதி 1

அகங்கை	-	புறங்கை
அகழ்தல்	-	தூர்த்தல்
அணுகல்	-	விலகல்
அன்பு	-	வன்பு
இளச	-	வணச
இகம்	-	பரம்
ஈதல்	-	ஏற்றல்
உவத்தல்	-	காய்தல்
எரிதல்	-	அவிதல். அணைதல்.
காழ்ப்பு	-	நயப்பு
குணம்	-	குற்றம்
கமங்கலி	-	அமங்கலி
கம்சாரி	-	பிரமங்சாரி
நன்மை	-	தீமை
நல்வது	-	கெட்டது
இளியது	-	இன்னாதது
பெரியது	-	சிறியது
ஏற்றம்	-	இறக்கம்
உயர்வு	-	தாழ்வு

தோகுதி 11

அடியாள்	-	அடியாள்
ஆடவர்	-	பெண்டிர்
இறைவன்	-	இறைவி
இரவுவன்	-	இரவுவன்
சுகவரன்	-	சுகவரி
உழவன்	-	உழுத்தி
எயினன்	-	எயிற்றி
ஜூயன்	-	ஜூணய
ஒருவன்	-	ஒருத்தி
கணவன்	-	மனைவி
கிழவன்	-	கிழவி
குயவன்	-	குயத்தி
கூத்தன்	-	கூத்தி

ஞானவான்	-	ஞானவாநி
தபுதாரன்	-	விதவை
நிருவாளன்	-	நிருவாட்டி
தோழன்	-	தோழி
பண்டிதன்	-	பண்டிதை
பாங்கன்	-	பாங்கி
புனிதன்	-	புனிதை
பெருமாள்	-	பெருமாட்டி
பாதகன்	-	பாதகி

யமிற்சிகள்

1. சீமே தரப்படும் வாக்கியங்களிலே நடித்த எழுத்தில் தரப்பட்டுள்ள சொற்களுக்கு எதிர்க்கருத்துள்ள சொற்களை எழுதுக.
- அ. புராதாச சின்னங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்ட கந்தரோடை என்னும் இடத்தில் அழிவு வேலைகளைத் தொடங்கவிருக்கிறார்கள்.
- ஆ. தீயன செய்வாரைக் கண்டால் அவர்களைவிட்டு விலகியிருந்தில் நன்றெறியாகும்.
- இ. ஆக்கம் கருதி முதலை இழுக்கும் குதாட்டத் தொழிலை வள்ளுவர் வள்ளமயாக்க கண்டித்துள்ளார்.
- ஈ. இன்று நடைபெறும் அனைத்து அனர்த்தங்களுக்கும் காரணம் மக்கள் மத்தியில் டெவுள் பக்தி குறைந்து வருவதே என ஆத்திகர்கள் வாதாடுகின்றார்கள்.
- உ. புராத புதினச சின்னங்கள் விளங்குமிடமாக அநுராதபுரம் திகழ்கிறது.
- ஊ. நலைவாரிப் பின்னிப் பூச்சுடி தங்கப்பதுமை போல கமங்கலி பாமா வந்தாள்.

2. இங்கே சில வாக்கியங்களில் பெண்பாற்பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. அப்பெயர்களை ஆண்பாற்பெயர்களாக மாற்றி அதற்கேற்றபடி மாற்றக்களைச் செய்து வாக்கியங்களை மீளவும் எழுதுக.

- அ. வசந்தவல்லி தனது தோழியருடன் பந்தாடி மகிழ்ந்தாள்.
- ஆ. போர்க் கொடுமையால் வினாவையானவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சங்கம் அமைத்தனர்.
- இ. மேடையேறிய பாடி மிக இனிமையாகப் பாடினாள்.
- ஈ. பாலச் சுமையெல்லாம் நீக்கிய புளினால் பரமன் பதம் பணிந்தாள்.
- உ. வைத்தியசர்வையில் “பெங்கு” காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்ட நிலையில் பல சிறுமிகள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

111. செயற்பாடு

1. காக்கையின் நல்வியல்புகளை எழுதி வாசித்துக் காட்டுக.
2. பாடத்தை மெளனமாக வாசித்துக் கிரவித்து விவாக்களுக்கு விடை கூறுக.
3. மீனவரின் வாழ்வுடன் தொடர்புடைய ஒரு கம்பவத்தை விளக்கி 150 கொந்களுக்குக் குறையாது எழுதுக.
4. காக்கைக்கும் தண்குஞ்சு பொங்குஞ்சு என்னும் பழுமொழியை விளக்கும் ஒரு கதையை எழுதுக.
5. நீங்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் காணப்படும் பறவை இணங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் வாழ்க்கை முறைகள் பற்றி நீங்கள் அவதானித்தவற்றைச் சருக்கமாக எழுதுக.
6. பிண்வரும் இயற்கை நிகழ்வுகள்பற்றி எதிர்வுக்கூறுவதற்கு உங்கள் குழுவில் அவதானிக் கப்படும் அறிகுறிகளை வளர்ந்தவர்களிடம் உசாவி எழுதுக.

மழைபெய்தல்.

புயல்வீகதல்.

ஆற்றில் வெள்ளப்பெருக்கு

4. இலக்கணம்

வாக்கிய வகைகள் 11

வாக்கியங்களை அமைப்பு அடிப்படையில். தனி வாக்கியம் தொடர்வாக்கியம் என இரண்டு வகைப்படுத்தலாம்.

1. மாணவன் படித்தான்.
 2. மாணவன் நன்றாகப் படித்துப் பரிட்சை செய்து அதிக புள்ளிகள் பெற்றான்.
- மாணவன் படித்தான் என்னும் வாக்கியம் ஒரு எழுவாயும் ஒரு பயனிலையும் கொண்ட வாக்கியமாகும். அது ஓர் எழுவாயினது ஒரு சேயலைக் கூறுகின்றது. அது தனிவாக்கியம் எனப்படும். தனிவாக்கியம் ஒரு பிரதான கருத்தை மாத்திரம் கூறுவதாக இருக்கும்.
- “மாணவன் நன்றாகப் படித்து பரிட்சை செய்து அதிக புள்ளிகள் பெற்றான்” என்னும் இரண்டாவது வாக்கியத்தை அவதானியுங்கள்.
- மாணவன் நன்றாகப் படித்தான்.
- மாணவன் பரிட்சை செய்தான்.
- மாணவன் அதிக புள்ளிகள் பெற்றான்.
- என மூன்று தனிவாக்கியங்கள் இணைந்து ஒரு தொடர்வாக்கியமாக அமைந்துள்ளது. தனிவாக்கியங்கள் இரண்டையேனும் பலவற்றையேனும் இணைப்பதால் தொடர்வாக்கியம் அமைகின்றது.
- தொடர்வாக்கியத்தை கூட்டுவாக்கியம் கலப்பு வாக்கியம் என வகைப்படுத்தலாம்.

கூட்டுவாக்கியம்

இரண்டு அல்லது அதிகமான சமநிலைத் தொடர்களால் அமைந்த வாக்கியம் கூட்டுவாக்கியம்.

மாணவன் நன்றாகப் படித்துப் பரிட்சை செய்து அதிக புள்ளிகள் பெற்றான் என்னும் வாக்கியத்தில் மாணவனது மூன்று செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. படித்தல். பரிட்சை செய்தல். புள்ளிகளைப் பெறல் எனும் மூன்று செயல்களிலும் முதல் இரு விளைகளும் குறை விளையாக அமைய. இருதிலினை விளைமுற்றாக அமைகிறது. இவ்வாறு அமைந்து வரும் வாக்கியங்கள் கூட்டு வாக்கியம் எனப்படும்.

மாணவன் கல்வி கற்பதில் ஆர்வம் காட்டவேண்டுமென அதிபர் கூறினார். என்னும் வாக்கியத்தை அவதானியுங்கள். இவ்வாக்கியத்தில் ஒரு தலைமைத் தொடர் வாக்கியத்துடன் வேறொரு சார்புத்தொடர், வாக்கியமும் சேர்ந்து வந்திருப்பதை அவதானியுங்கள். அதிபர் கூறினார் என்பது தலைமை வாக்கியமாகும். மாணவர் படிக்கவேண்டும் என்பது சார்பு வாக்கியமாகும். இவ்விதம் வருபவை கலப்பு வாக்கியம் எனப்படும்.

பயிற்சிகள்

தரப்பட்டுள்ள தனிவாக்கியங்களைத் தொடர் வாக்கியமாக எழுதுக.

1. மாதவி, ஆடல் பாடல்களில் வல்லவள். அவள் மேணட்க்கு வந்தாள். அவள் அழகாக நடனமாட்னாள். அரசன் பரிக்கணள வழங்கினான்.
2. சித்தார்த்தர் தேரிலே பவளி வந்தார். அவரைக் காண மக்கள் தெருவிலே கூடினர். அவர்களுடைய முகங்களிற் புன்னகையும் மகிழ்ச்சியும் பூத்திருந்தன. சித்தார்த்தர் அவற்றைக் கண்டார். தாழும் மகிழ்ந்தார்.

தொடர் வாக்கியங்களைத் தனிவாக்கியங்களாக மாற்றுக.

1. “எந்திய வாளோடு போர்க்களம் சென்ற வீரன் மாற்றானின் வாளுக்கு இரையாகி மாண்டான்” என்ற சோகக் கணதயைக் கேட்ட தாய் கதறியமுதாள்.
2. பூணக்கு விருப்பமான மீணக் சோற்றுடன் கலந்து ஜட்டி. பாமா தனது செல்லப் பிராணியை வளர்த்து வந்தாள்.

05. பாஞ்சாலி சபதம்

சபையில் நிரேளபதி நிதி கேட்டமுதல்

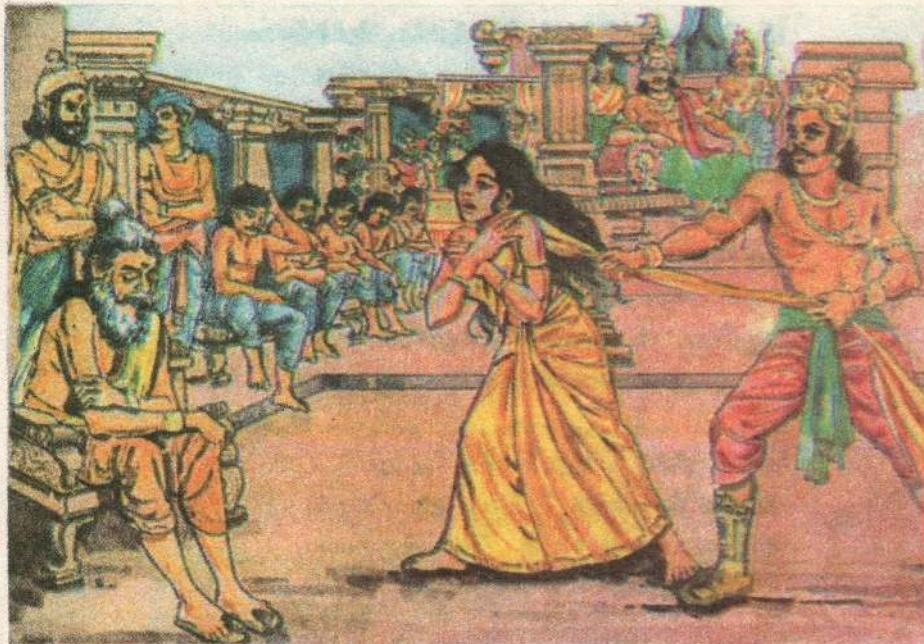
முன்னுரை.

அவனியில் ஈடு இணையற்ற வளம் பொருந்திய நாடாக விளங்கியது அத்தினபுரம். அதனைத் தன் தந்தையாகிய திருதாட்டினின் விருப்பப்படியே துரியோதனன் என்பான் அரசு செய்து வந்தான். அவன் நெஞ்சுத் துணிவுடையவன். பணிவென்பது அறியாதவன். பகைவருக்குத் தீயணையான். அவன் கபைதனிலே மந்திரம் உணர்ந்த. பெரியோராகிய வீட்டுமர். விதுரர். முதலாணோரும் சுகுனி கள்ளன் என்போரும் வீற்றிருந்தனர்.

அக்காவத்தில் இந்திரப்பிரஸ்தத்தின் மன்னாகத் தருமர் விளங்கினார். தருமரால் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் நடத்தப்பட்ட இராஜகுய யாகத்தைக் காணக்கூண்ற துரியோதனன் பாண்டவரிடமிருந்த செல்லப் பெருக்கினைக் கண்டு பொறாமை கொண்டான். தன்குறையைத் தன் மாமனாராகிய சுகுனியிடம் கூறினான். அவன் வஞ்சனையே உருவானவன்; பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாதவன். அத்தைய சுகுனி பாண்டவரை அத்தினாபுரத்திலைமந்த அழகிய மண்டபத்தினைக் காண வரும்படி அழைத்துக் குதாடச் செய்து தோற்கடிக்கத் திட்டம் தீட்டிக் கொடுத்தான்.

அத்திட்டத்திற்குத் திருதாட்டின் முதலில் ஒருப்படவில்லையாயினும். துரியோதனன் பிடிவாதமாக இருந்தால் வேறுவழியின்றி இணங்கினான். அத்தினாபுரம் வந்த பாண்டவரை மக்கள் மகிழ்ச்சியிடன் வரவேற்றனர். மறுநாள். கபைக்குப் பாண்டவர் வந்தனர். தருமனைக் குதாட அழைத்தான் துரியோதனன். முதலில் மறுத்த தருமன் விதியின் செயலால் ஈற்றில் இணங்கினான். குதாட்டம் ஆரம்பமாகியது. தருமன் நாட்டை வைத்தாடி அதனை இழுந்தான். தம்பியர் நால்வரையும் ஒருவர் ஒருவராக வைத்திழுந்தான். இறுதியில் வேறு வழியின்றி நிரேளபதியைப் பணியமாக வைத்து இழுந்தான்.

நிரேளபதி தம் வசமாகி விட்டமைகண்ட கொரவர் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டனர். துரியோதனன் குதூகவித்தான். குதில் வென்ற பொருள் தன் பொருள் என்ற நினைப்பில் அவனைக் கபைக்குக் கொண்டு வரும்படி துச்சாதனனிடம் பணித்தான். கபைக்கு வந்த நிரேளபதி நீதிகேட்டு அழுதான்



விம்மி யழுதாள் :- விதியோ கணவரே.
 அம்மி மிதித்தே யருந்ததியைக் காட்டியென
 வேதச் சுடர்த்திமுன் வேண்டி மணஞ்செய்து;
 பாதகர்மு ஸிந்நாட் பரிசுமிதல் காணப்போ?
 என்றாள். விஜயனுட னேறுதிறல் வீமனுமே
 சூங்றா மணித்தோன் குறிப்புடனே நோக்கினார்.
 தருமனு மற்றாங்கே தலைகுனிந்து நின்றிட்டான்.
 பொருமியவள் பின்னும் புலம்புவாள் :- வான்சபையில்
 கேள்வி பலவுடையோர். கேட்டவா நல்லிகையோர்.
 வேள்வி தவங்கள் மிகப்புரிந்த வேதியர்கள்.
 மேலோ ரிருக்கின்றீர் வெஞ்சினமேன் கொள்கில்லோ?
 வேலோ ரெண்ணுடைய வேந்தர் பிணைப்புண்டார்.
 இங்கிவர்மேற் குற்ற மியம்ப வழியில்லை.
 மங்கியதோர் புன்மதியாய்! மன்னர் சபைதனிலே
 என்னைப் பிடித்திமுத்தே யேசுக்கக்கள் கொல்லுகிறாய்.
 நின்னை யெவரும் “நிறுத்தடா” என்பதிலர்.
 என் செய்வேன்? என்றேயிரைரந்தழுதாள்.

பாண்டவரை

மின்செய் கதிர்விழியால் வெந்தோக்கு நோக்கினான்.
மற்றவர் தாழுள்போல் வாயிழ்ந்து சீர்குன்றி
பற்றைகள்போல் நிற்பதானப் பார்த்து, வெறி
கொண்டு

தாதியடி தாதி! யெத் துச்சா தனளவளைத்
தீதுரைகள் கூறினான். கர்ணன் சிரித்திட்டான்.
குனி புகழ்ந்தான். எப்பமினோர்? வீற்றிருந்தார்!
தகுதியர் விட்டுமலுங் கொல்லுகினான் : 'தையிலே'
வீட்டுமாசாரியே செல்லது

குதாடி நின்னை யுதிட்டிரனே நோற்றுவிட்டான்.
வாதாடி நீயவள்ளுக் கெய்கை மறுக்கின்றாய்.
குதிலே வல்லான் குனி. தொழில்வலியால்.
மாதரசே, நின்ஜுகைய மன்னவளை விழ்த்தி

விட்டான்.

மற்றிதசி ஜுன்னையொரு பந்தயமா கைவத்தேதே
குற்றமென்று கொல்லுகிறாய். கோமகனே.

பண்ணட்டுக்

வேதமுனிவர் விதிப்படி ந் கொல்லுவது
நீதமெனக் கூடும். நெடுங்காலக் கெய்தியது!
ஆணோடுபெண் முற்று நிகரெனவே யந்நாளில்
பேணிவந்தார் பின்னாளி விருது பெயர்ந்துபோய்.
இப்பொழுதை நூல்களினை யென்ஜுங்கால்

ஆடவருக்

கொப்பில்லை மாநர். ஒருவன்றை நாந்தை
விற்றிடலாம். தானமேன வேற்றுவர்க்குத் தந்திடலாம்.

முற்றும் விலங்கு முறைமையன்றி வெறில்லை.
தன்னை படிக்கமயேன விற்றபின் ஜுந்தருமன்
நின்னை யடிக்கமயேனக் கொள்வதற்கு நீதியன்டு
கெல்லு நெறியறியார் கெய்கையிங்கு பார்த் திட்டோ
கல்லு நடுங்கும். விலங்குகளும் கண்புதைக்கும்.

செய்கை யந்தியென்று தேர்ந்தாலும். சாத்திரந்தான்
 வைகு நெறியும் வழக்கமுந் கேட்பதனால்.
 ஆங்கவையு நின்சார்பி வாகா வகையுரத்தேன்.
 தீங்கு நடுக்குந் திறமிலேன். என்றந்த
 மேலோன் தலைகவிழ்த்தான். மெல்லியலுஞ்
 சொல்லுகிறான்

திரெளபதி சொல்லுவது
 சாலநன்கு கூறிவி ரையா. தருமெந்றி
 பண்டோ ரிராவணனும் சீதைதன்னைப் பாதகத்தாற்
 கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப்பின்.

கேட்டமுற

மந்திரிகள் சாத்திரிமார் தம்மை வரவழைத்தே.
 செந்திருவைப் பற்றிவந்த செய்தி யுரைத்திடுங்கால்
 "தக்கதுநீர் செய்தீர்: தருமத்துக் கிச்செய்கை
 ஒக்கும்" எனக் கூறி யுகந்தனராம் சாத்திரிமார்!
 பேயரக செய்தால். பினாந்தின்னும் சாத்திரங்கள்.
 மாய முணராத மன்னவனைச் சூதாட
 வற்புறுத்திக் கேட்டதுதான் வஞ்சனையோ?

ஞூர்மூலோ?

முற்படவே குழந்து முடித்ததொரு செய்கை யன்றோ?
 மண்டபநீர் கட்டியது மாநிலத்தைக் கொள்ளவன்றோ?
 பெண்டிர் தமையுடையீர்! பெண்களுடன் பிறந்தீர்!
 பெண்பாவ மன்றோ? பெரியவகை கொள்விரோ?
 கண்பார்க்க வேண்டும்! என்று கையெடுத்துக்

கும்பிட்டான்.

அம்புபட்ட மான்போ ஸமுது துடிதுடித்தான்.
 வம்பு மலர்க்கூந்தல் மண்மேற் புரண்டுவிழத்
 தேவி கறைந்திடுதல் கண்டே. சிலமொழிகள்
 பாவி சூச்சாதனனும் பாங்கிழுந்து கூறினான்.

மகாகவி கப்பிரமணியபாரதி

அரும்பதங்கள்

அருந்ததி	தையல்
வெதம்	செந்திரு
பரிசமிதல்	வம்பு
வேதியர்	பாதகர்
புண்மதி	வெந்நோக்கு
பற்றைகள்	பந்தயம்
தாதி	கரைந்திடுதல்.

ஆ பயிற்சிகள்

1. பின்னாலும் விளாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சபையில் ஆதரவற்ற நிலையில் நின்ற திரெளபதி பஞ்சாண்டவரிடம் கூறியவை யாவை?
2. பஞ்சாண்டவர் ஏதும் போதிருந்தபோது திரெளபதி சபையோரிடம் முறையிட்டுக் கூறியவை யாவை?
3. சபையிலே திரெளபதி அழுது முறையிட்டபோது தருமன், வீமன், அருச்கணன் ஆகியோர் இருந்த நிலை எவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது?
4. சபையில் இருந்தவர்களில் நீதி உரைக்கக் கூடியவர்கள் எனத் திரெளபதியாற் கருதப்பட்டவர்கள் யாவர்?
5. வீட்டுமரது கூற்றுக்களிலிருந்து அவரைப் பற்றிய உங்கள் மனப்பதிவினைக் கூறுக.
6. “பேயரக செய்தால் பினாந்தின்னும் சாத்திரங்கள்” என்று திரெளபதி கூறுவதன் உட்பொருள் யாது?
7. துரியோதனன் சபையில் திரெளபதி எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்?
8. அநீதிக்கு எதிரான திரெளபதியின் மனக்குமுறல் எவ்வாறு இப்பகுதியில் புலப்படுகின்றது?
9. திரெளபதியின் துண்பங்கண்டு பாரதியார் கொண்ட கீற்றத்தை நீங்கள் எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள்?

10. பிண்வரும் கூற்றுக்கள் (அ) யாரால் (ஆ) யாருக்கு
 (இ) எச்சந்தரப்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன என எழுதுக.
1. "நின்னையெல்லாம் 'நிறுத்தா' என்பதிலர். என் செய்வேண்டும்?"
 11. "தன்னையடிமையென விற்ற பின்னுந் தருமன் நின்னை யடிமையெனக் கொள்வதற்கு நீதியண்டு"
 111. "சாலநன்கு கூறினீரையா. தருமதெநி"

11. மொழி வளம்

இரட்டைக் கிளவி

ஒரு சொல் இரட்டித்து வருவது இரட்டைக் கிளவி. இரட்டைக் கிளவி இகைபற்றியும் பண்பு பற்றியும் குறிப்புப் பற்றியும் வரும். அவ்வாறு இரட்டித்த சொற்கள் பிரிந்து நின்று பொருள்தரா.

கச்கச	பரபர	முஜுமுஜு
கலகல	மடமட	கினுகினு
கடுகடு	கணகண	கினுகினு
குறுகுறு	வழவழ	பளபள
குடுகுடு	தளதள	கிடுகிடு
நெறுநெறு	தகதக	படபட
சலசல	கிகிகிக	கல்கலிர்
வழவழ	மோழுமோழு	கணீர்கணீர்

பயிற்சி:

பிண்வரும் இரட்டைக் கிளவிகளைப் பொருள் விளங்க. வாக்கியல்களில் அமைத்து எழுதுக.

குறுகுறு சலசல. தகதக. முஜுமுஜு. கணீர்கணீர், கச்கச, பரபர முஜுமுஜு.

111. செயற்பாடு.

1. பாஞ்சாலி சபதம் பாடப்பகுதியை ஒரு நாடகமாக வடிவமைத்து வாசிக்க.
2. பாஞ்சாலி சபதத்தில் திரெளபதி நீதிகேட்டு வாதாடும் காட்சியைப் பாத்திரமேற்று நடிக்க.
3. "பெண்ணின் பெருமை" என்ற தலைப்பில் 150 சொற்களில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

06. புலவரும் வறுஷமயம்

மழைக் காலத்தில், ஒரு நாள் அதிகாலையில் நிகழ்ந்தது இது. அன்று, வாசவெளியில் நட்கத்திர ஓளி கூட இல்லை. மழை தூநிக்கொண்டிருந்தது. குளிர்காற்று மழையுடன் கேர்ந்து வீசியமையால் எங்கும் ஒரேகுளிர். ஆகையால் வெளியே யாருஞ் சஞ்சாரஞ் செய்தல் முடியாது.

மதுரை மாநகரத்தின் ஒரு வீதியில் உள்ள வீட்டின் தெருவோரக் கொட்டகையில், ஓர் உருவம் குந்திக் கொண்டிருந்தது. அதன் இடுப்பில் மாத்திரம் ஒரு துணி காணப்பட்டது. குளிர் தாங்க முடியாமல் தன் கைகளைத் தோள்மீது மாறி இட்டுக் கொண்டு. மார்பை ஒருவாறு குளிரிலிருந்து பாதுகாத்தது. அவ்வாறே தன் வயிற்றுப் பாகக் குளிரைக் குந்தியிருந்து முழந்தாலில் உதவியாலே நடுத்தது. அது ஒரு உருவம். அவர் ஒரு புலவர்.

இரண்டு நாரைகள் ஆகாயத்தில் பறக்கிற சப்தம் கேட்டது. கூர்ந்து அவதானித்தால் அவைகளைக் காணமுடியும். நாரைகளைக் கூர்ந்து அவதானித்த அம் மனித உருவத்தின் மஜதிற் கில என்ன அவைகள் நிமிரென்று தோன்றின.



"இவ்விடத்தில் நான் யாருமற்ற அநானை. ஒரு மளித முகத்தைக்கூடக் காண முடியவில்லை. எனக்கு உதவி செய்வார் யாருமில்ல. ஆனால் மனைவியின் நிலை என்ன? அவன் குடியிருப்பதற்கு ஒரு நல்ல குடிசையாவது உண்டா? இந்த மழைக்கு அவ்வீடு ஒழுகுமே! கவர்களெல்லாம் நனைந்து கொண்டிருக்குமே! அவன் எப்பொழுதும் என் வரவை ஏதிர்பார்த்துக் கொண்டல்லவா இருப்பான். பல்லி சப்திக்குந் தோறும் அதன் பலனைப் பார்த்து! இதோ வருவார், வருவார் என்று எதிர் பார்ப்பானே! இங்கே இந் நிலையில் நான் இருப்பதை அவளால் அறிய முடியுமா? எனது நிலைமையை அவனுக்கு அறிவிக்கக் கூடியவர்கள் யார்? ஒருவேளை இந்த நாளரகள் எம்முறிச் வழியாகப் போகக் கூடுமானால் என் எண்ணைம் நிறைவேறவங் கூடும். ஆகையால் இந்நாளரகளின் மூலமாவது எனது நிலைமையை மனைவிக்கு அறிவிக்கவாம்" என எண்ணி நாளரைய விளித்து.

"நாராய்! நாராய் செங்கால் நாராய்
பழம்படு பனையின் கிழங்குபிளாந் தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்!
நீயுநின் மனைவியுந் தெஞ்திசைக் குமரியாடி
வடத்திசைக் கேகுவீ ராயின். எம்மூர்ச்
சந்தி முற்ற வாவியுட் டங்கி
நனைகவர்க் கூரை கனைகுரற் பல்லிப்
பாடுபார்த் திருக்குமென் மனைவியைக் கண்டு
எங்கோன் மாறன் வழுதி கூடலில்
ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொந்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழிதிப்
பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென உயிர்க்கும்
ஏழை யாளனைக் கண்டனம். எஜுமே"

என்று கூறினார். தனக்காகப் பிரதியுபகாரம் கருதாது தூதுபோகும் ஒருவரை அழைக்கும் போது மரியாலைத்தயாக அழைத்தல் முறை. அவரைப் புகழ்ந்தால் அவர் மனம் மகிழ்ச்சியடையும். தனக்காகத் தூதுசெல்பவரை மகிழ்விக்க வேண்டியது கடன். ஆகையால் நாரையினது அழைக முதலிற் புகழ்ந்தார். அதன் காலைக் கெங்கால் என்றார். அதன் கொண்டு பவளம் போன்றதென வருணித்தார். பிறகு தன் நிலைமையத் தெரிவித்தார்.

இச் செய்யுளைக் கேட்டு அந் நாரைகள் அவ்விதமே செய்ய மெனப் புலவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. தம் மன வேதனையைச் சொல்வதற்கு யாருமிலாதவின் தம்முன் காணப்பட்ட உயிர்ப்பொருள்களாகிய நாரைகளைப் பார்த்து அவ்வாறு கூறினார். இவ்வார்த்தைகள் நாரைகளின் செவிப்பட்டிலவோ அறியேம். ஆயின். இச் செய்யுள் அவ்வூர் அரசனாகிய பாண்டியன் செவிப்பட்டது. அவ்விரவில் நகர்சோதனை புரிந்து வந்த பாண்டியன் தெருவேரக் கொட்டகையிலிருந்து வெளிவந்த அவ்வினிய செய்யுளை உற்றுக்கேட்டான். நிலைமையறிந்து மிகவும் துக்கித்தான். ஆயினும் தன்னை இன்னாண்ண அக்கமயம் தெரிவிப்பது தகாதாதவின் அரண்மனையை அடைந்தான்.

மறுநாட்காலை அரசன் சபா மண்டபத்தை அடைந்து மேற்படி செய்யுள் வெளிவந்த இடக் குறிப்பைக் கூறி. அங்கு வதியும் புலவரை அழைத்து வருமாறு இரு கேவகர்களை அனுப்பினான். கேவகர்கள் சென்று புலவரை அழைத்து வந்தார்கள். அவருக்கு அழகிய உடைகளை நல்கி இனிய டணவு பரிமாறி நடந்த விஷயங்களை அரசன் வினவினான்.

புலவர் தமது வறுமை காரணமாகப் பாண்டியனிடம் பரிக் கெறவந்து. வாயிற் காவலாளர் உட்புக விடாமையினாலே தாம்பட்ட துண்பங்களைத் தெரிவித்தார். அரசனும் நடந்தமை கூறி அவர் செய்யுளை வியந்து அவருக்குப் பலவித பொருள்களை உபசரித்து அனுப்பி வைத்தான்.

இப்புலவரின் பெயர் சத்திமுற்ற புலவர் என்பது இச் செய்யுளிலும் அது இடம் பெற்றிருக்கிறது. சத்திமுற்றம் என்பது ஒருர். இது பாண்டி நாட்டுக்கு வடக்கேயுள்ளது.

இச் செய்யுளில் நாரையின் அலகுக்குப் பெரும் பகுதி பிளக்கப்பட்ட பளங்கிழங்கு உவமானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. புலவர் தமது நிலைக்குப் பெட்டிக்குள் அடைக்கப்பட்டுப் பெருமுக்கெறியும் பாம்பை உவமானமாகக் கூறியுள்ளார்.

“இலக்கிய மஞ்சரி”

அரும்பதங்கள்

சஞ்சாரம்	மரியாதை
கொட்டகை	செவிப்படல்
எண்ண அலைகள்	நகர் சோதனை
பவளம்	துக்கித்தல்
வாடை	வதியும்
பேழை	பரிமாறல்
உயிர்க்கும்	உபசரித்து
பிரதியுபகாரம்	அலகு

அ. பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
 1. நாரையைக் கண்டதும் புலவரின் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள் யானவை?
 2. பாடலில் வறுமையின் கொடுமை எவ்வாறு புலப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை விளக்குக.
 3. புலவர் எவ்வாறு நாரையைப் புகழ்ந்தார்? ஏன் அதனைப் புகழ்ந்தார்?
 4. புலவரின் பாடலைச் செவியற்ற பாண்டியன் அவருக்கு எவ்வாறு உதவினான்?
 5. பின்வரும் உவமேயங்களுக்குக் கவிஞர் கையாண்ட உவமாளங்கள் யானவை?
 - (அ) நாரையின் சொண்டு
 - (ஆ) புலவரின் நிலை
11. மொழிவளம்

பொருத்தமான உவமைத் தொடர்களைத் தெரிந்து கீறிட்ட இடங்களில் எழுதி வாக்கியத்தை நிறைவு செய்க.

நீர்க்குமிழி போல, நாரைக் காடுவன் தண்மதி போல, கிணற்றுத் தவணை போல, நகமும் சுதையும் போல, உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போல, ஒடும் புனியம்பழும் போல,

 1. ஆசிரியர் கொல்லிக் கொடுத்தவை யாவும் ----- எனக்குத் தெளிவாகப்புரிந்தன.
 2. தோழியர் மத்தியிலிருந்த மணப்பெண் ----- விளங்கினாள்.
 3. ----- விளங்கும் நிலையற்ற வாழ்வை மனத்திற் பதித்து பிறருக்கு என்றும் நன்மையே செய்து வாழ்வோமாக.

4. ----- டலக விடயங்களை அறியாது இருந்தல் கூடாது.
5. இராமஙும் சௌதயும் ----- இணைந்து வாழ்ந்து இல்லற வாழ்வில் இனிமை கண்டனர்.

111. செயற்பாடு

1. பொருத்தமான தொனி வேறுபாட்டுடன் உணர்ச்சி பூர்வமாக இப்பாடத்தை உரத்து வாசித்துக் காட்டுக.
2. உரத்து வாசித்தலை அவதானித்துச் செவிமடுத்தபின் பின்வருங்கறை விளக்கிக் கூறுக.
 - (அ) புலவரின் வறுமை நிலை
 - (ஆ) புலவர் நாரைகளிடம் விடுத்த செய்தி
 - (இ) புலவர் தமது மனைவியின் நிலைபற்றி நினைத்தலை
3. புலமைப் பரிசில் தேர்வில் சித்தியடைந்தும் இன்னமும் நிதி உதவி கிடைக்காததால் மனமுடைந்து தனது வறுமை காரணமாகப் பாடசாலை வராதிருக்கும் உமது நண்பனுக்கு ஆறுதல் கூறியும் தொடர்ந்து கற்குமாறும் அறிவுரை கூறியும் கடிதம் ஒன்று எழுதுக.

ஆ. இலக்கணம்

வாக்கிய இயைபு

உ - ம: சிறுமி விளையாடி னாள்
அமைச்சர்கள் நகரைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றனர்.

தரப்பட்டுள்ள இரண்டு வாக்கியங்களையும் அவதானியங்கள். முதலாவது வாக்கியத்தில் எழுவாய், 'சிறுமி'. அது உயர்த்தினை. பெண்பால் ஓருமையைக் குறிக்கிறது. அவ்வெழுவாய்க்கு இயைபுடையதாக விளையாடி னாள்' என்னும் வினைமுற்று பயனிலையாக வந்துள்ளது. இரண்டாவது. வாக்கியத்தின் எழுவாய் அமைச்சர்கள் அது உயர்த்தினை பலர்பால் பன்மையாகும். அதன் பயனிலையாக, 'சென்றனர்'. என்னும் வினைச்சொல் வந்துள்ளது. இரு வாக்கியங்களிலும். எழுவாய். பயனிலை என்பன நினை. பால். இடம் என்பவற்றில் இயைபு பெற்று இருப்பதை அறியலாம். இவ்வாறு வாக்கியங்கள் இயைபு பெற்று அமைவதே முறையாகும். எழுவாய். பயனிலை என்பன நினை. பால். எண். இடம் என்பவற்றில் மாறுபடாது இயைபுடன் அமைவதே வாக்கிய இயைபு எனப்படும்.

2.-ம் தலைவன் சிரித்தபடி கேட்டான்

இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாயான 'தலைவன்' என்னும் பெயர்ச்சொல் உயர்தினை ஆண்பால் ஒருமையைக் குறித்து நிற்கிறது. அதன் பயனிலை. கேட்டான். என்னும். வினைச்சொல்லாகும். எழுவாய்க்கு இயைபாக 'ஆன்' என்னும் ஆண்பால் விகுதி பெற்று கேட்டான் என்ற வினைமுற்று பயனிலையாக வந்துள்ளது. பின்வரும் உதாரணங்களை அவதானியுங்கள்.

2.-ம். கங்கா சிரித்தான்

எழுவாய்	-	உயர்தினை. பெண்பால் ஒருமைப் பெயர்
பயனிலை	-	'ஆன்' விகுதி பெற்ற பெண்பால் ஒருமை வினைமுற்று. மீனவர்கள் ஒன்று நிரண்டு புறப்பட்டார்கள்.
எழுவாய்	-	உயர்தினை. பலர்பால். பன்மை
பயனிலை	-	உயர்தினை. பலர்பால் வினைமுற்று

யாகு அத்திசையில் திரும்பியது

எழுவாய்	-	அ..றினை ஒன்றங்பாற் பெயர்
பயனிலை	-	அ..றினை ஒன்றங்பால் வினைமுற்று

காகங்கள் வட்டமிட்டுப் பறந்தன.

எழுவாய்	-	அ..றினை பலவின்பால் பெயர்
பயனிலை	-	பலவின்பால் வினைமுற்று

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஜந்து வாக்கியங்களும் எழுவாய் பயனிலையுடன் தினை. பால் என்பன இயையுற்று வந்துள்ளதை விளக்குகின்றன.

2.-ம்.

மூங் என்ன சொல்தேன்

தன்மை ஒருமை எழுவாய் + தன்மை ஒருமைப் பயனிலை

நீ காக்தைப் பார்த்தாய்

முங்கிலை ஒருமை எழுவாய்+ முங்கிலை ஒருமைப் பயனிலை

நீங்கள் காக்தைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்

முங்கிலைப் பன்மை எழுவாய்+ முங்கிலைப் பன்மைப் பயனிலை

அவர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்றார்கள்

பட்டினைக்கப் பலர்பால் எழுவாய்+ பட்டினைக்கப் பலர்பாற் பயனிலை

கடலில் படகுகள் நிறைந்திருந்தன

படர்க்கைப் பலவின்பால் எழுவாய் + படர்க்கைப் பலவின்பால் பயகிலை தன்மை. முன்னிலை. படர்க்கைப் பெயர்கள் எழுவாய். பயனினல்யுடன், இனயு பெற்று வந்துள்ளமையை மேலுள்ள வாக்கியியக்களில் அவதானிக்கலாம்.

பயிற்சி

1. அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளவற்றுள் பொருத்தமான விடையைத் தெரிவிக்க.
1. ----- (அவர். அவர்கள்) முக்களால் மாலை தொடுத்தனர்.
2. கருமுகிற் கூட்டம் வானத்தில் நிறைந்து ----- (காணப்பட்டன. காணப்பட்டது)
3. மாணவர் ----- (ஒவ்வொருவனும். ஒவ்வொருவரும்) சீருடை அணிந்து வர வேண்டும் என அதிபர் கூறினார்.
5. ----- (நீ. நீங்கள்) நான்கள் எனது பிறந்த நாள் விழாவுக்கு வருவாயா?
6. நாங்கள். எல்லாம் ஆசிரியர் தந்த விட்டு வேலைகளை மூங்காகச் ----- (செய்தனர். செய்தோம்)
7. ----- (படகோட்டி. படகோட்டிகள்) என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தனர்.
8. எல்லாருடைய ----- (கண்ணும். கண்களும்) அவள்பக்கம் திரும்பின.
9. நீங்கள் எல்லாம் காக்கையைப் ----- (பார்த்திருக்கிறாய்) பார்த்திருக்கிறீர்கள்)
10. இன்று அநேகமான வீடுகளில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி ----- (இருக்கின்றன. இருக்கின்றது)

11. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய்க் கொற்களை இனம் கண்டு அவற்றுக்கு சொல்லில்கூணம் கூறுத்

டதாரணம் :- தலைவன் மந்திரக்கோவைப் பார்த்தான்

எழுவாய் :- தலைவன்

அது உயர்தினை. ஆண்பால். ஒருமை. படர்க்கைப் பெயர்.

1. அவர்கள். மீண்பிடித்தொழில் செய்து வாழ்க்கையைக் கழித்தார்கள்.

2. நான் இப்பொழுது சொல்லமாட்டேன்.

3. எல்லோரும் அவன் சொன்னதைக் கேட்டுச் சிரித்தார்கள்.

4. படகு நிறைய மீன் கிடைத்தது.

5. எங்கிருந்தோ மேகங்கள் எல்லாம் வந்து குவிந்து விட்டன.

6. திட்டிரென்று அக்கூடையிலிருந்து ஒரு காகம் வெளியே வந்தது.

7. ஸ்கண்டினேவியா நாடு முழுவதும் இதே வழியை மேற்கொண்டது.

8. நாங்கள் தினமும் நீராறுவியில் நீராடி மகிழ்வோம்.

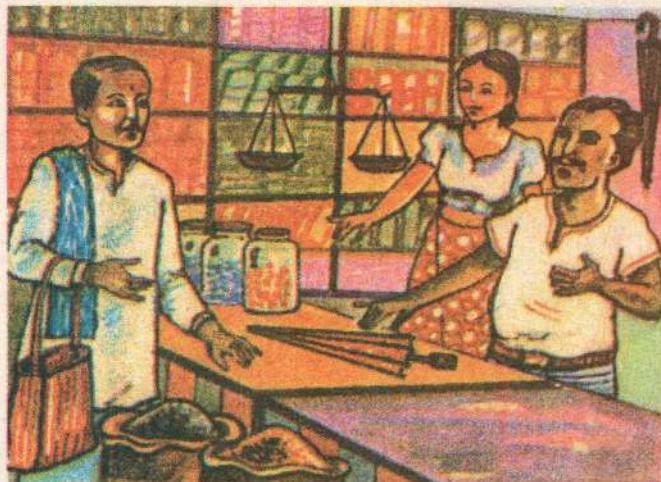
9. நீங்கள் தீந்தக் கடலிலா மீன் பிடிப்பீர்கள்?

10. காந்த ஊசி கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

111. சரியான விடையைத் தெரிந்து அதன் கீழ்க் கோடிடுக.

1. கொடிமரத்தின் உச்சியில் நிசை பார்க்கவும். காவல் காக்கவும் உதவுகின்ற இடம் காக்கைக்கூடு என அழைக்கப்படுகிறது இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாய் (காக்கைக் கூடு. கொடிமரம் இடம். நிசை)
2. வாக்கியங்களில் எழுவாய். பயனிலை. என்பன. நினை. பால். என். இடம் என்பவற்றில் மாறுபட்டது வருவது.
(வாக்கிய வழி. வழுவுமைதி. வாக்கிய இயை. வாக்கிய உறுப்பு)
3. அவனது புத்திக் கூர்மையை நாவாரப் புகழ்ந்தனர். இவ்வாக்கியத்தின் தொன்றா எழுவாய்.
(புகழ்ந்தனர். அவன். அவர்கள். புத்திக்கூர்மை)
4. பூக்கள் மலர்ந்து மணம் பரப்பின. இதில் பூக்கள்
(அ.:நினை ஒன்றன் பால் ஒருமை. அ.:நினைப் பலவின் பாற்பன்மை அ.:நினைப் பலவின் பால் ஒருமை)
5. நான் தினமும் பாடசாலைக்குச். செல்லும் வழியில் பிச்சைக்காரன் ஒருவனைக் காண்பேன். இதில் நான்
(முன்னிலை ஒருமை. முன்னிலைப் பன்மை. தன்மை ஒருமை. படர்க்கை ஒருமை)

07. குடை



நண்பர் ஒருவரிடம் செல்வதற்குப்புறயட்ட மணியத்தார். வானம் அம்மிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு தன் குடையைத் தேடினார். வழக்கமாக வைக்குமிடத்தில் அது காணப்படவில்லை. வெளியே கதவோரமாக, ஈரம் உலர்வதற்காக வைக்குமிடத்துக்கு வந்து தடவினார். அங்கும் இல்லை.

“குடையைக் காணேல்லை. எடுத்தனியா.” என்று மனைவியைக் கேட்டார்.

“நான் உங்கடை கிழட்டுக் குடையை எடுக்கேல்லை. போன்றத்தில் எங்கையோ விட்டிட்டு வந்திட்டியன் போலை. அதுதானே உங்கடை வழக்கம். யோசிச்கப் பாருங்கோ!” என்று அவள் சுற்று மிறாய்ப்பாய் பதில் சொன்னார்.

மணியத்தார் மனைவியைப் பார்க்காமல் வாணத்தைப் பார்த்துப் புருவத்தை நெறித்தார் எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து நடக்குது என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

கிழட்டுக் குடையாம். பழானால். பாவிக்கக்கூடிய நிலையிலிருந்தாலும் அதை வீசிவிட வேண்டுமாம்.

மனிதனுக்கும் இதே கதிதான்!

குடைத்துணி கொஞ்சம் நிறம் மங்கிலிட்டது. தடைச்சட்ட விளக சிறிது குஞ்சியதால் விலைவை நானே கருங்கி மூடும். மற்றப்படி மழையும் வெய்யிலும் அதனை அசைக்க முடியாது.

அப்பா உந்தக் குடையோடை போகாதையுங்கோ! மற்றவை என்ன நினைப்பினம்?'' என்று சொல்லி வேலை பார்க்கிற அவருடைய மகள் ஒரு பூதுக் குடை வாங்கிக் கொடுந்தாள். அவள் சொன்ன நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். பின்னையள் வசதியாரிஞ்குகிறார்கள். நகப்பன் பழங்குடையோடை நியிறார்! என்று யாரும் நினைப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் அவர் மனதில் பட்டது.

பத்து நாட்கள் கடந்து போயிருக்கும்!

வங்கிக்கு ஒரு காலோலையை மாற்றி வரப் போயார். வங்கிக்கான் காசைக் கொடுக்க குடையைப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு. கொஞ்சம் மிதப்போடு நாள்களை எண்ணித் தொகூர்த்துகிறார். வைத்துக் கொண்டு விட்டுக்கு வந்தார்.

குடை? இளந்தாரிக் குடை? அது போயே போய்விட்டது! பழையபடி அவர் கையில் கிழட்டுக் குடை! புதுக் குடையைத் தொலைத்த கணத்தையும் பக்குவமாக மறைத்து. ''நீங்கள்தான் அதை எங்கேயோ கொண்டுபோய்த் தொலைத்து விட்டமர்கள்!'' என்று விட்டாரின் தனவயில் அதைச் சுமத்தினார்.

இப்போ கிழட்டுக் குடையும் போய்விட்டது!

அது எங்கே தொலைந்திருக்கும்? என்று அவர் மன்னையைப் பியந்துக் கொண்டிருந்தார்.

வயக் போன்றாலை ஞாபக சத்தி குறைஞ்கதான் போகோ!'' என்று யோசித்தபடியே கால்களை நகர்த்தி வெளியே நடந்தார்.

நேற்று மாலை காமான் வாங்கிக் கணட்டுத்தெருவுக்குப் போன்று நினைவுக்கு வந்தது. அதோ விசேடமான யாழ்ப்பாலைத்துச் சாப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று. கொஞ்சம் சுத்தரிக்காய் வாங்கி வரும்படி கட்டளையிட்டிருந்தாள் அவர் மனைவி. மழை இருட்டிக் கொண்டிருந்த நேரம்தான் குடையைத் தூக்கிக் கொண்டு. ஒரு பொலிநீங் யெயையும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட சமயம். ''மறக்காமல் ஒரு கறிலோய்பிளைக் காட்டும் வாங்கி வாருங்கோ!'' என்று ஓர் உபகட்டளையும் பிறந்தது.

கறிவேப்பினை என்றால். அதோடு சேர்த்து நம்பை இலையும் கட்டித்தான் விலைப்படும். மனியத்தாரின் மனைவிக்குக் கறிலோய்பினை. நம்பை இலையிலே பெரும்மோகம்.

ஸ்ர்சிப்பு உறவினால். நம்பை இலைக்கு மலையியத்தார் அரம்பை என்று பெயர் குட்டியள்ளார். அதைபொட்டி, மற்றைய தாளிதச் சாக்குகளுக்கும் திருப்பெயர்கள். கறிவேப்பினை - மேனகை. நம்பை-அரம்பை. கடுகு-ஜர்வசி. சீரகம்-திலோத்தனைம். தேவமாதர்! இந்த நான்கு மாதங்கள் நடந்துமாடினால் உணவரங்கம் கலையாறங்கமாகிவிடும் என்பது மனியத்தாரின் கலையற் கலை. இத் தேவதைக்கூக்கே அரப்பணம்!

அருகிலுள்ள கரகம்பிற்றியா சந்திக்குப் போய் ஒரு கடையில் கத்தரிக்காயும். கறிவேப்பிலை அக்கடையில் இல்லாததால் மற்றொரு கடையில் கறிவேப்பிலையும் வாங்கி வந்தார். கத்தரிக்காய் முற்றலாம் இருந்தால் விட்டில் உபத்திரவும் முற்றும் நினைக்கு வந்துவிடும் முற்றல் காய்க்கிணங்களை உங்கள் தலையில் கட்டிவிடத்தானே கடைக்காரன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறவன்! என்று பாராட்டு நடைபெறும். அதனால், ஒரு கையால் கத்தரிக்காயை நசித்துப் பார்த்து வாங்கி, மறு கையால் பொலிந்ன பையை விரித்து அதற்குள் போட்டுக் கொண்டு திரும்பியது நினைவுக்கு வந்து. அப்போதுதான் குடையைக் கீழே வைத்திருப்பேன் என்ற எண்ணைம் தோன்றியது.

சரிதான்! குடையை அங்குதான் விட்டு வந்திருப்பேன் என்ற முடிவுக்கு வந்தார் மணியத்தார்.

நண்பரிடம் போகும் எண்ணைத்தைக் கைவிட்டு அவர். அந்தக் குடை இருக்குமிடத்துக்குப் போளார்.

குடை வாசனை நெருங்கினார். நாலைந்து பேர் சாமான் வாங்கிக் கொண்டு நின்றார்கள். உள்ளே முஸ்பக்கமாக ஓர் அம்மான் அவர் மனைவியாயிருக்க வேண்டும். சாமான் நிறுத்துக் கொண்டிருந்தான். வெள்ளைச் சாரமும் நீளக்கைச் சேட்டும் அணிந்த முதலாளி. உள்ளே ஏதோ சாமானை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். அவரிடம்தான் அன்று கத்தரிக்காய் வாங்கியதை நினைவில் கொண்டு மணியத்தார். மெல்லச் சிரித்தபடி அவரை அணுகினார்.

தாங்குத் தெரிந்த அரைகுறைச் சிங்களத்தில், “நேற்று என்றை குடையை விட்டிட்டுப் போயிற்றன்....” என்று இழுத்தார்.

“குடை? என்ன நிறம்?” என்று சிங்களத்தில் கேட்டபடியே மணியத்தாரின் பதிலை எதிர்பாராமல். உள்ளேபோய் பூப்போட்ட ஒரு பிறவுண் நிறக் குடையை எடுத்து வந்து காண்பித்தார் கடைக்காரர்.

யாரோ விட்டுவிட்டுப் போன குடை அது! நேர்வாம முறுக்கேறிய மணியத்தார் சற்றும் தயங்காமல். “இல்லை. இது என்குடையல்ல. அது கறுப்பு நிறம்!” என்று அழுத்தமாய்ச் சொல்லி டதுகளைச் சுனித்தார்.

கடைக்காரர். குடையை உள்ளே வைத்துவிட்டு வந்தார். மணியத்தாரை நெருங்கி முஸ்பக்கமாகச் சற்றுத் தூரத்தில் உள்ள கடையைச் சுட்டிக்காட்டி. “நேற்று அங்கை யாரோ ஒரு கறுப்புக் குடையை விட்டுட்டுப் போயிற்றாங்க. கடைக்காரன் அதை யாருக்கோ காண்பித்துக் குடைத்துக் கொண்டிருந்தான்” என்றார்.

“போங்க. போங்க. போய்க்கேளுங்க!” என்று உற்சாகப்படுத்தினார்.

மணியத்தார் மெல்லத்திரும்பி அந்தக் கடைக்குப் போனார். நேற்றுக் கறிவேப்பிலை வாங்கிய கடைதான் அந்தக் கடை..

இவர் வருவதைப் பார்த்ததும். அந்தக் கடைக்கார முதலாளி. மெல்லத் தலையை நீட்டி முகத்தைக் கேள்விக் குறியாக்கினார்.

மிகத் தாழ்மையான குரலில். தனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் “நேற்று என்றை குடையை விட்டிட்டுப் போயிற்றன்.....” என்று தடுமாறினார் மணியத்தார்.

“அப்படி இங்கை ஒரு குடையுமிருக்கவில்லை!” என்று திடமான குரலில் பதில் அளித்தார் கடைக்காரர்.

“கறுப்பு நிறக் குடை!” என்று மீளவும் விண்ணப்பித்தார் மணியத்தார்.

கறிவேப்பிலைக் கட்டை வாங்கிப் பொலிந்ட உறைக்குள் வைக்கும் போது. நீட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த அந்த றம்பை இவையை மடக்கி உள்ளே தள்ளுவதற்காகக் குடையைக் கீழே வைத்தது துவ்வியமாக நினைவில் வந்தது.

வந்தும் என்ன? தெளிவுபடுத்திக் கொல்ல சிங்களம்.தெரியாது. தெரிந்தாலும் அதை அழுத்திக் கொல்லிக் காரியத்தைச் சாதிக்கக் காலம் கெட்டுப் போய்க் கிடக்கிறது. போனால் போகட்டும்! என்று அவர் திரும்பி வந்தார்.

“என்ன? குடை தரவில்லையா?” என்று கேட்டார் முதலாவது கடைக்காரர்.

“அங்கை இல்லையாம்”, என்றார் மணியத்தார்.

அவ்வளவுதான்! வெளியே வேகமாகப் பாய்ந்து அந்தக் கடைக்குப் போனார். ஆத்திரிக் குரலில் அவ்விடம் ஏதோ கேட்டார். மணியத்தாரும் பின்தொடர்ந்தார். அவன் ஏதோ பதில் கொல்லிவிட்டு அவைரத் திரும்பிப் பாராமலே உள்ளே போனான். வியாபாரம் மந்தம். கடையில் ஆட்களும் இல்லை.

அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள மணியத்தாருக்கு எவ்வித சிரமமும் ஏற்படவில்லை. இங்கே அப்படியானகுடையெதுவும் விடப்படவில்லை என்பதுதான் அதன் தார்ப்பரியம்.

வந்த கடைக்காரர். அந்த இடத்திலேயே நின்றபடி கையைக் காட்டி காட்டி ஏதோபேசிக் கொண்டிருந்தார். மணியத்தாருக்கு அது பெரும் சங்கடமாய் இருந்தது. .

மணியத்தாரை விடக்கடைக்காரருக்குப் பத்துப் பதினைந்து வயது குறைவாக இருக்கும். அந்தக் கணத்தில் அவர் ஒரு தம்பிமாதிரி என்கிற உணர்வு மணியத்தாரை உந்தித் தனியிடு.

தனது வலது கையால் அவரைத் தாவிப்பிடித்து முன்தளி நடக்கச் செய்து. “குடை போனால் காரியமில்லை. அதுக்காகச் சண்டை பிடிக்காதீங்க!” என்று கொல்லி அவரது கடைவரை கூட்டிவந்தார்.

“உன்னே போங்க! உங்க வியாபாரத்தைக் கவனியுங்க!” என்று அன்பு ததும்பக் கூறினார்.

கடையிலிருந்த வாடிக்கையாளர் மட்டுமல்ல. மற்றைய கடைகளிலிருந்த அனைவருமே முகத்தில் கலவரக் குறியோடு அவரையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அவர் மணவியும். பழக்கதோடு உணர்வோடு அவரை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கடைக்காரர் உள் நுழைந்தார். “குடை அவனிடம்தான் இருக்கு. நேற்று அதை என் கூட்டாளிக்குக் கூட்டி கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். இப்ப. இல்லையென்றுசொல்லுகிறான் அல்லல்!” என்று முன்னால் நின்ற வாடிக்கையாளர்களிடம் கொல்லிவிட்டு. “சரி. உங்களுக்கு என்ன வேணும்?” என்று கேட்டு வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்.

“எனக்காக வந்து கேட்டதற்கு மிகவும் நன்றி! தயவு செய்து சண்டை பிடிக்காதீங்க. அதுவும் பழைய குடை. நான் போயிட்டு வாறன்!” என்று கொல்லிவிட்டு மணியத்தார் நடக்கத் தொடங்கினார்.

தன் வியாபாரத்தையும் விட்டு. அயற் கடைக்காரருடன் சண்டை பிடிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்தையும் விட்டு இந்த மஜுஷன் பாடுபடுகிறானே இந்த உத்தமஸின் தூய உள்ளத்தையும் எந்திய வேட்கையையும் எண்ணி வீடு கென்றார்.

இரண்டு தினங்கள் கழித்து. திரும்பவும் மணியத்தார் அக் கடைத் தெருவுக்குப் போனார்.

அந்தக் கடையை நெருங்கும்போதே. அவர் மனம் தன்னையறியாமல் பெருமை கொண்டது. ஆசூலும் அந்தக் கடையில் அவர் சாமான் எதையும் வாங்கவில்லை. மீண் வாங்குவதற்கு அந்தக் கடையைத் தாண்டித்தான் செல்ல வேண்டும்.

என்றாலும். கடையை அண்மித்ததும் நடையைத்தளர்த்தி. நின்று. கடைக்காரரைப் பார்த்து நன்றிப்பெருக்குடன் சிரித்தார்.

வழக்கம்போல் கடையில் சாமான் வாங்க சணங்கள் குழுமி நின்றார்கள். அவர்களுக்கு அதை கிடைத் தடுத்துக் கொண்டிருந்தவர். மணியத்தாரைக் கண்டதும். “வாங்க!” என்று உரிமையோடும் கூட்டாயத்தோடும் கூப்பிட்டார். மணியத்தாரும் மெல்ல வாசற் பக்கம் போனார்.

“குடை அம்பிடவில்லையா?“

மணியத்தார் முகத்தைச் களித்துக் கொண்டே “அதை விடுங்க அந்த மஜுஷின் இல்லையென்று சொல்லுறார். இதுக்கு மேலை என்ன செய்யிறது?“ என்று சிரித்துக் கொண்டே கொண்ணார்.

கடையில் அவர் மணவியும் இல்லை. வாடிக்கையாளர் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். “குடையை நீங்க அங்கைதான் விட்டுட்டுப் போனிங்க. நீங்க போன கையோடை அதை ஒரு மஜுஷிஜுக்குக் காட்டி கடைக்க கொண்டிருந்தான். படுவா இப்ப இல்லையென்டு சொல்லுறான்.....”

“அந்த மஜுஷின் இங்கை வாறவர். அவர் வரட்டும். அவரிடம் சொல்லி அந்தக்குடையை நான் வாங்கித் தருவன்“

என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர் திடீரென மணியத்தாரின் பிண்பக்கமாக ஆச்சரியத்தோடு விழிகளை நிமிர்த்திப் பார்க்கு “ஆ” இங்கே அவரே வந்து நிற்கிறாரே....!“ என்று சொல்லிவிட்டு பதற்றமெதுவமில்லாமல். “அன்றைக்கு ஒரு குடையைக் காட்டி. யாரோ விட்டுட்டுப் போயிட்டாங்க என்று சொன்னானே அந்தப்பயல். இவ்ரதான் அந்தக் குடைக்காரர்.. போய்க் கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லிறான்....” என்று மெதுவான குரலில் சொன்னார்.

மணியத்தார் திரும்பிப்பார்த்தார். ஆறடி உயரமிருக்கும். காற்சட்டையும் நீளக்கைச் சேட்டும் அணிந்திருத்தார். முகத்தில் கம்பீரம்.

கடைக்காரர் சொன்னதுதான் தாமதம். மணியத்தாரின் தோளில் கையை வைத்து அழுத்துக் கொண்டு மற்றக் கடைக்காரரிடம் போனார் அவர்.

மணியத்தாரின் தோளிலிருந்த கையை எடுத்து “அந்தக் குடை இவருடையதாம். அதைக் கொடுங்க!“ என்றார்.

பேச்க முக்கெதுவுமில்லை. உள்ளே போய்க் குடையொன்றை எடுத்து வந்து அவரிடம் கொடுத்தார்.

குடையை வாங்கி அவர் மணியத்தாரிடம் கொடுத்தார். “இதுதான் உங்க குடை?“ என்று வினவினார்.

“ஆம்“ என்று மணியத்தார் பதில் சொன்னார். அவருடைய பழாய்ப் போன கறுப்புக் குடையேதான். கிழட்டுக் குடை!

வந்த மனிதர் அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் முதலாவது கடைக்காரிடம் பிரகாசமாகச் சிறித்தார். பெற்றுக் கொடுத்த பெருமிதச் சிரிப்பு!

மணியத்தாருக்குக் குடை கிடைத்தது பெரிதாகப்படவில்லை. அந்த இரு பெருமனிதர்களினதும் செயல் மனதை நினைத்துப் பூரிய்வடையக் கெங்கு! முதலில் தன்னை அழைத்துப் போய்க் குடையைப் பெற்றுக் கொடுத்தவருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். பின் கடைக்காரருக்கு மிக மிக நன்றி என்று சொல்லி விடை பெற்றார்.

கடையில் நின்ற வாடிக்கையாளர்கள். ஒர் அக்கிரமச் செயல் தடுக்கப்பட்ட உணர்வோடும் தாம் நிறைவோடும் அம் ஸுவரையும் பார்த்து மகிழ்வெய்தினார்கள்.

திரும்பப் பெற்றது மழைக்கும் வெயிலுக்கும் பிடிக்கும் ஒரு காதாண குடைதான். ஆனால் சுத்தியக் குடையைப்பிடித்து. அக்கிரமம் என்ற வெயிலையும். இனவெறி என்ற கொடு மழையையும் தடுத்து. அதனைப் பெற்றுக் கொடுத்த மாஜுடச் சிறப்பினை எவ்வளவு போற்றினாலும் தகுமன்றோ!

என் கேருகுநாதன்

1. அரும்பதங்கள்

விறாய்ப்பு	துல்லியமாக
தடைச்சட்டவினை	பழக்கதோஷம்
காசோலை	வாடிக்கையாளர்
மிதப்போடு	துர்ப்பாக்கியம்
தாளிதச் சரக்கு	சுத்தியவேட்கை
தேவநை	அக்கிரமம்
அர்ப்பணம்	

அ. பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. குடையைத் தேடிய மணியத்தாருக்கு அவரது மனைவி கொடுத்த பதில் யாது?
11. அப்பதிலில் இருந்து மணியத்தாரின் வழக்கம் எத்தகையது என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?
2. "மனிதனுக்கும் இதே கதிதான்" என மணியத்தார் நினைத்தது ஏன்?
3. "வயது போனதானை ஞாபக சக்தி குறைஞ்சதான் போக்க்" என மணியத்தார் கூறியது பொருத்தமானதா? காரணம் கூறுக.

4. "நான்கு மாதரும் நடனமாடினால் உணவரங்கம் கணவயரங்கமாகிவிடும்" என்ற தொடரை விளக்குக.
 5. 1. முதலாவது கடைக்காரரது மனிதப் பண்ணப்பற்றிக் கருத்துரை தருக.
 11. இரண்டாவது கடைக்காரரைப் பற்றி நீங்கள் யாது நினைக்கிறீர்கள்?
 111. குடையைப் பெற்றுக் கொடுத்தவரின் உபகாரத்தன்மை எத்தகையது?
 6. இச் சிறுகதையின் கரு யாது?

11. பொழுதைம்:

(அ) அடுக்குத் தொடர்!

எடுத்துக்கொண்ட பொருளை அழுத்தமாகச் சொல்வதற்கு அடுக்குத் தொடர் பயன்படுகிறது. ஒரு சொல்லே அடுக்கி வருவது அடுக்குத் தொடர் எனப்படும்.

அணு அஜு	பாம்பு பாம்பு	சுடச் சுட
ஊர் ஊர்	ழூட் ஷூட்	மேலே மேலே
மணி மணி	விடிய விடிய	விழுந்து விழுந்து
கரிய கரிய	பெரிய பெரிய	
	சுதறிக் சுதறி	குழறிக் குழறி
குழறிக் குழறி	திக்கித் திக்கி	நடந்து நடந்து
ஆடி ஆடி	கீழே கீழே	டயர் டயர்
பாடிப் பாடி	சிரித்துச் சிரித்து	அழுது அழுது

(ஆ) அடுக்கிடுக்குத் தொடர்

அடுக்குத் தொடர்களுள்ளே சில முன்மொழி விகாரமடைந்து அமைவனவும் உள். அவை பொருளை மேலும் அழுத்திக் கூறவும் சிறப்பித்துக் காட்டவும் உதவுகின்றன. அவ்வாறு வருவனவற்றை அடுக்கிடுக்குத் தொடர் என்று அழைப்பர்.

பெண்ம் பெரிய	(பெரிய பெரிய)
சின்னஞ் சிறிய	(சிறிய சிறிய)
கண்ணக் கரிய	(கரிய கரிய)
நடு நடுங்கி	(நடுங்கி நடுங்கி)
வெட்ட வெளி	(வெளி வெளி)

2-ம் : சுடச் சுட
 கந்தரம் சுடச்சுடத் தேநீர் வழங்கினான்.

பயிற்சி.

1. இவ்வாறு அமைகின்ற ஜந்து அடுக்கிடுக்குத் தொடர்களை எழுதுக.
2. மேலே உள்ள அடுக்குத் தொடர்களில் யாதாயிலும் பத்து அடுக்குத் தொடர்களைப் பொருள் விளங்குமாறு வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

111. செயற்பாடு.

1. நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்ற கருவை மையமாக வைத்து ஒரு சிறுக்கை எழுதுக.
2. இக்கதையை வாணோலியில் வாசிப்பதற்கு நீங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளீர்கள் எனப் பாவளை செய்து கொண்டு. கதையைத் தெளிவாகவும் தொனிவேறுபாடு தோன்றவும் வாசியுங்கள்.

ஆ இலக்கணம்

பகுபதம் பகாப்பதம்

தமிழில் சொற்களின் அமைப்பைப் பார்க்கும்போது. அவை தனிச் சொற்களாகக் காணப்பட்டாலும் அவை அமைந்துள்ள முறைமையில். அவை குறிக்கின்ற பொருளை உணர்த்துவதற்கு வேண்டிய பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக. காவலன் என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோமானால். 'காவல்' என்கின்ற தொழிலும் அதனைச் செய்கின்றவன் ஓர் ஆண் என்பதைச் கட்டுகின்ற 'அன்' என்ற கூறும் சேர்ந்துதான் காவலன் என்ற கருத்து வருகின்றது.

இப்படிப் பார்க்கின்றபோது பல சொற்களை இவ்வாறு கூறுகளாகப் பிரித்து அவற்றின் உண்மைப் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது எல்லா இடங்களிலும் பொருந்தாது. ஏனெனில் சில சொற்கள் அவ்விதம் பிரிக்கமுடியாதனவ.

உ -ம்:

மனம்	நில்
ஆடை	போ
பூமி	

கூறுகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடிய சொற்கள் பகுபதம் என்றும். அவ்விதமாகப் பிரிக்க முடியாதனவை பகாப்பதம் என்றும் கூறப்படும்.

உ -ம்:

காவல்	+	அன்	-	காவலன்
இலங்கை	+	அர்	-	இலங்கைபர்
உண்	+	ட்	+	ஆண்
செய்	+	வ்	+	ஆள்

காவலன், இலங்கையர், உண்டான், செய்வாள் ஆகிய சொற்களை இவ்வாறு பகுத்துப்பார்க்கும் போது சொற்களின் பொருள் அமைப்பு முறைமை நன்கு தெரியவருகிறது. இவ்வாறு சொற்கள் பகுத்துப் பார்க்கக் கூடியவாக அமையின் அவை பகுபதம் எனப்படும். ஆனால் சில சொற்கள் அவ்வாறு பிரிக்கப்பட முடியாதனவை. அதாவது பிரிக்கும் போது பொருள் தரும் கூறுகளாக அவை அமையா. அப்படியானவை பகாப்பதம் என்று கூறப்படும். மனம். ஆடை. பூமி. போ. நில் என்னும் சொற்களைப் பகுபதங்களைக் கூறுகளாகப் பகுத்தது போல. மேலும் பகுக்க முடியாது. பகுத்தால் கருத்து இராது. இவ்வாறு பகுக்க முடியாத சொல் பகாப்பதம் எனப்படும்.

காவலன் இலங்கையர் என்பவை பெயர்க் கொற்கள். எனவே இப்பகுதங்கள் பெயர்ப் பகுபதங்கள் எனப்படும்.

உண்டான், செய்வாள் என்பவை வினைக் கொற்கள். எனவே இவை வினைப் பகுதங்கள் எனப்படும்.

மனம். ஆடை. பூமி என்பவை பெயர்க் கொற்கள் எனவே இவை பெயர்ப்பகாப்பதங்கள் எனப்படும். நில். போ. வா. நட என்பவை வினைக் கொற்கள். எனவே இவை வினைப் பகாப் பதங்கள் எனப்படும்.

பகுபதவறுப்புகள்

பகுபதங்களைப் பகுக்கும் போது அவற்றின் கூறுகள் ஒவ்வொள்றிற்கும் ஒவ்வொரு பெயர் உண்டு. பகுதி. விகுதி. இடைநிலை சந்தி. சாரினைய என அவை குறிப்பிடப்படும்.

அவை பற்றிய விளக்கம் பின்வருமாறு.

பெறு + ந் + அர்	-	பெறுநர்
அறி + ஞ் + அங்	-	அறிஞங்
உண் + ட் + ஆண்	-	உண்டான்
செல் + வ் + ஆண்	-	செல்வான்

பகுதி

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் பெறு. அறி. உண். செல் என்னும் கொற்கள். பகுபதங்களின் முதலில் வருகின்ற பகுக்கமுடியாத அடிக் கொற்களாகும். அது பகுதி எனப்படும். அதாவது ஒரு சொல்லைப் பகுக்கும் போது அக் கொல்லின் முதலில் நிற்கும். கூறு. பகுதி எனப்படும் அப்பகுதியை மேலும் பகுத்துப் பார்க்க முடியாது. அப்படிப் பகுப்பின். கருத்து எதுவும் இருக்காது.

விகுதி

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் அர். அன். ஆன். என்பவை கொல்லின் இருதியில் வந்த கொல்லின் கூறு ஆகும். இவ்வாறு இருதியில் வரும் கூறு 'விகுதி' எனப்படும் விகுதியானது திணை பால். என். இடம் என்பவற்றைக் காட்டும்.

நடந்தான்	- ஆன் விகுதி	- ஆன்பால்
வந்தாள்	- ஆள் விகுதி	- பெண்பால்
நடந்தனர்	- அர் விகுதி	- பலர்பால்
வந்தது	- து விகுதி	- ஒன்றன்பால்
பறந்தன	- அ விகுதி	- பலவின்பால்
வந்தேன்	- ஏன் விகுதி	- தன்மை ஒருமை
வந்தாய்	- ஆய் விகுதி	- முன்னிலை ஒருமை
வந்தார்	- ஆர் விகுதி	- படர்க்கைப் பண்மை

இடைநிலை

எந்த ஒரு பகுபதத்திற்கும். பகுதியும். விகுதியும். நிச்சயமாக இருக்கும். இவற்றிற்கு மேல் இடையிரண்டிற்கும் இடையில் இடம் பெறும் பிரதான அலகு இடைநிலை எனப்படும். இடைநிலை சிலவேளங்களில் காலம் காட்டும் தன்மை உடையது.

—ம்:

பெறு + ந் + அர்	- பெறுநர்
அறி + ஞ் + அன்	- அறிஞான்
உண் + ட் + ஆஸ்	- உண்டாஸ்
செல் + வ் + ஆள்	- செல்வாள்

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் பகுதிக்கும். விகுதிக்கும் இடையில் வந்த ந். ஞ். ட் என்பவை இடைநிலை எனப்படும்.

ந். ஞ் என்ஜும் இடைநிலைகள் காலம் காட்டும் தன்மையைக் கொள்ளவில்லை.

ட். வ் என்ஜும் இடைநிலைகள் காலம் காட்டும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

சில வேளங்களில் இடைநிலைகளை விட வேறும் சில கூறுகள் கொல்லின் வருவதனை அவதாரிக்கலாம். அவை சந்தி. விகாரம். சாரியை எனப்படும்.

சந்தி

—ம்.

பார் + த் + த் + அன் + அன் - பார்த்தனன்

பகுதியையும் இடைநிலையையும் இணைப்பது சந்தி எனப்படும்.

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணத்தில் பார் என்னும் பகுதியையும் 'த' என்னும் இடைநிலையையும் 'ந' என்னும் சந்தி இணைக்கின்றது.

உ-ம்.

நட + த (ந) + த + அன் + அன் - நடந்தனன் 'ந' எனும் சந்தி 'ந' என மாற்றம் (விகாரம்) பெற்றுள்ளது. அதுவே விகாரம் எனப்படும்.

சாரியை

உ-ம்.

பார் + த + த + அன் + அன் - பார்த்தனன்

விகுதிக்கு முன்னர் சார்ந்துவந்துள்ள இடைச்சொல் சாரியை எனப்படும். அது சொல் மூறுப்புகளின் இணைப்பிற்கு உதவகிறது. விகுதி அல்லாமல் வேற்றுமை உருபு ஏற்குமிடத்திலும் சாரியை வரும்.

மரம் + ஜி

மரம் + அத்து + ஜி

மரந்தை

பார்த்தனன்

பார் +	த +	த +	அன் +	அன்
↓	↓	↓	↓	↓
பகுதி	சந்தி	இடைநிலை	சாரியை	விகுதி

பயிற்சி

1. பின்வரும் சொற்களைப் பகுபதம். பகைப்பதம் என வகைப்படுத்துக.

மஸர்	அன்பன்	கல்.	வணலஞர்
பாடிகார்	கடல்	தொலை பேசி	கூத்தர்
வநுகிள்ளாள்	நிலை		

2. பின்வரும் பதங்களின் பகுதியாக அமைவனவற்றை எழுதுக.

1. ஒடுகிறது	2. உண்ணும்	3. அரசன்
4. சாரார்	5. ஒதுவார்	

3. பின்வரும் பதங்களின் விகுதிகள் யாவை?
1. ஒடுக்கின்றனர்
 2. படித்தாள்
 3. ஆடுகிறது
 4. வாழக்
 5. தேடுக்கள்
4. பின்வரும் பதங்களின் இடைநிலை யாவை?
1. நடத்துநர்
 2. கலிஞர்
 3. உண்கின்றது
 4. பிடித்தாள்
 5. சென்றாள்.
5. பின்வரும் பதங்களில் உள்ள கந்தி. சாரியை என்பனவற்றை எழுதுக.
1. பிடித்தாள்
 2. உண்டனன்
 3. விழுந்தனன்
 4. நடந்திலன்
 5. வருகின்றனன்

08. சீராப்புராணம்

மாஜுக்குப் பிணைணின்ற படலம்

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழிலக்கியங்களின் கொடுமுடியாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சீராப்புராணம். அது இஸ்லாமியக் காப்பிய வரியையில் முதலிடத்தில் வைந்துப்போற்றப்படுகிறது. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரியது. பல அகப்பொருள் ஒழுக்கங்களும் இதில் கையாளப்பட்டுள்ளன. திருக்குறட் கருத்துக்களும் பல்லிடங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்ற ஏகதெய்வக் கொள்கைக்கு இக்காப்பியத்தில் அழுத்தம் தாப்பட்டுள்ளது. அதேவேண சீராப்புராணம் தனக்கெனச் சில சீரப்பிபல்புகளையும். கொண்டு விளங்குகின்றது. சொல்வளம். பொருள்வளம் குஞ்சாது பாடப்பட்டுள்ள இந்நால். இஸ்லாத்தின் இருத்தாதர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டது. நபியவர்களின் பிறப்பு திருமணம். ஆற்றால். வெற்றி முதலியவற்றை இந்நால் அழகாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. சீற்ற என்ற அரபுச் சொல்லிலிருந்தே சீரா என்ற சொல் பிறந்தது. சீற்ற என்றால் வரலாறு என்பது பொருளாகும். தூயவாழ்க்கை நடாத்திய ஒருவருடைய வரலாற்றைக் கூறுவது சீராப்புராணமாகும்.

சீராப்புராணம் என்னும் இக்காலியத்தை இயற்றியவர் உமருப்புலவர். இவர் எட்டயபுரத்துக் கமள்தானத்தின் ஆஸ்தானக் கவிஞராக இருந்தவர். திருநெல்வேலிச் சீமையிலே எட்டயபுரத்தை அடுத்து நாகலாபுரம். அங்கு ஷெய்கு முதலியார் என்பவரின் மக்களாக இவர் பிறந்தார். ஹிஜ்ரி 1052ம் வருடம் பிறந்த-இவர் அறுபத்துமூன்று ஆண்டுகள் உலகில் வாழ்ந்தார்.

உமருப்புலவர் கடிலைகமுத்துப் புலவர் அவர்களின் தலைசிறந்த மாணவர். தன்னுடைய பதினாறாவது வயதிலே. வடக்கே இருந்து வாகைகுடிவந்த வாலைவாருதி என்னும் பெரும்புலவனை வாதிலே வென்றவர். உமருப்புலவர் சீராப்புராணம் என்னும் நூலைப்பாடிட வழியமைத்துக் கொடுத்தவர் அப்போனதைய சேதுநாட்டின் தலைமை அமைச்சராக இருந்தவரும் 'செத்தும்' கொடை கொடுத்த சீத்காதி' என்று புகழ்ப்படுபவருமான ஷெய்து அப்துல் காதிர் மஹரக்கார் அவர்களாவார். சோர்ந்துவிட்ட உமருப்புலவரின் கரங்களுக்குத் துடிப்பிணைத் தந்தவர் அபுல்காலிம் மஹரக்கார் அவர்களாவார்.

சீராப்புராணம். மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. அவை விலாதத்துக் காண்டம். நுபுவ்வத்துக்காண்டம். ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் எனப்படும். இம்மூன்று காண்டங்களும் தொண்ணுாற்றிரண்டு படலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தமாக 5027 விருத்தப்பாக்கள் இந்தநூலில் உள்ளன. விலாதத்துக்காண்டம் நபிகளாரின் பிறப்பையும் நுபுவ்வத்துக்காண்டம் நபித்துவம் பெற்ற சம்பவத்தையும் ஹிஜ்ரத்துக்காண்டம் மக்காவை விட்டு மத்தொவக்குச் சென்ற வரலாற்றையும் எடுத்துக்கூறுகின்றன. சீராப்புராணத்தின் இரண்டாவது காண்டமான நுபுவ்வத்துக்காண்டத்தின் பன்னிரண்டாவது படலம் மாஜுக்குப் பிணைணின்ற படலமாகும். இப்படத்தில் எழுபத்திரண்டு விருத்தப்பாக்கள் உள்ளன.

காட்டிலே. புலிக்குப் பயந்து. தன்னுடைய சூட்டத்தை விட்டுப்பிரிந்தோடிய மாண் ஒன்று வேடனின் வலையிற் சிக்குண்டு பெருமானர் முகம்மது (ஸ்ல) அவர்களின் துண்ணையினால் விடுதலைபெற்ற கதையே இப்படலத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சிக்குண்ட மாண் அவ்வழியே வந்த நபிகள் நாயகத்தைக் கண்டு. அவர்களிடம் தன்னுடைய துயரக்கதையைக் கூறிற்று. தன்னை வேடவிடமிருந்து விடுவிக்குமாறு வேண்டியது. மாணின் துயரக்கதையைக் கேட்ட நபிகள் நாயகம். மாணின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அதற்குப் பின்னையாக நின்று வேடனின் பிடியிலிருந்து அதனை விடுவித்தார்கள். விடுவிக்கப்பட்ட மாண் உடனடியாகச் சென்று தன்கூட்டத்தைக்கண்டு. தன் குட்டிகளுக்குப் பாலும் கொடுத்து தன் வாக்குத்தவறாது மீண்டும் வேடவிடம் வந்தது. நபிகள் நாயகம் மரனுக்காகப் பின்னைநின்றதும் அம்மான். தன்னுடைய வாக்கினைக் காப்பாற்றி மீண்டும் வந்ததும் வேடனுடைய மனப்பாங்கிலே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

வேடனின் வலையில் சிக்குண்ட மாணை நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள் கந்தித்தல்

நபிகள் நாயகம் சோலைகள் குழந்த மலைச்சாரணை அடைதல்

1. கொன்றையுங் குருந்துங் கார்க்கோற் குறிஞ்சியும் வேயுந் தெற்றிந் துண்றிய நிழலு நன்னீர் சொரிந்து மிட முஞ் செங்கேள் மன்றவொன் மலரு நீங்கா வனந்திகம் வரையின் கண்ணே சென்றன ரெறிக்குங் காந்திச் செவ்விமெய் முகம்ம தன்றே.

பொழிப்புரை

நாலாபக்கங்களிலும் வீக்கின்ற பிரகாசத்தினது அழுகு பொருந்திய திருமேனியையுடைய நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள். கொன்றை மரங்களும். எழுமிச்சை மரங்களும் கிரிய கொம்பு களையுடைய ஈத்த மரங்களும் மூங்கில்களும் தம்மிடையே ஒன்றோடொன்று பிண்ணி. நல்லநீரப் பொழிகின்ற இடமும் சிவந்த தேனினது வாசனையைக் கொண்ட பிரகாசமான அழுகிய மலர்களும். நீங்காத சோலைகள் குழந்த அந்த மலையினான் சென்றடைந்தார்கள்.

சுத்த மரம் .. ஈச்ச மரம்

2. காலினிற் கழலு நீண்ட கிரியகா முகத்தின் வீக்கும் பாலினில் வலையுங் ணகயிற் பருவரைத் தனுவுங் கூருங் கோல்வெறி துணியுந் தோனிற் கூன்பிறை வானு மென்மை வாழுடைப் பறவை சேர்த்துங் கண்ணியு மருங்கிற் கொண்டோன்

பொழிப்புரை

காலில் செருப்பையும் அரையில் நீண்ட கருநாமயான கந்தையினது கட்டடையும் பக்கத்தில் வளவியையும் கையில் பருத்த அளவையுடைய வில்லையும் முதுகில் அச்சந்தருகின்ற கூர்மையான அம்பினது தூணியையும் தோளில் இளஞ்சந்திரன் போல வளைந்த வாளையும் மென்மையான வால்களையுடைய பறவைகளைச் சேர வைக்கும் கண்ணியையும் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்.

கழல்	-	செருப்பு
காழுகம்	-	அரை
தனு	-	வில்
பால்	-	பக்கம்

கூன்பிறைவாள் - சந்திரன் போல் வளைந்த வாள் உவமை அணி

நிகள் நாயகம் வேடனின் வளவில் சிக்குண்ட மானைக் கஞ்சூல்

3. குறுவெயர்ப் புதித் தெய்யுங் கொழுந்தனச மணத்த வாயும்
பறிதலை விரிப்புங் கூர்ந்த படுகொலை விழியு மாக
வறுபினி லறபிவேட ஷட்வியிற் தொடர்ந்தோர் மானைக்
குறுவொடும் வளவிற் சேர்த்திக் கட்டிவைத் திருப்பக் கண்டார்.

பொழிப்புரை

குருகிய வியர்வை தோன்றப்பெற்ற கீரீரும் செழிப்பான இறைச்சியை உண்ட மணம்வீசும் வாயும். அடர்ந்த முடியையுடைய தலையும் கூரிய. கொலை செய்யும் நோக்குடைய கண்களுமாக உள்ள ஓர் அறபிவேடன். அந்த அறபு இராச்சியத்தின் காட்டிலுள் சென்று மான் ஒன்றைக் கோபத்தோடு தண்வளையில் சேர்த்துக் கட்டி வைத்திருந்ததை முகம்மது நபி கண்டார்கள்.

கறு - கோபம்

4. குழுகுழுத் தெறியுஞ் செந்தேன் கொழுமலர்க் காலைநோக்கார்
பொழிமலை யருவிநோக்கார் புறத்துநன் விழைலை நோக்கார்
செழுமுகிற் கவிஞரவள்ளுல் செறிதரு மீந்தின் செங்காம்
மனமுயினக் கொரிவிநோக்கார் மானையே நோக்கிச் சென்றார்.

பொழிப்புரை

செழிய மேகங்களைப் போன்ற வள்ளலான முகம்மது நபி(ஸ்ல) அவர்கள் மணம் வீசுகின்ற சிலந்த தேனையுடைய செழிப்பான மலர்களையுடைய சோலையைப்பார்க்கவில்லை. மலை களில் நல்ல நிழலையும் பார்க்கவில்லை. சிலந்த நிறத்தைக் கொண்ட காய்களைப் பொழி யும் அடர்ந்த பேரித்த மரங்களையும் பார்க்கவில்லை. அந்த மானை மட்டுமே பார்த்துக் கொண்டு அதன் பக்கமாகச் சென்றார்கள்.

கா - காடு

செழுமுகிற்கவினாக வள்ளல் - உவமை அணி

நபிக் துயக்கதை மான் காறுதல்

5. நெடியவன் ரூதர் வந்தார் வேடனா விலத்தி ஏந்த முடலூயிர்க் கிறுதி யில்லை யுமையினத் தோடுஞ்சேர்ந்து கடிதிவிற் கன்றுங் காண்போ மென்முகம் மதுவைக் கண்ணா ஜொடிவரை யிமைமுடாம் ஜோக்கியே கிடந்த தன்றோ.

பொழிப்புரை

"நெடியவளான இறைவனின் தூதர் முகம்மது நபி(ஸ்ல) அவர்களின் வருகை கிடைத் தனமயினால். இனி இந்தப் பூமியின்கண் இவ்வேடனால் டடலுக்கும் உயிருக்கும் முடிவு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து இருக்காது. எனவே. நான் எனது கண்றையும் இனத்தையும் விரைவாகச் சென்று காணலாம்" இவ்வாறு எண்ணிய மான். முகம்மது நபியைத் தனது கண்களால் இமை மூடாமல் ஒருநொடி நேர்ம்வரை பார்த்துக் கொண்டே கிடந்தது.

கட்டுண்ட மான் தன் துயரக்கதையைப் பெஞ்சுமாளாரிடம் கூறுதல்

6. வல்லவ ஜுண்ணமத் தூதே மன்னுமா நிலத்தின் மாந்த ரவ்வைய யகற்றி வேதத் தறநெறி பயிற்றிக் கொர்க்கத் தீவிளிட புகுத்தப் பூவி ஓட்டதினி லுதித்த கோவே பொல்லவயி ஜெனது கொற்கேட் டுவந்தரு எளிக்க வேண்டும்.

பொழிப்புரை

வலிமையுடைய இறைவனின் உண்ணமயான தூதுவரே! மகத்தான இப்பூமியில் மக்களின் துண்பங்களை அகற்றி வேதத்தின் நேர்வழியைக் கற்றுக் கொடுத்து. அவர்களைச் செர்க்கத்தில் சேர்ப்பதற்காக இப்பூமியில் வந்து பிறந்த அரசரே. நான் கூறும் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு எனக்கு அருள்கெய்யவேண்டும்.

அல்ல	-	துண்பம்
கோ	-	அரசர்

7. என்னுமி ரெஜாங்காத வினமுமென் கலையுங் கன்றுந் துண்ணிடத் திரண்டு பைம்புற் றுறைதொரு மேய்ந்து நானு முன்னிய பசிக மர்த்தோர் மிருகங்கட் குயிர்கொ டாமன் மன்னிய மலையின் கார்பு மனப்பய மகற்றி வாழ்ந்தோம்.

பொழிப்புரை

எனது உயிருக்குயிராக ஓன்றுபட்டிருந்த எனது இனமும் எனது ஆண்மானும் கன்றும் ஒன்றுசேர்ந்து, பசுமையான புன்மீயந்து. தினமும் எழுகின்ற பசியினனப்போக்கி ஒரு மிருகத்திற்கும் எம்முயிரைப் பலிகொடாமல் மனவியின் அடிவாரத்தில் பயமின்றி வாழ்ந்து வந்தோம்.

உண்ணிய - எழுந்த

8. உள்ளுயி ரணைய கன்று மொருத்தலு மியானு மேர்நாள்
வெள்ளமோத் தணைய மாளி வினமுமேர் வெற்பின் ஈர்பி
அள்ளிலை யள்ளி வாய்கொண் டரும்பசி தடிந்து நீருண்
டெள்ளாள வெளினு மச்ச மின்றிநின் நூலவு நேரம்

பொழிப்புரை

எனது உயிர்போன்ற கன்றும் கலைமானும் ஓர்நாள் சமுத்திரம் போன்ற எனது மான் கூட்டத்தோடு. மனவியின் பக்கத்தில் நெருங்கி இவைகளை வாயினால் கல்வி எம் அரிய பரித்திரத்து. நீர் அருந்தி. கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாமல் உலாவிக் கொண்டிருந்த வேளையில்.

(இந்தப்பாடல் அடுத்த பாடலுடன் முடியும்)

9. அத்தினைக் கெதிரின் மேல்பா வடுத்தொரு குவட்டின்கண்ணே
மத்தக்க கரியு மாய்க்கும் வரிப்புவி முழக்க நீண்ட
குத்திரத் தக்கிந் தாக்கின் குவலய மதிரக்கேட்டுத்
தக்கியெத் தினையுந் திக்குந் தனித்தனி சிதறினோமால்.

பொழிப்புரை

நாங்கள் நின்றிருந்த தினைக்கு எதிர்ப்புறமாக அடுத்த ஒரு மனவியின் பக்கமாக. மதங்கொண்ட யானையையும் கொல்லக்கூடிய. கொடிய வரிப்புவியினது. முழக்கமானது. உலகமே அதிரும்படியான நீண்ட இடிமுழக்கம்போன்று கேட்டது. (இதனைக்கேட்ட) நாங்கள் தந்தனித்தோம். எல்லோரும் எல்லாத் திக்குகளிலும் தனித்தனியாகச் சிதறி ஒடினோம்.

கரி - யானை

10. கூடிய தூரும் பாரிற் குளித்திடக் குதித்து-வல்லே
யோடிய நினையி ஜொன்றை யொன்றுகான் கிளதாயானும்
வாடிய மணத்தினோடு மறியையு நோக்கா தாக்கை
யாடியிற் ரூரும்பாய் வேறோ ரட்வியி னடைந்திட் டேனால்.

பொழிப்புரை

கூட்டமாக இருந்த சிறு செடிகளும் பூமியிலே காய்ந்து மடியும் வண்ணமாகத் துன்சி. சிகரவாக நாங்கள் திக்குமாறி. ஒன்றையொன்று காணாமல் ஓடியதால் வாடிய மணத்துடன். கண்றையுங்கூடப் பாராது கடவில் அகப்பட்ட துரும்போல. வேறொரு காட்டில் நான் போய்க் கேர்ந்தேன்.

தூரு	-	செடி
அடவி	-	காடு

11. அடவியி னடையுங் காலை யவ்வழை கரந்தில் வேடன்
ரூடிடிடும் வலையைச் சுற்றிச் சுருக்கிடப் புவிவாய்தப்பி
மிடலரி யுழையிற் சிக்கி மிடைந்தென மிடைந்து செவ்வி
யுடலுயிர் பதைப்பத் தேம்பி யுணர்வழிந் தொடுங்கா நின்றேன்.

பொழிப்புரை

அவ்வாறு அக்காட்டை அடையும் வேளை. அந்தப்பக்கமாக ஒழித்து வந்த இவ்வறபி வேடன். வலையைச் சுற்றிக் கட்டுப்போட. புவியின் வாயில் இருந்து தப்பி வலிமை பொருந்திய சிங்கத்தின் வாயில் சிக்குண்டதனால் வருத்தமடைந்து. அழிய எனது தேகமும் உயிரும் துடிக்க அழுதமுது. அறிவு கெட்டு. ஒடுக்கமுற்றேன்.

12. இச்சிலை வேடன் கையி ஸிறத்தலை யுள்ளி வெண்ணி
யச்சமுற் றுஞரப்ப தன்றில் வலவனியிற் கீவி ஸியாவு
நிச்சய மிறத்த வல்லா விழுப்பவை நிலத்தி ஒண்டோ
முச்சகம் விளக்குந் தீவின் முதன்மறை முறைமைச் சொல்லோய்.

பொழிப்புரை

வாளோகம். பூதாளோகம் என்ற மூன்று உலகங்களிலும் விளங்கி நிற்கும் இல்லாம் மார்க்கத்தின் முதன்மையான புர்க்கான் வேதத்தின் முறைமை உரைக்கும் நிபியே. இந்த மகை வேடவின் கையால் இறப்பதை. மனத்தில் நினைத்துப் பயந்து கூறவில்லை. இப்பூமியில் வாழும் உயிரினங்கள் யாவும் நிச்சயமாக இறப்பதல்லாது நிலையாக இருப்பது உண்டோ.

முச்சகம் - மூன்று உலகம்.

13. அடவியிற் கிரியில் வீணீலவதியுற் றிறந்திடாமல்
வடிவடைக் குரிசி வேநும் மலர்ப்பதச் செவ்வி நோக்கிப்
படுபரற் கானில் வேடன் பசிப்பினி தீர்ப்ப தாக
வடவிறத் திடுத வெவ்வெவ் விறப்பினு முயக்கி மேலோய்.

பொழிப்புரை

அழகான அரசரே. முகம்யது நபியே. காட்டிலுள்ள இம்மலையில் வீணாக அவதிப்பட்டு
இருக்காது. உங்கள். மலர்ப்பாதங்களைக் கண்டு தரிசித்தபின்னர். கற்கள் நிறைந்த
காட்டில் வாழும் வேடனின் பசினைத் தீர்க்கும்படியாக இறத்தலே எல்லா இறப்பிலும் மிகமிக
மேலானதாகும்

14. ஒவ்வொலி ணொடி நங்கா தொருந்தலின் ரனவு மோந்து
புல்வினைக் கறியா ந்ரும் புசித்திடா திருந்து தேடி
யல்லலுற் றழுங்கிக் கண்ணி னருவிநீர் சொரியவாடிப்
பல்வ மெரியிற் புக்கதெனவுடல் பதைக்கு மன்றே.

பொழிப்புரை

மேலும் விரைவாக ஓடி. அவ்வாறு திக்குமாறிய ஆண் மாணானது கலைப்படைந்து
புல்மேயாது. நீரும் குடியாமல் இருந்து. என்னைத்தேடி துங்பமுற்று வருந்தி. அழுது
கண்ணீர் அருவிபோல் சொரிந்து ஓட. அதனால் வாட்டமுற்று மெலிந்து. நெருப்பில்
விழுந்த புழுவைப்போலும் உடம்ப பதைத்து நிற்கும்.

15. பிடிபடு மிதற்கு முன்னே முன்றுநாட் பிறந்து புல்வின்
கொடிநுணை மேய்ந்து நீருங் குடித்தறி யாத பாவி
மடிமூலை யிரங்கிப் பாலும் வழிந்தது குழலி சோர்ந்து
படிமிசை கிடந்தென் பாடு படுவதோ வறிகி வேணே.

பொழிப்புரை

நான் இவ்வாறு பிடிபடுவதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்புதான் பிறந்து. புல்மேயவோ
நீர் குடிக்கவோ தெரியாத எனது கன்றானது வாட்டமுற்று இப்புமிமில் கிடந்து என்ன
துங்பப்படுகிறதோ? பாவியாகிய நான் ஒன்றும் அறிவிலேன். எனது மடிப்புப்பெற்ற
முலைகளானது இறங்கிப் பாலும் வழிகின்றது.

16. கூட்டுடைக் கலையி னோடுக் கூடிற்றோ வுதோர் பாலின் மீட்டதோ வின்ததைச் சேர்ந்து விம்மிநின் ரேங்கிற் றோகான் காட்டிடைப் புவிவாய்ப் பட்டுக் கழிந்ததோ வென்னைத் தேடி வாட்டமுற் றவறி யோடி மறுகிற்றோ வறிகி லேனே.

பொழிப்புரை.

கொம்புகளையுடைய ஆண்மான் கூட்டங்களோடு சேர்ந்ததோ? அல்லது ஓரிடத்தில் நிரும்பிச் சென்றதோ? அல்லது தனது கூட்டத்தைச் சேர்ந்து, அழுது ஏங்கிற்றோ? ஆறுகள் நிறைந்த காட்டினுள், புவியின் வாயில் அகப்பட்டு இறந்துவிட்டதோ, அல்லது என்னைத்தேடி ஒடி அலைந்து வாட்டமுற்று ஒதுங்கி நிற்கின்றதோ? ஒன்றும் அறியேன்

17. தேங்கிய பசியால் வாடித் திரிந்ததோ விறந்ததோவென் ரெங்கிய வருத்த மல்லா வில்விட ரதனி வாவி நீங்குமென் றுள்ளத் துள்ளே ஜெட்டுட லுடும்பினாவி தாங்கிய தரும வேந்தே தவறஞ்று சுரத மன்றே.

பொழிப்புரை

நிறைந்த பசியினால் வாடி. அலைந்து இறந்துவிட்டதோ? என்று ஏங்கி வருத்தப் படுகிறேனேயல்லாமல். இவ்விடத்தில் வேடனால் ஏற்பட்ட துண்பத்தினால் என் உயிர் நீங்கினால் இறந்து விடுவேன் என்று மனதில் நினைக்க இல்லை. நீண்ட டடம் பைத் தாங்கிய தருமம்பரியும் அரசாான முகம்மதுநபி (ஸல்) அவர்களே, இது தவறில்லை: எத்தியம்.

18. மன்னிய கலிமா வென்ஜும் வழிநிலை மாந்த ரியாரும் பொன்னிலம் புகுதச் செய்யும் புண்ணியியப் புகழின் மிக்கோய் கொன்னிலைக் கிளைக்கை வோடன் கொடும்பசி தணிப்பேண்றாட் பிங்னிய பினிப்பு நீங்கிப் பினையென விடுத்தல் வேண்டும்.

பொழிப்புரை.

நிலைபெற்ற கலிமாவென்ஜும் ஒழுங்கு நிலைமையினால் மக்களை ஜெறிப்படுத்திக் கொர்க்கம் புக வழிகாட்டும் புண்ணிய புகழ்மிக்கவரே. பிராணிகளைக் கொல்லுகின்ற இந்த வில்லேந்திய வேடனின் கொடியா பசியை நான் தணிப்பேன். எனவே எனது பாதங்களை இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கட்டையவிழ்த்து. நீங்கள் எனக்காகப் பினைநின்று என்னை விடுவிக்க வேண்டும்

19. விடுத்திரேற் கலைஞர்க் கேர்ந்து விழழக்கும் கவலைத்திரப் படுத்தியென் வினாத்துக் கோதிப் பறமிலுக் கிணிய தீம்பால் கொடுத்தரும் பசியை மாற்றிக் குலத்தொடுஞ் சேர்த்து வல்லேய யுத்தொரு கடிகைப் போதி வண்டவனென் றறைந்த தன்றே.

பொழிய்புரை

அவ்வாறு, என்னை விடுதலை செய்தீர்களேயானால் எனது விருப்பத்துக் குரிய ஆண்மானைச் சந்தித்து அதன் கவலைகளை நீக்கி நான் பட்டகஷ்டங்களை எனது வினாத்துக்கும் எடுத்துரைத்து, எனது இளம் கன்றுக்கு இனிய பாலமுதம் கொடுத்து. அதன் அரிய பசியைத்தீர்த்து குலத்தொடு அதனை மீண்டும் சேர்த்துவிட்டு, அடுத்த கணப்பொழுதிலேயே இவ்விடத்தினை மீண்டும் நான் வந்தடைந்து விடுவேன் என்று நபிகள் நாயகத்தைப் பார்த்துக் கூறியது.

பறம் - கன்று

பெருமானார் மானுக்காகத் தான் பினை நிற்பதாக
வேடனிடம் கூறுவ

20. மானுரை வழங்கக்கேட்டு மனத்தினிற் கருணை பொங்கிக் கானவோட் உவனை நோக்கிக் கண்றிடை வருத்தந்தீர்த்துத் தான்வரு மஸவு மியானே பினையெனக் காற்றிநின்றார் தீண்ணும் பயிரைக் காத்துக் கெழும்புகழ் விளைக்குஞ் செம்மல்.

பொழிய்புரை

தீண் மார்க்கமெனும் பயிரை வளர்த்துப் பேணுகின்ற சிறந்த புகழுக்குரியவான் எம்பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள். அந்த மான் கூறிய உரைகளுக்குச் செவிசாய்த்துத் தமது மனத்திலே அன்பு வெள்ளம் அதிகரிக்க வேடனைப்பார்த்து “அந்த மான் தனது இளம் கண்றினது பசியைத் தீர்த்து விட்டு வரும்வரை அதற்காக யானே பினை” என்று கூறினார்கள்.

வேடன் பதில்

21. கானிடைப் பிடித்த மானைக் கட்டவிழ்த் தவணீற் போக்கின் மானிடர் பாலின் மீட்டும் வருவது முன்ன ருண்டோ ஞானமு மனையுந் தேர்ந்தோர் செய்யுன நாட்டிற் ருண்டோ வூனமிப் பினைக்சொ. வையா வோதுவ தொழிக் வென்றான்.

பொழிப்புரை

காட்டிலே பிடிப்பட்ட மானின் கட்டினை அவிழ்த்து. அது போகவேண்டிய இடத்துக்குத் திரும்பிப் போகும்படி செய்தால். மனிதர்களிடத்தில் அது மீண்டும் வருகின்ற வழக்கமும் இதற்கு முன்னர் உண்டா? அறிவில் தெளிவுடைய. வேதங்கள். கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் எழுதிய செய்யுள்களில் முன்னர் அவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளதா? இல்லையே! ஆதலால் பின்னை என்று கற்றும்கொல் பிளையானது. ஆகவே அவ்வாறு கூறுவதை விட்டு விடுங்கள் என்றான்

**பின்னையைப் பற்க மறுத்த வேடனைப்பார்த்துப்
பெருமானார் மீண்டும்**

22. என்னுறு பின்னையாய்ப் போன விரும்பினை கடினகப்போத் துண்ணிடத் துறும்வா ராதே ஜுங்பரி தீர்ப்பு தாகப் பின்னிரண் தொன்றுக் கண்பாய்த் தருகுவேன் பேது நேலென் ரண்ணவன் ரணக்குச் சொன்னா ராரணைத் தமிர்தச் சொல்லார்.

பொழிப்புரை

வேடன் அவ்வாறு சொல்ல. புறுக்கான் வேதத்தினது. அமிர்தம் போன்ற வார்த்தைகளையுடைய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள். என்னைப் பின்னையாக நிறுத்திய இந்த மான் ஒரு நாழிகை நேரத்தில் திரும்பி உண்ணிடம் வந்துவிடும். அப்படி வராவிட்டால். அதற்குப் பதிலாக, ஒன்றுக்கு இரண்டு மாங்களை உள்ளு பசியைத் தீர்ப்பதற்காக அன்புடன் தருவேன். ஆகவே பேதமடைய வேண்டாம் என்று வேடனைப் பார்த்துக் கூறினார்கள்.

**மானுக்காகப் பெருமானாரின் பின்னையை
வேடன் ஏற்றல்**

23. கள்ளமுங் காப்பு மாறாக் கருத்தின் ஜுயிர்கட் கென்று மெள்ளள விரக்க மில்லா வேட்டுவ ரின்த்தி ஜுள்ளே ஜுள்ளம தறிந்துங் கேட்டா ருரைப்பதென் ஜுயர்ந்த மேன்மை வள்ளஜும் மதுர வாய்மை மறுத்திலேன் விடுத்தி ரென்றான்

பொழிப்புரை

ஒங்கிய மேன்மையைக் கொண்ட. வள்ளலாகிய பெருமானார் அவர்களே. திருட்டும் ஒளிப்பும் நீங்காத சீந்திப்பை உடையவன் நான். கொஞ்சமும் இரக்கம் காட்டாத வேடர் குலத்தைச் சேர்ந்த என்னுடைய இதயத்தைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்தும்கூட. இவ்வாறு கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் எடைக் கூறுவதென்று தெரியவில்லை. உங்கள் இனிமை தங்கிய வார்த்தைகளை நான் மறுக்கவில்லை. மானை விட்டு விடுங்கள் என்றான்.

பெருமான்ற மாண விடுவித்தலும் பின்ன நிற்றலும்

24. வேட்டுவ ஒருப்பக்கேட்டு முகம்மது விருப்பமுற்று
வாட்டமுற் றிருந்த புள்ளி மாணிடத் திருந்து பாரி
சீடிய காலிற் சேர்த்த தூட்ரினை நெகிழ்த்துக் கானிற்
கூட்டுறாக் குழலிக் குப்பால் கொடுத்திலன் வருக வென்றார்.

பொழிப்புரை

வேடன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட முகம்மது நபி(ஸல்). அவர்கள். விருப்பத்தோடு. வாடியிருந்த புள்ளிமாணின் பக்கத்தில் சென்று உட்கார்ந்து. பூமியில் நீட்டிக் கிடத்தி யிருந்த அதன் கால்களில் போடப்பட்டிருந்த கட்டை அவிழ்த்து “நீ காட்டில் சென்று. கண்றுக்குப் பாலைக் கொடுத்து இவ்விடம் மீண்டும் வருக என்று அம்மாணிடம் கூறினார்கள்.

மான் வேடனின் வலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றுக் காட்டுக்குப் போதல்.

25. இருந்துகான் மடக்கி நீட்டி யெழுந்துடன் முறுக்குநிக்கி மருந்தெனு மழுதத் தஞ்சொன் முகம்மதின் வதன் நோக்கிப் போருத்திய கலிமா வோதிப் புகழ்ந்துடற் பூரிப்போடுந் திருந்தவே டண்ணயும் பார்த்துச் சென்றது. கானின் மாணே.

பொழிப்புரை

(நபிகளாரின் பேச்சைக் கேட்ட) அந்த மாணானது. உடனே எழுந்திருந்து கால்களை மடக்கி நீட்டி. உடம்பின் விறைப்பையும் நீக்கி. மருந்தென்ஜும் படியான அழுதம் போன்ற இவ்விய சொற்களையுடைய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முகத்தைப் பார்த்து. உயர்ந்த கலிமாவையும் உரைத்து. பெருமான்ற அவர்களைப் புகழ்ந்து. உடல் பூரிப்படைந்து அந்த வேடனையும் நன்றாகப் பார்த்துவிட்டுக் காட்டைநோக்கிக் கென்றது.

அ. பயிற்சிகள்

1. சீன்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.
1. காட்டில் வாழும் வேடனின் தோற்றம் பற்றியும் அவன் இயல்பு பற்றியும் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதுக.
2. மான் எவ்வாறு வேடனின் வலையில் சிக்குண்டது என்பதைத் தொகுத்து எழுதுக.
3. கட்டுணர்ட மானின் துயரம். என்ன? விபரிக்குக.

4. நபிகள் நாயகம் மாஜுக்காகப் பினைநிற்க ஏன் விரும்பினார்கள்?
 5. வேடன் மானை விடுவிக்க மறுத்தது ஏன்?
 6. சந்தர்ப்பங்களுக்.
1. "இனத்தோடு சேர்ந்து கட்டினிற் கண்றுங் காண்போம்..."
 2. "புலிவாய் தப்பி மிடவரி யுழையிற்சிக்கி மினடந்தெனம்..."
 3. "கன்றிடை வருத்தந்தீர்த்துத் தான்வரு மளவு மியானே பினை....."
 4. "ஆனமிப் பினைச் சொலையா ஒதுவ தொழிக...."

கீழ்க்கண்ட பாடங்களை எவ்வளவு ஆண்டோர் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்தனரோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாலேற வழங்குவது மரபு ஆகும். தமிழ் மொழியிலும் அவ்வாறு வழங்கும் பல்வேறு மரபுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

11. மொழிவளம்

மரபுப் பெயர்.

எப்பொருளை எச்சொல்லால் எவ்வாறு ஆண்டோர் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்தனரோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாலேற வழங்குவது மரபு ஆகும். தமிழ் மொழியிலும் அவ்வாறு வழங்கும் பல்வேறு மரபுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

1. இளையப் பெயர்.
உ -ம். அணில் - குஞ்ச. பிள்ளை
குருங்கு - பறண். குட்டி
தலவளை - குஞ்ச. பேத்தை
நெல் - நாற்று
பணை - வடவி
யானை - கண்று. குட்டி. போதகம்
வாழை - கண்று. குட்டி

11. குரல்வைக்கனையக் குழிக்குஞ் சொற்கள்.
அணில் - கீச்சிடும்
ஏருது - முக்காரம் போடும்
குத்திரை - கணைக்கும்

கோழி	-	கொக்கரிக்கும்
சேவல்	-	கூவும்
பல்லி	-	சொல்லும்
மயில்	-	அகவும்
தவணை	-	கந்தும்
பாம்பு	-	சீறும்

111. கூட்டத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்கள்.

அறிஞர்	-	அவை	முத்து	-	குவியல்
ஆடு	-	மந்தை	மலை	-	தொடர்
ஆ	-	நிரை	பூதும்	-	கணம்
உடு	-	திரள்	மயில்	-	குழாம்
கள்வர்	-	கூட்டம்	தோழியர்	-	ஆயம்
குண்டர்	-	கும்பல்	பறவை	-	தொகுதி

iv. சினைப் பெயர்

அ. இலைக்குரிய மருபுப் பெயர்.

மா. பலா. வாழை	-	இலை
தென்னை. பனை. குழுகு. சக்க. தாழை	-	ஒலை
நெல். புல்	-	தாள்

ஆ. பிஞ்சக்குரிய மருபுப் பெயர்

வாழை இளம் பிஞ்சக்	-	கச்சல்
தென்னை இளங்காய்	-	குரும்பை
பனையின் இளங்காய்	-	நங்கு
மாவின் பிஞ்சக்	-	வடு
பலாவின் பிஞ்சக்	-	மூசு

இ. குளைக்குரிய மருபுப் பெயர்.

வாழை. முந்திரி. ஈஞ்ச முதலியவற்றின் காய்த் தொகுதி -	குலை
மா. புளி. முதலியவற்றின் காய்த் தொகுதி -	கொத்து
சோளம். நெல் முதலிய பயிர்களின் மணித் தொகுதி -	கதிர்
வாழை - தாறு	

ந. வித்துக்குரிய மறுப்பெயர்

மா. பஸா. புளி	-	கொட்டை
நெல். சோனம்	-	மணி
ஆமணக்கு	-	முத்து
கத்தரி. மிளகாய்	-	வினை

ஒ. உள்ளீட்டுக்குரிய மறுப்பெயர்

நெல். கம்பு. வரகு. தினை	-	அரிசி
மா. வாழை	-	சுதை
பஸா. தோனை	-	கணை
அவரை. துவரை. பயறு	-	பருப்பு

V. பிற மறுப் பெயர்கள்

ஆட்டுமலம்	-	பிழுக்கை
கழுதை மலம்	-	விட்டை
பறவை மலம்	-	ஏச்சம்
யானை, குதிரை	-	இலத்தி
ஒட்டகம்	-	இலத்தி இலண்டம்
ஆடு மேய்ப்பாவன்	-	ஆயன். இடையன்
வானவழுதி செலுத்துபவன்	-	வலவன்
கப்பல் செலுத்துபவன்	-	மீகாமன்

VI. அறிஞனர் மறுப்பெயர்

ஆண்	பெண்
எருது	பக
ஏறு	ஆ. ஆன்
கடா	மறி. நாகு
கடுவன்	மந்தி. பெட்டை
களிறு	பிடி
கணவ	பிணை
கானை	நாகு. கடாரி
சேவல்	பேடு. பெட்டை. பேடை
நாம்பன்	நாகு
போத்து	பிணா

1. பின்வரும் சொற்களுக்கேற்ற மரபுப்பெயர்களை எழுதுக.

குரங்கின் இளைமைப் பெயர்
பனையின் இளைமைப் பெயர்
நாயின் இளையது
மீனின் இளையது
மயில் அகவும். குருவி
குதிரை கணக்கும். யானை
ஆடுகளின் கூட்டம் மந்தை. மரங்களின் கூட்டம்
மாலின் பிஞ்ச வடு என்பது போல.வாழையின் பிஞ்ச
முந்திரியின் காய்த்தொகுதி குலை என்பதுபோல புளியின் காய்த்தொகுதி
ஆட்டின் மலம் பிழுக்கை. குதிரையின் மலம்

2. பொருத்தமான விடையைத் தெரிந்து அதன் கீழ்க் கோடிடுக.

1. கடுவன் என்பதன் பெண்பால் மரபுப்பெயர்
(மறி. பிடி. பேடு. பெட்டை)
2. நாம்பன் என்பதன் பெண்பால் மரபுப்பெயர்
(பச. நாகு. ஆன். பெட்டை)
3. பினை என்பதன் ஆண்பால் மரபுப்பெயர்
(கடுவன். நாம்பன். களிறு. கலை)
4. எருது என்பதன் பெண்பால் மரபுப்பெயர்
(மந்தி. பேடு. பச. ஆன்)
5. பினோ என்பதன் ஆண்பால் மரபுப்பெயர்
(பினை. கானை. கிடா. போத்து)

111. செயற்பாடு.

1. சீறாப்புராணத்தில் தரப்பட்டுள்ள பாடல்களை இசையுடனும் கொண்டு கூட்டியும் வாசிக்க.
2. தரப்பட்டுள்ள பாடல்களை மையமாக வைத்து முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சீறாப்புகள் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.
3. தமிழில் எழுந்த வேறு இல்லாமிய இலக்கியங்களின் பெயர்க்களைத் தேடி அட்டவணைப்படுத்துக.

09. இருளின் மத்தியில் ஒளி பிறந்தது மட்டுவில் எனக்கு மண்டூராயிற்று

கதிர்காம யாத்திரை கெய்து திரும்பி வந்த பின் எனக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை பிறந்தது. எல்லாருடைய வாழ்க்கைப் பாதையிலும் மேடுபள்ளம் இல்லாமலில்லை. மேடுபள்ளங்களில் ஏறி இறங்குவது தான் வாழ்க்கை. மேலோர் கீமோராகின்றார். கீமோர் மேலோராகின்றார். இந்த நியதிக்கு நாம் மாத்திரம் புறம்பல் காலம் வரும். ஆரோ ஒருவர் தூக்கிலிடுவார். நிவாரணம் கிடைக்கும். இறங்கிய பள்ளத்திலிருந்து கரையேறலாம் என்னும் திட்புத்தியுடன் இருந்து வந்தேன்.

1917 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதி வந்தது. வழக்கம் போல ஆவணித் திருவிழா. ஒருநாள் காலை, மேலிந்த தோற்றமுடைய உயரமான இளைஞர் ஒருவர் எங்கள் வீட்டுக்கு வருகை தந்தார். அவர் ஒரு புத்தக வியாபாரி. யாழ்ப்பாணம் மட்டுவில் வடக்கைச் சேர்ந்தவர். பெயர் செ. தமிழ்முத்துப்பிள்ளை. மென்மையான தோற்றமுடைய அவர் எங்களுடன் இனிமையாகப் பழகிக் கொண்டார். அவருக்கு உணவும். விடுதியும் எங்கள் வீட்டிலேயே. அவர் எங்கள் குடும்பத்தவர் போல ஆகிவிட்டார்.

எனது நினைமையினை நேரிலும் தந்தையார் வாயிலாகவும் அறிந்து கொண்ட தமிழ்முத்துப்பிள்ளை ஒருநாள் என்னைப் பார்த்து. மட்டுவில்லில் பண்டிதர் மகாவிங்கசிவம் இருக்கிறார். அவர் மூலமாக யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்ப் படிக்க உமக்கு வசதி கெய்து தருகிறேன். கல்வி நன்கொடையும் தருவார்கள். ஒன்றும் யோசிக்க வேண்டாம் என்று உறுதியாகச் சொன்னார். இருளின் மத்தியிலே ஒளி பிறந்தது.

திருவிழா முடிந்தது. தமிழ்முத்துப்பிள்ளையும் போய்விட்டார். இரண்டொரு வாரத்தில் யாழ்ப்பாணமிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. பண்டிதர் மகாவிங்கசிவத்தின் கடிதம். தமிழ்முத்துப்பிள்ளை சொன்னபடி எல்லாம் கெய்திருக்கிறோம். உடனே யாழ்ப்பாணம் புறப்படுக. இது தான் கடிதத்தின் சாரம்.

இரு புதுயுகம் பிறந்துவிட்டது. புதியவழி. புதியதிடம். புதிய அனுபவம். அடைபட்ட தமிழ்க்கதவு மீண்டும் திறந்தது இடையீடுகள் இடையூறின்றிக் கழிந்துபோகின்ற இரகசியந்தான் யாதோ? இதை யார் கெய்து கொண்டிருக்கிறாரோ?

ஆவணி மாதம் முடிய யாழ்ப்பாணம் பயணம். அதுவும் தனிப்பயணம். தந்தையார் முதலிய பெரியோரின் ஆசியம். சிறிய தந்தையார் வ. பத்தக்குட்டி ஆசிரியரின் கடிதமும் துணையாகப் புறப்படுகிறேன். அந்தக்காலம். மட்டக்களப்பில் பஸ் வண்டியுமில்லை. புகைவண்டியுமில்லை. மட்டக்களப்பு முகத்துவாத் துறைமுகத்திலிருந்து பாய்க்கப்பலில் அல்லது புகைக் கப்பலில் பயணம் பண்ண வேண்டும்.

மார்க்கண்டு முதலாளிக்குச் சொந்தமான சின்னப்பருவதம். பெரிய பருவதம் என்னும் பாய்க் கப்பல்களும். வேடிமக்கலம். வேடிலினேக் என்னும் புனைக் கப்பல்களும் இலங்கையைச் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருந்தது ஞாபகம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நன்னாளில் முகத்துவாரத்திலிருந்து இரவு எட்டு மணிக்கு வேடிமக்கலம் மூலமாகப் புறப்பட்டேன். விடிய ஜூந்து மணியளவில் கப்பல் திருகோணமலையை அடைந்தது. திருகோணமலையில் கடல் கிழக்குப்புறம். துறைமுகம் மேற்குப்புறம். “ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்” மனம்போல் அமைதி கொண்டிருந்தது இந்த இயற்கைத் துறைமுகம். இது எனது வாழ்க்கையில் ஒரு புது அனுபவம்.

கரையிலே என்னைக் காத்துக் கொண்டிருந்தார் திரு. கோபாலபிள்ளை ஆசிரியர். சிறிய தந்தையார் பத்தக்குட்டி ஆசிரியர் கொடுத்த நந்தித் தகவலால் இந்தப் புது அறிமுகம் கிடைத்தது. அன்று அன்னாளின் விருந்தாளியாய் இருந்துவிட்டு இரவு எட்டுமணிக்குக் கப்பலேறினேன். விடிய ஜூந்து மணிக்குள் பருத்தித்துறை சேர்ந்தது. கரைக்கு வந்ததும் இரண்டு புதுமுகத்தினர் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டு அனுகிவந்து தம்மை அறிமுகங்களை கொண்டார்கள்

ஒருவர் பண்டிதர் மகாலிங்கசிவத்தின் தம்பி நடராசா. மற்றவர் சி. கணபதிப்பிள்ளை. நடராசா பிற்காலத்தில் பி. எஸ்.லி. பட்டதாரியாகிக் கலாசாலை அதிபராயிருந்து அன்னையிற் காலமாகி விட்டார். சி. கணபதிப்பிள்ளை பிற்காலத்தில் பண்டிதமணியாய். இன்று பல்கலைக் கழகத்து இலக்கிய கலாநிதியாய் எண்பது கண்டு இனிது வாழ்கின்றார். நாங்கள் மூவரும் காலைச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு மோரும் பருகிக் கொண்டு மாட்டுவண்டியில் புறப்பட்டோம்.

காவகச் சேரி பதின்மூன்று கட்டை. அங்கிருந்து மட்டுவில் மூன்று கட்டையென நினைக்கின்றேன். மட்டுவில் வடக்கைச் சேர்ந்ததும் அங்கே முதல் முதல் மகாலிங்கசிவத்தின் இனிய முகமூர்க்கி எனக்கு நல்லிருந்தாயிற்று. தம்பிமுத்துப்பிள்ளையும் தரிசனம் தந்தார். இங்கே மட்டுவில் வடக்கைப் பற்றிச் சிறிது கொல்ல வேண்டும்.

உறையாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளையவர்கள் பிறந்த திருவுடைய சீரூர் இதுவாகும். அன்னார் நாவலர் ஜூயாவின் நன்மாணாக்கர். சிதம்பரம் கைவைப் பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர். வித்துவான் ந.கப்பையாபிள்ளையின் நல்லாசிரியர். சிறந்த கலிப்புலவர். அன்பு சக்திவாய்ந்த பன்றித் தலைச் சியம்மன் கோயில் இங்குள்ளது. இது கண்ணகீகோவில். மட்டக்களப்பில் அடைந்த தமிழ்க்கதவை யாழ்ப்பாணத்திலே எனக்குத் திறந்துவிட்ட இந்த இனிய ஊரை என்னால் மறக்க முடியாது. மட்டுவில் எனக்கு மண்டுர் போலாயிற்று.

மட்டுவில் உபகாரத்தில் மயங்கிலிட்டேன். மகாலிங்கசிவத்தின் இனிய தமிழ் விருந்தில் மெய் மறந்து போனேன். வானர் வீரர் மது வானத்திற் பெற்ற அனுபவம் போன்ற அனுபவம் எனக்கும் கிடைத்தது. அது தேங்கலை. இது தமிழ்த் தேங்கலை. ஒன்றை மரந்திட்டேன். அதுதான் கொண்டுவந்த கடிதம்.

இரண்டொரு நாள் மட்டுவிலில் இருந்து பயணம் பண்ணிய இளைப்பைத் தீர்த்துக்கொண்டு நடராசாவுடன் சாலகச்சேரிக்கு வந்தேன். அங்கிருந்து புகையிரத்திற் புறப்பட்டு யாழ்ப்பாண நன்னகரை அடைந்தோம். இடம் விளாரித்துக் கொண்டு குருநகருக்கு அண்ணையிலுள்ள மரக்குமட்டம் என்னும் இல்லத்தைக் கண்டுபிடித்தோம்.

உள்ளேயிருந்த இளைஞர் என்னிலும் ஏழாண்டு முத்தவர். "வருக வருக" என்று இனிய நமிழில் எங்களை வரவேற்றார். கடிதத்தைக் கொடுத்தேன். அவரை மட்டக்களப்பிலே முன்பு கண்டதன்றிக் கதைத்துப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. கடிதத்தைப் பார்த்தவர் நடராசாவையும் ஆரேஷத் தெரிந்து கொண்டு இன்முகம் காட்டி இனிதுறையாடிய பின் நடராசாவை அனுப்பிவிட்டார். நான் அண்ணாரின் விருந்தாளியானேன். இது நடந்து ஒரு காய்ந்தாம். அன்றிருபு சாப்பாடு முடிந்தபின் அவர் ஒரு புகையிலைச் சுருட்டை முடிடிக்கொண்டு எனக்கும் ஒன்றை நீட்டினார். நான் புகைக்கும் வழக்கம் இல்லையென்றதும் அதைத் தமிழுடன் வைத்துக்கொண்டார். இந்த நிகழ்ச்சியை எனக்குக் கடிதம் தந்த சிறிய தந்தையாருக்கும் எழுதிவிட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து என்மீது அரும்பிய பண்டித மயில்வாகனனாரின் அன்பு அவர் துறவியான பின்பு அருளாக மலர்ந்துள்ளதை நினைந்து உள்ளம் உருகி நிற்கின்றேன். அடுத்தநாள் ஒரு துணையுடன் என்னை மட்டுவில்லுக்கு வழியனுப்பிவைத்தார்.

இனித்தான் வந்த காரியம் பார்க்க வேண்டும். நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே காவிய பாடசாலைப் பிரவேசம் காத்திருக்கிறது. எனக்கு முந்தியே மட்டக்களப்பிலிருந்துபோய் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் முறையாகக் கற்றுத்தேறிய பேரவீரர் ஒருவர் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்துபோயினார். மட்டக்களப்பின் பெயரை யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்த்தி வைத்த மகாமீதை தாமரைக்கேணி சிகுமாரகவாமி ஜயரை இங்கே நினைவு கூருகின்றேன்.

புலவர்மணி-ஆ..பெரியதும்பிப்பின்னை.
"உள்ளதும் நல்லதும்"

அரும்பதங்கள்

யாத்திரை	நன்கொடை
நியதி	சான்தோர்
நிலாரணம்	உரையாசிரியர்
புதுயுகம்	தரிசனம்
காவியபாடசாலை	உபசாரம்
மேடுபள்ளம்	இளைப்பு

அ. பயிற்சிகள்.

1. பின்வரும் விளக்கங்களுக்கு விடை எழுதுக?

1. கதிர்காம யாத்திரைக்குப் பின்பு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் உள்ளத்தில் தோன்றிய புதிய நம்பிக்கை யாது?
 2. “அடைபட்ட தமிழ்க்கலவு மீண்டும் திறந்தது” இதன்மூலம் புலவர்மணி வெளிப் படுத்தும் உள்ளக்கிடக்கை யாது?
 3. புலவர்மணி யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று தமிழ்க்கல்வி கற்றிடக் காரணமானங்கள் யாவர்?
 4. புலவர்மணிக்கு மட்டுலில் எவ்வாறு மண்டுர் ஆயிற்று?
 5. இருளின் மத்தியில் ஒளிபிறந்தது என்ற தலைப்பு இக்கட்டுரைக்கு எவ்வாறு பொருத் தமுடையது?
 6. இங்கு இடம்பெறும் பிரபல தமிழ்நினர்களின் பெயர்களைத் தருக.
11. மொழிவெளம்

தொடர்மொழிக்கு ஒரு மொழி
பல சொற்கள் கொண்டமெந்த தொடரால். கூறப்படும் கருத்தை ஒரு மொழியால் உணர்த்துவது. தொடர்மொழிக்கு ஒரு மொழி எனப்படும்.

- 1 ஒரே நேரத்தில் எட்டு விடயங்களை அவதானிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவன் - அட்டாவதானி
2. கவவ. ஒளி. ஜரு. ஒசை. நாற்றம் என்னும் ஐந்துணர்வு - ஜம்புலன்.
3. இலை. தழை கொண்டு வேயப்பட்ட குடிசை - பன்னாலை
4. வெளிப்படைப் பொருளில் புகழ்ந்தும். மறைபொருளில் இகழ்ந்தும் கூறுவது - அங்கதம். துதிநிந்தை
5. வேறு யாருடைய துணையுமின்றித் தானே தனித்துநின்று பகைவரை வெல்லுந்திறன் படைத்தோன் - அச்காயகுரான்.
6. மெய். வாய். கண். மூக்கு. செவி என்னும் ஐந்துறுப்புக்கள் - ஜம்பொறி.
7. நிலம். நீர். நீ வளி. வான் என்னும் ஜம்பொருள் - ஜம்பூதம்.
8. அரகன். உபாத்தியாயன். தாய். தந்தை. தனமயன் என்போர் - ஜங்குரவர்.
9. எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை அறியும் ஆற்றல் படைத்தவன் - நீர்க்கத்திசி.
10. நன்கையும் பரிகாசமும் பொருந்தக் கவிபுனையும் ஆற்றல் படைத்தோன். - விகடகவி

பயிற்சி.

பொருத்தமான ஒரு மொழியை இட்டு இடைவெளியை நிரப்புக (அந்தப்புரம், அல்லங்காடு, ஆச்சிரமம், குரவர், சிறுபட்டி கருங்கை, நூலகம், நடுகல், மஞ்சரி மணிவிழா)

1. ஒரு தண்டிலே பலவகை மலர்கள் கட்டப்பட்டுள்ள பூங்கொத்து எனப்படும்..
2. என்பது மாலையில் அல்லது இரவில் கூடும் சந்தை ஆகும்.
3. கட்டுக்கடங்காத இளைஞரை என்பர்.
4. என்பது அரண்மனைகளிலே மகளிர் தங்குவதற்கு அமைந்த தனியிடமாகும்.
5. வாசிப்பதற்காக நூல்களைத் தொகுத்து வைத்திருக்கும் இடம் ஆகும்
6. தபோதனர் வசிக்குமிடம் எனப்படும்
7. நிலத்தின்கீழ் அமைக்கப்படும் இரகசியலழி ஆகும்.

111. செயற்பாடு.

1. இப்பாடப்பகுதியை பொருத்தமுற உரத்து வாசிக்க
2. இப்பாடத்தில் வருகின்ற முக்கிய விடயங்களைச் சுருக்கிக் கூறுக.
3. "இருளின் மத்தியில் ஒளி பிறந்தது " என்ற தலைப்பில் ஒரு கதையினை ஆக்குக.

ஆ இலக்கணம்

சொற்புணர்ச்சி (பதப்புணர்ச்சி)

தற்காலத்தில் தமிழில் உரைநடை பிரதான வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக வளர்ச்சியடைந் திருப்பதால், புணர்ச்சி விதிகளைப் பின்பற்றி எழுதாமல். சொற்களைப் பிரித்து எழுதுதல் இக்காலத் தமிழின் ஒரு முக்கியமான பண்பு என்று கூடக் கூறலாம். அவ்வாறு பிரித்து எழுதுதல் இரு சொற்கள் இணைந்துவரும். புறப்புணர்ச்சியிலேயே காணப்படுகிறது. உரைநடையிலே சொற்புணர்ச்சிகளை மிகுதியாகக் கையாண்டால் மாணவர்களுக்கு வாசிப்புக்குத் தடையாக இருக்கும் என்பதால் உரைநடைக்கு அவசியமில்லாத புணர்ச்சி விதிகளைத் தவிர்த்தும். இன்றியமையாத புணர்ச்சி விதிகளைமட்டும் பின்பற்றியும் எழுதும் வழக்கம் தோன்றியது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் படிக்கும் நாம் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்காக பழைய புணர்ச்சி விதிகளையும் கற்கவேண்டியது அவசியமாகும். எனவே அவசியமான புணர்ச்சிகள் பற்றிய விளக்கம் இப்பகுதியில் தரப்படுகின்றது.

இயல்புபுணர்ச்சியும் விகாரப்புணர்ச்சியும்

தமிழ் ஓலிமரபின்படி சில எழுத்தொலிகளோடு சில எழுத்தொலிகள் இயல்பாக மயங்கி நிற்கும் அதாவது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வரும்போது அவற்றின் ஒலி அமைப்பிலே மாற்றங்கள் ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. சில எழுத்தொலிகள் அவ்வாறு மயங்கமாட்டா. சில உதாரணங்களை அவதானியுங்கள்.

உ - ம்	மலர்	+	வனம்	-	மலர்வனம்
	மண்	+	வெட்டி	-	மண்வெட்டி
	பாக்கு	+	வெட்டி	-	பாக்குவெட்டி

முதலிய சொற்கள் புணர்ந்துள்ள முறையை அவதானித்திருப்பீர்கள். அவ்வாறு சொற்கள் ஓலிமாற்றமின்றி. புணர்வதைத் தமிழ் இலக்கணநூலார் இயல்புப் புணர்ச்சி என்பர்.

கடல் +	அனைல	-	கடலனைல
அறம் +	இல்லை	-	அறமில்லை
தமிழ் +	இலக்கணம்	-	தமிழிலக்கணம்

ஆகிய உதாரணங்களில் நிலைமொழி சற்று மெய் வருமொழி உயிர்நூலை சேர்ந்து உயிர் மெய் எழுத்தாகப் புணர்ந்துள்ளது. இத்தகைய புணர்ச்சியும் இயல்புப் புணர்ச்சியாகும்.

தமிழ் மொழியில் சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வரும்போது. அவற்றின் ஒலியமைப்பில் கிள மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை தோண்றல். கெடுதல். திரிதல் ஆகிய விகாரங்களைப் பெறுவதால் விகாரப் புணர்ச்சி என அழைக்கப்படுகின்றன.

1.	தோண்றல்	- புதிதாக ஓர் ஒலி தோண்றல்.
	உ-ம் :	வாழை + குருத்து - வாழைக்குருத்து தேர் + கால் - தேர்க்கால்

2.	கெடுதல்	- இருக்கும் ஓர் ஒலி கெடுதல்.
	உ-ம்:	மரம் + வேர் - மரவேர் வட்டம் + யூசை - வட்டயூசை

3.	திரிதல்	- இருக்கும் ஓர் ஒலி வேறொரு ஒலியாக மாற்றமடைதல்.
	உ-ம்	பல் + பொடி - பற்பொடி முன் + செடி - முட்செடி பொன் + குடம் - பொற்குடம்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியும் அல்வழிப் புணர்ச்சியும்.

புணர்ச்சி. சொற்றொடர் அடிப்படையில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி. அல்வழிப்புணர்ச்சி என இருவகைப்படும். நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்குமிடையே ஏதாவது ஒரு வேற்றுமையுடைய வெளிப்பட்டோ அல்லது மறைந்தோ வரும் நிலையில் நிகழும் புணர்ச்சி வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாகும்.

உ-ம்	மரக்கிளை	- மரத்தினது கிளை
	வீடு சென்றான்	- வீட்டிற்குச் சென்றான்

வேற்றுமை அல்லாதவழியில் புணர்வன யாவும் அல்வழிப் புணர்ச்சியாகும்.

உ-ம்	அவன் + கண்டான்	- அவன் கண்டான்
	நிலம் + வலிது	- நிலம் வலிது

இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வருவதைப் புணர்ச்சி என்று கற்றிருக்க. அவ்வாறு இரண்டு சொற்களில் முதலில் நிற்பதை நிலைமொழி எனவும் அதனுடன் வந்து கேள்வதை வருமொழி எனவும் கூறுவர். நிலைமொழியின் இறுதி ஒலியும் வருமொழியின் முதலோலியும் புணர்ச்சியில் முக்கியமானவை. நிலைமொழி இறுதி ஒலியின் அடிப்படையில் நான்கு வகையாக வருப்பர்.

1. உயிர் முன் உயிர்
2. உயிர் முன் மெய்
3. மெய்முன் உயிர்
4. மெய்முன் மெய்

டயிர்ந்துப் புணர்ச்சி: டயிர்முன் டயிர்

தமிழில் டயிர் முன் டயிர் வரின் அவற்றிற்கு இடையே புதிநாக ஒருமெய் தோன்றும். அது உடன்படுமெய் எனப்படும்.

ட-ம் :	1.	பல + அணி	-	பலவணி
		பலா + இலை	-	பலாவிலை
		பூ + அரும்பு	-	பூவரும்பு
		கோ + இல்	-	கோவில்

2.	மணி + ஒனி	-	மணியோனி
	நீ + ஏ	-	நீயே
	பணசு + ஒனல	-	பணசோனல்

1. இ. ட. ஜ என்னும் மூன்று டயிர்நின் முன் டயிர் முதல் மொழி வந்தால் 'ய்' உடன்படுமெய் யாக வரும்.
2. அ. ஆ. ட. ச. ஓ. ஒ. ஒள என்னும் ஏழு டயிர்நின் முன்னும் டயிர் முதல் மொழியாக வந்தால் 'ன்' உடன்படுமெய்யாக வரும்.
3. ஏகார வயிர்நின் முன் டயிர் முதல்மொழி வந்தால் ய் / வ் தோன்றும்.

அவனே + அரசன்	-	அவனேயரசன்
	-	அவனேவரசன்.

அவனே + அழகன்	-	அவனேயழகன்
	-	அவனேவழகன்

4. குற்றியலுகரம் டயிர் வந்தால். தான் ஏறிநின்ற மெய்யை விட்டுக்கொடும். வந்தவயிர் மெய் மேலேறிக் கொள்ளும். வருமொழியில் யகரம் வந்தால் டகரம் இகரமாகத் தோன்றும். சில முற்றியலுகரம் குற்றியலுகரகம் போல் நடக்கும்.

கென்று + இருந்தான்	-	கென்றிருந்தான்
நாகு + யாது	-	நாகியாது
கதவு + உடைந்தது	-	கதவுடைந்தது முட்கரம்

டயிர் முன் மெய்

அ. இ. ட என்னும் மூன்று கட்டின் முன்னும் எகர வினா முன்னும் யகர மொழிந்த மெய்கள் வந்தால் வந்த எழுத்து மிகும் யகரமும் டயிரும் வந்தால் இடையில் வகரங் தோன்றும். அக்குதிரை. இக்குதிரை. டக்குதிரை. எக்குதிரை அம்மலை. இம்மலை. டம்மலை. எம்மலை

அவ்வழி.	இவ்வழி.	உவ்வழி.	எவ்வழி
அவ்யானன்.	இவ்யானன்	உவ்யானன்	எவ்யானன்
அவ்வுயிர்.	இவ்வுயிர்.	உவ்வுயிர்	எவ்வுயிர்

எனினும் தற்கால வழக்கில் அ. இ. எ என்ற கட்டு விணாக்களுக்குப் பதிலாக. அந்த இந்த எந்த என்னும் சொற்கள் வழங்கி வருவதே பெருவழக்காகும்.

அந்தக்குதிரை. இந்தக்குதிரை. எந்தக்குதிரை

வல்லொற்று மிகுதல்.

நிலைமொழியிற்றில் உயிரும் வருமொழி முதலில் க. ச. ந. ப என்பனவும் வரிச். வரும் வல்லினம் மிகும்.

உ -ம்:	பலா + கணி	-	பலாக்கணி
	பலா + களன	-	பலாக்களன
	பலா + தண்டு	-	பலாந்தண்டு
	பலா + பழம்	-	பலாப்பழம்
	கிளி + சிறகு	-	கிளிச்சிறகு
	கத்தி + குத்து	-	கத்திக்குத்து

பின்வரும் உதாரணங்களில் மேலும் சில உயிரிருகள் அடைந்துள்ள மாற்றங்களை அவதாரியுங்கள்.

1. உ -ம் : அந்த + சோலை - அந்தச்சோலை
தீரா + பசி - தீராப்பசி
(அகரத்தையடுத்தும் ஆகார ஸ்ரூ எதிர்மறையெச்சத்திலும் வல்லொற்று மிகுதல்)
2. காணை + சென்றான் - காணைச் சென்றான்
ஏறுபோல + பாய்ந்தான் - ஏறுபோலப் பாய்ந்தான்
(செயவென் வாய்பாட்டு விணையெச்சம் போல என்னும் உவமை உருபை அடுத்து வல்லொற்று மிகுதல்)
3. தேடி + சென்றான் தேடிச் சென்றான்
ஆடி + கவித்தான் ஆடிக் கவித்தான்
மெதுவாக + சென்றான் மெதுவாகச் சென்றான்

4. இனி + சொல்லமாட்டான் - இனிச் சொல்லமாட்டான்
 இனி + தாங்கமாட்டேன் - இனித்தாங்கமாட்டேன்
 இனி + பொறுக்கமாட்டேன் - இனிப்பொறுக்கமாட்டேன்
 (இனி என்னும் சொல்லையுத்து வல்லொற்று மிகுதல்)
5. எட்டு + தொகை - எட்டுத்தொகை
 பத்து + பாட்டு - பத்துப்பாட்டு
 பத்து + கட்டளைகள் - பத்துக்கட்டளைகள்
 (என்னும் பெயரின் முன் வல்லொற்று மிகுதல்)
6. அவளை + கண்டான் - அவளைக் கண்டான்
 அவளை + பார்த்தேன் - அவளைப் பார்த்தேன்
 (ஜகாரவிற்றுச் சொற்களை அடுத்து வல்லொற்று மிகுதல்)
2. இனவல்லெழுத்து மிகுதல்.

சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரும்போது இனவல்லெழுத்து மிகும்.

1. விளா + காய் - விளாங்காய்
 மா + காய் - மாங்காய்
 பூ + கொடி - பூங்கொடி
 மா + சோலை - மாஞ்சோலை
 பூ + சோலை - பூஞ்சோலை
 பூ + துகில் - பூந்துகில்
 பூ + பொழில் - பூம்பொழில்
 புளி + அம் + காய் - புளியங்காய்
 மாதுளை + அம் + காய் - மாதுளங்காய்
 தாழை + அம் + பூ - தாழும்பூ

(அம் சாரியை பெற்றுப் புணர்ந்துள்ளன. ஜகாரவிற்றுச் சொற்கள் ஈறு கெட்டு அம் சாரியை பெறுதல்)

3. மெய்யிற்றுப் புணர்ச்சி

1. நிலை மொழியீற்றில் மெய்யும் வருமொழி முதல் உயிரும் வருமாயின் அந்த மெய்யும் உயிரும் சேர்ந்து உயிர் மெய்யாகும். அது இயல்புப் புணர்ச்சியாகும்.
 நூல் + அகம் - நூலகம்
 வான் + அகம் - வானகம்

2. தனிக் குற்றெழுத்தையடுத்து வரும் மெய்யீற்றின் முன் உயிர் வந்தால் அந்த மெய் இரட்டிக்கும்.

நல் + அறிவு	-	நல்லறிவு
மெய் + இரட்டிக்கும்	-	மெய்யிரட்டிக்கும்
பொன் + அணி	-	பொன்னணி
கண் + எரிவு	-	கண்ணெரிவு

3. தனிக் குற்றெழுத்தை அடுத்துவரும் யகர மெய்யின் முன்வரும் மெல்லினம் மிகும். தனிஜூ (அய்) காத்தின் பிள்வஞும் மெல்லினமும் அவ்வாறே மாறும்.

உ -ம்	மெய் + ஞானம்	-	மெய்ஞானம்
	கை + மாறு	-	கைம்மாறு
	கை + நூல்	-	கைந்நூல்

2. மெய் முன் மெய் - வகர் ஈற்றுப் புணர்ச்சி

உ -ம்:			
	பால் + குடம்	-	பாற்குடம்
	நூல் + பெருமை	-	நூற்பெருமை
	அருள் + கொடை	-	அருட்கொடை
	வாள் + படை	-	வாட்படை
	கல் + மனம்	-	கன்மனம்
	புல் + முடிந்தது	-	புன்முடிந்தது
	எள் + நனைந்தது	-	எண்ணைந்தது
	சொல் + மாட்சி	-	சொன்மாட்சி

வகர் ஈற்றுச் சொற்கள் வல்லினத்தை முதலாக உடைய சொற்களுடன் சேர்ந்து ணாரும்போது நிலைமொழியீற்று வ. எ முறையே ரகர் டகர மாக மாறும் மெல்லினம் வந்தால் முறையே வகர்ணகர மாக மாறும்.

மூகர் ஈற்றுப் புணர்ச்சி

உ - ம்:			
	தமிழ் + தேன்	-	தமிழ்தேன்
	தமிழ் + பாட்டு	-	தமிழ்பாட்டு
	தமிழ் + கலை	-	தமிழ்கலை

மு கர ஈற்றுச் சொற்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் அவ்வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

வகர், ஈகர், ஈற்றுப் புணர்ச்சி.

ணகர், ஈகர ஈற்றுச் சொற்களின் முன் வல்லினம் வரும்பொது. வேற்றுமையில் ணகர், ஈகர க்கள் முறையே டகர், ரகர மாக மாறும்.

ட-ம:

மண் +	குடம்	-	மட்குடம்
பொங் +	குடம்	-	பொற்குடம்
பொங் +	தகடு	-	பொற்றகடு
பொங் +	தாமரை	-	பொற்றாமரை
வண் +	தமிழ்	-	வண்டமிழ்

(நிலைமொழி சற்று ணகர. ணகர ங்கள் வருமொழியில் தகரம் வர முறையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் மாறியன்றது.)

வகர. ணகர ங்களின் முன் மெல்லினம் வரின் முறையே ணகர. ணகரமாக மாறும். வருமொழி றகரமாயின். அது வகரத்தின் முன் ணகரமாகவும். ணகரத்தின் முன் ணகரமாகவும் மாறும் தனிக்குற்றமுத்தைச் சாராத ல. எ க்கள் நகரந்திரிந்த விடத்துக் கெடும்

ட-ம:

சொல் +	நன்று	-	சொன்னன்று
பொருள் +	நன்று	-	பொருண்னன்று
சொல் +	நயம்	-	சொன்னயம்
செய்யுள் +	நயம்	-	செய்யுணயம்
பொருள் +	நயம்	-	பொருணயம்
பால் +	நயம்	-	பானயம்

மகரப் புணர்க்கி

1.	நிலம் +	மகள்	-	நிலமகள்
	மரம் +	வேர்	-	மரவேர்

மகர சறு பொதுவாக உம்மைத் தொகை தவிர்ந்த. ஏனைய தொகை மொழிகளில் மகர சறு கெட்டுப் புணரும்.

ட-ம:

மரம் +	செடி	-	மரஞ்செடி
பணம் +	காக	-	பணங்காக

உம்மைத் தொகையில் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கு இனமான மெல்லெழுத்தாகத் திரிந்துள்ளது.

ட-ம:

மரம் +	கிளை	-	மரக்கிளை
வட்டம் +	பலகை	-	வட்டப்பலகை
கமலம் +	கண்	-	கமலக்கண்
மகரம்	கெட்டு	வருமொழிவல்லெழுத்து	மிகுந்துள்ளது.

யகர ரகர வீற்றுப் புணர்க்கி

நாய் +	கடி	-	நாய்க்கடி
தேர் +	திருவிழா	-	தேர்த்திருவிழா
போர் +	தேங்காய்	-	போர்த்தேங்காய்

யகர ரகர சற்றுக்களின் முன் வல்லினம் வரும்போது வல்லினம் மிகுந்துள்ளது.

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றைச் சேர்த்து எழுதுக.

வேலை	+	ஆள்	-
கை	+	எழுத்து	-
கை	+	செலவு	-
செலவு	+	ஆணது	-
வாழை	+	பொத்தி	-
வாடை	+	காற்று	-
மாலை	+	பொழுது	-
வீடு	+	முற்றம்	-
ஆறு	+	தண்ணீர்	-
வீடு	+	நின்னணை	-
வாசல்	+	படி	-
வேம்பு	+	காப்	-
பனை	+	பழம்	-
பார்	+	புகழும்	-
நீயே	+	எடுத்தாய்	-
தம்	+	கை	-

2. பின்வரும் சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக.

நன்னெறி	தண்டாமலை
புன்னுவி	மண்டலம்
பொற்றாவி	மரத்தோட்டி
கர்குகை	கைபங்கிலி
நாடோறும்	தேங்காய்
அருட்டிறன்	மீன்றோல்
மனங்களித்தான்	வட்டப்பெட்டி
இநுப்புப்பாதை	முன்யோகண
கடற்றொழில்	

10. மடுமாதா அஞ்சலி



பொன்னிற மேனி கண்டேன்
 புதுமலர் முகத்தாதக் கண்டேன்
 சொன்னலம் கடந்த மாலைத்
 துணையையும் கண்டேன் ; கண்டேன்
 உண்ணரும் பதங்கள் கண்டேன்
 உதவிடும் கரங்கள் கண்டேன்
 அன்னையாம் முறையை ; கண்டேன்
 அன்பினில் முழுக வாணேன்

தங்கத்தில் மாலை செய்து
 தரித்திடில் கனமையே யாகும்
 இங்குள மலர்கள் கோய்து
 எழில்மலர் மாலை குடின்
 மங்கிடும் வாடா மாலை
 மாமரி உளது மாலை
 எங்களைப் படைத்தோன் அன்றை
 இழுத்திடு வடமாம் அன்றோ?

கண்ணொளி இழந்தோன் அஷ்கே
 கடவுளின் நாயார் என்ன
 தன்ஜுடல் கூனிச் சென்றோன்
 நாயுணை நிமிர்ந்து நோக்க
 இன்னொலி கேட்கு தென்று
 இருசெவி கேளான் சொல்ல
 உண்ணயே அம்மா என்று
 ஊமையும் கூற வாணான்.

१_ஞ்சருள் நிறைந்த மாலை
 ஒவ்வொரு நாளும் அன்பாய்ச்
 சொன்னதுக் கிளாறும்மா தன்
 துணைவிழி மூடும் போது
 நன்னய மாக வந்து
 நயந்துநீ முத்த மிட்டாய்
 அன்னவள் மகிழ்ச்சி பொங்க
 ஆருயிர்பிரிந்த தன்றே.

२_வகினில் அழகை யெல்லாம்
 ஒருங்குசேர்த் தரைத்துக் கூட்டி
 நிலவின் இன்னொளியைச் சேர்த்து
 நித்திரை ஒருநா வின்றிக்
 கலையினில் நிரம்புஞ் சிற்பி
 கைபுணைந் தெழுதும் தெய்வச்
 சிலையினின் அழகைக் கண்டேன்
 செம்மைமா முகத்தில் அம்மா

அற்றவர் கையை நீட்டி.
 அரும்பொருள் இரத்தல்போல
 நற்றவம் புரியா மக்கள்
 நாழுணை இரந்து வேண்ட
 ३_ற்றவெம் குறைகள் தீர்ப்பாய்
 ४_வகினுக் காசி யானாய்
 பெற்றவள் இரங்கா விட்டல்
 பின்னணியார் இரங்குவாரோ.

வந்தவர் இவாய்ப் போக
 வாடிய வதனம் கண்டு
 நொந்தவர் பசியைப் போக்கி
 நுவல்ஜூரா யிரம்பேர் உண்ணை
 விந்தைசெய் அமலன் வாழ
 மெய்யமு தனித்த தாயே
 எந்தனுக் கிரங்கி உந்தன்
 இன்னமு தனித்தி டாயோ?

க. அடைக்கலமுத்து
 “அழுதுவின் கவிதைகள்”

அநும்பதங்கள்

மேனி	வடம்
சொன்னலம்	நயந்து
பதம்	சிற்பி
தரித்தல்	வதனம்
எழில்	அமலன்

அ. பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. இப்பாடலைப் படிக்கும்போது முழுமாதாவின் எவ்வெத்தோற்றங்கள் மனக்கண்முன் காட்சியளிக்கின்றன?
2. மாமரியின் மாலை யாது? அது மற்றைய மாலைகளையும் பார்க்க ஏன் சிறந்தது?
3. மாதாவின் அருளினால் என்னென்ன அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன?
4. மாதாவின் சிலையை சிற்பி எவ்விதம் உருவாக்கியுள்ளான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது?
5. மக்கள் மாதாவிடம் எவ்வாறு வேண்டுகிறார்கள்?
6. மாதாவின் அருட்சிறப்பை விளக்கும் எம்பவம் ஒன்றை விபரிக்குக.
7. பின்வரும் பாடலடிகளில் உள்ள சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுக.
 (அ) 'பெற்றவன் இரண்கா விட்டால்
 பின்னையார் இரங்குவாரோ..'

(ஆ) 'எந்தனுக் கிரங்கி உந்தன்
 இன்னமு' தனித்திடாயோ।'

11. மொழிவளம்

உவமைத்தொடர்.

அணிகளில் முக்கியமானது உவமையாகும். செய்யிலிலும். பேச்க வழக்கிலும் உவமைகள் கருத்தை விளக்குவதற்குப் பெரிதும் கையாளப்படுகின்றன. நன்கு தெரிந்த ஒரு பொருளின் இயல்லை நினைவறுத்தி. தெரியாத ஒரு பொருளின் இயல்லை விளக்குவதே உவமையணியின் நோக்கமாகும். உவமையணியில் உமானம். உவமேயம் என இரண்டு கூறுகள் உண்டு. உவமையணி பற்றிக் கற்பதற்கு உவமைத் தொடர்கள் உதவுவனவாக அமைகின்றன. உதாரணமாக கீழே சில உவமைத் தொடர்கள் தரப்படுகின்றன.

அணை கடந்த வெள்ளம்போல
 அனவினடப்பட்ட மெழுகுபோல
 ஆகாயக்கோட்டை கட்டினதுபோல
 இடியோசை கேட்ட நாகம்போல
 இலவு காந்த விளிபோல
 இளம்பிரிந்த மான்போல
 டடுக்கை இழந்தவன் கைபோல
 ஆமைகண்ட கனவுபோல
 எட்டாப்பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டதுபோல
 ஏட்டுக்கரக்காய் போல
 கடல்மடை திறந்தாற்போல
 கலங்கரை விளக்கம் போல
 விணற்றுந்தவனை போல
 குடத்துன் விளக்குப்போல

பயிற்சி.

பொருள் விளக்கும் வகையில் உவமைச் சொற்றெளர்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.
 உதாரணம்: மணிமாறு கடல்மடை திறந்தாற்போலக் கொற்பொழுதிலோர்.

அணைகடந்த வெள்ளம்போல
 அனவினடப்பட்ட மெழுகுபோல
 ஆமைகண்ட கனவுபோல
 ஏட்டுக்கரக்காய் போல
 விணற்றுந் தவனைபோல

111. செயற்பாடு

1. மேற்படி பாடல்களை இசையனமத்து இரசனையுடன் ஒவ்வொருவராகப் பாடுக.
2. மடுமாதாவின் அருட்சிறப்புக்களைத் தொகுத்துக் கட்டுரை வடிவமாக்கி வாசித்துக் காட்டுக.
3. “தாய் அன்பு” என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
4. மடுமாதா கோயில் போன்று பிரபல்யம் வாய்ந்த இலங்கையில் உள்ள கிறிஸ்தவக் கோயில்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரிக்க.

ஆ இலக்கணம்

சொல்லியல்-சொல், சொற்பாகுபாடு 1

உ - ம

அ. நாள். மஸர். பாடல்

ஆ. ஸலகா.. வம்பரு . டுகா

தரப்பட்டுள்ள உதாரணங்களை அவதாளியுங்கள் . 'அ' பகுதியில் வந்துள்ள ஒவ்வொரு எழுத்துக் கூட்டமும் பொருளைத் தருகின்றன. பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்து நின்று பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் சொற்கூட்டங்கள் அவை. 'ஆ' பகுதியிலுள்ள எழுத்துக் கூட்டங்களை அவதாளியுங்கள். அவை ஒவ்வொன்றிலும் பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்து நின்ற போதிலும் அவை பொருள் தரும் எழுத்துக் கூட்டங்கள் அல்ல. எனவே அவை சொற்களாக மாட்டா. பொருள் உணர்த்தி வரும் எழுத்துக்கூட்டமே சொல்லாதும்.

ஓர் எழுத்து தனித்து நின்றோ. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் சேர்ந்து நின்றோ பொருள் தரும் போது அவை சொற்களாகின்றன.

உ - ம - (அ) ஆ , கா, போ, கை.

(ஆ) கால், களஞ்சியம், வந்தான், அங்பு.

சொல், என்பது வடமொழியில் பதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நாம் பயன்படுத்தும் இலக்கிய வழக்குக் சொற்களை. அவை பொருள் உணர்த்தும் அடிப்படையில் இயற்சொல். திரிசொல் என இலக்கணகாரர் வகுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இவை தலிர வடசொல், திணைக்சொல் எனவும் சொற்களை வகைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளனர்.

இயற்சொல். :-

கற்றவர்களும் கல்வாதவர்களும் பொருள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் இயல்பாகப் பொருள் தரும் சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

உ - ம மண், பொன், நிலம், நீர் வந்தான், இருந்தான் ஒடினான் அங்பு, அழுகு

திரிசொல்

கற்றவர்கள் மட்டும் பொருளிந்து கொள்ளக் கூடிய செய்யுளிலே வழங்கி வரும் சொல் திரிசொல்லாதும். "அரிதுணர் பொருளை திரிசொல்லாகும்" என்று இலக்கண நூற்காரர் கூறுவர் திரிசொற்களைப் பல பொருள் தரும் ஒரு சொல். ஒரு பொருள் தரும் பல சொல் என வகைப்படுத்திக் காணலாம்..

- உ - ம 1. வெய்யோன் - கதிரவன். பகலவன். அருணன். தினகரன். ஞாயிறு. குரியன்
இவை ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள்
2. வாரணம் - யாண. சங்கு. கோழி. கடல். பன்றி - இவை பல பொருள்
குறித்த ஒரு சொல்.
இவ்வாறு பொருள் உணர்வதற்குக் கடினமான சொற்கள் நிரிசொற்கஶாகும்.

வூ_சொல் :-

தமிழில் வழங்கும் ஆரியமொழிச் (வடமொழிச்) சொற்களின் செல்வாக்குக் காரணமாக. ஆரிய மொழிச் சொற்களுக்குத் தனியான பிரிவை இலக்கணக்காரர் அமைத்துள்ளனர். நமது பாவகனையில் உள்ள ஆரிய மொழிச் சொற்களே அதாவது தமிழ் மொழியுடன் கலந்து வழங்கும் ஆரிய மொழிச் சொற்களே வடசொற்கள் எனப்படுகின்றன.

உ - ம கமலம். குங்குமம். காரணம். அமலன் போன்ற சொற்கள் தமிழ் மொழிக்கும் ஆரிய மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் ஆன சொற்கள். அவை தமிழ். ஒலிமரபுக்கு மாறுபடாதவை. அவ்வாறு மாற்றம். இல்லாது. வழங்கும் வழக்கு தற்சமம் எனப்படும்.

உ - ம ஜூலம். ஜேபம். ஹரன். புஸ்தகம் பத்மம். வாக்கயம் ஹரி விஷயம். ராமன் என்பன வடமொழிக்கு மட்டும் உரிய சிறப்பெழுத்துக்களாலும். வடமொழி ஒலிமரபுக்கு ஏற்பவும் அமைந்த சொற்கள். அவற்றை தமிழ் ஒலிமரபுக்கேற்ப அமைத்து வழங்குதல் தற்பவம். எனப்படும். என்டீவ அவை. முறையே. சலம். செபம் அரன். புத்தகம். பதுமம். வாக்கியம் அரி. விடயம் இராமன் என அமையும். தற்பவமாக அமைந்து வழங்குவதே வழக்காகும்.

எனினும் இன்றைய வழக்கிலே சிலவிடத்து. பல்வேறு காரணங்கள் கருதி தற்பவமாக அமைத்துக் கொள்ளாது வழங்கும் வழக்கையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தினசக் சொல்

குசினி பீங்கான். துப்பட்டி லாக்சி. அலுமாரி. லோட்டா. குத்தகை போன்ற. சொற்களை நீங்கள் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். அச் சொற்கள் தினசக் சொற்கள் எனப்படும். தினசக் சொல் என்பது ஒரு பரந்த பொருளில் இன்று வழங்கப்படுவதை உணரலாம்.

ஆரிய மொழி தவிர்ந்த. ஏனைய மொழிகளிலிருந்து வந்து தமிழில் வழங்கும் சொற்கள் தினசக் சொல்லெனப்படும். இன்று. தினசக்சொல் என்பதற்கு தொல்காப்பியர் நன்னாலார். காலத்துக் கருத்தை விட பரந்த கருத்தைக் கூறுவர். உலகிலுள்ள ஏனைய மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொற்களையெல்லாம் தினசக் சொல்லென்று வழங்கலாம் என்பர். தினசக்சொற்கள் பலவற்றை நீங்கள் அறிந்திருப்பது நன்று.

உ - ம

1. தெலுங்கு மொழிச் சொற்கள்.
சந்தடி. ஒயில். கொலு. கொலுக. விருது. பராக்கு
2. கண்ணட மொழிச் சொற்கள்.
அட்டினக. சொத்து

3. மலையாள மொழிக் சொற்கள்
கோக்கி. தளவாடம் போன்றனவ
4. மராத்தி மொழிக் சொற்கள்
காம்பார் அட்டவணை. பட்டாணி. குண்டான். பேட்டை
5. போர்த்துக்கீய மொழி
ரலம். கோப்பை. பீங்கான். வராந்தா அலவாங்கு. ஜூன்னெல். அன்னாசி
6. ஒல்லாந்த மொழிக் சொற்கள்
துட்டு. தோம்பு. உலாந்தா. சாக்கு. கக்கூக்
7. ஆங்கில மொழிக் சொற்கள்.
இஞ்சிளியர். கம்பனி. கலன்டர். கோப்பி. கைக்கிள். கார். நைதரசன் பேப்பர் பெங்கில். பொலின். ரெயில்
8. பிரெஞ்சு மொழிக் சொற்கள்.
குசினி. துருப்பு. பட்டாஸம் பிரோ. லாந்தர்.
9. அரபுமொழிக் சொற்கள்
பாங்கு. கலிமா. ஒங்கு. இமாம். கைத்தான்
10. உருது மொழிக் சொற்கள்
அசல். அந்தர். கச்சேரி. ரஷ்ணாமா. அண்டா. இணாம் குறார்.

11. கண்ணே எங்கள் கண்ணாவாய்

வைய கத்தீர். வாருங்கள்!
 வல்லான் அன்பில் மூழ்குவோம்!
 கைய கந்தை உயர்த்துங்கள்
 கருணையாள் இல்லந் தே
 ஜூயமிட்டு வெறுங் கையர்
 ஆரோ ரில்லை. ஆதலினால்
 வைய கத்தீர் வாருங்கள்!
 வல்லான் அன்பில் மூழ்குவோம்!

அன்பாம் அருளே. செம்பொருளே!
 அடரும் பாலச் சிறை யினடையே
 துங்புற் றேங்கும் உன்னடியார்
 துயரந் தீர்ப்பாய். விடுவிப்பாய்!
 எங்பும் அயலாம் எஜும் வண்ணம்
 எங்கள் துணையாய் இணைந்தோனே!
 உன் நன்கொடையில் - அருள் நோக்கில்
 உருக்கொண் டெமுந்தோர் யாமன்றோ?

மண்ணில் எம்மைச் சிறப்பித்தாய்!
 மறுஞமயா மப் பேரிடத்தும்
 கண்ணே . எங்கள் கண்ணாவாய்!
 கருதும் களிக்கும் கண்ணாவாய்!
 விண்ணார் உன்றன் அருளிடையும்
 வெந்து நீற அருளற்க!
 நண்ணும் பாவம் நயந்துங்னி
 நலிந்து சாமுன் மன்னிப்பாய்

உன்பால் வெட்கித் தனவதொங்க
 ஜமையானோம்! உயிரினிய
 அன்பர் மாற்றார். தம்முன்னும்
 அவ்வா றாகாதருள் புரிவாய்!
 எம்பால் உன்றன் செழுங்கருணை
 நிழலே படினும் மாற்றுயர்ந்த
 பொன்போ வாவோம். பொலிவறுவோம்!
 பிறச்கீழ் கொள்ளா நினையறுவோம்!

புட்சிக்கமான்
 "புட்சிக்கமான் கவிஞாதன்"

அநுப்பாங்கள்

வல்லான்	ஜயம்	அடரும்	என்பும்
மாற்றார்	செழுங்கருணை	வையகம்	பொலிவு

ஆ பயிற்சிகள்

1. பிள்ளாரும் விளாக்களுக்கு விடை தருக.
1. இந்தப் பாடவிலே கூறப்படும் இறைவனுடைய குணங்கள் மூன்றினைத் தருக.
 2. கவிஞர், இறைவனிடம் வேண்டுவன இரண்டினைத் தருக.
 3. "செழுங்கருணை நிழலே படிஜும்
மாற்றுயர்ந்த பொன் போலாவோம்"
இவ்வடிகளிற் காணப்படும் கவிதைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.
 4. "ஜயமிட்டு வெறுங்கையர்
ஆணோரில்லை ஆதலினால்
வைய கத்தீர் வாருங்கள்
வல்லான் அன்பில் மூழ்குவோம்."
இந்த வரிகள் இப்பாடவின் மையக் கருத்தினை விளக்குவதற்கு எவ்வாறு பயன் படுகின்றன?
 5. மனிதன் பிறருக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் இறைவனை மகிழ்விக்கலாம் என்பது இப்பாடவில் எவ்வாறு உலப்படுத்தப்படுகிறது?
11. மொழிவளம்

(அ) இணை மொழித் தொடர்

இசையொழுங்கிலான இருசொற்கள் இணைந்து பொருட் செறிவுடையனவாய் வழங்கும் போது அவை இணைமொழித் தொடர் எனப்படும். அவை பலசொற்களில் கூறி விளக்க வேண்டிய கருத்தைச் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அத்தகைய தொடர்கள் எமது பேச்கவழக்கிலும் எழுத்துவழக்கிலும் பொருள் விளக்கத்திற்காக பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

- | | | |
|-------------------|---|----------------|
| 1. அரைகுறை | - | முற்றுப்பெறானை |
| அணைதுணை | - | உதவி |
| அருமை பெருமை | - | மிக்ஸ்சிறப்பு |
| ஆட்டமும் ஓட்டமும் | - | பெருமுயற்சி |
| அற்ப சொற்பம் | - | மிக்கெங்கம் |
| இடக்கு முடக்கு | - | சங்கடம் |
| ஏச்கப் பேச்க | - | வசைமொழி |

கண்ணும் கருத்தும்	-	ஆவல்
கட்டித் தழுவி	-	இருக அணைத்து
கண்ணிரும் கம்பனலயும்	-	கலவை
கையும் மெய்யும்	-	அத்தாட்சியாக
நோய் நொடி	-	வருத்தம்.
கண்ணக்ரேவ்	-	மிகக்கருமை
பழக்க வழக்கம்	-	ஓழக்க முறை
பேரும் புகழும்	-	கீர்த்தி
வாடி வதங்கி	-	காய்ந்து
மந்திர தந்திரம்	-	மாயம்
பங்கு பாகம்	-	பாகப்பிரிவு
கங்கு கரை	-	எல்லை
ஷப்பும் உயர்வும்	-	தகுதி
கட்டைநெட்டை	-	சிறிது பெரிது
அங்கும் இங்கும்	-	பல பக்கமும்
அல்லும் பகலும்	-	நாள் முழுவதும்.

11.	அறம் மறம்	-	புண்ணியமும் பாவமும்
	ஆதி அந்தம்	-	தொடக்கமும் முடிவும்
	உயர்வு நாழவு	-	ஏற்ற இறக்கம்
	கக்துக்கம்	-	இன்பமும் துங்பமும்

பொருத்தமான தொடரைத் தெரிந்து இடைவெளியை நிற்புக.

- (அ) 1. பெற்றோர் தம் பின்னாளகளை நல்வழிப்படுத்தல் வேண்டும்.
(அன்பும் அருளுமாய். கொஞ்சிக் குலவி. ஆற்றித் தேற்றி. நயத்தாலும் பயத்தாலும்)
2. பொதுச் சொத்துக்களை மக்கள் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.
(போற்றிப் புகழ்ந்து. கண்ணுங் கருத்துமாய். சுற்றுமுற்றும். ஒன்றாய் மன்றாய்)
3. பார்த்தே நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.
(அக்கம் பக்கம். ஷப்பும் உயர்வும். ஆய்ந்தோய்ந்து. கல்வி கேள்வி)
4. உலகின் கனத்தொகை வருகின்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை.
(பல்கிப் பெருகி. சீராட்டிப் பாராட்டி. திட்டவட்டமாக முற்ற முடிய)
5. திருடன் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.
(தட்டாமல் முட்டாமல். வெட்கிலினைத்து. சிக்கடி முக்கடியாய். கையுங் களவுமாய்)

- (ஆ) பொருள் விளக்கும் வகையில் வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.
 உ - ம். விருப்பு வெறுப்பு
 நீதிபதி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் நடுநிலை நின்று தீர்ப்பு வழங்கினார்.
 1. ஆடல் பாடல். ஓட்டமும். நடையும். பேரும் புகழும்.
 நாடு நகர். அடிமுடி. இனப் துண்பம். சீராட்டி பாராட்டி. அருமை பெருமை.
111. செயற்பாடு
- கவிதைகளை மெளனமாக வாசித்து ஒவ்வொரு கவிதையிலும் கூறப்படும் முக்கிய அம்சங்களை விளக்கிக் கூறுக.
 - "அண்பின் வெளிப்பாடே சேவை" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

ஆ. இலக்கணம்.

சொற்பாகுபாடு 11

பெயர். வினை. இடை உரி

பெயர்க் கொல்

உ - ம்:

வயல் விளைந்தது
 கை பிறந்தது
 மக்கள் மகிழ்ந்தனர்.

இவ்வாக்கியங்களிலே வந்துள்ள வயல். கை மக்கள் என்பவை. பெயர்களாகும். ஒரு பொருளைக் குறித்து நிற்கும் சொற்களாகும். இவ்வகைச் சொற்கள் பெயர்க்கொற்கள் எனப்படும்.

உ - ம்:

வயல்	-	இடப்பெயர்
கை	-	காலப்பெயர்
மக்கள்	-	பொருட்பெயர்

எனவே பெயர்க் கொற்களை பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என ஆறு வகைப்படுத்தலாம்.

பொருட்பெயர்	-	பறவை பறந்தது கதவு திறந்தது
-------------	---	-------------------------------

இவ்வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்துக் கொற்களான பறவை. கதவு என்பவை பொருளைக் குறிப்பனவாகும். இவ்வாறு பொருளைக் குறிக்கும் சொற்கள் பொருட்பெயர் எனப்படும்

தேவண் பாடி ஊன்
 சிறுமி படித்தாள்

இவ்வாக்கியங்களில் வந்துள்ள தேவண். சிறுமி என்ற சொற்களும் பொருட் பெயர்களே. எனவே உயிருள்ளனவும். உயிரற்றனவும் பொருட் பெயர்களுள் அடங்கும்.

இடப்பெயர்	-	வாணம் பெரிது பூமி அழகானது இலங்கை ஒரு தீவு
-----------	---	---

இவ் வாக்கியங்களில் வந்துள்ள வாணம். பூமி. இலங்கை என்னும் சொற்கள் இடத்தைக் குறிக்கும் பெயர்க் கொற்களாகும். இவ்வகைச் சொற்கள் இடப்பெயர் எனப்படும்.

காணப்பெயர் : வசந்தகாலம் வந்தது.

கோடை வரட்சியால் மரங்கள் வாடி.

கானையில் மலர்கள் மலர்ந்தன.

வசந்தம். கோடை. காலை என்னும் சொற்கள் காலத்தைக்குறிக்கும் சொற்கள். இவ்வளைக் கொற்கள் காணப்பெயர் எனப்படும்.

சினைப்பெயர்: மரக்கிளைகளில் பறவைகள் காணப்பட்டன.

வாழை இளையில் உணவு உண்பர்.

ஞக்களைக் கூப்பி வணங்கினர்.

சினை. இளை. ஞக என்பவை உறுப்பைக் குறிக்கும் பெயர்க்கொற்கள் ஆகும். இவை சினைப்பெயர் எனப்படும். சினை என்பது உறுப்பு அல்லது பாகம் என்ற கருத்தையுடையது.

குணப்பெயர் :

கோபம் கொடிது

வெண்ணை நிறம் அழகானது

நாட்டார் பாடல் இனிமை தரும்.

கோபம். வெண்ணை. இனிமை என்பவை குணத்தைக் குறிக்கும் பெயர்க்கொற்கள் ஆகும். இவ்வளைக் கொற்கள் குணப்பெயர் எனப்படும்.

தொழிற்பெயர் : கற்றல் நன்று.

நடத்தல் உடல் உறுதி தரும்.

மாணவர் வரவு கூடியது.

கற்றல். நடத்தல். வரவு என்னும் கொற்கள் தொழிலைக் குறிக்கும் பெயர்க்கொற்களாகும். இவ்வளைக் கொற்கள் தொழிற்பெயர்கள் எனப்படும்.

விளைக்கொற்கள்.

1. மாணவர் புத்தகங்களை வாங்கினர்.
2. சிறுவர்கள் கனப்போன்ற மகிழ்வித்தனர்
3. பறவைகள் பறந்தன.

மேலே தரப்பட்ட வாக்கியங்களில் வந்துள்ள வாங்கினர். மகிழ்வித்தனர். பறந்தன என்னும் கொற்கள் ஒரு செயலைக் குறிப்பிடவாக உள்ளன. அவ்வாறு ஒரு காரியத்தையோ. செயலையோ விளக்கும் கொற்கள் விளைக்கொற்கள் எனப்படும். உதாரணம்: நட நடந்தான். படி படித்தனர். ஆடு ஆடினாள். மகிழ் மகிழ்ந்தன..

இடைச் சொற்கள்

1. மின்னல் மின்னியது
மின்னல் பளிரென மின்னியது.
2. முனிவர் எழுந்தார்
முனிவர் திட்டிரென எழுந்தார்.
3. வாணி சென்றாள்
வாணி கமலாவோடு சென்றாள்

மேற்போந்த வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்துள்ள சொற்களைப் பாருங்கள் து. ஆர். ஆள் விகுதிகளும் என. ஒடு முதலிய இச்சொற்களும் தனித்துநின்று பொருஞ்செர்த்த மாட்டாதனவ. பெயருடனோ. வினையுடனோ கார்ந்து நின்றே பொருள் தரக்கடியனவ. இவ்வாறு தனித்துநின்று பொருள்தராது. கார்ந்துநின்று பொருள்தரும் சொற்கள் இடைச் சொற்கள் எனப்படும்.

உரிச் சொற்கள்

பின்வரும் சோடி வாக்கியங்களைப் பாருங்கள்.

1. இறைவனே எமக்கு என்றும் துணையானவர்.
இறைவனே எமக்கு என்றும் உறுதுணையானவர்.
2. நிறையுணவை உண்பது சிறந்தது.
நிறையுணவை உண்பது காலச்சிறந்தது.
3. இருளில் வழிதெரியாது தடுமாறினர்.
நள்ளிருளில் வழிதெரியாது தடுமாறினர்.

இங்கு உறுதுணை. காலச்சிறந்தது. நள்ளிருள். என்ற சொற்களிலே தடித்த எழுத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள உறு. கால. நள் முதலிய சொற்கள் பொருளை விசேஷித்துக் கூறுவதைக் கூட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஒரு பொருளின் பண்பை விசேஷித்துக் கூறப் பயன்படும் சொற்கள் உரிச் சொற்கள் எனப்படும்.

மேற்கூறப்பட்ட வாறு சொற்கள் அவற்றின் இலக்கணச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் நால்வகையாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

பயிற்சி

1. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள சொற்களைப் பெயர். வினா. இடை. டி என்ப பாகுபடுத்தி எழுதுக
 1. ஆலயம் தொழுவது காலவும் நன்று
 2. இடும் பைகூர் என் வயிரே உண் ஜோடு வாழ் தல் அரிது
 3. குறுக்கு நடந்து சிறுகை நீட்டிக் குழந்தை வந்தது.
 4. கூரவேல் கொண்ட நளமகாராசன் கடிநகர் கடந்து சென்றான்.
 5. கழிபெருஞ் செல்வம் இழந்து கலங்கினான்.
 6. கமகம வென மல்லிகையின் நறுமணம் வீசியது.
2. நீரிட்ட இடங்களுக்குப் பொருத்தமான சொற்களை வைத்து நிரப்புக.
மளமான. செழுங்கலைகள். நனிசிறந்த. விர்ரெண். மிக. படு.
 1. நீர் மட்டம் குறைந்தது.
 2. வானுர்தி மேலே எழுந்தது.
 3. மாதவி பல பயின்றாள்.
 4. பாரதியர் புலவர்.
 5. அந்திவானம் அழகுடன் விளங்கியது.
 6. மோசமான நிலை ஏற்பட்டபோதும் மனம் தளராது உழைத்தனர்.

12. கோள் மண்டலக் கூடம்

சில மாதங்களுக்கு முன்பு கொழும்பிலுள்ள கோள் மண்டல கூடத்திற்குப் போகும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்று, கொழும்பிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கேள சிறப்புக் காட்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. தமிழில் விளக்கம் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

காலை பத்து மணிக்கு கதவுகள் பூட்டப்பட்டன. காட்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பக்கத்தில் இருந்தவர்களைப் பார்க்க முடியாத அளவு இருட்டாயிற்று.

“இன்று இரண்டு காட்சிகளைக் கூட்டப் போகிறோம்” என்று அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார் “முதலாவது காட்சி குரிய மண்டலத்தைப் பற்றியது. இரண்டாவது. ஹெலியின் வால் வெள்ளி”

அறிவிப்பாளர் இதைச் சொல்லி முடித்ததும் எமது தலைக்கு மேலிருந்த வாளைப் போன்று வளைந்த கூரை பிரகாசமாக ஓளிர்ந்தது. மேற்கே கூடல் அதைத் தொடும்படி குரியன் பறவைகள் தமது கூடுகளுக்கும் தங்குமிடங்களுக்கும் திரும்பிக் கொண்டிருந்தன. வாளத்தின் பல்வேறு நிறங்கள் விளையாட ஆரம்பித்தன. என் உடல் புல்லிருந்தது. கடற்கரையில் நின்று குரிய அஸ்தமனத்தைப் பார்ப்பது போன்ற உணர்ச்சி குரியன் மெதுவாக நீருக்குள் நுழைந்தான். அரைப்பாகம் நீருக்குள் போனதும். சற்று எழுந்து. மீண்டும் மூழ்கினான். மேலும் இருண்டது. பூத்களை அன்றி விசிறியதைப் போன்று வானம் முழுவதும் நட்சத்திரங்கள் மின்னின்.

அறிவிப்பாளர் ஆரம்பித்தார் “ஞாயிறு மறைந்து விட்டது. நட்சத்திரங்கள் தோன்றிவிட்டன. இதோ இந்தப் பக்கத்துக்கு உங்கள் கண்களைத் திருப்புங்கள். குரிய மண்டலத்தின் தோற்றும் தெரிகிறது” என்றார். சிறிய மின் குழி ஒன்றை உபயோகித்து. அதிலிருந்து வந்ததுவிக் கற்றையை குரியன் மீது பாய்ச்சினார்.

“குரியன் ஒரு மாபெரும் நெருப்புப்பந்து. குரியன் கோள் வடிவத்தைக் கொண்டது. யூமியைப்போல் குரியனும் நாக்மூர்சி உடையது. யூமி ஒருதடலை தன் அச்சிலே கழு எடுக்கும் காலத்தை ஒருநாள் என்கிறோம். குரியன் தன் அச்சிலே கழு 25 நாட்கள் பிடிக்கிறது” என்று குரியனைப் பற்றிய தகவல்களைக் கொடுக்கத் தொடங்கினார் அறிவிப்பாளர்.

அடுத்து. நாம் பெறும் சக்தி முழுவதும் குரியனிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது என்பதைச் சொன்னார். குரியன் மட்டுமே சக்தியைக் காலுகிறது. குரியனில் நடைபெறும் கருவியல்தாக்கம் தான் அதைச்கக்தி மூலமாக ஆக்கியிடுவது. ஜதரசன் அஜுக்கன் உருகிப் பினைந்து ஈவியம் அஜுக்களாக மாறும்போது வெளிவரும் சக்தியைத்தான் குரியன் வாரி இறைக்கிறது. பூமியும் குரியனைச் சற்றும் மற்றக் கோள்களும் இப்பிரமாண்டமான சக்தியினாலோதான் வாழ்கின்றன.

குரியனிலிருந்து அதனைச் சற்றும் கோள்களுக்கு அறிவிப்பாளர் சென்றார். குரியனுக்கு அருகே புதன் உள்ளது. அதற்கடுத்து சக்கிரன். யூமி. செவ்வாய். வியாழன். சனி. புரோனஸ் நெப்டியூன். புனுட்டோ ஆகிய கோள்கள். புதனுக்கும் சக்கிரனுக்கும் புனுட்டோவுக்கும் சந்திரன்கள்

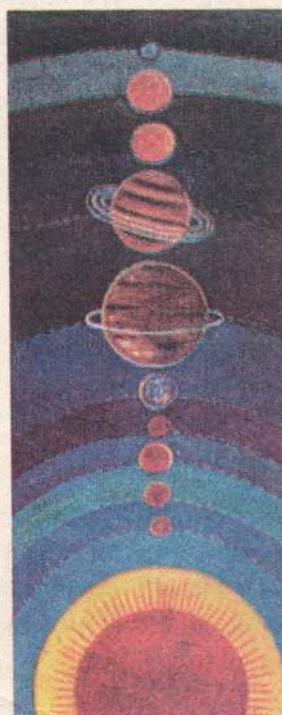
இவ்வை, பூமிக்கு ஒரு சந்திரன் மட்டுமே உண்டு. செல்வாய்க்கு இரண்டு சந்திரன்களும் வியாழனுக்குப் பதினாறும். சனிக்கு ஒன்பதும். யேரேனஸிற்கு ஐந்தும் நெப்படியூஜுக்கு இரண்டும் உள்ளன.

சனிக்கிரகத்தின் படம் மிகவும் கூறச்சியாக இருந்தது. அதைச்கற்றிப் பல வளையங்கள் இருந்தன. அவ்வளையங்கள் யாவும் வளையுக்களால் ஆனவை. அவ்வளையுக்கள் கடப்பொருளில் திரள்கள் என்று அறிவிப்பாளர் விளக்கினார்.

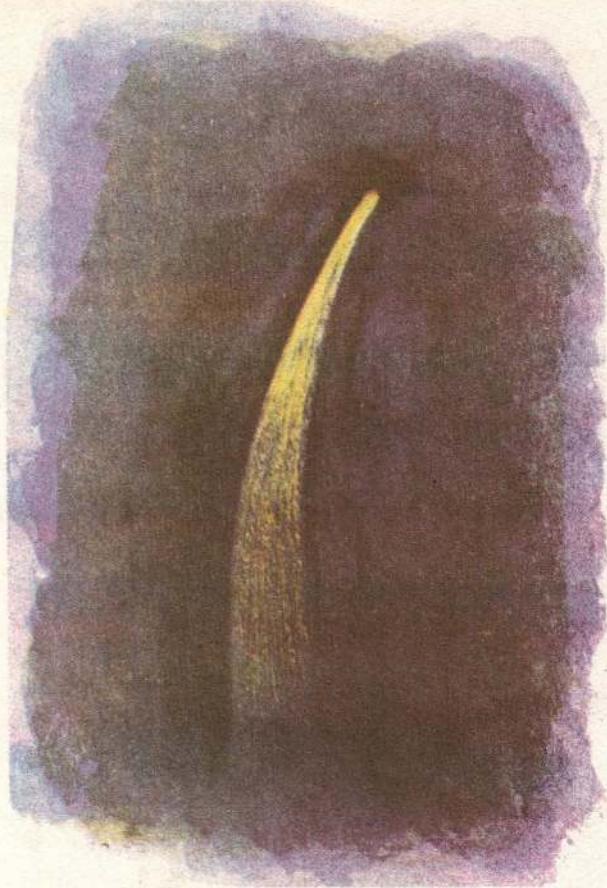
“ஓவ்வொரு நாளும் குரியனைப் பற்றியும் அதன் ஒன்பது கோள்களைப் பற்றியும் துதுப்புதுந் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எமது குரிய மண்டலம் பற்றிய அறிவு விரிந்து கொண்டே போகிறது। என்றும் அறிவிப்பாளர் கூறினார்.

அறிவிப்பாளர் அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் வாளம் மீண்டும் இருண்டது.

“ஒரு கேள்வியைக் கேட்கப் போகிறேன்” அறிவிப்பாளரின் குரல் உரத்துக் கேட்டது. பூமியில் உள்ளதைப் போல் மற்றக் கோள்களிலும் உயிரினங்கள் உண்டா?



வானத்தில் மீண்டும் நடத்திருக்கள் மின்சிலை. அறிவிப்பாளர் தேவைத்திய ஒளிக்கோற்று கீழ்வாளில் மன்களாகத் தெரிந்த ஒளிப்புள்ளி மீது விழுந்தது. அந்த ஒளிப்புள்ளி மேலே விளம்பிக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அதற்கு வால் ஒன்று இருப்பது தெரிந்தது.



“இது ஹெலியின் வால்வெள்ளி” என்றார் அறிவிப்பாளர்.” 1988 ஆம் ஆண்டில் குரியஜுக்கு அண்மித்து வந்து நிரும்பியது.

1986 ஆம் ஆண்டில் ஹெலியின் வால் வெள்ளியைப் பார்ப்பதில் மக்கள் எல்லாரும் ஆர்வம் காட்டினர். ஆனால் அறிஞர்கள் எதிர்வு கூறியதைப் போல் ஹெலியின் வால்வெள்ளி பிரகாசமாகத் தெரியவில்லை. வானத்தில் வேடிக்கை காட்டும் என எதிர்பார்த்த அந்த வால்வெள்ளி ஏழாற்றத்தையே கொடுத்தது. ஆனால், வானியல் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு அவ்வால்வெள்ளி ஏழாற்றம் அளிக்கவில்லை. வால்வெள்ளியின் தலை, அதன் வாலின் அமைப்பு, நீளம் என்பனவற்றைப் பற்றிய தகவல்களை எல்லாம் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக அமைந்தது.

கோள் மண்டலத்தின் கூரையில் வால்வெள்ளி மிதந்து வந்து குரியணைச் சுற்றிச் சென்ற காட்சி மிக அழகாக இருந்தது. குரியன் மீது வால்வெள்ளிகளுக்கு எத்தனை பக்தி! எவ்வளவு மரியாதை! தங்களின் தனவைய குரியன் பக்கம் வைத்துக் கொண்டு வாலை வெளிப்பக்கமாக நீட்டுகின்றன.

அகநும்பதங்கள்

கோள் மண்டலம்	அஜூக்கன்
வால் வெள்ளி	சலியாம்
கோள் வடிவம்	சடப் பொருள்
மின்குழ்	எதிர்வு கூறல்
நற்கழற்சி	ஒளிக்கற்றை
காலுதல்	கருவியல் தாக்கம்
சலியம்	புல்லரித்தல்
ஐதரசன்	

ஆ பயிற்சிகள்

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. கோள்மண்டலக்காட்சி எவ்வாறு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது?
2. மின்குழமூப் பயணபடுத்திச் சூரியனைக் காட்டிய அறிவிப்பாளர் எடுத்துக் கூறிய தகவல்கள் யானை?
3. கோள்மண்டலத்தில் காட்டப்பட்ட இரண்டு காட்சிகளும் எவை?
4. சூரியனைப் பற்றிக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்களைத் தருக.
5. கோள்களுக்குச் சக்தி எதன் மூலம் கிடைக்கின்றது?
6. i. சூரியனைக் கற்றியுள்ள கோள்கள் யானை?
- ii. சூரியனுக்கு மிக அண்ணமயிலுள்ள கோள் எது?
- iii. சந்திரன் இல்லாத கோள்கள் யானை?
7. சனிக்கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள வளையங்கள் எதனால் ஆணைவை?
8. 1986 ல் தோண்றிய ஹேலியின் வால்வெள்ளி வானிலை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு எவ்வாறான பயனைக் கொடுத்தது?
9. சூரியனைக் கற்றி வால்வெள்ளி மிதந்து வரும்போது எவ்வாறு தோற்றுமளித்தது?
11. மொழிவளம்

1. பின்வரும் வாக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள உவமானம் உவமேயம், உவமை உருபு பொதுத்தன்மை ஆகியவைகளை எழுதுக.
 - (அ) வானைப் போன்ற வளைந்த கூரை பிரகாசமாக ஓளி வீசியது.
 - (ஆ) பிச்சிப் பூக்களை அள்ளி வீசியதைப் போன்று வானம் முழுவதும் நட்சத்திரங்கள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன.

111. செயற்பாடு

1. மாணவர் பார்வையிட்ட இடம். காட்சி எந்தப்பம் ஆகியவற்றுள் ஒன்றை விளக்கி ஒழுங்கு முறையாக எழுதி வாசித்துக்காட்டுக்.
2. உங்கள் பாடசாலை இலக்ஷி மன்றம் ஒரு கண்காட்சியை நடத்துவதற்குத் தீர்மானித்துவின்னது. அது எவ்வாறு நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பற்றி மன்றச் செயலாளர் என்ற வகையில் ஓர் அறிக்கை தயாரிக்குக். அறிக்கையில் பின்வரும் அம்சங்கள் இடம் பெறுவத் வேண்டும்.
 - அ. கண்காட்சி. எந்தகைய தென்பதும் அதற்கான திட்டங்களும் நோக்கமும்..
 - ஆ. கண்காட்சியை நடத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள காலம்.
 - இ. அதற்கான செலவினங்களுக்கு நிதி திரட்டும் வழிவகைகள்.
 - ஈ. கண் காட்சிக்கு அழைக்கப்படும் பிரமுகர்.

ஆ இலக்கணம்

சொல்லியல்
மூலிடப்பெயர்கள்.

மூலிடப்பெயர்கள் தினை. எண். பால். இடம். உணர்த்தும் தன்மை வாய்ந்தன. தன்மை முன்விலை. படர்க்கை என மூவகைப்படும்..

தன்மைப் பெயர்கள்

ஒருமை

பன்மை

நான் யான்

நாம். யாம் நாங்கள் யாங்கள்

உ - ம நான் வந்தேன்
யான் வந்தேன்

நாம் வந்தோம்
யாம் வந்தோம்

நாங்கள் வந்தோம்
யாங்கள் வந்தோம்

யான் யாம் என்பன இன்று வழக்கில் இல்லை.

முன்விலைப் பெயர்கள்
ஒருமை

பண்ணம்

ந்

நீர். நீயிர். நீலிர்.
நீங்கள். எல்லீர்

உ - ம - நீ வந்தாய்
நீர் வந்தீர்
நீயிர் வந்தீர்கள்
நீலிர் வந்தீர்கள்
நீங்கள் வந்தீர்கள்
எல்லீர் வந்தீர்கள்

நீர் என்னும் பண்ணமைப் பெயர் முன்விலை மரியாதை ஒருமையாக இன்றைய வழக்கில் வழங்கப்படுகிறது.

பட்டிக்கைப்பெயர்கள்

மெற்கூறப்பட்ட. தண்ணம். முன்விலைப் பெயர்கள் அல்லாத மற்றொரு பெயர்கள் எல்லாம் பட்டிக்கைப் பெயர்கள் ஆகும்.

1. ஆண்பாற் பெயர்

பொன்னன். அவன். ஜரான். வடமன். கோமான். பிறன் - அன். ஆன். மன்.
மான் ச் என்னும் விகுதி பெற்றுவரும்.

11. பெண்பாற் பெயர்.

பெரியவள். பெரியாள் மனையாள் அசி. பிறள் - அள். ஆள். இ. ச் என்னும் விகுதி பெற்றுவரும்.

111. பலர்பாற் பெயர்:

அவர். குழையர். கோக்கள். மாமாயர். மாமியர். அரசிமார். பிறர். அரசிமார்கள். அஸர்கள். அண்ணன்மார்கள்.

அர். ஆர். கள். மார். ர். என்னும் விகுதி பெற்று வரும் கள் இரட்டை விகுதியாக வரும். (விகுதி மேல்விகுதியாக)

1V. ஒன்றன்பாற் பெயர்

அது. பிறிது

து விகுதி பெற்று வரும்

V பலவின்பாற் பெயர்

அவை. பிற. மரங்கள் அவ்

வை. அ. கள். வ். என்னும் விகுதி பெற்று வரும்

மூவிடப் பொதுமபெயர்

எல்லாம்

உ - ம நாவிமல்லாம். நீரெல்லாம். அவரெல்லாம் அவையெல்லாம்
பண்ணமக்கு மட்டும் உரியது.

13. காயுமே

நல்ல வெய்யில். தெரு வழியே நடந்து வந்தார் வள்ளுவர். ஆமாம்.. குறளாசிரியர்தான்.

விட்டு வாசலில் அரிசி புடைத்துக் கொண்டிருந்த கிழவி முற்றத்தின் ஓரத்தில் குவிந்திருந்த தவிட்டைத் தெருவிலே வெய்யிலில் கொட்டிவிட்டு உள்ளே சென்றாள். தவிட்டிலிருந்து. வெளியிலே மெல்ல நெளிந்து வந்தது ஒரு பழு. வெள்ளை வெளேரென்றிருந்த அரிசிப்பழு.

தெருப்புழுதி அனலாய்க் காய்ந்து கொண்டிருந்தது. இதை அந்த அப்பாவிப் பழு கண்டதா என்ன? தெருவைத் தொட்டதும் வெய்யில் கீரன்று தைத்ததுந்தான். அடா ஆபத்து வந்து விட்டது' என்பது அதற்குத் தெரிந்தது.

வெய்யில் அதன்பாட்டில் காய்ந்தது. காய்வது அதன் இயல்பு. பழுவைப் பற்றி அது கவலைப்படவில்லை. பழு ஒன்று இருக்கிறது என்பது கூட அதற்குத் தெரியாது. எப்போதும் போல. வான முகட்டிலிருந்து. வெப்பத்தையும் ஒளியையும் வாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

பழுவோ? பழு துடித்தது. உடம்பைக் குருக்கியது. நெளித்தது. வளைத்தது. என்ன செய்தாலும். கற்றிச் குழந்த அனந் காட்டிலிருந்து விடுதலை இல்லை; தப்பி ஒடுவும் முடியவில்லை; தரையிலிருந்து தன்னைத் தானே நிமிர்த்தி. நிழலை நோக்கி விரைவதற்கு அதற்கு ஆற்றல் இல்லை. ஏன்? அதன் உடல் எழும்பில்லாத உடல். சிறிது ஊர்ந்து பார்த்தது. அதற்குள் தெருப் பழுதியின் அனலாய் அதைக் கவுயியது. இருந்த இடத்திலேயே. நகர முடியாமல் பழு துடித்தது.

இதைக் கண்டார் வள்ளுவர். குனிந்து பழுவைப் பரிவோடு எடுத்து. நிழலில் விட்டார். நின்றார். நீண்ட பெருமூச்சு விட்டார். என்னினர்.

'எந்தனை எந்தனை விசிந்திரமான உயிர் வகைகள் இந்த உலகில் வாழ்கின்றன! எழும்பில்லாத இந்தப் பழுவிலிருந்து. நூட்பமான உடல் அமைப்பும். அறிவும் பெற்ற மனிதன் வரையில். எந்தனை கோடி உயிர்கள் இந்த மண்ணிலே உள்ளன! ஒவ்வொரு உயிரும் ஒரு வரம்புக்குள்ளே வாழ்கிறது. அந்த வரம்புக்குள்ளும் நிலையாக வாழ்வதற்கு. அதனிடம் இயல்பாக அமைந்து கீட்க்கும் கட்டிகளை அது பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டி இருக்கிறது. மீனுக்குத் தண்ணீர் வரம்பு. அதைக் கடந்தால். மீன் செத்து விடுகிறது. அதற்குள்ளே வளமாக வாழ்வதற்கு. உரமான செதில்களும். வாழும். விரைவாக நீந்தும் வலிமையும் மீனுக்கு இன்றியனம்யாதலை. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு உயிருக்கும் எழும்பில்லாத இந்த அரிசிப் பழுவுக்கு. அரிசியும். தவிடுமே உலகும். அனதத் தாண்டி. வெய்யிலில் தலை நீட்டியதென்றால். துடித்து மடிகிறது.

மற்றைய உயிர்களைப் போலவே. மனிதனும் வரம்புடைய ஓர் உலகில்-தான் வாழ்கிறான் ஆளால் அவன் வாழ்க்கை. உடல் அளவிலே நடைபெறுகின்ற ஜடவாழ்க்கை மட்டும் இல்லை. அவஜுக்கு உடல் உண்டு. ஆகவே. அந்த மட்டில். பூத பெளதிக் வரம்புகளுக்கு அவன் கட்டுப்பட வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் ஒருவனாக அவன் வாழ்கிறான். அந்த அளவில். சமுதாயச் சட்டத்திட்டங்கள். மரபு. கோட்பாடு. கலாசாரம். இலட்சியங்கள். இவையாவும் அவன் சமுதாய வாழ்வுக்கு

எல்லைகளாக அமைகின்றன. மனிதனுக்குத் தன்னைப்பற்றி என்னுகின்ற சக்தியும். பிறவற்றைப் பற்றி ஆராய்கின்ற பகுத்தறிவும் இயற்கையாக உள்ளன. அதோடு அவன் உள்ளத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் விருப்பு. வெறுப்பு. ஆசாபாசங்கள். கணவுகள். இலட்சியங்கள். உணர்ச்சிகள் முளைக்கின்றன. இவற்றின் தொகுதியைத்தான் அவன் வாழ்க்கை என்று என்னை வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இத்தகைய தனி உலகம் ஒன்று இருப்பதால். அத்தனை மனிதர்களுடைய உள்ளமும் ஒன்றோடொன்று மோதி அழிந்து போகலாம். இது நடந்தால். சமுதாய வாழ்வே இல்லை. மனித வாழ்வும் இல்லை. மனிதன் விலங்கின் நிலைக்கு. இறங்கி உடல் அளவில் மட்டும் வாழ்த் தலைப்பட்டு விடுவான். தருமம். அறம் என்றெல்லாம் பேக்கிறோமே. அந்த வரம்புக்குள்ளே மனிதன் வாழும் பொழுதுதான். மனித வாழ்வு மனித வாழ்வாக நிலைத்து நிற்க முடியும். தருமம் என்பதுதான் என்ன? பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல் இருப்பது. நன்மையே செய்வது. இதுதானே? தருமத்தின் வழியில் ஒவ்வொரு மனிதனும் போனால். மனிதர்களுக்குள் வேற்றுமை இராது. பூசல் இராது. முரண்பாடு இராது. பேர் இராது. போக முடியுமா?

என் முடியாது? மனிதனுக்கு இயல்பாகவே அன்பு என்ற பண்பு இருக்கிறது. அதை வளர்த்தால். அதை எல்லா உயிர்களிடமும் படரும்படி அமைத்தால். மனிதன் மற்றைய உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யவேமாட்டான். தீங்கு இழைக்கும் நாட்டம் கூட அவனுக்கு வராது. நம்முடைய அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்க்கு நாம் எப்படித் தீணை இயற்ற முடியும்? அதற்கு மாறாக நன்மையே செய்ய முற்படுவோம். அதற்காக நம்மையே வேண்டுமானாலும் நியாகம் செய்வோம்.

ஆகவே தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு. மனிதனாக வாழ வேண்டுமானால். அன்பை வளர்ப்பதே வழி. மனித உயிர் உயிராக நிலைபெற்று இருக்க வேண்டுமானால். அன்பு ஒன்றே சாதனம்.

“அன்பின் வழியது உயிர் நிலை”.

அந்த அன்பு இல்லையென்றால். மனிதன் தன் உயர்வை இழந்து. ஜடப்பொருளின் நிலைக்கு இழிந்து விடுகிறான்.

“அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அ..தில்லார்
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு”.

அன்பில்லாமல். ஜடங்களாய். என்புதோல் போர்த்த உடம்புகளாய் சில மனிதர்கள் இல்லையா? இருக்கிறார்கள். அவர்களை எண்ணும் போதுதான் ஜயோ! அழிந்து போகிறார்களே! என்று மனம் இடிந்து போகிறது. எவ்வளவு கலபமான வழி அன்பு வழி! எவ்வளவு இனிமையான வழி! இதைக் கைவிட்டவர்கள் அறத்தோடு ஒட்டி நிற்க முடியாமல். அதன் ஆட்சியைத் தாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அறம் இவர்களைக் காய்கிறது. சற்றுமன். அந்தப் புழுவை வெய்யில் காயவில்லையா? அதுபோல. அது எலும்பில்லாத காரணத்தால் வெய்யிலின் கொடுமைக்கு ஆளாயிற்று. இவர்களோ அன்பில்லாத காரணத்தால் அறத்தின் கொடுமைக்கு ஆளாகிறார்கள். வெய்யிலைப் போலத்தான் அறமும். எலும்பில்லாத புழுவுக்கு வெயில் கொடுமையாக இருப்பது போல அன்பில்லாத மனிதர்களுக்கு அறம் கொடுமையாக. சற்றாகக் கூட அமைகிறது.

இப்படியெல்லாம் எண்ணிய வள்ளுவர் முகத்தில் ஒரு மஹஶ்சி. இந்தக் கருத்தை ஒரு குறனாக்கலாமீம் என்று எண்ணாத்தில் விளைந்தது. உடனே குறள் வந்தது.

“என்புஇல் அதனை வெயில் போலக் காயுமே
அன்புஇல் அதனை அறம்.”
(என்பு - எழும்பு. இல் - இல்லாத. அறம் - தருமம்)

துறனைக் கொல்லி வரும்போதே. வள்ளுவர் முகத்திலே ஒரு இரக்கம். நீண்ட துயரத்தின் காயல். அந்தத் துயரத்தின் காரணம் வேறொன்றுமில்லை. அன்பில்லாமல். மக்கள் வீணே அழிகிறார்களே என்ற கவனவதான்.

வெயில் போலக் காயுமே

என்ற வள்ளுவர் பேச்சிலும் அது இடம் பெறுகிறது. காயும் என்று கொண்ணால் போதும். அவர் கூற வந்த அவ்வளவும் வடிவாகி விடும். ஆனால் அவகிலாத அன்பு நினைந்த அவர் உள்ளம். காயுமே! என்று பேசி வருந்துகிறது. ஜீயோ. ஏரித்து விடுமே என்று. அன்பில்லாதவர் நினைவுயைக் கண்டும் இரண்டும் வள்ளுவரின் கனிவைத்தான் எப்படி அளவிடுவது என்று எண்ணிவண்ணக்குவதைத் தவிர. வேறு எப்படி அவரை நாம் பாராட்ட முடியும்!

அ. சீதிலாசராகவன்

அரும்பதங்கள்

முறம்	கோட்பாடு
அவல்	கலாசாரம்
முகடு	பூதபெளதிக
ஜடம்	ஆசாபாகங்கள்
மறு	கூற்று

ஆ. யிருஷ்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுகள்

1. தெருவழியே வந்த வள்ளுவர் கண்ட காட்சி யாது?
2. எழும்பில்லாத பழுவக்கு வெய்யில் கொடுமை விளைப்பது எதற்கு உவணமயாகக் காட்டப்படுகின்றது? ஏன்?
3. மனிதவாழ்வு எப்போது செம்மை பெறுகிறது? சமுதாய வாழ்வுக்கு எல்லையாக அமைவன எவை?

4. இக்கட்டுரையில் எந்தனைய மனிதராகத் திருவள்ளுவர் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளார்?
5. மனித வாழ்வு எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்று இக்கட்டுரையாசிரியர் கருதுகிறார்?
6. “காட்டுமே” என்ற பிரயோகத்தினால் தெளிவிழுந்தபடுவது யாது?

11. மொழிவளம்

இலக்கணவஸத் தொடர்கள்
மறுத்தொடர்கள்

சொற்கள் சேர்ந்துநின்று தமக்குப் போரூனளை உணர்த்தாமல் குறிப்பான வேறு ஒரு பொருளை உணர்த்திவருவது இலக்கணவஸத் தொடர் எனப்படும். அந்தனைய குறிப்புப் பொருள் பரம்பரை பரம்பரையாக மக்கள் மத்தியில் வழங்கி வருதலால் அதனால் மரபுத்தொடர் என்றும் கூறுவது வழக்கம். சில உதாரணங்கள் வருமாறு.

அடிபிழைத்தல்	-	நெறிதவறி நடத்தல்
கண்களாயுதல்	-	கோத்தால் கண்சிவத்தல்
கண்ணாயிருத்தல்	-	கவனமாக இருத்தல்
கண்மலர்தல்	-	விழித்தல்
கணபடுதல்	-	தூங்குதல்
காதிலடிபடுதல்	-	அடிக்கடி செய்தி கேட்கப்படுதல்
கைகலத்தல்	-	நெருங்கிச் சண்டை செய்தல்
கைப்பிடித்தல்	-	மணமுடித்தல்
கைபினசதல்	-	செய்வதறியாது தினகற்தல்
கைவருதல்	-	தேர்ச்சி பெறுதல்
கெவிசாய்த்தல்	-	இணங்கிக்கேட்டல்
கெவிமஞுத்தல்	-	ஆர்வத்தோடு கேட்டல்
தலைக்கீழாய் நடத்தல்	-	முறைதவறி நடத்தல்
தோள்கொடுத்தல்	-	பொறுப்பேற்றல். உதவுதல்
தோளோடு தோள் நிற்றல்	-	துணையாகநின்று உதவிசெய்தல்
நாக்குப்புருதல்	-	சொன்னசொல் தவறுதல்.
பல்லுக்காட்டுதல்	-	கெஞ்கதல். இரந்து நிற்றல்
முகத்திற் கரிபு கதல்	-	அவமதித்தல்
வயிறு கழுவதல்	-	கஷ்டப்பட்டு உணவு தேடிப்பிழைத்தல்
வாய்க்காட்டுதல்	-	எதிர்த்துப்பேகதல்

பயிற்சி

பொருத்தமான விடையைத் தெரிந்து அதன்கீழ்க் கோடிடுக?

1. அஸ்ரகவுதல் என்னும் மரபுத்தொடர் தரும் பொருள்

(அ) ஆணையாக அழைத்தல்	(ஆ) பொருக்கழைத்தல்
(இ) அடித்துக்கூறுதல்	(ஈ) விரைந்தழைத்தல்

2. துணணயாகநின்று உதவிசெய்தல் என்னும் பொருள்தரும் மரபுச்சொற்றொடர்

(அ) தோன் நிமிர்த்தல்	(ஆ) தோனோடு தோன் நிற்றல்
(இ) தோனில் நிற்றல்	(ஈ) தோழராதல்

3. மேலெழுந்த வாரியாகப் படித்தல் என்னும் பொருள்தரும் மரபுச்சொற்றொடர்

(அ) எழுத்தெண்ணிக்கற்றல்	(ஆ) தலையளி செய்தல்
(இ) கண்ணழித்தல்	(ஈ) நுணிப்புல் மேய்தல்

4. ஏற்சாகப்படுத்துதல் என்ற பொருளைத்தரும் மரபுச் சொற்றொடர்

(அ) தட்டிக்கொடுத்தல்	(ஆ) மட்டந்தட்டுதல்
(இ) தட்டெறிதல்	(ஈ) மார்புதட்டுதல்

5. கண்படுதல் என்னும் இலக்கணைத்தொடருக்கு ஒத்தகருத்துள்ள மற்றோர் இலக்கணைத்தொடர்

(அ) கண்திறத்தல்	(ஆ) கண்மூடுதல்
(இ) கண்மலர்தல்	(ஈ) கண்வளர்தல்

111. செயற்பாடு

1. "அன்புதான் இன்ப ஊற்று" என்ற தலைப்பில் ஐந்துநிமிடப் பேச்க ஒன்றினை நிகழ்த்துக?

2. சிபிச்சக்கரவர்த்தி புறாவுக்கு இரங்கியமை அல்லது சித்தார்த்தன் அம்புபட்ட அன்னத்திற்கு இரங்கியமை என்னும் கனைகளில் ஒன்றினை ஆசிரியர் கூறுவதை அவதானித்துக்கேட்டு மாணவர் அதனை மீண்டும் எழுதுதல்.

3. திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி. உமது குழலில் உள்ள படித்தவர்களிடம் கேட்டுத் தொகுத்து எழுதுக.

ஆ. இலக்கணம்

வேற்றுமை

பெயர்ச் சொற்களின் சிறப்பு இலக்கணம் வேற்றுமை ஏற்றலாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் அமைந்துள்ள விணைச் சொற்களுக்கு ஏற்ப. பெயர்ச் சொல்லின் இலக்கணத் தொழிற்பாடு மாறுபடுதல் வேற்றுமை எனப்படும். வேற்றுமைப் பொருள் என்பது இலக்கணத் தொழிற்பாடு மாற்றமே. பெயர்ச் சொற்களின் இலக்கணத் தொழிற்பாடு மாறுபட்டமையை வேற்றுமை உருபுகள் புலப்படுத்தி நிற்கும்.

ஒவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் தனித்தனி உருபும் பொருளும் உண்டு. பெயர்ச் சொற்கள் முதலாம் வேற்றுமை தொடக்கம் எட்டாம் வேற்றுமை வரையான எட்டு வேற்றுமைகளை ஏற்கும். அண்ணன் என்ற பெயர்ச் சொல் வேற்றுமையை ஏற்கும் போது ஒன்று முதல் எட்டு வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொரு விதமான இலக்கணச் செயற்பாட்டை உணர்த்தி வந்துள்ளதை அவதானிக்க.

அண்ணன் என்னும் பெயர்ச் சொல் எட்டு வேற்றுமைகளையும் ஏற்கும் போது அடையும் இலக்கண ரதியான மாற்றம் பின்வருமாறு அமையும்.

அண்ணன் - தனிச் சொல்

01. அண்ணன் வந்தான் 1 ம் வேற்றுமை - எழுவாய் பொருள் கமலன் அண்ணனைக் கண்டான் 2 ம் வேற்றுமை.
02. பொருள் - செய்ப்படு பொருள்
03. அண்ணால் இல் வேலை செய்யப்பட்டது
04. 3 ம் வேற்றுமை - பொருள் - கருத்தா.
05. அண்ணனுக்குப் பரிசு கிடைத்தது
06. 4 ம் வேற்றுமை பொருள் - கொடைப் பொருள்
07. அண்ணனிலிருந்து தம்பி வேறுபட்டவன்
08. 5 ம் வேற்றுமைப் பொருள் - ஒப்புப் பொருள்.
09. 6 ம் வேற்றுமைப் பொருள் - உடைமைப் பொருள்
10. அண்ணது வீடு
11. 7 ம் வேற்றுமை - பொருள் - இடப் பொருள்
12. அண்ணா. நீ எனக்கு உதவி செய்
13. 8 ம் வேற்றுமை - விலிப் பொருள்

முதலாவது வாக்கியத்தில் அண்ணன் என்பது எழுவாயாக அமைகிறது. (1ம் வேற்றுமையில் பொருள் எழுவாய்) இரண்டாம் வாக்கியத்தில் அண்ணன் செய்ப்படு பொருளிலும் மூன்றாம் வாக்கியத்தில் கருத்தாப் பொருளிலும் வந்துள்ளது.

முதலாம் வேற்றுமை

முதலாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகள் இல்லை. இதன் பொருள் எழுவாய். இதனால் அது எழுவைப் பேற்றுமை என்னும் பெயர் பெறும். ஆனவன் ஆகின்றவன். ஆவான் என்பவன் முதலிய ஜம்பாற் சொற்களும் சொல்லுருபாக வரும்.

உ - ம கண்ணன் சாப்பிடுகிறான்
 கண்ணன் ஆனவன் சாப்பிடுகிறான்
 கண்ணன் என்பவன் யார்?

இரண்டாம் வேற்றுமை

இதன் செற்றுமை உருபு ஐ ஒன்றோயாகும் வேறு சொல்லுருபுகளும் இல்லை. வேற்றுமைப் பொருள் செய்ப்படுபொருளாகும். வாக்கியத்தில் செய்ப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையாக அமையும்.

உ - ம

- | | | | |
|----|--------------------|---|--------------------|
| 1. | மரத்தை வளர்ந்தான் | - | ஆக்கப்படுபொருள் |
| 2. | மரத்தை வெட்டினான் | - | அழிக்கப்படு பொருள் |
| 3. | வீட்டை அடைந்தான் | - | அடையப்படு பொருள் |
| 4. | மதுனைத் துறந்தான் | - | துறக்கப்படு பொருள் |
| 5. | இலக்குமியை ஒத்தான் | - | ஒப்புப்பொருள் |
| 6. | பொருளை உடையான் | - | உடையைப் பொருள் |

எவ செய்ப்படுபொருள் ஆறு வகைப்படும்

மூன்றாம் வேற்றுமை

ஆல். ஆன். ஒடு ஒடு என்பன. அதன் உருபுகள் ஆல். ஆன் கருவி கருத்தாப் பொருளிலும் ஒடு ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் வரும் ஆன். ஒடு. என்பன இன்றைய வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை.

உ - ம

- | | | |
|---------------------|---|-------------------------|
| பெண்ணயான் எழுதிளான் | - | கருவிப் பொருள் |
| நியான் வரையப்பட்ட | | இந்தச்சித்திரம் அழகானது |
| | - | கருத்தாப் பொருள் |

ஆசிரியையோடு மாணவிகள் கென்றனர் - உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் கருவிப் பொருளில் ஆல் உருபுக்குப் பதிலாக கொண்டு என்பதும் ஒடு உருபு நிற்க வேண்டியவிடத்து உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் உடன் என்பதும் சொல்லுருபுகளாக வரும்

உ - ம

வெண்கட்டி கொண்டு எழுதினான் - கருவிப் பொருள்
ஆசிரியையுடன் மாணவி கென்றாள் - உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்

நான்காம் வேற்றுமை

‘கு’ நான்காம் வேற்றுமை உருபாகும். இதற்குக் கொடைப் பொருள் முதலான ஏழு பொருள்கள் உண்டு

1. ஏழைக்குப் பணம் கொடுத்தான் - கொடைப் பொருள்.
 2. கிளிக்குப் பருந்து பனக் - பனகத் தொடர்ப் பொருள்
 3. இராமானுக்கு நண்பன் குகன் - நட்புத் தொடர்ப் பொருள்.
 4. அரசனுக்கு டரியது மணிமுடி - தகுதியுடைப் பொருள்
 5. தாவிக்குப் பொன் உருக்கினான் - முதற் காரண காரியம் பொருள்
 6. கூவிக்கு வேலை செய்தான் - நிமித்த காரணகாரியம் பொருள்
 7. சோமகந்தரத்திற்கு மகன் முருகன் - முறைக்கியைய் பொருள்
- ‘கு’ உருபிற்குப் பதிலாக பொருட்டு நிமித்தம் என்பன சொல்லுருபுகளாக வரும் ‘கு’ உருபு ஆக என்னும் சொல்லுருபு பெற்றும் வரும்

உ - ம

கூவிலின் பொருட்டு வேலை செய்தான்.
உணவின் நிமித்தம் வேலை செய்தான்.
உணவிற்காகப் பாடுபட்டான்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை.

இன். இல் என்பன ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள். நீக்கம். ஓப்பு. எல்லை. ஏது என்னும் நான்கும் அதன் பொருள்.

உ - ம

பாடசாலையின் நீங்கினான்,
மரத்தில் வீழ் கணிகள் } நீக்கப் பொருள்
கண்ணவின் நல்லன் கண்ண - ஓப்புப் பொருள்
இலங்கையின் வடக்கு இந்தியா - எல்லை பொருள்
வில்லித்தையில் வல்லவன் அருச்கனன் - ஏதுப் பொருள்

நின்று . இருந்து . நின்றும் . இருந்தும் என்பன இன் இல் உருபுகளின் மேல் சொல் லுருபுகளாக . நீக்கப் பொருளிலும் எல்லைப் பொருளிலும் வரும்

2 -ம்

பாடசாலையினின்று	நீங்கினான்.	} நீக்கப்பொருள்
பாடசாலையிலிருந்து	நீங்கினான்	

வவுனியாவிலிருந்து	மன்னார் 50 மைல்	} எல்லைப் பொருள்
வவுனியாவிலிருந்தும்	மன்னார் 50 மைல்	
வவுனியாவினின்று	மன்னார் 50 மைல்	
வவுனியாவினின்றும்	மன்னார் 50 மைல்	

6. ஆறாம் வேற்றுமைம்

ஆறாம் வேற்றுமை உருபு அது: அதன் வேற்றுமைப் பொருள் உடையமைப் பொருளாகும்.

2 -ம்	எனது	ஒகை
	எனது	புத்தகம்

'அது' உருபு நிற்கும் இடத்தில் 'உடைய' என்னும் சொல்லுருபு இடம் பெறும்.

2 -ம்	என்னுடைய ஒகை.
	என்னுடைய ஒகைகள். என்னுடைய புத்தகங்கள்

7. ஏழாம் வேற்றுமை.

கண். இல். உள் இடப் முதலிய பல வேற்றுமை உருபுகள் ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உண்டு. ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள் - இடப்பொருள்

2 -ம்	மனையின் கண் உயர்ந்த மரம் நிற்கிறது	} கண்டாருபு	
	ஆகாயத்தின் கண் பருந்து பறக்கின்றது		
	பணையில் பனம் பழம் இருக்கிறது		- இல்டாருபு
	சேற்றுள் செந்தாமரை முளைந்தது		- உள் உருபு
	இறைவனிடம் பேரருள் கரக்கிறது	- இடம் உருபு	
	இராமணிடம் அன்பூண்டவன் இலக்குவன்		

இவ் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. அதன் பொருள் விளிப் பொருள். படர்க்கைப் பெயரை முன்னிலையில் விளிக்கப்படு பொருளாக மாற்றும். பாடர்க்கைப் பெயரிற்றில் ஏ ஒ. மிகுதலும் அவ்வீறுதிதலும் கெடுதலும் இயல்பாதலும் ஈற்றயல் எழுத்துத்திதலும் எட்டாம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல்லின் இயல்பாகும்.

1.-ம் அண்ணனே கேளாய் -	-	ஏ மிகுந்தது
அப்பனோ தாராய்	-	ஓ மிகுந்தது
அண்ணாய் பார்	-	ஐ ஆய் எண்த திரிந்தது
- நண்ப கேள்	-	ஞ கெட்டது
மக்காச் கேளீர்	-	ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிந்தது
அம்மா வா	-	இயல்பாக நின்றது.

பயற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளை எடுத்துக்காட்டி அவை உணர்த்தும் பொருளையும் எழுதுக.

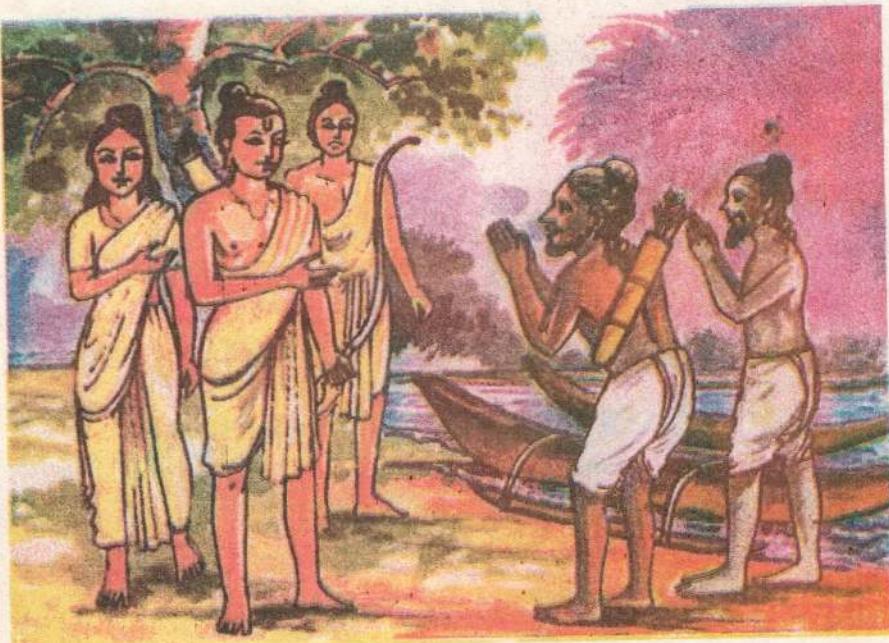
1. சோறுண்டான்.
2. எண்கை வலிக்கிறது
3. மேனையில் புத்தகம் இருக்கிறது.
4. மரத்திலிருந்து இலைகள் விழுந்தன.
5. மகன் தந்நைதயைப் போன்றவன்
6. தசரதனுக்கு மகன் இராமன்
7. பானைக் குடித்தான்.
8. பாலன் கூலிக்காக வேலை செய்ய மறுத்தான்.
9. சுதா கரும்பலகையில் எழுதினாள்
10. சோலையில் மயில்கள் ஆடின.

14. கும்பராமாயணம்

கங்கைப்படலம்

இராமன் தன் நந்தையாராகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் கட்டளையை நிறை வேற்றும் பொருட்டுச் சீதாபிராட்டியாருடனும் தமிழி இலக்குவனுடனும் பதினான்கு வருடங்கள் வனவாசங்கு செய்யக் காட்டிற்குப் புறப்பட்டார். செல்லும் வழியில் இராமபிரான் வேடுவத் தலைவனாகிய குகனைச் சந்திக்கின்றார்.

இராம பிரானையே தன் தலைவனாகப் போற்றி வாழ்ந்தவனாகிய குகன் இராமனாதியோரைக் கண்டதும் பக்திப்பரவசத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடினான். ஸ்ரீராமனுது தரிசனம் கிடைத்ததைப் பெரும் பேராகக் கருதினான். அவர்களை உபசரித்து மனநிறை வெய்தினாக். குகனது அங்கு மனமூலில் மூழ்கி இராமபிரான் இன்புற்றார். காடு நோக்கிய தம் பயணத்தைத் தொடரத் தீர்மானித்த இராமபிரான் கங்கா நதியைக் கடந்து அதன் தென் கரையை அடைவதற்காக நாவாய் கொண்டு வரும்படி துகளைப் பணித்தார்.



01 - இராமபிரான் நாவாய் கொண்டுமாறு குகனுக்குப் பணித்தல்.

நாண்முதற் கணமந்த யாவு நயந்தன வியற்றி நாமத்
தோண் முதற் கணமந்த வில்லான் மனநுயவர் தொட்டிப் போண
ஊண்முதற் கணமந்த கோண்டூம யனபணன நோக்கி யைய
கோண்முதற் கணமந்த நாவாய் கொண்டுதி விரோவி னென்றான்.

(இ.ங்) நாமம் தோன் முதற்கு அமைந்த வில்லான் - (பகைவர்க்கு) அச்சந் தருகின்ற தோளினிடத்திற்குப் பொருந்திய வில்லாவிடைய இராமன். நாள் முதற்கு அமைந்த யாடம் - உடயகாலத்திற் செய்வேண்டிய கடனமகள் எல்லாவற்றையும் நயந்தன் இயற்றி - விரும்பிச்செய்து. மறையவர் தொடர போனான் - (கங்கைக்கரையில்வாழும்) வேதியர்கள் (தன்னைத்) தொடர்ந்து வரப் புறப்பட்டவனாய். - ஆள் முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பனைநோக்கி - அடிமைந்தமைக்கு முதலிலேயே (இராமனைக்கண்ட போதே) இசைந்த உரிமையும் அன்புமுடைய குகண நோக்கி. 'ஐய-'! கோள் முதற்கு அமைந்த நாவாய் - (எங்களைச்) கமந்துகொண்டுபோதற்கு முதல்தரமாகச் சொல்வதற்குள்ற (உறுதியான) மரக்கலத்தை. விரைவின் கொணருதி - விரைவிற் கொணர்வாய். என்றான் - (எ.ரு)

02 - குகன் ஒன்று கற்றொடங்குதல்

ஏவிய மொழிகேளா விழிபுனல் பொழிகண்ணா
யாவியு முலைவின்றா எடியினை பிரிகல்லான்
காவியின் மஸர் காயாக் கடனமழை யனையானைத்
தேவியொ டத்தாநாச் சிந்தனை யுரை செய்வான்.

(இ.ங்) ஏவிய (இராமபிரான்) கட்டளையிட்ட. மொழி - சொல்லல். கேளா - கேட்டு. (குகன்) - - விழி புனல் பொழி கண்ணான் - (தன்) விழிகளின்று நீரரச்சொரிகின்ற கண்களையுடையவலும். ஆவிடம் உலைகின்றான் தன்ஜூயிரும் வாடப்பெறுகின்றவனுமாகி. - அடி இனை பிரிகல்லான் - (இராம பிரானது) திருவடிகளை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவனாய். - (தேவியொடுஅப்பிரானது) மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியுடனே. - காவியின் மஸர்-கருங் குவளைமலரும். காயா-காயாம்புவும். கடல்-சமுத்திரமும். மழை-நீர் கொண்ட மேசமும். (ஆகிய இவற்றை). அனையானை - ஒத்தவனாகிய இராமபிரானை. அடி தாழா-திருவடிகளில்வனாங்கி. சிந்தனை - (தன்) எண்ணத்தை. உரை செய்வான் - சொல்பவனானான். (எ.ரு)-அவற்றை அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க.

03 பலவளக்கெளக்கியங்களும் இருத்தலால் எம் நகரத்தில்தானே வசிக்கவேணுமென்று இராமபிரானைக் குகன் வேண்டுதல்.

பொய்ம்முறை யறூவெம் புகவிடம் வளமேயாற்
கூய்ம்முறை யறு. தாராய் குறைவிலைம் வலியேயாற்
செய்ம்முறை குற்றேவல் செய்குது மடியோமை
மிம்முறை யறுவென்னா விளிதிரு நெடிதெம்புர்.

(இ-ன்) பொய் முறை அஸரா -பொய்யான் முறைமை தோன்றாத. எம்முடிடை. புகல் இடம் - வசிக்கும். இடம் வனங்க-காட்டியாகும். கொய்முறை உரு தாராய் -கொய்யப்பெற்று ஒழுங்காகத் தொடுக்கப்பட்ட மாஸையையல்லிந்த இராமா! (நாங்கள்) -குறைவுதிலெலம்.- (வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாப் பொருளைக்) குறைவில்லாமலுடையோம். (பகைவரை வரவொட்டாது காப்பதற்கு). வலியேம்- பொருளைக் குறைதலில்லாத வலியுடையோம் செய்முறை குறு ஏவல் செய்குதும்- செய்யவேண்டிய முறையடியே (உமது விருஷ்டவரத்தில் நீ) ஏவிய சிறுதொழிலையும் செய்வோம்; அடியோனம-எங்களை. இமுறை (உமது விருஷ்டவரத்தில் நீ) ஏவிய சிறுதொழிலையும் செய்வோம்; அடியோனம-எங்களை. இமுறை (உமது விருஷ்டவரத்தில் நீ) ஏவிய சிறுதொழிலையும் செய்வோம்; அடியோனம-எங்களை. இனிது- உறவு என்னா-இது உறவமுறையுள்ள கற்றம் எனக்கருதி. நெடிது-நெடுங்காலம். இனிது- உறவு என்னா-இது உறவமுறையுள்ள கற்றம் எனக்கருதி. நெடிது-நெடுங்காலம். இனிது- இனிமையாக. எம் ஊர்-எங்களுடைய ஊரில். இரு-தங்கியிருப்பாய்.. (எ - று) - ஆல் - தேற்றப் பொருளை.

04 தேவூள நிலையாடுண்டா நேவரு . நுகர்தற்கா
மூலூள துணைநாயே முபிருள விளையாடக்
காலூக புள ஸாடக் கங்கையு முள தன்றோ
நாலூள நனையுந்த மினிதிரு நடவெம்பால்.

(இ-ன்) (எம்மிடத்தில்)தேன் உள-தேன் மிகுதியாக இருக்கின்றது . நினை உண்டு- தினையும் மிகுதியாக இருக்கின்றது . தேவர்தம் நுகர்தற்கு ஆம்-தேவர்களும் உண்ணுதற்குரிய (மிகக் கலையுள்ள) ஜங்கள (து) மாயிசமும் உள்ளது துணை-(உமக்குத்) துணையாக. நாயேம் உயிர் உளநாய்போற் கடைப்பட்டவரான எங்களுடைய உயிர்கள் உள்ளன; விளையாட- உல்லாசமாகத் திரிவதற்கு. கான் உள-காடுகள்உள்ளன; புனல் ஆட-நீராடுவதற்கு. கங்கைடம் உணது அண்றோ? எல்லா நதியிலும் சிறந்த கங்கா நதியும் இருக்கின்றதன்றோ. நான் உள தனை உம-நான் உள்ளவரைக்கும். நீ-. இனிது இரு-(இங்குதானே) இனிதாகத் தங்கியிருப்பாய். எம்பால்- எங்களிடத்துக்கு. நட-எழுந்தருள்க. (எ-று).

05. தோறுள துகில்போஹஞ் கனவயுள தொ-ரமஞ்சம்
போஹுள பரண் வைகப் புனரயுள கடி தோடுங்
காலுள வினைபூ ஜூங் கையுள கலிலாளின்
மேலுள பெர்ருளேனும் வினரவொடு கொணர்வேமால்.

(இ-ன்.) (உடுத்துக்கொள்வதற்கு). துகில் போஹும் - பட்டாடை போல் மெல்லிய. தோல் உள - தோல்கள் உள்ளன. (உண்பதற்கு). கனவ உளபல்லினியதின்பண்டங்கள் உள்ளன. (இனிதாகத் தூங்குவதற்கு). தொடா மஞ்சம் போல் -(சங்கிலியாற்) பினித்துத் தொங்கவிடப்பட்ட தூங்குமஞ்சம் போஹுள். பரண் - பரண்கள். உள - . வைக - தங்குவதற்கு. புரை - இடங்கள் (சிறுகுடிசைகள்). உள - . (அன்றியும்). கடிது ஒடும் கால் உள சிலை பூஜைம் கை உள - விரைந்துகெல்லவுல் கால்களும் (வேண்டியபொருளைப் பெறவொட்டாமல் தடுப்பவரைத் தகர்க்கவும் ஒங்கிய இடத்திலுள்ள பொருள்களை அடித்துத்தள்ளுவும் உதவுகின்ற) வில்லைப் பூஜைம் கையும் (எங்கட்டு) உள்ளன. (ஆதலால்). (நீவேண்டுவது). கலி வானின் மேல் உள பொருள் ஏங்கம் - ஓசையைக் குணமாகக்கொண்ட வானத்தின்மீதுள்ள பொருளாக இருந்தாலும். வினரவொடு கொணர்வேம் - வினரந்துகொண்டு வந்து தருவோம். (எ. -று.) - ஆல் - தேற்றம்.

06 ஜீரு பத்தோடைந் தூயிர ருளாணை
 செய்குநர் சிலைவேடர் தேவரின் வலியாரா
 ஜூய்குது மடியேமெங் குடிலிணட யொருநான்
 வைகுதி யெனின் மேலோர் வாழ்வினலை பிறிதுன்றான்.

(இ-ன்) ஆணை செய்குநர்-(யான்) இட்டகளையைச் செய்பவராகிய சிலை வேடர்-வில்லையேந்திய வேட்டுவர். ஜீரு பத்தோடு ஜூந்து ஆயிர் ஜந்தநாற்றாயிரவர். உளர்-இருக்கின்றனர் : (அவர்கள்) கேவரின் வலியார் விண்ணுலகத்தவரைக்காட்டிலும் வலிமைபண்டத்தவர் . எம் குடில் இடை ஒரு நாள் நீ வைகுதி எனின் - எம்முடையகுடிசையில் ஒருநாள் நீ தங்கினா யென்றாலும். அடியேம் உய்குதும்- நாங்கள் ஈடேறிவிடுவோம். பிறிது- (இதைக்காட்டிலும்) வேறான். மேல் ஓர் வாழ்வு-மேம்பட்ட ஒரு நல்வாழ்க்கை. இலை- (எங்கட்டு) இல்லை. என்றான்-என்று (தங்கருத்தைக் குகன்) கூறிமுடித்தான்.

07 மீண்டு வரும்போது நும்பிடத் துக்குவருவோ மென்று
 இராமன் கூறுதல்.

அண்ணலூ மதுகேவா வகுமிறை யருண்மிக்கான்
 வெண்ணிற நகைசெய்தாள் வீரநின் ஜுழூயர்மப்
 புண்ணிய நதியாடப் புளித்தரை வழிபாடுற்
 ரெண்ணிய சிலநாளிற் குறுகுது மினிதென்றான்.

(இ-ன்) அண்ணல்உம்-பெருமையிற்சிறந்த இராமபிராஜும். அது கேளா - அந்தக்குக்கண துவேண்டுகோளாச் செவியேற்று. - அகம் நிறை அருள் மிக்கான் - (அவன்விடியமாகத் தன்) மனத்திலே (இயற்றைக்காலே) நிறைந்த கருளையிகப்பெற்று. வெள் நிறம் நகை செய்தான்- வெண்மைநிறம் வெளித் தோன்றும்படி சிரித்தவணாய். - (அவனைநோக்கி).-வீர-! யாம்- நாங்கள். அ புண்ணியம் நதி ஆடி-அந்தப் (பலவகைப்) புண்ணியநநிகளிலும் நீராடி. புணித்தரை வழிபாடு உற்று - (ஆங்காங்குள்ள) பரிசுத்தரான பெரியோர்கட்குப் பணிலிடைசெய்து. எண்ணிய சில நாளில் - (நாங்கள் வனவாசகுஞ்செய்யும்படி) குறிப்பிட்ட சிலநாள்களில் (பதினான்குவருடம் முடிவுபெறுகையில்). நின் உழை-உண்ணிடத்திற்கு. இனிது குறுகுதும்-மனவுப்போடு சேருவோம். என்றான்-என்று (தங்கருத்தைக்) கூறினான். (எ. று)



08 - இராமபிரான் சீதாஸ்தமணஜோடு ஓட்டேறி. குகன்விடக் கங்கையிற் செல்லுதல்.

சிந்தனை யுணர்விற்பான் சென்றவன் வினாவேடுத்
தந்தன வெடுநாவாய் தாமரை நயனத்தா
ஏந்தனைர் தனமயெல்லா மருளுத்தி விடைபென்வா
விந்துவி ரூதலாளோ டளாவலொ டுவிநோ.

சிந்தனை உணர்கிற்பான்-(பிறருடைய) கருத்தை அறிய வல்லவனாகிய குகன். வினாவேடுத் தென்றன்- வினாந்து சென்று. நெடுநாவாய் தந்தன் - நீண்ட மரக்கலமொன்றைக் கொணர்ந்தான். தாமரை நயனத்தான் - தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடைய அல்லவிராமபிரான். அந்தனைர் தனம் எல்லாம் (தன்னருகிலிருந்த) பிராமணர்களையெல்லாம் நோக்கி. விடை அருளுத்தி என்னா (எனக்கு)- விடையளிப்பொக என்று கொல்லி. (அம்முனிவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு). இந்துவின் ரூதலாளோடு இளவலொடு இனிது ஏறா - பிறைச் சந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடைய சீதாபிராட்டியோடும் இளைய பெஞ்சாளோடும் (அவ்வோடத்தின் மீது) இனிதாக ஏறி.

09 விடு நதி கட்டுத்தன்றான் மெய்யுமி ரணையாழு
 முடுகின நெடுநாளைய் முரிநிரை தெடுநிர்வாய்க்
 கட்தினின் மடவள்ளக் கதியது செலுநின்றா
 ரிடநும மறையோரு மெரியுபு மெழுசானார்.

(இ-ன) மெய்உயிர் அனையான்உம் - (குப்பெருமானுக்கு) உடம்பினுள்ளிருக்கும்
 உயிரையொத்த அந்தடிராமபிரானும். நதி-நதியிலே. கடிது-விரைவாக. விடு-ஷட்டத்தைச்)
 செலுத்துவாய். என்றான்-என்று (அக் குகனுக்குக்) கட்டளையிட்டான்; முரி திரை நெடு
 நீர்வாய் - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய (கங்காநதியின்) மிக்கநீரிலே. நெடு நாவாய்
 - (அந்தக்குக்கன்விட்ட) நீண்ட மரக்கலம். மடம் அன்னம் கதியது - இளவன்னத்தின்நடை
 போன்ற இயக்கத்தையுடையதாய். கடிதினின் முடுகின (து) - விரைவாக ஓடிற்று). செல
 - (அங்ஙனம் நாவாய் விரைந்து) செல்ல. நின்றார் - (கரையில்தானே) தங்கியவராகிய.
 மறையோர்உம் - அந்தணர்களும் இடர் உற-இராமனைப்பிரிகையால் தமது மனத்தில்
 துயரந் தோன்ற. ஏரி உறு மெழுகு ஆனார்-அனலிற்பட்ட மெழுகுபோல மனமுருகினார்கள்.
 (எ-று)

நாவாய் கங்கையிற் கடிதுசெல்லுதுவ்.

10 பாழுடை மொழியானும் பகலவ எணையாழுஞ்
 சேலுடை நெடுநெண்சீர் சிந்தினர் விளையாடத்
 தோழுகை நிமிர்கோலிற் நுழவிய நெடுநாவைய்
 காழுடை நெடுகெஞ்சிற் சென்றது கடிதம்மா.

(இ-ன) பாலுடை மொழியான் உம்-பாலைத் தோற்கச்செய்கின்ற (இன) மொழியையுடைய
 சீதையும். பகலவன் அனையான்உம்-குரியனை யொத்த இராமபிரானும். சேலுடை
 நெடுதல் நீர் சிந்தினர் விளையாட - சேலென்னும்மீனைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட
 கங்காநதியின் மிக்க புண்ணியமுள்ள நீரை (க் கைகளால்) எடுத்துவீசியெறிந்து
 விளையாடிக்கொண்ண டேயிருக்க தோல் உடை நிமிர் கோவில் துழவிய நெடு நாவாய்-
 தள்ளுந் தள்ளமையுடைய நீண்ட கோல்களினால் துழாவித் தள்ளப்படுகின்ற நீண்ட அந்த
 மரக்கலமானது. கால்உடைநெடு குஞ்சிடின்பலகால்களையுடைய பெரிய நண்டுபோல.
 விரைவாகச் சென்றது. (எ-று)

இராமன் முதலியோர் கங்கையை ஓடத்தாற் கடத்து அங்கூரயேறுதல்.

11. சாந்தணிபுளினத்தின் றடமுலை யுர்கங்கை
 காந்தின மணி மின்னக் கடிகமற் கமலத்தின்
 சேந்தொளி விரியந்தெண் டிரைபெனு நிமிர்களகூ
 ஶேந்தின களாருதானே யேற்றின எனிதப்பால்

(இன) சாந்து அணி - சந்தனக் கட்டடைகளைக் (கொண்டுள்ள சந்தனத்தையணிந்
 துள்ள) புளினத்தின் நட முலை - மணற்குஞ்சுகளாகிய பெரிய நனங்களையுடைய உயர்

கங்கை - சிறந்த கங்காநதியானவள் காந்து இனம் மணி மின்ன - ஒளிவிடுகின்ற தோகுநியான இரத்தினங்கள் பஸபளவென்று பிரகாசிக்கக்கூடி கமழ் கமலத்தின் சேந்த ஒளிவிரியும் (ஆண்ணி டத்துத் தோன்றிய) நறுமணம் வீக்கின்ற தாமரை மலரின் செந்திறவொளி பரவப்பெற்ற (தாமரை மலரைப்போன்று செவ்விய ஒளிவீசப்பெற்ற) தென்தினர எஜும் நிமிர ஜகயால் - தெவிலாஸ அஹையாகிற ஒங்கிய கையினால். ஒரு தானே எந்தினன் - தாணோருத்தியே(அவ்வோடத்தைத் தாங்கியவளாய். இனிது - இனிதாக(இராமன் முதலியோர்க்கு யாதோருரிருமில்லாமல். ஆப்பால் ஏற்றினன் - அக்கரையிற் சேர்த்தாள்.

இராம பிரான் சித்திர கூடத்திற்குச் செல்லும்நெறி எது?

என்று வினாவ. குகன் தான் ஒன்றுகூடவேண்டுமெனல்.

12. அத்திசை யுற்றைய என்பனை முக்நோக்கிச்
சித்திர கூடத்திற் கென்றெறி பக ரென்ஸப்.
பத்தியி னுயிரியும் பரிவின ஈத்தாழ
உத்தம வடிநாயே கோதுவ துளதென்றாள்

(இள்) ஐயன் - இராமபிரான். அத்திசை உற்று - (கங்கையின்) அக்கரையை யடைந்து அன்பனை - (தன்னிடத்து) அன்புள்ள குகனை. முகம் நோக்கி - சித்திரகூடத்தில் - சித்திரகூட மலையைக்குறித்து. செல் - போகின்ற. நெறி - வழியை. பகர் - சொல்லாயாக. என்ன என்று வினாவ. பத்தியின் உயிர் ஈயும் பரிவினன். பத்தியோடு தன்ஜூயினராயுந் தரவல்ல அன்பையுடைய அந்தக்குகள். அடி தாழா - (இராமபிரானது) திருவடிகளில் வணங்கி. உத்தம - (யாவரினும்) மேம்பட்டோனே! அடி நாயேன் நாய்போற் கடைப்பட்ட அடியவனாகியான். ஒதுவது - (தேவரிரிடத்துக்) கூறவேண்டுவது. உளது . என்றாள் - (எறு) - குகன் . ஒதுவதுளது என்றாத மேற்கூறுவான்.

தன்னையும் டடன் கொள்ள வேணுமென்று குகன் இராமனை வேண்டுதல்

13. நெறிமிடு நெறிவல்லே னோடினென் வழுவாம
அறியன கவிகாடு நறவினவ தரவல்லே
ஞாறாவிட மஹமிசிப்பே சொருநோடு வரையும்மைப்
பிறிகிலை ஞாட்டேகப் பெறுகுவெ செனிலாயென்.

நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்டவனாகிய யான். டடன் ஏக பெறுகுவென் என்கின் உண்ணுடனே வரும்பேற்றைப் பெறுவனேயானால் - நெறிடுதெறிவல்லேன் - (செல்லுவதற்கு அரிதான) வழியில் (இனிதாகச் செல்லுமாறு) வழியை யுண்டாக்கும் முறையையில் வல்லமையுடையேன், நறியன - மிகவுஞ் சிறந்தனவாகிய. கனிகாய்டும் - காய்கனிகளும். நறவு-தேனும் ஆகிய இலவ - இலவகளை. நேடினென்-தேடி. வழுவாமல் - தவறாமல். தரவல்லேன். உறைவு இடம் அமைவிப்பேன் - (அங்கங்கே செல்லும்போது அவைவல்விடத்தில் நீங்கள்) வசிப்பகற்று ஏற்றபடி உறைவிடம் அமைத்துத்தா வல்லேன். ஒரு நொடி வரை ஒரு கணப்பொடின்றும். உம்மை-உங்களை. பிறிகிலென் - பிரிந்து வாழும் பொறேன் (எ-று)

14. தீயா வயமாவும் திசைத்திசை செலநூறித்
தூயன் வுறைகானங் துருவினென் வாவல்லேன்
மேயின பொருணாடித் தநகுவென் வினை முற்று
மேயின செயவல்லே விருளிலு நெறி செல்வேன்.

(இ-ன்) தீயன-கொடியனவாகிய, வய மா உம்-புலிகளையும். திசை திசை செல நூறி-
நீங்கள் வசிக்கும்) இடத்தைச்கற்றியுள்ள இடங்களி வெல்லாம் இல்லாதவாறு அழித்தொழித்து. தூயன்-பரிசுத்தமான (மான் களைப்போன்ற) பிராணிகள். உறை-வாழ்கின்ற. கானம்-காட்டினிடத்தை.
துருவினென் வர வல்லேன் - தேடிக் கண்டுபிடித்துவரும் வல்லமையுடையேன். மேயின பொருள்-
(நீங்கள்) விரும்பிய பொருளை. நாடி தநகுவென்-தேடிக் கொணர்ந்துதநகுவேன். ஏயின் வினை
முற்றுடம்- (நீர்) கட்டளையிட்ட எந்தச் செயலையும். செயவல்லேன்- செய்துமுடிக்கும்
வல்லமையுடையேன். இருளின்சும் நெறி செல்வேன்-இரவிலும் வழிச் செல்லவல்லேன். (எறு)

15 கல்லுவென் மலைமேலும் கவனலமின் முதல்யாவஞ்
செல்லுவெ னெறி தூரஞ் செறிபுன நரவல்லேன்
விஸ்தின முளைசொன்றும் வெந்துவெல னொருபோது
மல்லிலு முயர்தோளாய் மலரடி பிரியேனால்.

கவனவயின் முதல்யாஉம் - கவனலக்கிழங்கு முதலிய எவ்வகைக்கிழங்குப் பொருளையும்.
மலைமேல்உம் கல்லுவென் - மலையின் மேலும் தோண்டியெடுத்துத்தர வல்லேன்; நெறிதூரட்
செல்லுவென்-எவ்வாவ தூரம் போக வேண்டுமென்றாலும் போய். செறிபுனவ் தர வல்லேன்(பிராணான்)
தங்குவதற்குக் காரணமான நீரைக் கொணரவல்லேன்; வில் இனம் உளைன்-தொகுதியாக வில்லைக்
கொண்டுள்ளேன். ஒன்றுடம் வெந்துவெலன் - எதற்கும் அஞ்சேன்; மல்லின்டம் உயர் தோளாய் -
மற்போர் புரிவதிலும் மேம்பட்டுள்ள தோள்வினமையை யுடையவனே! மலர்அடி ஒரு போதுடம்
பிரியேன்- (உமது) தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை ஒருக்காலும் விட்டுப் பிரியாதிருப்பேன்.

16 திருவள மெனின் மற்றென் கேளையு முடனேகொண்
டொருவலெ னொருபோது முறைகுவெ ஜூராளார்
மருவல ரெனின்முன்னே மாய்குவென் வகையில்லேன்
பொருவரு, மணிமார்பா போதுவெ ஜூடன்றான்.

(இ-ன்) பொரு அரு மணி மார்பா - ஓப்பற் அழியிய திருமர்பை யுடையவனே! திருவளம்
எனின்- (உமக்குக்) திருவளமிருந்தால். என்கேளையும் உடனே கொண்டு - என்ஜுடைய
கேளையையும் உடன்மூத் துக் கொண்டு - ஒருபோதுடம் ஒருவலென் -
ஒருபொழுதும் (உம்மை)விடப் பிரியாதவனாய். உறைகுவென்- (எப்போதும் உம்முடனே) வசிப்பேன்.
மருவலர் உள்ள ஆனால் எனில்- (என்னாலும்வெல்லமுடியாது நமக்குத்தீங்குவினைக்கும்) பகைவர்
ஒருக்கால்டன்டானாராணால். முன்னே மாய்குவென்- (நுமக்குத் தீங்குநேரும்) முன்னம் (நான்)
என்ஜுயிரை மாய்த்துக்கொள்பவனாகி. வகை இல்லேன்(தங்கிடத்து அதிதியாக வந்தவளை மாற்றார்
கையிற்காட்டிக் கொடுத்தானென்ற) வகைச் சொல்லுக்கு இடமில்லாமற் செய்துகொள் வேன். உடன்
போதுவென்- உண்ணோடு வருவன் என்றான்- என்று (தன் கருத்தைக் கூறி) முடித்தான். (குகள்).

இராமபிரான் குக்ஞோடும் தோழனவாராடி அங்கு

17. அன்னவ ஞானர்களை வமல்லு முரை நேர்வர்
வென்ஜுமியி ரணையாய்ந் யிளவழு விளையானிந்
நன்ஜுத வலணின்கே ணைவிர்க் கிலமெல்வா
முன்ஜுட - யதுநானுள் றொழிலுரி ஷமயினுள்ளேன்.

(இ-ள்) அன்னவன் உரை கேளா-அந்தக்குகப்பெருமானது வார்த்தையைக் கேட்டு. அமலன்டும் - குற்றமற்றவனான இராமதும். உரை நேர்வான் -மறுமொழிக்குறுபவனாய்.- (குகணைநோக்கி).-நீ-. என்டயிர் அனையாய்-என்ஜுயினாயொத்தவன் : இளவல்-(என்)தம்பி. உன் விளையான்- உன்குத்தம்பியாவன் : இந்நல் துதவலன்- அழிய நெற்றியையுடையனான இந்தச்சைதை. நின் கேள்-உன்தோழியாவன். நளிர் கடவு நிவம் எல்லாம் - குளிர்ந்த கடவாற்குழப்பட்ட பூவிழுமுதும். உன்டடையது - உன்ஜுடைய சொத்தாகும் : நான். - உன் தோழில் உரிமையின்-உன்ஜுடைய ஏவற்றொ மினிற் கட்டுப்படும் உரிமையில். உள்ளேன் அடங்கியுள்ளேன்.

18. துங்புள தெனி னன்றோ கக்முள ததுவன்றிப்
பின்புள நினடமன்ஜும் பிரிவன தெனவுள்ளேன்
முன்புள மொடுநால்வே முடிவுள தெனவுள்ளா
வன்புள விவிநாபோ ஸரவர்க் ஞாராணோம்.

(இ-ள்) துங்பு உளது எனின் அன்று ஒககம் உளது - துங்பம் உளதாயினல்லவா ககம் உண்டாகும். அது அன்றி-அவ்வாறு நினையாமல். பின்புட்டது- (உன்னைக் காண்பது) பின்னர் உண்டாகப் போகின்றது. (இன்பமாக இருக்கிற இக்காலத்திற்கும் இனிஉன்னையடையப் போகின்ற காலத்திற்கும் இடை நடுவிலே. மன்றம்-மிகவும் பிரிவு-பிரிவுத்துயரானது. உளது. என-என்று. உன்னேல் கருதிலவருந்தாதே; முன்பு - (உன்னோடு தோழனமை கொள்வதற்கு) முன்னம் ஒரு நால்வேம், உளெம்- (நாங்கள் உடன் பிறந்தவர்) நால்வராக இருந்தோம். முடிவு உளது என உன்னா- முடிவுளதென்று கருதுதற்கு முடியாத (எல்லையில்லாமலும் என்றும் நிலைத்துழுள்ள) அன்பு- அன்னப உள-பரஸ்பரம் கொண்டுள்ள. நாம்-இனி-இனிமேல். ஒர் ஜவர்கள் ஆணோம். - உடன்பிறந்தவரைவராய் விட்டோம் (என்று நமக்கு ஏற்பட்ட அன்பின்பினிப்பைக் கருதுவாய்). (எறு)- இதனால். கீழ் உன் தோழிலுரிமையினுள்ளேன் என்று கூறிய இராமபிரான். தான் பிரிந்து செல்லுதல் நன்மைக்கே யெனக் காட்டுகின்றான்.

19. படருந வளஜும்பி காஜுறை பகவெல்லா
மிடருந பகையாபோ யாகென வரியாய்ந்
கடருந வடிவேவாய் சோன்முறை கடவேங்யான்
வடத்தை வருமந்நா ணின்ஜுழை வருகின்றேன்.

(இன்) கடர் உறு வடிவேலாய் - ஒளிபொருந்திய கூர்ணமோன வேற்படையைடுடையவனே கான்டைரை பகல் எல்லாம் (யான்) காட்டில் வசிக்கின்ற காலமெல்லாம். படர்டற (எனக்கு) வருத்தம் நேரத் தாங்குதற்கு) உம்பி-உன் தம்பியாகிய இவட்சமணன். உள் - கூடவேயிருக்கிறான். ஆதலால் இடர்டறுபகை - (எனக்குத்) துன்பத்தை உண்டாக்குகின்ற பகையாகுபவை. யா எனவை (எதுவும் இன்று என்றபடி). நீ. போய்(உன் இருப்பிடத்திற்குச்) சென்று யான் என உரியாய் - என்னைப் போல் - காந்தற்றெழுமிற்கு உரிமை பெற்று நிற்பாயாக (உன் கீழ்வாழும் குடிமக்களைப் பாதுகாப்பாயாக). யான்-வடத்தினை வரும் அந்நான்-வடக்கு (அயோத்தி) நோக்கி மீண்டும் வருகின்ற அந்நாளில். நின் உழை வருகின்றேன். நீ இருக்கும் இந்த இடத்திற்கு வந்து சேரவேன். சொல்முறை கடவேன் - சொல்லிய பேச்கத் தவறேன்.

20. அங்குள கிளை காவற் கணமதியி ஜுள்ளும்பி
யிங்குள கிளை காவற் கியாஞ்சு ரிசையாய்நீ
யுன்கிளை யென தன்றோ வறுதுய மூலாமோ
வென் கிளை யிதுகாவிவன் ணேவவி னினிதென்றான்.

(இ-என்) உம்பி-உன் தம்பியாகிய பறதன். அங்குஉள கிளை காவற்கு - அயோத்தியிலுள்ள சுற்றத்தாரெல்லாரையுங் காத்தற்கு. அமைதியின் உளன் - (அதற்குஏற்ற) குணவமைதியோடு இருக்கின்றான் (நீ இந்த இடத்தினின்று என்ஜுடன் வந்துவிட்டால்). இங்கு உள கிளை காவற்கு இங்கேயுள்ள கற்றத்தாரைப் பாதுகாத்தற்கு. யார் உளர் -? நீ - . இனை யாய்-சொல்வாயாக உன் கிளை எனது அன்றோ - உன்ஜுடைய சுற்றத்தார் என்கற்றத்தாரல்லாரோ? (அவர்கள் கூப்பவரில்லாமல்). உறுதுயர் உறல் ஆம்து - மிக்கவருத்தத்தை யண்டயலாமோ? என் கிளை இது - இங்கு உள்ள என்கற்றத்தாரை. ஏன் ஏவலின்-எனது கட்டளையினால் இனிது கா - நன்றாகப் பாதுகாப்பாயாக. என்றான் - என்று கூறிமுடித்தான். (ஸ்ரீராமன்).(எ-று)

கட்டளைப்படியே துகன் நிற்க. ஸ்ரீராமன் முதலியோர் காணகத்துக் கெல்லுதல்.

21. பணிமொழி கடவா தான் பருவர லிகவாதான்
பிணியிடை யவனென்ஜும் பிரிவிளைன் விடை_கொண்டா
ஞனிமினழு மயிலோடு மையஜு மிளொயோஜுந்
தினனிமர நிறைகாளிற் சேஜேஜு நெறிசென்றார்.

(இ-என்) (குகன்). பணிமொழிகடவாதான் - (ஸ்ரீராமவிட்ட) கட்டளையைக் கடக்கமாட்டாதவஜும். பருவரல் இகவாதான்-(மனத்தில் இராமனைப் பிரிவதனால் தோன்றும்) துன்பம்நீங்கப்பெறாதவஜுமாகி. பிணி உடையவன் என்ஜும் பிரிவிளைன் தன்னைக்கண்டார் இவன்டோ பெருத்த) நோயைக் கொண்டுள்ளானென்று கருதுமாறு தோன்றுகின்ற பிரிவத் துயரத்தைக் கொண்டவனாய். விடை_கொண்டான்-(இராமயிரானிடத்து) விடைபெற்றுக் கொண்டான். ஜயன்டம்-ஸ்ரீராமஜும். இளையோன்டம் - இளையபெருமானும். அணியினமுமயிலோடுடம். அழகிய ஆபரணங்களைப்பூண்ட சீதாபிராட்டி யோடு திணி மரம் நிறை கானில்-கிளைகள்டர்ந்த மரங்களை நெருக்கமாகக் கொண்டுள்ள காட்டிலே. சேண் உறு-வெகுதூராமாகச் செல்லுகின்ற நெறி-கடாடு வழியே. கென்றார் - . (எ-று)

ஆ பயிற்சிகள்

1. பிள்ளைரும் விளாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- “நாவாய் கொணருதி விரைவின்” என்று இராமன் கூறியதும் குகனிடம் காணப்பட்ட மாற்றம் என்ன?
- தன் ஆரில் தங்குமாறு இராமனைத் தூண்டுவதற்குக் குகன் கூறியவை யானவை?
- இராமன் தங்களுடன் தங்குவதனால்தமக்கு ஏற்படக் கூடிய பேறு. எனக் குகன் என்னைக் கருதினான்?
- குகனின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட இராமனின் நிலை எப்படி இருந்தது? அவன் என்ன பதில் கூறினான்?
- இராமன். சீதை. இலட்கமணை ஆகியோர் குகனின் நாவாயிற் புறப்பட்ட பொழுது அங்கு நின்றவர்கள் எவ்வாறு துண்பப்பட்டனர்?
- இராமன் முதலியோர் கங்கையை ஓடத்திற் கடந்து அக்கரை அடைந்தமை எவ்வாறு வருகிக்கப்பட்டுள்ளது?
- இராமனுக்கும் குசலூக்குமிருந்த உறவின் தன்மையை விளக்குக.

பிள்ளைருளை யாரால் யாருக்கு? எச்சந்தந்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது?

- “கோண் முதற் கடைந்த நாவாய் கொணருதி”
- விளையாடக் காஜுள புன்லாடக் கங்கையுமளதன்றோ நாஜுள தனையுந்தீ யினிதிரு
- வீரநின் ஒழையாமப் புண்ணில நதியாடிப் புனிதரை வழிபாடுற் றெண்ணிய சிலநாளிற் குறுகுது மினிது.
- வில்லின முள்ளொன்றும் வெருவெல சொருபோது மல்விஜு முயர்தோளாய் மலரடிபிரியேனால்.
- முன்புள மொருநால்வே முடிவுள தெனவுன்னா வன்புள வினிநாமோ ஸரவர்க ஞளராணோம்.

11. மொழிவளம்

பேசும் போதும் எழுதும் போதும் மாணவர்களுக்குக் கருத்து மயக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய சில சொற்கள் கீழே தெரப்படுகின்றன அவற்றின் கரியான பிரயோகத்தை மாணவர்கள் அறிந்து பயன்படுத்தப் பழகுதல் நன்று.

உ_பயோகித்தல்	வாங்குதல்	எற்றுதல்
பாவித்தல்	வேண்டுதல்	எத்துதல்
வகுத்தல்	சமுகம்	கற்றம்
வகித்தல்	சமுகம்	கத்தம்

111. செயற்பாடு

1. இராமலுக்கும் குகனுக்கும் இடையே நடந்த உறையாடலை நாடகமாக அமைத்து நடிக்கவும்.
2. "குணது குணவியல்பு" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வரைக.
3. இராமாயணத்தோடு இலங்கை நாடு எவ்வாறு தொடர் கொண்டுள்ளது என்பதைத் தேடிப் பெற்று எழுதுக.

15. துவிப் பெருங்கருணை

காட்சி 1

(சாலை. இருள் செறிந்த இரவு. இடியொலி பயங்கரமாக இருக்கிறது. கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னல்கள் பளிச் சென்று வெட்டுகின்றன. பேரிரைச்சலுடன் மழை பெய்து கொண் டிருக்கிறது. பிச்சைக்காரன் ஒருவன் தள்ளாடித் தள்ளாடி வருகிறான்).

பிச்சைக்காரன் : ஜோயோ! கால் தள்ளாடுகிறதே! பசியால் கண்கள் பஞ்சடைந்து போயினவே! ஜோயோ! இந்தப் பலத்த மழையில் எங்கே போவேன்? (மின்னல் வெட்டுகிறது) ஆ..... மின்னல் கண்ணைப் பறிக்கிறதே! ஆ..... ஆ..... அந்தோ குடிசை. (அதை அஜுகி) ஜூயா! காமி! கதவைத் திறவுங்கள். ஜூயா! மகாராசா! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். (நாய் குரைக்கிறது. குடிசையின் கதவு திறக்கிறது. வீட்டுக்காரன் வெளியே வருகிறான்)

வீட்டுக்காரன் : யாரடா நீ?

பிச்சை : அநாதை. ஜூயா. ஆதரவு கொடுக்கள்.

வீட்டு : போடா. பிச்சைக்கார நாயே!

(நாய் குரைக்கிறது)

பிச்சை : முதலில் அந்த நானைய உள்ளே போகச் சொல்லுங்கள்.

வீட்டு : ஏன்டா. பிச்சை கேட்கிற நேரமா இது?

பிச்சை : காப்பிட்டு ஒருவாரம் ஆகிறது. ஜூயா. ஆனால் நான் சர்ப்பாடு கேட்கவில்லை. இந்தப் பயங்கர இரவிலே தங்குவதற்கு இடம் நாருங்கள் போதும்.

வீட்டு : உன்னைப் போலத் திருட்டுப் பயங்களையெல்லாம் உள்ளேவிட நான் ஒன்றும் மாந்தவன் இல்லை. போடா.

பிச்சை : நான் எங்கே போவேன். காமி?

வீட்டு : எங்கேயாவது போய்த் தொலை.

பிச்சை : வீட்டுக்குள்ளே வேண்டா. மாட்டுத் தொழுவிலே ஒரு பாதுகாப்பர்கள் இடம் கிடைத்தாலும் போதும் ஜூயா.

வீட்டு : முடியாதென்றால் முடியாது. தொலைந்துபோ.

பிச்சை : மாடுகளுக்கு இருக்கிற பாதுகாப்புக்கூட மனிதனுக்குக் கிடையாதா?

வீட்டு : ஆ..... அந்த மாடு பால் கொடுக்கிறது. நீ என்ன கொடுக்கிறாய்?

பிச்சை : போடா (கதவையடைத்துவிட்டு உள்ளே போகிறான்)

வீட்டு : ஜோயோ! எங்கோ முழங்குகிற இடி என் தலையிலே விழக்கூடாதா?

பிச்சை : இந்தத் தள்ளாத வயதில் காப்பாற்றுவார் யாரும் இல்லையா? (மதகுரு குடையுடன் வருகிறார்)

- மதகுரு : யானேயா நிங்கள்? ஏன் சாவதற்குத் துடிக்கிறீர்கள்?
பிச்சை : இருப்பதற்கென்று ஒரிடமும் இல்லாத அநாதை. இரக்கம் என்ற குணத்தையே இழந்துவிட்ட அரக்கர்களினடையே அல்லஜுற்று வாழ் வதைவிட இறப்புவகில் இன்பம் காண்பேன்.
- மதகுரு : இறைவன் படைப்பிலே எவரும் அநாதையில்லை. மழையில் நனைய வேண்டா. முதலில் என்குடிசைச்கு வாருங்கள்.
- பிச்சை : உண்மையாக என்னைக் கூப்பிடுகிறீர்களா. ஜூயா?
- மதகுரு : சந்தோகம் கொள்ளக் காரணமில்லையே!
- பிச்சை : உதடிலே ஒன்றும் உள்ளத்தில் வேறுமாக இருப்பதுதான் உலகத்தியற் ஞக்யாகிவிட்டது. வா என்று வரவேற்பார்கள். வந்தவுடன் அடித்து விரட்டுவார்கள். உங்களை நம்பவாமா?
- மதகுரு : அப்படியொன்றும் நான் கருணையற்ற பாவியில்லை. நம்பிக்கை யோடு என்பின் வரலாம்.
- பிச்சை : ஜூயா ஜூயா
- மதகுரு : பேச்செல்லாம் பிறகு. முதலில் என்னோடு புறப்படுங்கள். (மதகுரு பிச்சைக்காரண அழைத்துச் செல்கிறார்)

காட்சி 2

(மதகுருவின் இருப்பிடத்தில் ஓர் அறை. பெரிய மேனாச ஒன்றைச் சுற்றிச் சில நாற்காலிகள். மதகுருவும் பிச்சைக்காரனும் வெளியிலிருந்து வருகின்றனர்.)

- மதகுரு : வாருங்கள். இதுதான் ஏழையின் குடிசை.
- பிச்சை : குடிசையென்றால் பெரியவீடு என்று அர்த்தமோ?
- மதகுரு : ஏழை இருக்குமிடம் குடிசைதானே? அட்டா! ஸர உடையுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே?
- பிச்சை : அதைவிட முக்கியமானது உணவுதான். அதை முதலில் கொடுங்கள். பேச்சை வளர்க்காத்ரீகள்.
- மதகுரு : ஆதோ! ஆடையை மாற்றிவிட்டு வாருங்கள். அரைநொடியில் காப்பிடலாம். (மாற்றுடைகள் வழங்குகிறார். பிச்சைக்காரன் அறையின் ஒரு மூலையில் நின்று உடை மாற்றுகிறான். மதகுரு பரிமாறிக் கொண்டிருக்கிறார். இருவரும் பேசிக்கொண்டே தத்தம் வேலையில் முனைகிறார்கள்.)
- பிச்சை : உங்களைப்போல ஒரிருவர் தாம் உண்டு.
- மதகுரு : மற்றவர்களிடத்தில் இரக்கப்பண்பு மறந்து விட்டது என்று எப்படிக் கண்டிர்கள்?
- பிச்சை : வேறுவரையும் விட நான் விதவிதமான ஆட்களை நாள்தோறும் காண்கிறேன்.

- மதகுரு : ஒரு சிலரின் தவறுதலைக்கொண்டு உலகமே தவறுடையது என்று முடிவு கட்டலாமா? மனிதர்கள் எல்லோரும் கருணையுள்ளன படைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் கடவுளின் ஆணை அன்பே கடவுள் என்று நீங்கள் கேட்ட தில்லையா? சரி.
 நீங்கள் மிகுந்த பசியோடிருக்கிறீர்கள். உட்காருங்கள். உணவருந் துங்கள். (இருவரும் நாற்காலியில் உட்காருகிறார்கள். மதகுரு எழுந்து தொழுகிறார். பிச்சைக்காரன் தொழுமலேயே உண்ண முற்படு கிறான்.)
 மதகுரு : நிறுத்து. (ஏக்கையைப் பிடித்துத் தடுத்து) உணவைத் தொடாதே.
 பிச்சை : ஏன்? என்ன?
 மதகுரு : வழிபாடு நடத்தவில்லையா?
 பிச்சை : வழிபாடா? அப்படி யென்றால்?
 மதகுரு : கடவுளைத் தொழுவதில்லையா?
 பிச்சை : பிறந்தது முதல் இதுவரை வணங்கியது கிடையாது.
 பிச்சை : கிடையாது. கொட்டும் மழைக்கும். குழுமும் இடிக்கும் தவிர வேறேதற்கும் பயந்தது கிடையாது.
 மதகுரு : பாவி! எழுந்திரு. கவலைதரும் உன் நிலைமைகளை கண்ணீர் வடிக்கிறேன். இடுக்கண் நிறைந்த உன் வாழ்க்கைக்கு இரக்கப் படுகிறேன். ஆனால் கடவுளைத் தொழுத உண்ணக் என் உணவைத் தொடுவதைத் தடுக்கிறேன். பாவியே! போ. வெளியே ஒடு.
 பிச்சை : ஜேயோ! வாவென்று வரவேற்ற அதே வாயால் போவென்று விரட்டு கிறீர்களே. (வெளியில் இடியிழம் மின்னஸும்) உணவு வேண்டா உறங்க மலர்ப்படுக்கை வேண்டா. உயிரைக் குடிக்கக் காத்திருக்கும் இடியிழம் தடுமாறாமல். ஒடுங்கியிருக்க இந்த ஓர் இரவுமட்டும். கொஞ்சம் இடம் கொடுங்கள்.
 மதகுரு : உண்ணால் இந்த இடத்தின் தூய்மையே கெட்டுவிடும். போ. வெளியே போய்விடு. (இடியிழம் மின்னவிழம் பிச்சைக்காரன் வெளியேறுகிறான். காற்று கடுமையாக வீக்கிறது. வானம் குழுமுகிறது, மதகுரு இறைவனைத் தொழுதுவிட்டுப் படுக்கிறார். சற்றைக்கெல்லாம் மணி பண்ணிரண்டு அடிக்கிறது. அறையில் மெல்ல மெல்ல ஒரு பேரொளி தோன்றுகிறது. மதகுரு எழுந்து மண்ணியிட்டு வணங்குகிறார்.)
 குரல் : பெருமழைக்கு ஒதுங்க இடங்கொடுங்கள் என்று கேட்டதந்தப் பிச்சைக்காரன் எங்கே?
 மதகுரு : தேவனே! அத்தீயவனை விரட்டி விட்டேன்.
 குரல் : எதற்காக அவனை விரட்டினாய்?
 மதகுரு : எல்லாம்வல்ல இறைவனே! என்னை மன்னியுங்கள். காற்றிழும் மழை யிழும். அகப்பட்டுத் திண்டாடித் திணைறிய அவனைக் காப்பாற்றி அழைத்து வந்தேன். மழையிலே நனைந்துவந்த அவனுக்கு மாற்று கடகள் வழங்கினேன். உண்டுகளிக்க உணவும். உறங்குவதற்குக் கட்டிலுங்கூடக் கொடுத்திருப்பேன். ஆனால். தந்தையே! அவன் ஒரு பாவி. உணவருந்து முன் தங்களை வழிபடவில்லை.

குரல்

தெளிவற்றவனே! என்னை வழிபடவில்லை என்பதற்காகவா மழையிருட்டில் அவனை வெளியே விரட்டிவிட்டாய்? பாவம். கொட்டும் மழையில் அவன் என்ன செய்வான்? பிறந்தது முதலாகவே அவன் என்னை வணங்கியதில்லை. என் பெயரைக்கூடச் சொன்னதில்லை. என்றேனும் ஒருநாள் மனம் திருந்த மாட்டானா என்று அவன் செய்கிற பெருந் தவறுகளையெல்லாம் பொறுத்து. மன்னித்து. இன்னமும் அவனுக்கு வாழ்வளித்து வருகிறேன். நீயோ அவனுடைய இந்தச் சிறிய பிழையை மன்னிப்பதாய் இல்லை. பணகவருக்கும் அருள்கிறேன் நான். பழிவாக்குகிறாய் நீ. பிழைபொறுக்கும் கால்பு உண்ணிடத்தில்லை. ஆனால் உண்ணை நீயே கான்றோனாகப் பறைசாற்றிக் கொள்கிறாய். அருளுடைய வளைன்று அகமகிழிறாய்.

மதகுரு

இல்லை. இல்லவே இல்லை. நான் கான்றோனும் இல்லை. அருளாளனும் இல்லை. நங்கள் கால்பே கால்பு. நங்கள் கருணையே கருணை. தனிப்பெருங் கருணை. கருணைக்கூடவே! இந்தப் பாவியை மன்னியுங்கள். இன்னதென்று அறியாது அடியேன் செய்த பிழையை மன்னித்தருளுங்கள். தந்தையே! இதோ! இப்போதே நான் போகிறேன். வெளியே தன்னிய அந்த அநாதையிடம் சென்று அவன் மன்னிப்பைப் பெறப்போகிறேன். போகிறேன். தந்தையே! போகிறேன்.

அ. பரமவிளக்

"இந்து நாடகங்கள்"

அரும்பதங்கள்

சாலை	தொழுவும்	கருணையுள்ளம்
தொழுதல்	இடுக்கண்	கால்பு
கான்றோன்	பறைசாற்றுதல்	அருளுடையவன்
அநாதை		

ஆ. பயிற்சிகள்

பின்னாலும் விளாக்கருக்கு விளை எழுதுக.

1. வீட்டுக்காரரின் இரக்கமற்ற மனோபாவம் இந்த நாடகத்தில் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது?
2. மதகுரு பிச்சைக்காரனுக்கு உணவு கொடுக்க மறுத்தமைக்குரிய காரணம் யாது?
3. இந்த நாடகத்தின் மூலம் புலப்படுத்தப்படும் உண்மை என்ன?
4. வீட்டுக்காரன் மதகுரு ஆகிய இரு பாத்திரங்களையும் ஒப்பிட்டு எழுதுக.
5. இந்நாடகத்தில் இறைவனின் தனிப் பெருங்கருணை எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது?
6. "பிழை விடுவது மன்றத் தியல்பு . மன்னிப்பது தெய்வீகம்" என்ற படிப்பினை எவ்வாறு இந்நாடகத்தில் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

7. பின்வரும் கூற்றுக்கள்

- (அ) யாரால் (ஆ) யாருக்கு (இ) எப்போது கூறப்பட்டது எனக் கூறுக.
- “உண்ணப் போலத் திருட்டுப் பயல்களை யெல்லாம் உள்ளே விட நான் ஒன்றும் ஏமாந்தவன் இல்லை. போடா”.
 - “இனாறவன் படைப்பிலே எவரும் அநானதயில்லை”.
 - “கருணானைக் கடலே இந்தப் பாவியை மன்னியுங்கள். இன்னதென்று அறியாது அடியேன் செய்த பிழையை மன்னித்தருளுங்கள்”.

11. மொழிகளம்

கலைக் கொல்லாக்கம்

அதன் தாக்கம் ஆசிய. ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் பிரதிபவித்தது கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துவதற்கான புதிய சொற்களைத் தம் மொழியில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத் தேவை ஏற்பட்டு உள்ளது. நாமும் தமிழ் மொழியில் அத்தகைய சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அதன் தாக்கம் ஆசிய. ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் பிரதிபவித்தது கருத்துக்களை புலப்படுத்துவதற்கான புதிய சொற்களைத் தம் மொழியில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத் தேவை ஏற்பட்டு உள்ளது. நாமும் தமிழ் மொழியில் அத்தகைய சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அவ்வாறான சொற்களைத் தமிழ் மொழியில் சேர்த்துக் கொள்ளும் போது பின்வரும் வழிமுறைகளைக் கையாண்கிறோம்.

- நேரடியாக சொற்களை அதே வடிவில் சேர்த்துக் கொள்ளல் : (உ-ம்) கேளவன் வேண்.
- தமிழ் வடிவம் கொடுத்துப் பயன்படுத்தல் (உ-ம்) பஸ் - வச ஒக்சிசன் - ஓட்சிசன்
- பொருத்தமான புதிய சொற்களை உருவாக்குதல். (உ-ம்) டிமாண்ட் - கேள்வி கொம்பியுட்டர் - கணனி.

கணவச் சொற்கள்

1. பிறமொழியிலிருந்து நேரடியாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.

கல்குலேட்டர்	எக்ஸ்ரெ
ஜிதர்கள்	அம்புலன்ஸ்
ஒரோன்	டயர்
பேஷ்விலின்	பலூன்
பென்ஸில்	சிரிக்கெட்
கீலியம்	டெண்டில்
பொட்டாசியம்	மீற்றர்
பொஸ்பரஸ்	விலோ விராம்
வயலின்	செல்லியஸ்
ஆர்மோனியம்	டொலர்
குளோரின்	விக்கெட்

11. பொருத்தமான புதிய சொற்களை உருவாக்குதல்.

தொண்ட	மின்கலம்
இனாணகரம்	பாதரசம்
திரிகோணகணிதம்	வெப்பமாவி
முக்கோணி	யாப்பு
சரிவகம்	சருதி
மடக்கை	மின்விசிரி
கேள்வி	பரிதிலெட்டம்
நிரம்பல்	குண்டெறிதல்
கணவி	தொலைக்காட்சி
மின்குழு	தொலைபேசி
மின்குமிழ்	

111. தமிழ் வடிவம் கொடுத்து வழங்கும் சொற்கள்.

வக
ஓட்சிகள்

இலிப்பேக்	பொச்பேற்று
பொலிக்	காபோவைவதரேற்று
அவன்க	ஒட்டல்
சீமெந்து	பெற்றோல்
விக்கோத்து	நொத்தாரிக
கோச்சி	ஒக்னைட்டு
கோப்பி	குணுக்கோக

111. செயற்பாடு

1. உணர்வு பூர்வமாக மெய்ப்பாடுகளுடன் பாத்திரமேற்று நாடகத்தை வகுப்பில் வாசிக்க.
2. பாத்திரங்களுக்குரிய உரையாடலை மனனஞ் செய்து வகுப்பில் நடித்துக் காட்டுக.
3. இந் நாடகத்தைக் கணத் வடிவில் எழுதுக.
4. உண்மை உயர்வு தரும் என்பதைக் கருவாகக் கொண்டு ஒரு நாடகம் எழுதுக.

ஆ. இலக்கணம்

மூவிட வினாகள்

மூவிடப் பெயர்கள் பற்றி முன்னர் கற்றீர்கள் இப்பகுதியில் மூவிட வினாகள் பற்றிப் படிப்போம்.

ஒ -ம்.

1. அ. நான் ஓடி விளையாடினேன்
ஆ. நாங்கள் பாடி மகிழ்ந்தோம்
2. அ. நீ. ஓடி விளையாடுகிறார்
ஆ. நீங்கள் ஓடி விளையாடுகிறீர்கள்
3. அவன் கடவுளை வணக்குகிறான்.
அவள் மாலை கட்டுகிறாள்.
அவர்கள் பரிட்டை எழுதுகிறார்கள்.
கிளி பறக்கிறது.
புறாக்கள் வலையில் சிக்கிக் கொண்டன.

மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களில் ஒன்பது வளையான வினாமுற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. முதலாவது பகுதியில் தன்மை வினாமுற்றுக்களும், இரண்டாவது பகுதியில் முன்னிலை வினாமுற்றுக்களும் மூன்றாவது பகுதியில் படர்க்கை வினாமுற்றுக்களும் அமைந்துள்ளன.

எனவே. மூவிடத்திற்குமரிய வினைமுற்றுக்களை இங்கு அவதானிக்கிறீர்கள். மூவிடப் பெயர்கள் மூவிட வினைமுற்றுக்களைக் கொண்டே முடிவறும். மூவிடப் பெயர்கள் எழுவாயாக அமையும் போது. மூவிட வினைமுற்றுக்களே பயனிலையாக வரும் என மூவிடப் பெயர்கள் பற்றிப் படிக்கும் போது அறிந்தீர்கள்.

வினையாடு என்னும். வினையடியிலிருந்து வினையாடினேன். வினையாடுகிறேன். வினையாடுவேன் என முக்காலத்திற்குரிய தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுக்களை ஆக்கலாம். அவ்வாறு அமையும் போது 27 (9X 8) மூவிட வினைமுற்றுக்களை ஆக்கலாம்.

மூவிட வினைமுற்றுக்கள் விகுதியாலேயே எண்ணையும் இடத்தையும் உணர்த்துகின்றன. அவ்வினைமுற்றுக்களில் இடம்பெறும் இடநிலைகள் காலத்தை உணர்த்துகின்றன. தன்மை முன்விலை வினைமுற்றுக்கள் பால் காட்டுவதில்லை

படர்க்கை வினைமுற்றுவிகுதிகள் மட்டுமே. நினை. பால் என். இடம் உணர்த்தும் தன்மை கொண்டன.

பயிற்சி

பொருத்தமான வினைமுற்றுக்களை வைத்து வாக்கியத்தை முடித்துக் காட்டுக்

அவர் பாட்டு..... (இறந்தகாலம்)

நீயும். நானும் பாடம்..... (இறந்தகாலம்)

நீர் என்ன

நிகழ்காலம்)

நீங்கள் எங்கே

(எதிர்காலம்)

அவர்கள் எப்போது

(எதிர்காலம்)

கமலாவும் நீயும் இவ்வெலையை

(இறந்தகாலம்.)

16. பல்கலைப் பாடல்கள்

ஆத்துக் குதவாப்பின்னை

ஆத்துக் குதவாப் பின்னை அரும்பசிக் குதவா அன்னம்
நாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திர மறியாப் பெண்டிர்
கோபத்தை யடக்கா வேந்தன் குருமொழி கொள்ளாச் சீடன்
பாபத்தைத் தீராத் தீர்த்தம் பயனில்லை ஏழுந்தானே.

விவேகசிந்தாமணி!

வான்குருவிக்கூடு

வான் குருவியின்கூடு வல்லர்க்குத் தொல்களையான்
தேங்கிலம்பி யாவர்க்குஞ் செய்யிதால் யாம்பெரிதும்
வல்லோமே என்று வவினமெசால் வேண்டாங்கான்
எல்லோர்க்கும் ஒவ்வொன்று மெளிது.

இனியது கேட்கின்

இனியது கேட்கின் தனிநெடு வேலோய்
இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது
அதனினும் இனிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினும் இனிது அறிவினர்க் கேர்தல்
அதனினும் இனிது அறிவுள்ளரைக்
கனவினும் நனவினும் காண்பதுதானே.

ஒளைவயார் தனிப்பாடல்

இது என்ன?

முற்பாதி போய்விட்டால் இருட்டே யாகும்
முன் ஜெழுத் தில்லாவிட்டால் பெண்ணே யாகும்
பிற்பாதி போய்விட்டால் ஏவற்கொல்லாம்
பாதியுடன் முன்ஜெழுத்து இருந்தால் மேகம்
சொற்பாகக் கடைதலைசின் மிருகத்தீனி
தோடர் இரண்டாம் எழுத்துமா தத்தில் ஒன்றாம்
பொற்பார்த்தின் புயழுத்துச் சாமி மன்னா!
புக்குவாய் இக்கவியின் புதையல்கண்டே.

நல்லக் கதம் : அனையாத குட்டையிலே

அனையாத குட்டையிலே நிற்கும் நீரில்
 அழுக்குகளும் விருமிகளும் படிவதேபோல்
 அனையாத சமூகத்தில் மூட்க்கொன்றை
 அடர்ந்துபிரைக் கோம்பலிலே உறங்கவைக்கும்
 இளைமேவும் ஞானியெங்கள் தஸ்தக்ரே
 இயங்காத சமூகத்தின் நிலைமையெல்லாம்
 விரையற்ற பொம்மைகளின் கூட்டம் வித்தை
 வேண்டுபலர் ஆட்டுகின்ற ஆட்டந்தானே

அப்புல் ஈதச் செங்கல
 "நல்லக் கதம்"

ஆக்காடி ஆக்காடி

ஆக்காடி ஆக்காடி ஆவரம்பு ஆக்காடி
 எங்கே எங்கே முட்டையிட்டாம்
 கவலைத் துளைத்துக் கடலோரம் முட்டையிட்டேன்
 திட்டது நாலுமுட்டை பொரித்தது முனுகுஞ்ச
 முத்தகுஞ்சக் விரைதேடி முனுமலை சத்திவந்தேன்
 இளைய குஞ்சக்கிரைதேடி ஏழுமலை சத்திவந்தேன்
 பார்த்திருந்த குஞ்சக்குப் பவளமலை சத்திவந்தேன்
 புல்லறுத்தான் புலவிற்குக் காய்தின்னப்போகையிலே
 மாயக்குறத்திமகன் வழிமறித்துக்கண்ணிலைவத்தான்
 காலிரண்டும் கண்ணியிலே சிறகிரண்டும் மாரடிக்க
 நானுமத கண்ணீரும் என்குஞ்சமுத கண்ணீரும்
 வாய்க்கால் நிறைந்து வழிப்போக்கர் கால்கழுவிக்
 குண்டுநிறைந்து குதிரை குளிப்பாடி
 இஞ்சிக்குப் பாய்ஞ்ச இலாமிச்கக்கு வேருண்டி
 மஞ்சலுக்குப் பாய்ஞ்ச மறித்துதாம் கண்ணீரே

அரும்பதங்கள்

1. ஆயத்துக்குதலாப் பிள்ளை
- நாபம்
 அன்னம்
 தீர்த்தம்

2. வான் குருவியின் கூடு
 வான்குருவி
 வல்லரக்கு
 தேன்சிலம்பி
3. இனியது கேட்கின்
 ஏகாந்தம்
 ஆதி
 நன்வ
4. இது என்ன?
 கடைதங்கள்
5. அங்க யாத குட்டையிலே
 குட்டை
 விளக்
6. ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி
 ஆக்காட்டி
 ஆவரம்பு
 புலவு
 கண்ணி வைத்தல்
 மாரடித்தல்
- ஆ. பயிற்சிகள்
1. பிக்ஷனும் விளக்கங்குக்கு விணக தாங்கு.
1. ஆயத்துக்குதலாப் பிள்ளை.
- (அ) பிள்ளையிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய பயன் எது?
 (ஆ) எந்தனைய சீடன் பயன்றவணாகக் கருதப்படுவான்?
 (இ) இப்பாடவிற் குறிப்பிடப்படாத வேறு பயன்ற செயல்கள் எவற்றையேலும் நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்களா? அறிந்திருப்பின் அவை எவை?
2. வான்குருவியின் கூடு.
- (அ) எல்லோருக்கும் ஒவ்வொன்று எளிது என்பது இப்பாடவில் எவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது?
3. இனியது கேட்கின்.....
- (அ) இப்பாடவில் வேலோய் என வினிக்கப்படுவெர் யார்?
 (ஆ) இனியவை எனக் கூறப்படுவை எவை?
 (இ) இனியவற்றுள் எல்லாம் மிக இனியது எது?

4. இஃது என்ன.....
- (அ) இவ்விடுகவிக்குரிய விடை யாது?
- (ஆ) இவ் வினடயில் இருட்டு. பெண். மேகம். மிருகங்களும் மாதத்தின் பெயர் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் மறைந்துள்ளன. அவற்றைக் கண்டு பிடித்து எழுதுக.
5. அனையாத குட்டையிலே.....
- (அ) இப்பாடல் கூறும் பிரதான கருத்து யாது?
- (ஆ) இப்பாடல் யாரை விளித்துப் பாடப்பட்டது?
- (இ) இப்பாடலில் உள்ள உவமைகளின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
6. ஆக்காடி ஆக்காடி
- (அ) நாய்ப்பறவையின் பாசமும்.. இரை தேட அதுபட்டாடும் எவ்வாறு உணர்த்தப்படுகின்றன?
- (ஆ) இப்பாடல் உங்கள் மனதை உருக்குகிறதா? ஏன்?
- (இ) நாய்ப்பறவை குஞ்சகளுக்கு உணவு தேடப்படும் சிரமங்களை மனித வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு படுத்திக் காட்டுக.
11. மோழிவளம்
- பழமோழிகள்
- எமது முன்னோர்கள் நமது அனுபவங்களைப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் உயிர்ப்புள்ள சொற்களால் வெளிப்படுத்தினர். அவையே பழமோழிகள் என வழங்கப்படுகின்றன.
01. அகத்தின் அழகு முகத்திலே தெரியும்.
 02. ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா?
 03. அரசன் அன்றறுப்பான் தெய்வம் நின்றறுக்கும்
 04. உண்ணைத் திருத்து உலகம் திருந்தி விடும்.
 05. ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்தி மத்தியம்.
 06. ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திற் கண்ணாயிரு.
 07. உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினை
 08. ஏட்டுச் சரக்காய் கறிக்குதலாது.
 09. கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்
 10. ஜரார் பிள்ளையை ஊட்டிவளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும்.
 11. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்
 12. கெடு வரும் பின்னே மதி கெட்டு வரும் முன்னே
 13. குடு கண்ட பூணை அடுப்பங்கரை நாடாது.
 14. தலையிடியும் காய்ச்சலும் தலைக்கு வந்தால் தெரியும்
 15. திக்கற்றவல்லுக்கு தெய்வமே துணை.

இடை வெளிகளை நிரப்பிப் பின்வரும் பழமொழிகளைப் பூர்த்தி செய்க.

1. அரசன் குடிகள் அவ்வழி.
2. கொடியுந் மிடுக்கு.
3. ஆளைக்கும் கறுக்கும்.
4. உள்ளளவும் நிலை.
5. ஒத்து வாழ்.

111. செயற்பாடு

1. பாடல்கள் ஓவ்வொன்றையும் பொருள் விளங்கலைக்கும் வணக்கில் வாசிக்க.
2. பாடல்களில் பொருளை இலகு நடையில் எழுதுக.
3. ஜந்து விடுகைதைப் புதிர்கள் எழுதுக.

உ - ம

காயிலுண்டு	பழத்திலில்லை
வட்டத்திலுண்டு	சதுரத்திலில்லை
முடிவிலுண்டு	தொடக்கத்திலில்லை
இது என்ன?	

4. நீங்கள் விரும்பும் ஒரு கவிதையை எழுதி அதனை விரும்புவதற்கான காரணங்களை ஒரு பந்தியில் தருக.

ஆ இலக்கணம்

வினைக் கொல்

காலம் உணர்த்தும்

பெயர் வினை. இடை.. உரி என்னும் நால் வகைக் கொற்களுள்ளே மொழிக்கு உயிர் நாடியாக இருப்பது வினைக் கொற்கே. இந்த வினைக் கொற்கள் வினை நிகழ்ச்சியை உணர்த்துகின்றன. காலத்தை உணர்த்துதல் வினைக் கொல்லின் சிறப்பியல்லாது. காலமானது இறப்பு. நிகழ்வு. ஏற்றவு ஏன் மூலமைப்படும்.

காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும் வினை "தெரி நிலை வினை" எனப்படும் இவ் வினையானது காலங்கள்டும் இடை நிலைகளுக்கு ஏற்பக் காலத்தினைக் காட்டும்.

இறந்த கால இடை நிலைகளாவன ந. ட. ற. இன்

1. செய்த + த + ஆன் - செய்தான்.
2. உண்ட + ட + ஆன் - உண்டான்
3. செல் + ற + ஆன் - செல்றான்
4. உறங்கு + இன் + ஆன் - உறங்கினான்

நிகழ் கால இடை நிலைகளாவன கிறு, சின்று

1. செய்+ கிறு + ஆன் - செய்கிறான்
2. செய் + கின்று + ஆன் - செய்கின்றான்

எதிர் கால இடை நிலைகளாவன ப். வ

1. உண்+ ப் + ஆன் - உண்பான்
2. செய் + வ் + ஆன் - செய்வான்

முக்காலத்தையும் (காலத்தைக்) குறிப்பாக உணர்த்தும் வினை குறிப்பு வினை "ஆகும். இதனை வினைக் குறிப்பு எனவும் கூறுவர். இது பெரும்பாலும் பண்படியாகவே பிறக்கும்.

உ + ம்	
உடையான்	- உடைமை + ஆன்
நல்லான்	- நன்மை + ஆன்
கரியன்	- கருமை + ஆன்

இந்தக் குறிப்பு வினைகள் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறு வகைப் பெயரடியாகவும் கட்டு வினா முதலிய இடைச் சொல்லடியாகவும் பிறக்கும். (இவையற்றிப் பின்னர் படிப்பீர்கள்)

பயிற்சி

பின்னாலும் வாக்கியங்களிலே தெரிநிலை வினை அமைந்த வாக்கியங்களையும் குறிப்பு வினை அமைந்த வாக்கியங்களையும் வேறுபடுத்தி எழுதுக.

1. மற்றவரும் வாழவேண்டும் என நினைப்பவர் நல்லன்.
2. உழவர் வயலை உழுகின்றனர்.
3. கண்ணன் உறங்கினான்.
4. அவன் பெரியன்.
5. பூணக்கு நான்கு கால்கள் உண்டு.

17. வழியும் மொழியும்

இஸ்லாம் கமிழ் இலக்கியும் என மூன்று சொற்களாலாயது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர். இது அனைவரும் அறிந்ததே. எனினும் இஸ்லாம் தமிழ் இலக்கியம் என்னும் மூன்று சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் பரந்து விரிந்த கருத்தினைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இஸ்லாம் என்னும் சொல் அமைதியைக் குறிக்கின்றது. இறைவனுக்கு அடிபணிதல் என்னும் கருத்தும் இஸ்லாம் என்னும் சொல்லுக்கு உண்டு. இன்று உலகிலே நூறுகோடி மக்கள் பின்பற்றும் மார்க்கமாகவும் இஸ்லாம் திகழ்கின்றது. உலகம் என்று தோன்றியதோ அன்றே இஸ்லாமும் உதித்தது. என்பது முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கை. ஆனால் இஸ்லாத்தை உலகிற்கு ஓரு மார்க்கமாக, வழியாக, வாழ்க்கை நெறியாகப் போதித்தவர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களேயாவர். இதனாலேயே ஆதிபிதா ஸுதம் நபி (அனை) முதல் இறுதிநபி முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் வரை இறைவனால் அனுப்பப்பட்டு உலகில் வாழ்ந்த ஒரிவட்டத்து இருபத்துநாலாயிற் நபிமார் தங்களையும் விக்வாசித்து வாழ்க்கையை நடத்துவல் முஸ்லிம்களுக்கே கடமையாகப்பட்டுள்ளது. இத்தனைய பழைய வாய்ந்தது இஸ்லாம். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வருகைக்கு முன்னர் தோன்றிய நபிமார்களுள் முறுகலானவர்களுள் சிலருக்கு கற்புகள் என்னும் கட்டளைகளும் மூசா நபி (அனை) அவர்களுக்கு தெளராத் வேதமும் தாலுது நபி (அனை) அவர்களுக்கு ஸபூர் வேதமும் சா நபி (அனை) அவர்களுக்கு இன்ஜீல் வேதமும் அருளப்பட்டிருந்தன. அக்கட்டளைகளிலும் வேதங்களிலும் பொதிந்திருந்த நற்கருத்துக்களின் சாராம்சமாக அவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கி பூருக்கான் வேதத்தை முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாறம் அருளினான். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்த இப்ராஹிம் நபி (அனை) அவர்கள் பின்பற்றிய ஹனிப் என்னும் மார்க்கமும் இஸ்லாத்தோடு ஒட்டிய ஒரிறைக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இஸ்லாம் உலகில் பரவத்தனவப்பட்டதும் இஸ்லாத்துக்கு முன்பிருந்த கட்டளைகளும் கொள்கைகளும் கருத்துக்களும் வழக்கொழிந்தன எனக் கருதப்படலாயிற்று. ஒன்றே இறைவன் ஒன்றே குலம் என்னும் விழுமிய கருத்து இஸ்லாம் பரவியதுடன் உலகில் வேறுந்ததனவப்பட்டது.

அரபு நாட்டில் முதன் முதல் தோன்றிய இஸ்லாம் காலப்போக்கில் பல்வேறு நாடுகளில் பரவலாயது. வர்ஜனவேறுபாடோ. சாதிதீன வேற்றுமையோ. பண்பாட்டு முரண்பாடோ. பேசும் மொழியில் இருந்த மாறுபாடோ இஸ்லாத்தில் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. இவற்றையெல்லாம் கடந்து இஸ்லாம் பரவி உள்ளது. உலக முஸ்லிம் மக்கள் அனைவரும் முஸ்லிம் என்னும் கோதரத்துவ இணக்கம் கண்டுள்ளனர். நனை... உடை... பாவனையில் இயன்ற அளவு ஒற்றுமை கண்டுள்ளனர். விலக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர்ப்பதிலும் ஏவப்பட்டவற்றை மேற்கொள்வதிலும் உலக முஸ்லிம்களையே வெற்றுமை கிடையாது. இஸ்லாம் தோன்றிய மொழியான அரபு மொழியே முஸ்லிம் உலக மார்க்க மொழியாக வழிமொழியாக. வாழ்க்கை நெறி மொழியாக மலர்ந்துள்ளது. தனிச்சிறப்பும் பெற்றுள்ளது.

இனி. தமிழை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். தமிழ் என்றால் இனிமை என்பது போருள். தமிழ் அழுதுக்கு நேரானது ஆனால் தமிழ்மொழி ஏனைய சில முத்தமொழிகள் போன்று வழக்கொழியவில்லை. அன்று சிறப்புற்று விளங்கிய சில மொழிகள் இன்று பேச்கவழக்கை இழந்து தவிக்கின்றன. அன்று சிறந்த இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்த சிலமொழிகள் இன்று எவரும் புரிந்துகொள்ளாத நிலையில் கைவிடப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். இன்னும் சில மொழிகளில் பண்டைய இலக்கியத்தை அம்மொழிகளைப்பேசும் இன்றைய மக்கள் விளங்கிக்கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அன்றைய மொழியும் இன்றைய மொழியும் இரு வெவ்வேறு மொழிகளாக உருவாகி உள்ளனமேயே அத்தகைய நிலைக்குரிய காரணமாகும். இன்னும் சிலமொழிகள் சமயக்கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பான மொழிகளாக அன்று சிறந்து விளங்கின. ஆனால் இன்றோ அவை பேச்க வழக்கற்று வெறுமனே சமய ஆராதனை மொழிகளாக இருப்பது புலனாகின்றது. தனித்துவமிக்க தமிழ்மொழியோ அத்தகைய நிலைமையை எத்தனில்லை. சராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எவ்வாறு சிறந்து விளங்கியதோ. அவ்வாறே இன்றும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. சராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் சங்கம் அமைத்து வளர்க்கப்பெற்றது தமிழ்மொழி. அந்தச் சங்காலத் தமிழிலக்கியங்கள் இன்றும் அறிஞர் மாத்திரமின்றி ஏனையோரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. அவை விழுமியக்குத்துக்களைத் தமிழிடத்தே கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன. ‘எல்லா நாடுகளும் நமதே. எல்லாரும் நம் உடன் பிறப்புக்களே’ என்றுகூறும் அளவுக்குப் பண்டைய தமிழ்இலக்கியம் சிறந்து விளங்குகின்றது. “யாதும் ஜரே. யாவரும் கேளிர்” என்பதைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டதனால் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கின்றது தமிழ்மொழி. அகவாழ்வினையும் புறவாழ்வினையும் விதந்துகூறும் அகத்தினையையும் புறத்தினையையும் சிறப்பமிக்களாகக் கொண்டது பண்டைய தமிழ்மொழி. இனிய பத்திப்பாகரங்களைத் தனிச்சிறப்பமிக்மாகக் கொண்டது தமிழ்மொழி. எட்டுத்தொகை. பத்துப்பாட்டு பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் இலக்கியக்கெல்வங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது தமிழ்மொழி. எண்ணற்ற காப்பியங்களையும் பிரபந்த வகைகளையும் தனிச்சிறப்பத்தே கொண்டு சிறந்து விளங்குகிறது தமிழ்மொழி. பண்டைய தமிழின் மொழிநடையை இன்றைய தமிழின் மொழிநடையுடன் ஒப்பிட்டுப்படிக்கக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கும் சிறப்பைப்பெற்றது தமிழ்மொழி. பல்வேறு சமயவழிபாடுகளைப் பயிற்றக்கூடிய இலக்கியங்களின் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது தமிழ்மொழி. வெவ்வேறு சமயப்பெறியாரின் முன்மாதிரியான வாழ்க்கையை விவரிக்கும் வாயிலாக இலக்குகிறது தமிழ்மொழி. தாய்மொழியாகவோ வீட்டுமொழியாகவோ தமிழ்மொழி பேசும் பல்வேறு இனத்தவருக்கிடையே ஒற்றுணமையை வளர்த்துப் பேணக்கூடியதாக அமைத்துள்ளது தமிழ்மொழியில் தோன்றியுள்ள இலக்கியம்.

அடுத்து இலக்கியத்துக்கு வருவோம். ஓர் இனத்தின் இலட்சியத்தை எடுத்துக்காட்டுவது இலக்கியம். வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பது இலக்கியம். மக்கள் வாழ்க்கை என்னும் கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பமே இலக்கியம் என்று கூறுவர். மக்களின் கலை. கலாசாரம். வாழ்க்கைமுறை. வழிபாடு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது இலக்கியம். செய்யுந்நடை. வசனநடை என இருபெரும் பிரிவைக்கொண்டது இலக்கியம். சொற்களைச் சிறந்த ஒழுங்குமுறையில் அமைத்து எழுதுவது வசனம் என்பர். ஆனால் செய்யுளோ சிறந்த சொற்களைச் சிறந்த ஒழுங்குமுறையில் அமைத்து எழுதுவதாகும் என்பர்.

இங்ஙனம் பார்க்கும்பொழுது தனிச்சிறப்பு மிக்க இல்லாம் மார்க்கம் பற்றிய கருத்துக்கள் தனித்துவம் மிக்க தமிழ்பெட்டாழியின் வாயிலாக வெளிவந்துள்ள இலக்கிய கருவுங்களையே நாம் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என அழைக்கிறோம். இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் எனப் போற்றுகிறோம். பேணிப்பாதுகாத்து வருகிறோம். பிறர் அறிய விழைகிறோம். பறைசாற்றுகிறோம்.

இந்த அடிப்படையில்தான் தமிழ்நாட்டில் நிருச்சியிலும் சென்னையிலும் காயல் பட்டணத்திலும் இவ்வகையில் கொழும்பிலும் இல்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. அவற்றை நடத்துவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தது இல்லாமிய இலக்கியக் கழகம். இல்லாம் எங்கள் வழி. தமிழ் எங்கள் மொழி. என்பது அக்கழகத்தின் தாரகமந்திரமாக அமைந்தது. அவ்வாறு கொள்வதற்கான காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

தமிழ்நாட்டிலும் இவ்வகையிலும் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைவது இல்லாம். அவர்களின் வழியாக. மார்க்கமாக. வாழ்க்கை நெறியாகத் திகழ்வது இல்லாம். வழிகாட்டியாக அமைவது இல்லாம். எனவேதான் இல்லாம் எங்கள் வழியாகக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலும் இவ்வகையிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் தமிழையே பேசக்கூடிய. தமிழிலே எழுதுகின்றனர். தமிழிலே தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். என் தமிழிலே சிந்திக்கின்றனர் என்றுகூடக் கூறிவிடவாம். முஸ்லிம்களின் மார்க்கக்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அறபுமொழி இன்றியமையாததாகின்றது. அறபுமொழிப்பயிற்சி இன்றி தொழுகை முதலிய வழிபாட்டு முறைகளை நிறைவேற்றுவது முஸ்லிம்களுக்குக் கடினமாகவரது முடியாததாகின்றது. எனவேதான் தமிழ்மொழி முஸ்லிம்களின் வீட்டுமொழியாகக் கருதப்படுகின்றது. வீட்டுமொழியாகப் பயிலப்படுகின்றது பேச்கமொழியாகப் பயன்படுகிறது. வழிபாட்டு மொழியாகத் தமிழ்மொழி பயன்படவில்லை இல்லாமிய நடைமுறைகளுக்கு இணங்க வழிபாட்டு மொழியாகத் தமிழ்மொழி பயன்படவும் முடியாது. எனவே தமிழ்மொழி முஸ்லிம்களின் வீட்டுமொழியாகப் பேசப்படுகிறது.

இதனாலேயே இல்லாமிய இலக்கியக் கழகம் இல்லாம் எங்கள் வழி என்பதற்கு அடுத்ததாகத் தமிழ் எங்கள் மொழி எனக் குறிப்பிட்டது. இன்னொரு படி அப்பால் சென்றிருந்தால் இலக்கியம் எங்கள் விழி என்று கூட முன்கூறிய நாரக மந்திரத்தை நிறைவு செய்திருக்கலாம்.

பொசிரியர் மழுசு வைல்
“இல்லாமும் இன்பத் தமிழும்”

அருள்பதங்கள்

மார்க்காம்	ஹனிப்
நபிமார்கள்	வழக்கொழிந்தன
விகவாசித்து	விழுமிய
முறுசலான வர்கள்	சகோதரத்துவம்
கவுப்புகள்	ஆராதனை
தெளநாத்	உடங் பிறப்புக்கள்
ஸ்பூர்	விந்துக்கரும்
இன்ஜில்	கருவுலங்கள்
சாராம்சம்	பறைசாற்றுதல்
புறுக்கான்	நாரக மந்திரம்

அ. பயிற்சிகள்

1. பின்னரும் விளங்குக்கு விணைதாருக

1. இல்லாத்தை உலகிற்கு ஒரு மார்க்காக, வழியாக, வாழ்க்கை நெறியாகப் போதிந்தவர் யார்?
2. நான்கு வேதங்களின் பெயர்களையும், அவ்வேதங்கள் அருளப்பட்ட நபிமார்களின் பெயரையும் தருக?
3. தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்களாகக் கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது யானால்?
4. கட்டுரையாளர். இலக்கியம் என்பதற்குத் தரும் வரைவிலக்கணம் யாது?
5. இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்பதால் கூறப்படுவது யானால்?

111. செயற்பாடு

1. தமிழ் மொழியின் சிறப்பு பற்றி மூன்று நிமிடங்களுக்குக் குறையாமல் பேசிக் காட்டுக்.
2. இல்லாம் மதத்தில் நபி மார்களின் பங்கு பற்றி சிறிய உரை ஒன்றை நிகழ்த்திக் காட்டுக்.

3. தமிழ் மொழியில் அன்று முதல் இன்றுவரை சிறப்புப் பெற்றுள்ள இலக்கியங்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தருக.
4. வழியும் மொழியும் கட்டுரையாசிரியர் பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களுடைய வரலாற்றைத் தேடி அவர்பற்றிய ஒரு குறிப்பினைத் தயாரிக்குக்.

4. இலக்கணம்.

பெயராகவும் விண்ணயாகவும் ஏரும் சொற்கள்

உ-ம்: அவை வேகமாக வீசியதன் காரணமாகப் படகுகள் கல்முந்தன.
வரட்சி காரணமாக மக்கள் நீர் தேடி அவைந்தனர்.

மேலே உள்ள இரு வாக்கியங்களிலும் அவை என்ற சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. முதல் வாக்கியத்தில் கடல் அவை என்னும் பொருளில் பெயராகவும் இரண்டாம் வாக்கியத்தில் அவைதல் என்னும் பொருளில் விண்ணயாகவும் வந்திருப்பதனை அவதானியுங்கள்

இவ்வாறு பெயராகவும் விண்ணயாகவும் வரும் பல சொற்கள் தமிழில் உள்ளன. அவற்றுட் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

சொல்	பெயர்	விணை
அகழ்	அகழி	தோண்டு
அடி	பாதம்	அடித்தல்
காணி	ஆபரணம்	அணிந்துகொள்
ஆடு	இரு மிஞகம்	(ஷஞ்சல்) ஆடு
இளை	காவற்காடு	மெலிந்துபோதல்
இழை	ஆபரணம். நூல்	(பாய்) முடைதல்
இரை	உணவு	ஒவிசெய்
இறை	கடவுள். அரசன்	(நீர்) இறை. வீச தெளி
உடை	ஆடை	தகர்தல். தகர்த்தல்
உடைவ	உவைக்களம்	வருத்து

சொல்	பெயர்	வினாக
ஈர்	கிராமம்	நகர்ந்து செல்
எள்	இரு நாணியம்	இகழ்
ஒளி	வெளிச்சம்	மறைதல்
கல்	மனை	படி. தோண்டு
கரை	(கடற்) கரை.ஓரம்	கரைதல்
குடி	குலம்	பருகு
கூடு	பறவைக் கூடு	சேர்
கேள்	டறவு	செவிமடுத்தல்
கோதி	ஒளி	ஆராய்ந்துபார்
துணி	ஆடை	வெட்டு
நகை	அணிகலன்	சிரி
பிடி	பெண்யாணை	பற்றிக் கொள்
மறை	வேதம்	ஒளித்து வை
வரை	மனை.கோடு	எழுது. (படம் வரை
விழி	கண்	கண்ணணாந் திற
கூடு	பறவையின் கூடு	கூடுதல்
ஒன்று	இலக்கம்	ஒன்றிப் போடல்
சொல்	இரு சொல்	சொல்லுதல்
பார்	பூமி	பார்த்தல்
படி	(வாசற்) யடி	படிந்தல்
இசை	பாடல்	இசைத்தல்
மனை	குன்று	மனைத்தல்
காய்	பழத்தினது திளைமை	காய்தல்
மறி	(பெண்) ஆடு	மறிந்தல்
		இறந்தல்

பின்வரும் சொற்களைப் பெயராகவும் வினையாகவும் வருமாறு வாக்கியங்களில் அமைந்து எழுதுக்
கரை. அணி. இழை. இரை. இறை. உடை. ஒளி. துணி. நகை

18. திருக்குறள்



இனியவை கூறல்

(இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலே இனியவை கூறல் எனப்படும்)

01. இங்கொலம் ஈம் அளைஇப் படிறுகிலவாம்
செம்போகுஞ் கண்டர்வாய்ச் சொல்.
அன்போடு கலந்ததும். வஞ்சனையற்றதுமான அறத்தினை உணர்ந்தவர்கள் வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாகும்.
02. அகன்அமர்ந்து ஸதவின் நன்றே முகன்அமர்ந்து
இங்கொலம் ஆகப் பெறின்
முகம் மலர்ந்து இனிய சொற்களைச் சொல்லுவது மனம்மகிழ்ந்து அளிக்கும் ஈக்கனைய விடச்சிறந்ததாகும்.
03. முகத்தான் அமர்ந்து இனிது ஞோக்கி அகத்தானாம்
இங்கொ விளந்த அறம்.
ஓருவரைக் கண்ட பொழுதே முகத்தால் விரும்பி. இனிதாக நோக்கி. பிண்ணர் நல்மனத்துடன் இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலே தஞ்சமாகும்.

04. துன்புராம் துவ்ளாகம இல்லஙும் யார்மாட்டும்
இன்புராம் இங்கொல் வர்க்கு.
எல்லோரிடத்தும் இன்பத்தையே விளைவிக்கும் இங்கொல் பேசவார்க்கு எத்துப்பழும்
இல்லை.
05. பணிவு உடையன் இங்கொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணிஅல்ல மற்றுப் பிற
தன்னை விடவும் நாழ்ந்தவர்களிடத்தே பணிவுடையனாயும் இனியகொல்லை
உடையனாயும் உள்ள ஒருவனுக்கு இவை இரண்டுமல்லாத வேறு அணிகள் இல்லை.
06. அல்லவை நேய அறம்பியாகும் நல்லவை
நாடி இனிய கொலின்.
ஒருவன் இனிய சொற்களையே பேசிவருவானாயின் அவனிடத்து. அல்லவை
தேய்ந்து நல்லவை வளரும்..
07. நயன்சன்று நன்றி பயக்கும் பயன்சன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாக் கொல்.
இம்மைக்குப் பயன்தருவதும் பண்புடையையில் இருந்து நீங்காததுமான இங்கொல்
இன்பத்தையும் நன்மையையும் தரும்.
08. சிறுமையுன் நீங்கிய இங்கொல் மறுமையும்
இம்மையும் இங்பம் தரும்.
பிறர்க்குத் தீரை தராத இனிய கொல்லானது இப்பிறப்பிலும் மறுமையிலும் இங்பம்
தரும்.
09. இன்கொல் இவிதுசன்றங் காண்பான் எவன்கொலோ
வள்கொல் வழக்கு வது.
இனிய கொல்லைக்கேட்டு இங்பம் அடைகின்ற ஒருவன். மற்றவர்களிடத்து
கடுஞ்சொற்களைப் பேசவது ஏன்?
10. இனிப் உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிதிருப்பக் காங்கவர்ந் தற்று
இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது. அவற்றை விடுத்து. இனிமையற்ற சொற்களைப்
பேசவது என்பது பழம் இருக்கக் காய்களை உண்பது போன்றது ஆகும்.

அரும்பதங்கள்

நல்குரவு	இன்சொல்
சரம்	அறம்
கவர்தல்	அல்லவை
பயக்கும்	செய்பொருள்
சதல்	

அ. பசிற்கிகண்

1. பின்வரும் விளக்கணக்கு விடை எழுதுக.

1. இன்சொல் என்பதால் நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வது என்ன?
2. சகையைவிடச் சிறந்தது எனக் கூறப்படுவது எது?
3. இன்சொல் அறமாவது எப்போது?
4. துண்பந்தரும் வறுமை யாருக்கு இல்லையெனக் கூறப்படுகின்றது?
5. ஒருவனுக்கு உண்மையான அணியென்தக்கவை யானவை?
6. “அல்லவை தேய்” என்னும் குறவில் இன்சொல் பேசுவதில் கிணடக்கும் பயன்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளவை யானவை?
7. “பண்பின் தலைப்பிரியாக் கொல்” என்ற தொடர்மூலம் நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வது யாது?
8. சிறுமையுள் நீங்கிய சொல்லின் பயன் யாது?
9. இன்சொல் வழங்குவதால் கிணடக்கும் நன்மைகளை உணர்ந்தவர் எதைத் தவிர்ப்பார்?
10. கனி, காய் என்பவை எவற்றிற்கு உவமமைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன?

11. மோழிவளம்

அருங்கொற்றொடர்கள்

இலக்கியங்களிலும் மேடைப் பேச்ககளிலும் பயின்றுவந்துள்ள அருங்கொற்றொடர்கள் பல கீழே தரப்படுகின்றன. மாணவர்கள் தகுந்த இடங்களில் அவற்றைப் பிரயோகித்து மொழியாற்றலை பெறுவது நல்லது.

அகமும் முகமும் மலர்.
அருமை பெருமை அறியாது
அணிவண அணிந்து புனைவண புணைந்து
ஆணைகாட்டி மோசஞ் செய்து
இரு தோணியிற் கால்வைத்து.
உற்றோர் புகழ் மற்றோர் மகிழ்
எச்சிற் கையால் காக்காய் விரட்டாத
ஒட்டிய வயிறும் உவர்ந்த உதடும்
கண்ணீர் விட்டுக் கதறியழுது
கைகட்டி வாய் புதைந்து

கூனிக்குறுகி
 சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்ந்து
 சட்டங்கள் கற்றும் பட்டங்கள் பெற்றும்
 தன்னுயிர்போல மண்ணுயிர் போற்றி
 வாழுற ஒங்கி வளம் பெற வளர்ந்து.

111. செயற்பாடு

- பாடப்பகுதியிலுள்ள குறட்பாக்களை பாவோதல் முறைப்படி பாடிக் காட்டுக.
- இனியனை கூறுதலால் உண்டாகும் நன்மைபற்றிய ஒரு கட்டுரை வரைக.

ஆ இலக்கணம்

எழுத்தியல்

எழுத்துக்களின் வகைகளும் அவற்றின் விபோகமுறைகளும்

நாம் பேசம் மொழி ஒலிகளிலேயே தங்கியிருத்து. இவ்வொலிகள் ஒவிவடிவமாகவும் வரிவடிவமாகவும் அமையும் பொழுது எழுத்து எனப்படும்.. எழுத்துக்களின் அடிப்படை ஒலிகளைத் தெளிவாக உச்சரிக்கவும் எழுதிக்கொள்ளவும் பழகுதல் அவசியம்.

உயிரமுத்து

ஒலிகளிலே சில பிரதானமானவை. அதாவது உடலின் இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக உயிர் அமைவதுபோல் கொல்லின் இயக்கத்திற்கு ஆதாரமான ஒலிகள் உயிர் ஒலிகள் ஆகும். இவை உயிரமுத்துக்கள் எனப்படும் இவற்றின் எண்ணிக்கை பண்ணிரண்டாகும்.

அ	ஆ
இ	ஈ
ஈ	ஐ
ஏ	ஏ
ஒ	ஐ (அ. இ)
ஒ	ஓ
ஒள்	(அ. உ)

இவ்வொலிகளில் குறுகிய ஒரை உடையவை குற்றெழுத்துக்கள் ஆகும். இவை 'குறிக்' எனவும் கூறப்படும்.

அ. இ. உ. எ. ஓ

நீண்ட ஒரை உடைய ஒலிகள் நெட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும். இவை நெடிக் எனவும் கூறப்படும்.

ஆ. ஸ. ஽. ஏ. ஓ. ஒளி

மெய்யெழுத்து

டடல் தொழிற்படுவதற்கு டயிர் வேண்டும். அதேபோல் டயிர் ஒலிகள் டயிர்ப்பு பெறுவதற்கு டடல் போல் மெய்யெலிகள் விளங்குகின்றன. இவை மெய்யெழுத்துக்களாகும் இவற்றின் எண்ணிக்கை பதினெட்டாகும்..

க்	ப்	வல்லினம்	மெல்லினம்	இடையினம்
ங்	ர்	க்	ங்	ய்
ச்	ல்	ச்	ஞ்	ர்
ஞ்	வ்	ட்	ண்	ல்
ட்	ழ்	த்	ந்	வ்
ண்	ள்	ப்	ம்	ழ்
த்	ற்	ற்	ஞ்	ள்
ந்	ன்			
ப்				
ம்				

இவற்றில் வள்ளமயான ஒரையுடையவை வல்லினம் ஆகும்.

க் ச் ட் த் ப் ற்

மென்றமயான ஒரையுடையவை மெல்லினம் ஆகும்

ங் ஞ் ண் ந் ம் ன்

வள்ளமயாகவோ மென்றமயாகவோ அல்லாமல் இடைப்பட்ட ஒரை உடையவை இடையினமாகும்.

ய் ர் ஸ் வ் ம் ள்

டயிர்மெய் எழுத்துக்கள்

ஒலிகள் திருவகைப்படும்

1. டயிரோலிகள்
2. மெய் ஒலிகள்

டயிர் ஒலிகள் மெய் ஒலிகளுடன் கேர்ந்து வருவது நமது மொழிமரபாகும். இவ்வாறு டயிரோலிகள் மெய் ஒலிகளுடன் இணைகின்றபோது டயிர்மெய் ஒலிகள் தோன்றுகின்றன.

$$\begin{array}{l} \text{க} + \text{அ} = \text{கி} \\ \text{ம} + \text{இ} = \text{மி} \end{array}$$

இங்கு க. மி என்பன டயிர்மெய் எழுத்துக்கள் எனப்படுகின்றன.

$$\begin{array}{ll} \text{டயிர்} = & 12 \\ \text{மெய்} = & 18 \end{array} \quad \text{டயிர்மெய் } 12 \times 18 = 216$$

மெற்கி

1. பொருந்தமானதைத் தெரிவு செய்து இணைவெளியில் எழுதுக?

1. டயிரேழுத்துக்கள் ஆகும்.
 (i) 6 (ii) 5 (iii) 12 (iv) 10
2. குறுகிய ஒசை டட்டை எழுத்துக்கள் எனப்படும்
 (i) வல்லினம் (ii) மெல்லினம் (iii) நெடில் (iv) குறிம்
3. பின்வருவனவற்றில் வல்லின எழுத்துச் சோடி
 (i) ச. ட. (ii) ச. ன. (iii) க் அ (iv) க. ய.
 என்பதாகும்
4. டயிர்மெய் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை ஆகும்
 (i) 12 (ii) 216 (iii) 30 (iv) 18

2. அ. பின்வரும் உயிரெழுத்துக்களையும் மெய் எழுத்துக்களையும் சேர்த்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களாக ஆக்குக.

(i) க + ஓ ட + ஸ ய + உ ல + ஜ ந + ஒ

ஆ. பின்வரும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களைப் பிரித்துக்காட்டுக.

பா. கி. றை. னை. கோ.

3. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. உயிரெழுத்துக்களைஞ்று கூறப்படுவது ஏன்?

2. நெட்டெழுத்துக்கள் என்றால் என்ன?

3. மெல்லின எழுத்துக்கள் என்றால் என்ன?

இன எழுத்து

அ	-	ஆ
க	-	ங

'அ' வின் நீண்ட ஒளையாக 'ஆ' காணப்படுகின்றது. 'க' என்பது பிறக்குமிடத்திலே 'ங்' மென்மையான ஒளியாகப் பிறக்கின்றது. இவ்வாறு ஒலிப்பு முறைமை ஒரே இடத்தில் பிறத்தல் முதலிய காரணங்களினால் உறவுடைய எழுத்துக்கள் இனவெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

அ	-	ஆ
இ	-	ஈ
உ	-	ஊ
எ	-	ஏ
ஒ	-	ஔ

ஜ. ஒள என்பன கூட்டோலிகள்

'ஜ்'க்கு - 'இ' யும், 'ஒள்' வக்கு - 'உ' யும் இனவெழுத்துகளாக அமையும்.

மெய்யெலிகளில்

ங், ஞ், ம், ந், ண் என்பன முறையே

க், ச், ட், ப், த், ற் என்னும் வல்லெழுத்துக்களுக்கு இன எழுத்துக்களாகும்.

இடையினத்திற்கு இனவெழுத்துக்கள் இல்லை.

வினாவெழுத்து

என்ன நிகழ்ந்தது?
யார் செய்தார்கள்?
அவன் வந்தாளா?
அவன் போனானோ?
ஏன் சிரித்தாய்?
அவன் வந்தவனே?

எ. யா. ஆ. ஒ. ஏ என்பன வினாக்கருத்தைத் தருவதாக அமையும் போது வினா வெழுத்துக்கள் எனப்படும்.
இவ்வாறு அமையும்போது எ. யா என்பன சொல்லில் முதலில் வரும்.

உ-ம் என்ன?
யார்?

ஆ. ஒ என்பன சொல்லின் இறுதியில் வரும்

உ-ம் வந்தாளை? (எ + ஒ)
பாடினானோ? (எ + ஒ)

‘ஏ’ சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்

உ-ம் ஏன்?
வந்தவனே (எ + ஏ)

கட்டெழுத்து

உ-ம்

அவர்
அப்பொயன்
இவள்
இப்பெண்
உவன்
உவ்வீடு

அ. இ. உ என்பன ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமையும் போது கட்டெழுத்துக்களாகும்

கட்டெழுத்து இருவகைப்படும்

அக்கட்டு

புரக்கட்டு

சொல்லுக்குள்ளே அ. இ. உ நின்று கருத்தைத் தருமாயின் அக்கட்டாகும்

உ-ம் அவன், இவன், உவன்.

அ. இ. உ என்பன சொல்லுக்கு வெளியே நின்று கருத்தைத் தருமாயின் புரக்கட்டு எனப்படும்.

உ-ம் அப்பையன், இப்பெண், உவ்வீடு

பயிற்சி

1. பொருத்தமான விடையைத் தெரிக.

1. உ.எ என்பவற்றின் இனவெழுத்து

(i) ஆ.ஏ (ii) எ.ஏ (iii) ஜ.ஏ (iv) ஞ.ஏ

2. பின்வருவனவற்றில் கூட்டொலி அமைப்புக் கொண்ட எழுத்து

(i) இ (ii) ஓ (iii) ஆ (iv) ஒள

3. இன எழுத்துக்கள் இல்லாதது

(i) இடையினம் (ii) வல்வினம் (iii) உயிரெழுத்து (iv) மெல்வினம்

4. சொல்லில் முதலில் வராத வினாவெழுத்து

(i) ஏ (ii) யா (iii) ஓ (iv) எ

5. சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும் வினாவெழுத்து

(i) ஆ (ii) எ (iii) ஓ (iv) ஏ

6. அக்கட்டாய் அமையாதசொல்

(i) அது (ii) அவன் (iii) உம்மலர் (iv) இவன்

11. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

(i) இன எழுத்து என்றால் என்ன?

(ii) சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும் வினாவெழுத்துக்களுக்கு நான்கு உதாரணம் தருக.

(iii) (அ) அக்கட்டு என்றால் என்ன?

(ஆ) புரக்கட்டு என்றால் என்ன?

19. சேமநிதி

“அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அது பெற்றால்
அற்குப் ஆங்கே செயல்”

செல்வம் அற்கா இயல் பிற்று - செல்வம் தங்காத இயல்பினை உடையது. செல்வம் ஒரு நாளைக்கு நமது வீடு தேடி வரலாம். வருமானால் வந்த அடுத்த நாளே. போய் வரப் போகிறேன் என்று பிரியாவிடை சொல்லத் தொடங்கிவிடும். அது செல்வத்தின் பிறவிக்குணம். இந்த உருண்ணட உலகம் முழுதும் உருண்டு கொண்டே நிரியும் ஒரு தேசத்திலே ஒரு ஊரிலே ஒர் இடத்தில் நீடித்துத் தங்காது. அது பெற்றால் - அந்தச் செல்வம் தற் செயலாக ஒரு நாளைக்கு வந்து சேர்ந்தால் உடனே ஒரு காரியம் தாமதமின்றிச் செய்து போட வேண்டும். “அற்குப் ஆங்கே செயல்” - அந்தக் காரியம் அந்தச் செல்வம் நிலைத்தற்கேற்ற நிலையான காரியம். அதனைப் பிறகு பின்னேயென்று வையாமல் அப்பொழுதே செய்து விட வேண்டும். அதில் இரண்டு வகை. ஒன்று பின்னுக்கு உதவும்படி சேமம் செய்து வைத்தல். மற்றது மறுமைக்கு உதவும்படி உபாயம் செய்து வைத்தல்.

“அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அ.தொருவன் பெற்றாள் பொருள்வைப் புழி.”

ஒன்றுமில்லாது வறியவர்களின் அறிவை அழிக்கின்ற பசிப்பினியைத் தீர்க்குக். அவர்கள் வயிற்றில் நிதியைச் சேமம் செய்க. பொருள் பெற்றவன் வைப்புழி - அது பொருளைப் பெற்றவன் மறுமைக்குதலுப் பொருளைப் போட்டு வைக்கும் வக்கி அது. ஆற்றிலே இட்ட பொருள் குளத்திலே வந்தது போலே. எங்கே நின்று எந்தப் பிறப்பிலே நின்று - கைநீட்டினாலும் அங்கே வந்து உதவும் அந்த நிதி.

இந்தப் பிறப்பிலே நாம் மிடுக்காயிருக்கும் போது பொருள் சேமிப்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதில்லை. மனிதனுக்கு வர வரச் கணம் அதிகரிக்கின்றது. மனைவி, மக்கள், கற்றம் பெருகிக் கொண்டே இருக்கும். தேவை குற்றிக் கொண்டே வரும். நோயாரும் பாயாரும் ஆள் எங்கேயென்று விசாரித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பொருள் இல்லையோனால். இல்லாருந் தேடாள். சுன்றெடுத்த தாய் கூடத் தேடாள். அவனுடைய வாய்ச் சொற்களுக்குச் செல்மதி கிடையாது. பெற்ற குழந்தைகளே அசட்டை செய்வார்கள். இருமியதைத் துப்புவதற்கு ஏதும் ஒன்று எடுத்துக் கொடுக்க யாரும் வர மாட்டார்கள். அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவை போலே எல்லாரும் அகண்று விடுவார்கள்.

தேசிய சேமிப்பிற் பணம் இருக்கிறது என்று அறிந்தாலோ எல்லாரும் வந்து எதிர்நிற்பார்கள். பணக்காரன் இருமப் பக்கத்திலே வந்து நிற்பவர்களுக்கு நெஞ்சு புண்ணாகும். கண்ணீர் வரும். செருமி ஆறுதல் செய்வார்கள். பணம் இல்லையேல் உயிர் போக முந்தியே ஆள் பிணம் என்பது நமது நாட்டில் பழுத்துக் கணிந்த பழமொழி.

“ யாவர்க்கு மாம்டண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி ”

இது திருமந்திரம். மருந்தே ஆயினும் விருந்தையும் பேனுவது நமது நாட்டு வழக்கம். பிடியரிசிக் “குட்டான்” அடுக்களையில் தொங்கியிருந்து கொண்டு இந்த மந்திரங்களைத் தானே உச்சரிக்கின்றது.

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேட்டல்லை
போகா றகலாக் கடை ”

ஆகாறு - பொருள் வரும்வழி. அளவு இட்டிதாயினும் அந்தப் பொருள் வரும் வழி மிகச் சிறியதாயினும். கேட்டல்லை - அதனால் குடிமுழுகிப் போய் விடாது. போாறாலக்கடை - பொருள் போகிற வழி வருகிற வழியிலும் சிறிதாய் இருக்க வேண்டும். இது திருவள்ளுவருடைய புத்திமதி. உழைப்பு ஆறு சதம். செலவு ஜுந்தரைச் சதமாய் இருக்க வேண்டும். அரைச்சதம் சேமிப்பு நிதியில் சேர்ட்டும் ஒரு தொட்டிக்குக் குழாய் வழியாகத் தண்ணீர் வருகின்றது. வந்த தண்ணீர் மற்றொரு குழாய் வழியாக வெளியேறுகின்றது. தண்ணீர் வருங் குழாயிலும் தண்ணீர் போகிற குழாய்வாய் கொஞ்சம் ஒரு மயிரிடை சிறிதாய் இருந்தால் போதும். அப்படியானால் தொட்டியிலே எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிற்கும்.

இதனை அரசாங்கம் போதிக்க எவ்வளவோ முயற்சி செய்கிறது. அரசாங்கத்துக்கு முன்னமே அகழான். எறும்பு. தேனி. இந்தச் சேமிப்பின் அருமை பெருமைகளைப் போதித்து வந்திருக்கின்றன. இன்றும் போதிக்கின்றன. அவைகளுடைய வீட்டை ஒருக்கால் எட்டிப்பருங்கள். அவைகள் உணவு தேடி அவையும்போது ‘ஜோ பாவம்’ என்று இரங்குகிறோம். அதே நேரத்தில் அவைகளுடைய வீட்டில் ஆறு மாதத்துக்கு மேலே உழைப்பின்றிச் சம்மாவிருந்து சாப்பிட உணவு உண்டு. உணவு இருக்கிறதே. உழைப்பு ஏன் என்று பண்டி தொந்தி வளர்க்கிற அலுவல் அவைகளிடத்தில் இல்லவேயில்லை.

ஒரு நோய்க் காலம் - மனழக் காலம் - பஞ்சகாலம் வயோதிப் காலம் நிச்சரண்று வரலாமே என்பதுதான் அந்தப் பிராணிகளின் யோசனை.

மனிதனே . அற்பு பிராணிகளிடமும் படிக்கவேண்டிய பாடம் நமக்கு நிரப்ப இருக்கிறது.

குருத்தோலைக்கு என்ன கொன்னாலும் காதில் ஏறாது. அதோ கலகலக்கின்ற பழுத்து உலர்ந்த ஒலை. முன்னொரு நாள் குருத்தோலையாய் இருந்தது.

பண்டிதுமணி சிகண்பதிப்பின்னை
“செந்துமிழுக் களஞ்சியம்”

அரும்பதங்கள்

சேமீநி	சேமெ	பாயாரும்	அசட்டை
அற்கா	டபாயம்	செல்மதி	அடுக்களை
அழிபசி	மிடுக்கு	குட்டான்	ஷகாரு
வைப்புழி	தேகவலி	அகழான்	குடிமுழுகுதல்
பிடியரிசி	மயிரினை	வண்டி	தொந்தி

அ. பயிற்சிகள்

1. பிண்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.
 1. செல்வத்தின் இயல்பு யாது?
 2. செல்வம் வந்து சேர்ந்தால் உடனே செய்துவிட வேண்டிய காரியங்கள் இரண்டு கூறுக.
 3. வயிற்றில் நிதியைச் சேமெ செய்வதென்றால் என்ன?
 4. “அற்ற குளத்தில் அறு நீர்ப்பறவை போலே எல்லாரும் அகண்று விடுவர்” என்பது எதற்கு உதாரணமாகக் கூறப்பட்டது?
 5. “பொருள் போகிற வழி வருகிற வழியிலும் சிறிதாய் இருக்க வேண்டும்” என்பது யார் கூறிய புத்திமதி?
 6. சேமிப்பின் அருமை பெருமைகளை எமக்கு உணர்த்துகின்ற மூன்று பிராணிகளின் பெயர்களைத் தருக.
 7. பிராணிகள் ஆருமாத காலத்திற்குத் தேவையான உணவைச் சேமித்து வைப்பதன் நோக்கம் என்ன?
 8. மனிதன் எதனிடம் பாடம் படிக்க வேண்டுமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது?
 9. குருத் தோலையும் பழுத்துவர்ந்த ஓலையும் யார் யாருக்கு உவமிக்கப்படுகின்றன?

11. மோநிவளம்

அருட்சொற்றொடர்

பின்வரும் சொற்றொடர்களைப் பொருள் விளக்க வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

1. பொருள் பெற்றான் வைப்புழி
2. உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி
3. பழக்குவர்ந்த ஓலை.
4. அருமை பெருமை அறியாது.
5. இடம் பொருள் ஏவல்
6. ஜனுரக்கம் ஒழிந்து
7. ஜூங்திரிபறக் கற்று
8. காடு வாவென வீடு போவென.
9. உயிருக்குமிராய்.
10. எச்சிற் கையால் காக்கை விரட்டாதே.

111. செயற்பாடு

1. கட்டுரைப் பகுதியை மொனமாக வாசித்தபின் அதில் கிரகித்த அம்சங்களை ஒரு கட்டமாக அமைத்து எழுதுக.
2. பரீட்சையில் விசேஷ சித்தி பெற்ற உங்கள் நண்பனைப் பாராட்டிக் கடிதம் ஒன்று எழுதுக.
3. சேமிப்பின் அவசியம் பற்றி நீங்கள் நண்பஜுக்கு அல்லது நண்பிக்குக் கூறும் அறிவுநாகளை எழுதுக
4. உங்கள் ஊருக்குக் கிட்டிய ஏதாவது ஒரு வங்கிக்குச் சென்று, அங்கு நாளாந்த வேலைகளின்பேரில் விநியோகிக்கப்படும் படிவங்களைப் பெற்று. அவற்றிலேயுள்ள புதிய கலைச்சொற்களைத் தொகுக்குக.
5. பெறப்படும் விண்ணப்பப் படிவங்களைப் பூணப்படுத்திக் காட்டுக.

ஈ. இலக்கணம்:

ஓவிப்பில் மயக்கம் விளைக்கும் எழுத்துக்கள்.

தமிழ் நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்கள் பற்றி முன்னைய பாடத்திற் கற்றிர்கள். இப்பாடத்தில் ஓவிப்பில் மயக்கம் விளைக்கும் எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கற்கப் போகின்றிர்கள்.

எழுத்துக்கள் ஓவ்வொன்றும் வேறுவேறான ஒவியை உடையது. அவற்றை முறையாக ஓவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஓவிக்கத் தவறினால் மாணவர்கள் ஓவிகளை வேறுபடுத்தி உணரமுடியாத திலை ஏற்படும். சிரியாக உச்சரிக்கப் பழகாதுவிட்டால் அல்லது சிரியான உச்சரிப்பைச் செலிமடுக்காவிட்டால் மாணவர்கள் சிரியாக எழுதமாட்டார்கள். இங்று மாணவர்கள் மட்டுமல்ல. பெரியோர்களும் ஓவி மயக்கத்திற்குள்ளாகி இடர்ப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம்.

ஓவிக்கும் தன்மையால் மாணவர்களுக்கு மயக்கத்தை உருவாக்கிவிடும் தன்மை கொண்ட எழுத்துக்களை மூன்று வகையாக்கலாம்.

1. ணகர நகர. னகர ஓவிகள்
11. வகர. ஃகர. முகர. ஓவிகள்
111. ரகர. றகர ஓவிகள்

1. ஜகர. நகர. னகர ஓவிகள். இவ்வெழுத்துக்கள் மெல்லின்ததைச் சேர்ந்தவை. உச்சரிக்கும்முறை பிறக்கும் இடம் என்பவற்றில் இவற்றிடையே சிறு சிறு வேறுபாடுகளுண்டு. நாநுளி முன்னண்ணத்தை (மேல் வாய் பல்லினது அடியை) உறுவதால் 'ந' கரம் பிறக்கும். நாக்கின் நுனியும் மேல்வாய் நுனியும் பொருந்த 'ஞ' கரமும் நாநுளி அண்ணத்தை ஒற்றுவதால் (மிகப் பொருந்துவதால்) 'ண' கரமும் பிறக்கும். எனவே ண. கரம் நுனி அண்ணாலி. எனவும் ணகரம் அண்ண ஓவியெனவும் அழைக்கப்படும். இவற்றின் வேறுபாடு அறிந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.
11. வகர. முகர. ஃகர ஓவிகள் இவை இடை இனத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள். நா விளிம்பு விங்கி. முன் அண்ணத்தை (மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியை) ஒற்றுவதால் 'வ' ஓவி பிறக்கும். நாவிளிம்பு விங்கி அண்ணத்தை வருடுவதால் 'எ' ஓவி பிறக்கிறது. நாநுளி உள்வளைந்து அண்ணத்தை வருடுவதால் 'ழ' கரம் பிறக்கிறது. நாக்கின் இரு மருங்கிலும் காற்று வெளியேற ஓவிக்கப்படுவதால் அவை மருங்கொலி எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.
111. ரகர. றகர ஓவிகள் நாநுளி அண்ணத்தை வருடுவதால் 'ர' கரமும் நாநுளி அண்ணத்தை ஒற்றுவதால் 'ற' கரமும் பிறக்கின்றன.

இவற்றை நுனி அண்ண ஒலியெனவும் கூறுவர். உச்சரிப்பு முறையின் அடிப்படையில் ர' வஞ்சுடோலி எனவும் 'ந' ஆடோலி (நுனிநா அண்ணத்துடன் இணைந்து அதிர் ஒலிக்கப்படுவதால்) எனவும் வழங்கப்படும்.

எனவே, மேலே குறிப்பிட்டவாறு ஒலிகளின் வேறுபாடு உணர்ந்து முறையாக உச்சரிக்கப்பழுவி மொழியைச் செம்மையாக எழுதப் பழகிக்கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும். உதாரணமாக ரகர ஓலி நிற்கவேண்டியவிடத்து நகர ஓலியையோ. வகர ஓலி நிற்க வேண்டிய விடத்து. எகர அல்லது முகர ஓலியையோ பயன்படுத்தினால் சொல்லின் கருத்து மாறுபட்டு விடும் என்பதையறிந்து கொள்ளுதல் முறையான பிரயோகத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

பயிற்சி.

பின்வரும் சொற்களின் பொருள் விளங்க வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

ஆண். ஆஸ் ஊன். ஊண்
இலை இழை இனை
பறவை பரவை
இறத்தல் இரத்தல்

உ - ம

மல்லிகை மலர்கள் மணம் வீசின.
“பெற்றமனம் பித்து பின்னை மனம் கல்லு”
என்பது ஒரு பழமொழி.

சீவன் வேலை தேடி அவைந்தான்.
குழந்தை உணவை அளைந்தது.
மாணவி என்னத் திருமணவிழுந்துக்கு அழைத்தாள்.

uv

நம் நாட்டு இளஞ் சந்ததியினரின் நலன் கருதி நம் அரக் கங்களுக்கு வழங்கும் இந்நாலை அடுத்த ஆண்டும் உங்கள் சகோதரர்களுக்கு வழங்கத்தக்க முறையிற் கவனமாக வைத்துப் படிக்கவும்.

பாடசாலையின் பெயர்:-.....

	மாணவர் பெயர்	தரம்	வகுப்பு ஆசிரியரின் கையொப்பம்
2003
2004
2005